

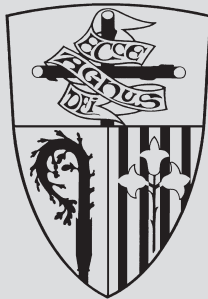
**Bisbat
de Lleida**

Butlletí oficial

2025

**T. CXXX
N. 1-2-3-4-5-6**

**BUTLLETÍ OFICIAL
DEL
BISBAT DE LLEIDA**

T. CXXXII - N. 1 - 2 - 3 - 4 - 5 - 6

Gener - Febrer - Març - Abril - Maig - Juny 2025

Edita: Bisbat de Lleida - Dipòsit Legal: L-29-1958

Impressió: ALFAGRAF (Alfarràs)

ÍNDEX

Diòcesi

Introducció	7
Actuacions Episcopals:	
Nomenaments	8
Decrets de la Santa Seu referents a la Diòcesi	
Bajo Secreto Pontificio.	9
Congregatio pro Episcopis.	10
Decrets	
Mort Papa Francesc.....	11
Convenis, acords i vendes	
Donacions, Cessions, Convenis, Contractes, etc.....	13
Autoritzacions	
Autoritzacions habituals	14
Confirmacions	
Primer semestre	16
Comunicacions del Sr. Bisbe	
Cartes i comunicats diversos.....	17
Organismes col·legiats:	
Col·legi de Consultors	
Sessió del dia 10 d'abril de 2025	27
Consell de Pastoral	
Sessió del dia 8 d'octubre de 2024	30
Sessió del dia 6 de maig de 2025	31
Consell Presbiteral	
Sessió del dia 10 d'octubre de 2024	38
Sessió del dia 30 de gener de 2025	42
Sessió del dia 8 de maig de 2025	45
Consell Diocesà Assumptes Econòmics	
Sessió del dia 28 de novembre de 2024.....	55
Comissió de Patrimoni	
Sessió del dia 20 de febrer de 2025.....	58
Vicaria General:	
Comunicats diversos	65
Assemblea Diocesana	
Diversos documents.....	74
Sínode	
Documents Sínode	93
Vicaria Judicial:	
Informe de l'any 2024	128

Secretaria General - Cancelleria:

Acta del Consell de Càritas Diocesana	129
Llars del Seminari.....	131
Integració de la Fundació Entre Tots i per al Bé de Tothom a Càritas Diocesana	133
Cessaments primer semestre 2025	140
Estadística de les dades Sagramentals	141
Relació d'autoritzats com a ministres extraordinaris	142
Noves taxes en la reprografia de l'arxiu	147
Reglament intern de la Casa de la Casa Sacerdotal.....	148
Reglament intern de la Casa de l'Església i pàrquing ...	154

Vida Diocesana

Necrològiques

Pare Ignasi Salat Suñé	159
------------------------------	-----

Recull de notícies de la Diòcesi

1r semestre 2025.....	160
-----------------------	-----

Glosses dominicals del Sr. Bisbe

1r semestre 2025.....	179
-----------------------	-----

Conferència Episcopal Tarraconense Comunicats de la CET:

Comunicat de la reunió núm. 258.....	221
--------------------------------------	-----

Conferència Episcopal Espanyola 127 Assemblée Plenària:

Nota de premsa	223
----------------------	-----

Santa Seu

Sant Pare:

Missatges

Congreso Nacional de Vocaciones	229
XI Jornada Mundial de Pregària i Reflexió contra el tràfic de Persones	232
A los participantes en la Asamblea Plenaria de la Comisión Pontificia para la protección de los menores.....	233
A los participantes en el Seminario: “Evangelizar con las familias de hoy y de mañana. Desafíos Eclesiológicos y Pastorales”	235
Jornada de la Santificación Sacerdotal.....	238

Introducció al Butlletí Oficial del Bisbat

Aquest ha estat, sens dubte, un semestre transcendent a la nostra Església diocesana de Lleida, com també ho ha estat per a l'Església Universal. En aquesta primera meitat de 2025 s'ha elegit el nord-americà Robert Francis Prevost, que també té la nacionalitat peruana, com a nou Sant Pare, després de la mort del papa Francesc el 21 d'abril. L'inici d'un nou pontificat és sempre un moment d'esperança i de renovació, que Lleó XIV afronta amb esperit continuista, posant atenció en la pobresa, la situació dels migrants, el canvi climàtic o la lluita per la Pau al món. Tot plegat, mantenint l'aposta per la sinodalitat, per fer una Església més inclusiva i més participativa.

Poc després del conclave, també rebíem notícies importants per a la nostra diòcesi provinents, precisament, de la Santa Seu. Lleó XIV acceptava la renúncia de Mons. Salvador Giménez Valls (presentada el 2023, quan va complir els 75 anys) i nomenava nou bisbe Mons. Daniel Palau Valero, fins aleshores prevere de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, que serà ordenat en una cerimònia a la catedral de Lleida el 19 de juliol de 2025.

Són dos fets transcendents, que tindran la seva traducció en el dia a dia de la nostra comunitat local i global al llarg dels propers anys, amb el personal accent que el nou Papa i el nou Bisbe vulguin donar als seus mandats respectius.

En aquest primer semestre també hem tingut l'oportunitat de sumar-nos, des de Lleida, al Jubileu que el papa Francesc va convocar per enguany. A banda de diferents pelegrinatges a Roma per guanyar la indulgència passant per la Porta Santa de la Basílica de Sant Pere, la Seu Vella de Lleida també va acollir un acte multitudinari per celebrar el Jubileu de l'Esperança a casa nostra. Un miler de persones van assistir a l'eucaristia presidida pel bisbe Salvador i concelebrada pel bisbe emèrit Joan i bona part dels preveres de la diòcesi.

Dins de la densa activitat d'aquests mesos, també val la pena fer esment a la donació que va fer efectiva aquest mes d'abril el filòsof i teòleg Pere Lluís Font, Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, de la seva biblioteca i arxiu personal al fons de l'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida (IREL). Al mes de maig també es va celebrar l'Assemblea Diocesana anual, en què per primer cop, el bisbe electe Mons. Daniel Palau es va dirigir a la comunitat referint-s'hi com "una gran família de famílies", a l'espera de la seva ordenació i inici del ministeri episcopal.

Amb aquest esperit de renovació i fidelitat, la nostra Església de Lleida continua avançant unida en la fe i en el servei, oberta als nous temps que s'albiren amb el pontificat de Lleó XIV i el ministeri del bisbe Daniel Palau. Que aquest temps de gràcia ens ajudi a reforçar els vincles de comunió i a viure amb esperança la missió que compartim.

Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida.

Actuacions Episcopals

Nomenaments

Gener

Dia 27

Mn. Jofred Antonio Rendón Ramírez, rector de les parròquies de l'Assumpció de la Mare de Déu del Pont de Suert, Sant Climent papa, de Vilaller, i les de les localitats d'Adons, Castellars, Còll, Erill-Castell, Gotarta, Irgo, Llesp, Malpàs, Manyanet, Naens, Perves, Pinyana, Saraís, Sarroqueta, Sas, Senet, Sentís, Viu de Llevata, i Viuet.

Febrer

Dia 17

Yolanda Soria i Villalonga, Directora, **Maria Teresa Pampalona Lores**, Secretària, **Jordi Barahona Viñes**, Tresorer, **Francesca Agustí Farreny**, **Maria Teresa Miró Melcior**, **Juan Ignacio Soria de Villalonga** i **Josep Tarragona Montalvo**, vocals, formant la Junta de la Pontifícia i Reial Acadèmia Bibliogràfica - Mariana de Lleida, amb els càrrecs que s'han indicat.

Març

Dia 14

Maria Antònia Mateus Gorgues, nomenada pel Gran Canceller de l'Ateneu Sant Pacià, Mons. Joan Josep Omella Omella, Directora de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida.

Dia 25

Francisco de Asís López Portolés, nomenat Secretari General de Càritas Diocesana de Lleida.

Maig

Dia 22

Mn. Luis Sallán Abizanda, considerant la confirmació del nomenament en el càrrec "en forma delegada fins a la presa de possessió de la diòcesi per part del nou Bisbe", segons el Directori per al Ministeri Pastoral dels Bisbes "*Apostorum successores*", núm. 244, nomenat Vicari General de la Diòcesi de Lleida.

Juny

Dia 17

Noemí Esther Bosch García, nomenada Administradora de Càritas Diocesana de Lleida.

Decrets

De la Santa Seu referents a la Diòcesi de Lleida

Bajo secreto Pontificio

Madrid, 12 de mayo de 2025

N. 12.381/25

Excelencia Reverendísima:

Con mi carta N. 9.108/23 de 20 de junio de 2023, comunicaba a Vuestra Excelencia que el difunto Papa Francisco había aceptado bajo la fórmula *nunc pro tunc* su renuncia al ejercicio del ministerio episcopal como obispo de la Diócesis de Lleida, renuncia que fue presentada con su escrita del 15 de mayo, de conformidad al canon 401 § 1 CIC.

Con la presente, le hago saber que el Santo Padre León XIV se ha dignada confirmar como Obispo de la misma al Rev. Daniel Palau Valero, actualmente Decano de la Facultad de Teología del Ateneo Universitario Sant Pacià de Barcelona.

La Santa Sede ha fijado el miércoles 21 de mayo a las 12:00 horas como fecha de publicación de dicho nombramiento, por lo que le ruego contacte con el Rvdo. Palau Valero para preparación de la referida publicación la cual debe mantenerse bajo estricta reserva hasta su anuncio oficial.

Es voluntad también de la Santa Sede que Vuestra Excelencia, a partir del anuncio oficial del 21 de mayo, sea el Administrador Apostólico de la Diócesis de Lleida hasta la Consagración Episcopal y Toma de Posesión de la Diócesis de Lleida por su Sucesor.

Con anticipado agradecimiento por su ministerio episcopal como obispo de Lleida, y antes como Obispo auxiliar de Valencia y como Obispo de Menorca, servicios que el Señor le sabrá recompensar, aprovecho la oportunidad para enviarle un cordial saludo en Cristo.

† Bernardito C. Auza
Nuncio Apostólico

Excelencia Reverendísima
Mons. Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida
C/ Bisbe, 1
25002 LLEIDA

Congregatio pro Episcopis

Dicasterium pro Episcopis dal 5 giugno 2022

Ilerdensis

De Administratoris Apostolici Nominatione Decretum

Ad consulendum regimini dioecesis Ilerdensis, vacantis ab hodierna die per renuntiationem Episcopi Exc.mi P.D. Salvatoris GIMÉNEZ VALLS, Summus Pontifex LEO Divina Providentia PP. XIV, praesenti Dicasterii pro Episcopis decreto, nominat ac constituuit Administratorem Apostolicum “sede vacante” memoratae Ecclesiae, donec novus Episcopus canonicam sedis possessionem capiat, Exc.mum P.D. Salvatorem GIMÉNEZ VALLS, Episcopum emeritum eiusdem Sedis, eique iura, facultates et officia tribuit quae Episcopis dioecesanis, ad normam iuris, competunt, attentis, tamen, quae in N° 244 Directorii de pastoralis ministerio Episcoporum «Apostolorum Successores» continentur.

Contrariis quibusvis minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Dicasterii pro Episcopis, die 21 mensis Maii anno 2025.

Congregació per als Bisbes (Traducció decret anterior)

Al Dicasteri per als Bisbes, a 5 de juny de 2022

Decret sobre el nomenament d'un Administrador Apostòlic per a la Diòcesi de Lleida

Per a la governança de la Diòcesi de Lleida, que ha quedat vacant avui per la renúncia del seu Bisbe, Mons. Rvdm. Dr. Salvador Giménez Valls, el Suprem Pontífex, el Papa Lleó, per Divina Providència. XIV, per aquest decret del Dicasteri per als Bisbes, nomena i constitueix el següent com a Administrador Apostòlic «seu vacant» de la diòcesi esmentada, fins que un nou bisbe prengui possessió canònica de la seu: el nomenat és Mons. Salvador Giménez Valls, Bisbe emèrit de la mateixa diòcesi, i li atorga els drets, facultats i deures que, segons la norma del dret, són propis dels bisbes diocesans, amb la deguda atenció, però, al que es conté al núm. 244 del Directori sobre el ministeri pastoral dels bisbes, «Successors dels Apòstols».

Tret de qualsevol disposició en contra.

Donat a Roma, des de les oficines del Dicasteri per als Bisbes, el 21 de maig de 2025.

Decrets

Mort Papa Francesc

Davant la inesperada mort del Sant Pare Francesc, la notícia de la qual hem conegut aquest matí, amb l'emoció que ens sorgeix del cor i el lògic dolor que ens crema i abrusa l'esperit, també, però, amb molt agraïment al Senyor per haver-nos concedit el do de gaudir del seu generós i entregat pontificat en què ha tingut sempre present en la seva ment la humanitat sencera, amb les seves alegries i tristors, les seves esperances i sofriments, sempre, d'una manera especial, adelerat pels més pobres i necessitats, els oblidats i sofrents, demanem a Déu Pare que l'aculli en la seva glòria i, per nostre Senyor Jesucrist, en unitat amb l'Esperit Sant, el tingui entre els seus escollits. En la seva marxa d'aquest món desitgem acompanyar el Sant Pare Francesc amb la nostra caritat, ell que ha ofert fins l'últim moment de la seva vida una entrega del tot lloable al servei de Déu i de la seva Església, i encomanant la seva ànima a l'amor misericordiós del Pare,

Decreto,

1. El dol oficial en el Bisbat de Lleida fins el proper dia 29 d'abril de 2025.
2. En les celebracions de la missa durant els dies anteriors a la missa exequial que se celebrarà a Roma, es pot demanar pel Sant Pare Francesc en el moment corresponent i afegir intencions per ell en la pregària dels fidels. Així mateix es podran organitzar actes de devoció i pietat, com ara el res del Sant Rosari o d'altres que es considerin adients.
3. Dins la pregària eucarística s'ometrà la fórmula habitual "...*juntament amb el papa Francesc...*" donat que la Seu és vacant. Es dirà directament el nom del Bisbe diocesà.
4. Amb posterioritat a les exèquies i el sepeli del Sant Pare Francesc, se celebrarà a la S.E. Catedral una Missa Solemne en el seu sufragi; serà el dia 29 d'abril de 2025, a les set de la tarda (19:00 hores), a la què són convidats a participar els sacerdots, els religiosos i els fidels de la nostra diòcesi.
5. Després de les exèquies del Papa Francesc a Roma i de la Missa Solemne en el seu sufragi que tindrà lloc a la Catedral de Lleida, se celebrarà una Missa de difunts en totes les esglésies parroquials i d'altres que estiguin obertes al culte, així com a les capelles de les comunitats religioses, el moment de la qual haurà de determinar cadascun d'aquests temples.

6. Es convida a les famílies, les comunitats religioses i els grups d'espiritualitat cristians a que facin el res del Sant Rosari durant aquests dies, aplicant la gràcia de la indulgència a favor del Papa Francesc.
7. És convenient que a la Catedral, als temples parroquials i a d'altres esglésies, es toquin les campanes en senyal de dol, especialment el mateix dia de la defunció, el dia en què se celebrin les exèquies a Roma i el dia en què se celebri a cada església el funeral en sufragi de la seva ànima.

Que Déu nostre Senyor premiï la vostra expressió de comunió, de piadosa memòria en encomanar-li l'ànima del Papa Francesc.

Per a la seva validesa i compliment, ho signo a Lleida, vint-i-u d'abril de dos mil vint-i-cinc.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Convenis, Acords, Vendes...

Donacions

Donació del **Sr. Humbert Roma de Asso** de la documentació que obra en el seu poder referent a l'escoltisme a Lleida i també materials del seu pas pel Seminari de Lleida i per *Pax Christi*, amb la finalitat que siguin arxivats, conservats i custodiats, permetent la seva consulta, a l'Arxiu Diocesà de Lleida què accepta aquesta donació feta el 31/12/2024.

Mitjançant un conveni, el 07/04/2025 el **Sr. Pere Lluís Font** fa donació de la seva biblioteca de filosofia i teologia i del seu arxiu personal a l'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida (IREL) del Bisbat de Lleida que ho accepta amb el compromís de preservar-lo, afavorir la seva consulta permetent l'estudi i la difusió del mateix.

Durant el primer semestre de l'any 2025 s'han realitzat les següents vendes què s'especifiquen tot seguit.

Vendes

28/03/2024: Escripura de compravenda de part del Bisbat de Lleida, d'una plaça de garatge ubicada a l'Avinguda Pius XII i Gran Passeig de Ronda, 14 i 47, a favor de la Sra. Carmen Comenge Quinquilla. Van signar Mn. Francesc Xavier Jauset Clivillé com a Ecònom Representant del Bisbat de Lleida.

Per tal que hi hagi constància que així és i donant fe de la seva autenticitat, signa la present notificació el Secretari General-Canceller, a Lleida, el 30 de juny de 2025.

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Autoritzacions

12/02/2025: Del Sr. Bisbe de la Diòcesi, Salvador Giménez Valls, a l'Ajuntament del Soleràs per a què pugui iniciar les obres d'arranjament parcial de la façana de l'Església del Soleràs, memòria tècnica i valoració, arranjament parcial de la façana de l'Església del Soleràs redactat per l'arquitecte tècnic Jordi Freixa Castaño.

12/02/2025: Del Sr. Bisbe de la Diòcesi, Salvador Giménez Valls, a l'Ajuntament d'Alcanó per a què pugui iniciar les obres de consolidació estructural i actuacions en murs i coberta de l'església de Sant Pere d'Alcanó, memòria valorada, consolidació estructural i actuacions en murs i coberta de l'església de Sant Pere d'Alcanó redactat per l'arquitecta Marta Torras Isla.

09/04/2025: Del Sr. Bisbe de la Diòcesi, Salvador Giménez Valls, a l'Ajuntament de Sarroca de Bellera per a què pugui iniciar les obres del projecte realitzat per l'arquitecta Sara Moyano Fernández, memòria valorada rehabilitació de l'Església de Sant Miquel de Sas.

30/04/2025: Del Sr. Bisbe de la Diòcesi, Salvador Giménez Valls, a l'Ajuntament de Granyena de Les Garrigues per a què pugui iniciar les obres del projecte realitzat per l'arquitecte Carles Pubill Pociello, Actuacions urgents de seguretat en les façanes, reparacions estructurals i de filtracions de coberta en l'Església de Sant Miquel Arcàngel de Granyena de les Garrigues.

06/05/2025: Del Sr. Bisbe de la Diòcesi, Salvador Giménez Valls, a l'Ajuntament del Pont de Suert per a què pugui iniciar les obres del projecte realitzat pels arquitectes Borja L. Fermoselle Allué i Genís Bargués Melet, Memòria valorada de rehabilitació de l'Església de Sant Romà de Massivert BCIL 855-I c. Única Massivert, s/n. Massivert, El Pont de Suert.

14/03/2025: Autorització a **Mn. Lucas Francisco. Evung Edjang** per a desplaçar-se fora de la diòcesi fent la peregrinació a Roma amb motiu de l'Any Jubilar de l'Esperança de l'any 2025, i per a exercir el seu ministeri sacerdotal celebrant la Sta. Missa sempre que les autoritats eclesiàstiques del lloc no disposin el contrari.

17/03/2025: Autorització a **Mn. Casildo Rodríguez Bravo** per a desplaçar-se fora de la diòcesi participant a la peregrinació oficial de la Diòcesi a Roma amb motiu de l'Any Jubilar de l'Esperança de l'any 2025, i per a exercir el seu ministeri sacerdotal celebrant la Sta. Missa en els llocs on calgui, sempre que les autoritats eclesiàstiques del lloc no disposin el contrari.

17/03/2025: Autorització a **Mn. Santiago Mataix Gabaldón** per a desplaçar-se fora de la diòcesi participant a la peregrinació oficial de la Diòcesi a Roma amb motiu de l'Any Jubilar de l'Esperança de l'any 2025, i

per a exercir el seu ministeri sacerdotal celebrant la Sta. Missa en els llocs on calgui, sempre que les autoritats eclesiàstiques del lloc no disposin el contrari.

26/03/2025: Autorització a la **parròquia de la Transfiguració del Senyor de Juneda** representada pel seu rector *in solidum*, Mn. Adrián Bulai, tot seguint l'assessorament i orientacions del Consell de Pastoral i d'Economia de l'esmentada parròquia, per a la venda de la casa parroquial que consta de planta baixa i habitatge, la referència cadastral de la qual és 8622208CG1082S0001PS i figura inscrita al Registre de la Propietat de les Borges Blanques com a finca registral número 994 de Juneda.

26/03/2025: Autorització a **Mn. Casildo Rodríguez Bravo** per a signar el conveni de Consolidació estructural i actuacions en murs i coberta de l'església de Sant Pere d'Alcanó amb l'Ajuntament d'Alcanó.

26/03/2025: Autorització a **Mn. Ioan Blaj** per a signar el conveni d'Arranjament parcial de la façana de l'Església del Soleràs amb l'Ajuntament del Soleràs.

09/04/2025: Autorització a **Mn. Diego Fernando Gaspar Puerta**, per a signar el conveni amb l'Ajuntament d'Alcoletge per a la "Conservació i manteniment dels murs interiors i exteriors de l'església, així com dels drenatges de la mateixa".

09/04/2025: Autorització al **P. Antoni Riera i Figueras**, sj, per a què pugui signar el conveni amb l'Entitat Municipal Descentralitzada de Raimat: "Actuacions de conservació i reparacions menors a l'església del Sagrat Cor de Raimat", per a portar a terme l'obra o actuació objecte de l'ajut de l'Institut d'Estudis Ilerdencs,

13/05/2025: Autorització a **Mn. Víctor Manuel Espinosa Oller**, rector de la Parròquia de Sant Pere Apòstol d'Alfarràs, a signar el conveni de cessió del local-cinema parroquial a l'Ajuntament d'Alfarràs coincidint amb el que es va acordar al Consell per als Assumptes Econòmics del Bisbat de Lleida

19/05/2025 Autorització a **Mn. Carlos Sanmartín Sisó**, rector de la parròquia de Sta. Maria Magdalena de Lleida per a què signi el Conveni de Col·laboració entre l'Ajuntament de Lleida i la Parròquia de Sta. Maria Magdalena per a la cessió d'ús d'espais, segons s'especificarà en les clàusules de dit conveni acordat amb el vist-i-plau d'ambdues parts

Per tal que hi hagi constància que així és i donant fe de la seva autenticitat, signa la present notificació el Secretari General-Canceller, a Lleida, el 30 de juny de 2025.

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Confirmacions

Confirmacions Bisbat de Lleida 1r semestre 2025

Dia	Parròquia o Col·legi	Hora	Núm. nois/es
Dv. 31 gener	Col·legi Episcopal a parròquia Sta. Teresina	18.00 h	25 nois
Dv. 25 abril	Col·legi Sta. Anna a Església St. Llorenç	20.00 h	12 nois
Ds. 26 abril	Parròquia d'Artesa de Lleida (només Artesa)	18.00 h	2 nois
Dc. 30 maig	Col·legi Arabell a Catedral	19.00 h	30 nois
Dv. 2 maig	Parròquia St. A. M. Claret - Balàfia	19.00 h	5 nois
Ds. 3 maig	Parròquia Verge dels Pobres-Adults pel matrimoni	17.00 h	2 adults
Ds. 3 maig	Parròquia de Juneda	19.00 h	10 nois
Dg. 4 maig	Parròquia de Torregrossa	10:30h	15 nois
Ds. 17 maig	Parròquia de la Granja d'Escarp	17.00 h	5 nois
Dv. 23 maig	Col·legi Mater Salvatoris a la Catedral	19.00 h	34 nois
Ds. 24 maig	Parròquia d'Aitona	17.00 h	2 nois
Dv. 30 maig	Col·legi Lestonnac a parròquia de St. Martí	19:30h	10 nois
Ds. 31 maig	Parròquia del Carme + Col·legi Sagrada Família	19.00 h	15 nois
Dv. 6 juny	Parròquia de St. Llorenç	20.00 h	5 nois
Ds. 7 juny	Parròquia Montserrat	20.00 h	5 nois + 20 adults
Dg. 8 juny	Parròquia de Soses	12.00 h	3 nois
Ds. 14 juny	Parròquia d'Almacelles	19.00 h	4 nois
Dg. 15 juny	Parròquia de Vilanova Segrià	12.30 h	5 nois
Ds. 21 juny	Parròquia Puigverd	20.00 h	3 nois
Dg. 22 juny	Parròquia St. Agustí - La Bordeta	10.00 h	5 adults

Cartes i Comunicacions del Sr. Bisbe

Carta al Director Turó Seu Vella

Lleida, 3 de febrer de 2025

Sr. Joan Baigol

Director del Consorci del Turó de la Seu Vella de Lleida
C/ Turó de la Seu Vella, s/n
25002 Lleida

Apreciat Sr. Director,

Li estic molt agraït per l'atenció rebuda davant la petició de la diòcesi per celebrar a la Seu Vella el Jubileu que ha convocat el papa Francesc per a l'Església universal. Verbalment vam acordar (novembre de 2024) que es podria ocupar el recinte de l'antiga catedral durant el matí del diumenge 16 de març del present any. S'ha convidat a totes les comunitats catòliques de la diòcesi i esperem una gran resposta davant la convocatòria.

Ara desitjo deixar constància escrita d'aquesta petició i agrair a tots els responsables i empleats del Consorci l'atenció constant que presten al nostre singular monument i, de manera especial, la seva col·laboració en aquest esdeveniment diocesà.

El desenvolupament de l'acte serà molt senzill: celebració de l'Eucaristia a les 11.30 hores, amb una processó prèvia de tots els participants des de la plaça de la Sardana i una comiat al final de l'acte esmentat. Esperem acabar al voltant de les 13 hores.

Posarem l'accent en el record i l'agraïment dels lleidatans que es van alegrar i van celebrar el primer Jubileu convocat pel papa Bonifaci VIII l'any 1300. De ben segur, aquells nostres avantpassats van assistir a l'única catedral de Lleida per viure i participar amb alegria i convicció durant tot l'Any Jubilar d'aquell moment. Ara volem experimentar i repetir en el mateix lloc aquest mateix sentiment religiós.

Confiem no causar excessives molèsties als nombrosos visitants que diàriament admiren la nostra colossal Seu Vella.

Reitero el meu agraïment i em poso a la seva disposició

Atentament,

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

A tots els membres de la Diòcesi de Lleida

Lleida, 3 de febrer de 2025

Benvolguts germans,

Tots heu viscut amb alegria i expectació la convocatòria del Jubileu 2025 que ha realitzat el papa Francesc per al conjunt de l'Església a la butlla *L'esperança no defrauda*, comentant el sentit del seu contingut sota el lema **pelegrins de l'esperança**. El passat 24 de desembre va començar l'Any Jubilar amb l'obertura de la Porta Santa de la Basílica de Sant Pere del Vaticà, i es clausurarà el dia 6 de gener de 2026, Epifania del Senyor. Tot un any per viure el goig de la conversió personal i comunitària i per manifestar l'esperança en Crist Ressuscitat, que ens acompanya en la peregrinació de la vida. El Papa va demanar en aquesta mateixa butlla que a totes les diòcesis del món s'iniciés l'Any Jubilar el diumenge 29 de desembre de 2024 i finalitzés el 28 de desembre de 2025, segon diumenge de Nadal.

Molts heu tingut ocasió de rebre notícies i orientacions sobre el significat de l'Any Jubilar i els requisits que proposa l'Església per obtenir la indulgència amb aquest motiu. Convido tothom a aprofundir en la iniciativa del Papa i als responsables parroquials a explicar i difondre el contingut de la convocatòria durant tot l'any. Sé i m'alegra que aquest desig ja s'està fent realitat en moltes parròquies i comunitats.

Pel que fa a la nostra diòcesi, vam obrir l'Any Jubilar a la Catedral Nova el passat 29 de desembre amb una presència massiva de feligresos de moltes parròquies, fet que ens va sorprendre i alegrar a tots els assistents. El motiu d'aquesta nota és la invitació a participar en un acte diocesà que celebrarem durant el matí del segon diumenge de Quaresma, 16 de març, a la Seu Vella. S'ha constituït una comissió preparatòria de l'acte, que treballa des de l'inici de curs, quan es va decidir fixar aquesta data. Esperem comptar amb un gran nombre de persones en aquest mateix lloc on, amb seguretat, es van reunir els nostres avantpassats per agrair el primer Jubileu convocat pel papa Bonifaci VIII l'any 1300. Estarem vinculats a ells amb gratitud i reconeixement per la seva vida cristiana i per la transmissió de la fe en el Senyor Jesús.

Us demano a tots un esforç per valorar positivament aquest acte que ens uneix a totes les diòcesis del món catòlic i per facilitar l'assistència als membres diocesans que ho desitgin. Intentarem superar les dificultats logístiques i litúrgiques que es puguin presentar amb les indicacions que, per escrit, farà arribar oportunament la Comissió Preparatòria.

Reitero a tots el meu agraïment per l'interès que mostreu en aquesta manifestació de fe que congrega tot el Poble de Déu (laics, consagrats i pas-

tors) i que ens cohesiona en la unitat, per la gràcia de Déu, per comunicar al món l'alegria de la salvació.

Amb la meva benedicció per a tots,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large initial 'S' followed by 'alvador Giménez Valls' in a cursive script.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Carta al Director del Centre Penitenciari de Ponent*Lleida, 4 de febrer de 2025*

Sr. Director del Centre Penitenciari de Ponent

Lleida

Apreciat Sr. Director:

Començo demanant disculpes per no haver-li notificat abans la decisió que vaig anunciar públicament de declarar llocs per a la celebració jubilar la Catedral de Lleida i el Centre que vostè dirigeix amb motiu de l'Any convocat pel papa Francesc per a tota l'Església durant el 2025

Seguint les orientacions del Papa, cada bisbe a la seva respectiva diòcesi podia declarar alguns llocs (Catedral, santuaris...) com a espais per celebrar el Jubileu. De manera semblant a com ho va fer a Roma amb el centre penitenciari Rebbibia ho hem realitzat nosaltres en aquesta diòcesi. Això no vol dir demanar recursos o temps per al desenvolupament de l'activitat ordinària del grup de la Pastoral Penitenciària sinó dedicar un dia al llarg de tot l'any per possibilitar que els residents puguin celebrar el Jubileu esmentat. Podria ser per la Pasqua o per la celebració de la festa de la patrona, la Mare de Déu de la Mercè. Ja us informaran des del mateix grup pastoral.

Us agraeixo l'atenció que ens presten els responsables i personal del centre en nom dels que col·laboren en aquest servei al llarg de tot l'any.

Rebeu una atenta salutació

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

En l'autorització dels ministres extraordinaris de la Comunió

1 de març de 2025

Trobada de formació

Alguns laics i membres de la vida consagrada distribueixen la comunió a la parròquia durant la celebració de l'Eucaristia. També quan hi ha algun malalt, discapacitat o ancià en els seus domicilis, les residències o en els hospitals, els visita un membre de l'equip de pastoral de la salut de la parròquia o del propi hospital, per portar-los la comunió. A hores d'ara es mostra la gratitud per part de rectors, malalts i familiars per aquest servei que presten algunes persones per indicació del responsable parroquial amb l'autorització del bisbe.

Ara, tots plegats, volem tornar a fer una reflexió sobre aquest servei pastoral.

Diu el Concili Vaticà II: *“Els laics, congregats en el poble de Déu..., són cridats... a contribuir a la creixença de l'Església i a la seva contínua santificació”* (LG 33), i al Document final del Sínode per a la sinodalitat: *“Cada batejat respon a les exigències de la missió en els contextos on viu i actua”* (núm. 58). Tots els batejats són responsables de viure amb coherència la seva fe i de donar a conèixer als altres a Jesucrist. Això es un ministeri o un servei que beneficia a tota la comunitat cristiana. Recordem els oficis i ministeris que hi ha en l'Església al voltant de la celebració de la Missa: el bisbe, el prevere, el diaca, els cantors, els acòlits, els lectors, el salmista, el ministre extraordinari de la Comunió, el comentarista, el recepcionista... No mencionem en aquest moment els oficis de la Paraula i de la Caritat, que són molts i ben valorats. Ho repetim una vegada més el que tots ja sabeu: que tot ministeri en la comunitat s'entén com a servei, no com un privilegi de poder; és una manifestació del regal de Déu, del carisma rebut i desenvolupat per cada persona o institució, en bé del altres. I això mateix s'ha de notar en tot, en els sentiments, en les paraules, en les actituds, en els fets... No hi ha excepcions en aquesta regla d'or. Ens compromet a tots els que tenim un ministeri.

Concretem la generalització en el cas que ens ocupa, els ministres “extraordinaris” de la comunió. Són aquells homes o dones que han estat proposats i nomenats individualment per exercir aquest ministeri en una comunitat concreta, per a una ocasió determinada, o bé per a un temps assenyalat o fins i tot de forma permanent. Parlem utilitzant la paraula extraordinari perquè és exercit davant la falta de prevere (o a sol·licitud del mateix), de diaca o d'acòlit instituït.

Queden perfectament regulades les competències dels referits ministres o servidors. Ho explicarem això mateix en un altre moment. També

demanem unes condicions i actituds personals determinades, responsabilitat, dignitat, distingits per la seva vida cristiana, la seva fe i els seus bons costums, serietat i constància en el compromís cristià, una profunda pietat litúrgica i una devoció i respecte al Sagrament de l'Altar. I el bisbat manté el compromís de preocupar-se per la seva formació, bíblica, teològica, litúrgica i pastoral.

En la nostra diòcesi aquest ministeri s'havia donat temporalment. Ara s'han de renovar, aquest és el motiu de la sol·licitud de les dades que fa uns dies vam demanar als rectors de les parròquies on hi havia ministres de la comunió, tot anunciant la convocatòria d'aquesta trobada. Ho vam fer l'any 2018 i també l'any 2021 durant un matí de dissabte. En ambdues ocasions, la petita formació va ser molt ben valorada i tots vam pensar que caldria repetir-ho quan renovéssim les autoritzacions. Ara ens trobarem tots en una nova jornada de formació. Voldria que fossin presents tots aquells mossens que han invitat als feligresos a participar a fi que els criteris siguin similars i tots puguem dir i fer el que diuen les normes de l'Església per a aquest servei tan important i profitós.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Carta al Director Turó Seu Vella

Lleida, 19 de març de 2025

Sr. Joan Baigol

Director del Consorci del Turó de la Seu Vella de Lleida
C/ Turó de la Seu Vella, s/n
25002 Lleida

Benvolgut Sr. Director:

Aquesta breu nota és per mostrar-li la nostra enorme gratitud, tant a vostè com a tots els qui col·laboren en el manteniment i desenvolupament de les múltiples activitats de la Seu Vella, per les atencions rebudes en l'esdeveniment del diumenge passat a la nau central i accessos de l'antiga catedral. Recordarà que es va autoritzar, prèvia sol·licitud d'aquest bisbat, organitzar una celebració de la diòcesi de Lleida amb motiu de l'Any Jubilar convocat pel papa Francesc per aquest any 2025.

L'acte va ser preparat per una comissió durant quatre mesos i el seu desenvolupament aquell matí del diumenge 16 de març va resultar ser molt positiu per als assistents, que van vibrar emocionats per aquesta convocatòria. Més de mil dues centes persones provinents de les diferents parròquies, comunitats i confraries de tota la geografia diocesana es van congregar a la Seu Vella per celebrar l'Eucaristia.

En nom propi i en el de tota l'Església diocesana vull transmetre-li l'agraïment sincer a vostè, al Patronat del Consorci de la Seu Vella i a tots els treballadors per l'exquisit tracte que vam rebre en aquesta celebració.

Rebi una cordial salutació i compti amb la meva permanent col·laboració.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Al sacerdots i comunitats religioses

Lleida, 25 d'abril de 2025

Estimats sacerdots i comunitats religioses:

El proper dilluns per la tarda es reunirà el Consell Diocesà de Càritas en què s'anunciarà el canvi de la Secretària General de la institució. Maria José Rossell deixa el seu lloc per iniciar una nova etapa laboral i es proposa Francesc López, de la Unitat Pastoral de Sagrada Família - Sta. Teresa Jornet, de Cappont.

Fa uns dies s'ha comunicat als treballadors de Càritas.

Desitjo agrair el servei prestat per la Maria José després de 26 anys de treball, 10 dels quals a la Secretaria General i desitjar que la tasca encomanada al Francesc compti amb el suport i la col·laboració de tots. Que el Senyor els beneeixi.

Rebeu una afectuosa salutació en el Senyor.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

A Lleida, el 2 de maig de 2025

Estimats sacerdots i comunitats religioses de la nostra diòcesi, en aquesta situació eclesial de Seu Vacant, us prego que tingueu present aquestes indicacions:

Amb motiu de l'inici del Conclave el proper dia 7 de maig, us demano que en totes les parròquies i centres de culte se celebri, aquell mateix dia, la **Missa per a elegir un Papa** (Missal Romà, pàg.: 1.004) amb les lectures del Comú de Pastors i els ornaments blancs.

Durant els dies següents, fins a l'elecció del nou Papa, se celebrarà la Missa del temps Pasqual corresponent, amb una petició en la pregària dels fidels per a l'elecció del nou Sant Pare.

El dia de l'elecció del nou Papa, si no és en diumenge o solemnitat, es pot celebrar la **Missa pel Papa** amb vestidures blanques. Pot haver-hi un ventar general de les campanes.

Us agraeixo el vostre interès.

Rebeu una atenta salutació en el Senyor.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

A tots els membres de l'Església Diocesana

Lleida, 7 de maig de 2025.

Estimats diocesans:

Un any més estem a punt de celebrar l'**Assemblea Diocesana** a la qual tinc el plaer i l'obligació de convidar a la participació de tothom. Em consta que, després de les avaluacions que fem cada any, ha millorat molt l'organització i els continguts que ens proposem per a l'estudi i la reflexió. És una experiència comunitària molt ben valorada i necessària per al present i, sobretot, per al futur. S'obtindrà més fruit si es participa en major nombre i amb més aportacions raonades, realistes i entusiastes. Tant a títol personal com col·lectiu (parroquial i sectorial). Agraeixo per endavant l'interès de tots els assistents i la pregària dels que no hi puguin acudir.

Resumeixo les dades par a la vostra agenda:

Lloc: **Casa de l'Església**. Carrer Acadèmia.

Data: **dissabte, 31 de maig, de 9** (acollida i 9.30 pregària) **a 13.30 hores**.

Lema: **Camí Sinodal, Camí d'esperança**.

Cartell: Apropiat al lema. **S'enviarà a totes** les parròquies i comunitats.

Ponents:

Eva Fernández, Presidenta d'Acció Catòlica Gral. Membre del Sínode.

Montse Sánchez, Directora del Secretariat Diocesà de Confraries.

L'horari i el mètode de treball seran similars als dels anys anteriors, depenent dels inscrits i els grups que es puguin formar.

Podeu comprovar ràpidament la pretensió. S'ha procurat unir les orientacions de l'Església universal plasmades en els documents del Sínode i les tasques i iniciatives de la nostra diòcesi. És molt adient compatibilitzar els dos aspectes que ens enriqueixen a tots i ens fan millorar el desenvolupament.

pament de les nostres institucions diocesanes. Estic convençut que aquesta vinculació és atractiva i agradarà a tothom.

Només em queda animar a la participació en aquest esdeveniment a tots els que formeu part de la diòcesi. És molt important la vostra col·laboració.

Rebeu una afectuosa salutació i la meva benedicció,

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Als germans sacerdots i responsables dels centres de culte

A Lleida, el 15 de maig de 2025

Estimats germans sacerdots i responsables dels centres de culte. Us prego que tingueu en consideració aquestes indicacions.

1. El proper diumenge, 18 de maig, és l'inici del ministeri del Sant Pare Lleó XIV en la Basílica de Sant Pere de Roma.
La nostra diòcesi se sumarà a l'acció de gràcies i a la celebració en la missa de les 12 del migdia a la Catedral (12.00 h.).
Tota la diòcesi està convidada a participar en dita celebració.
2. Així mateix els convido a celebrar aquesta missa d'acció de gràcies en cadascuna de les seves parròquies i centres de culte.
3. En la recepció del bisbat es poden trobar les fotografies oficials impreses del Sant Pare Lleó XIV. Juntament amb aquesta carta, en el correu electrònic en el que us la fem arribar, també rebran adjunta la fotografia oficial per a què la puguin imprimir pels seus propis mitjans.

En el Crist rebeu la meva salutació més afectuosa.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Organismes col·legiats

Col·legi de Consultors

Sessió del dia 10 d'abril de 2025

A les quatre de la tarda del dia 10 d'abril de 2025, prèvia convocatòria extraordinària, es reuneixen en sessió conjunta els membres del Col·legi de Consultors, els del Consell Presbiteral, els del Consell de Pastoral, i els del Consell per als Assumptes Econòmics, amb motiu d'haver-se fet pública el dia 31 de març de 2025, la Sentència de l'Audiència Provincial d'Osca referida als béns de la Franja de Ponent i haver ratificat la del Jutjat de Barbastre, la qual s'havia recorregut, segons constava en la convocatòria urgent de la reunió.

Hi assistiren Mons. Salvador Giménez Valls, Bisbe de Lleida que presidí la sessió, Mn. Luis Sallan Abizanda, Mn. Francisco José Ribas Fragero, Mn. Jaume Pedrós Solé, Mn. Carles Sanmartín Sisó, Mn. Víctor Martínez Mateu, Mn. Manel Mercadé Melé, Mn. F. Xavier Jauset Clivillé, Mn. Josep M. Escorihuela Pujol, Mn. Josep Solé Sans, Mn. Josep Moré Estopa, Mn. Luis Manuel Pérez Zambrano, Mn. Xavier Navarro Llestà, Mn. Gerard Soler Quintillà, P. Antoni Riera Figueras, sj, Magdalena Sarramona Miró, Josep Maria Capdevila Torrent, M. Rosa Solé Codina, Núria-Montserrat Farré Barril, Joan Carles Nicuesa Vilardell, Jacint Cabau Rúbies, Joan Ramon Saura Aranda, Josep Pàmpols Solana, Ramon M. Reig Massana, Carles Montes Martínez, Júlia Chesa Pascual, Montserrat Sánchez García, Josep Birbe Lohan, Francesca Agustí Farreny, Ximo Company Climent, Roser García Martín i Juan Luis Salinas Sánchez que actuà de secretari. Com a convidat, assistí també el Sr. Javier Gonzalo Miguelañez, advocat que representà el Bisbat de Lleida en aquest litigi i n'és l'assessor del mateix.

Excusaren la seva absència per raons de feina i qüestions familiars, els membres Antoni Roger Martí, Juan Luis Moya Sánchez, Antònia Maria Filella Pujol, Jordi Capdevila Mas, Dolors Esteve Gomes i Xavier Barrull Melcior.

No van assistir-hi els membres: Mn. Casildo Rodríguez Bravo, Mn. Joaquim Blas Pastor, Mn. Adrià Burca, Mn. Mateo Hidalgo Sannicolas, P. Joan Badia Morera, ocd, P. Dinís Maric Adriano, odm, Manuel Díaz Martes, Antonio Vallés Vigil, Alejandro Capell i Isidre Charles Armengol.

Després de començar amb la pregària del parenostre demanant l'assistència de l'Esperit Sant, s'inicia el tema únic de l'ordre del dia que diu:

Informació sobre la Sentència de l'Audiència Provincial d'Osca per la que es ratifica la que va dictar el Jutjat de Barbastre en data 11 de desembre de 2019, referida als béns de la Franja de Ponent, i consideració de les possibles accions a realitzar.

El Sr. Bisbe saludà els assistents i agraeix la seva assistència; tot seguit presenta la situació del procés pel que es va recórrer i la Sentència del Jutjat de Barbastre i comentà la que ara va dictar l'Audiència Provincial d'Osca, davant la qual hi ha la possibilitat de presentar el recurs de cassació davant el Tribunal Suprem, tot explicant en què consisteix aquest recurs i les possibilitats de presentar-lo.

Recordà com en el moment de la Sentència de Barbastre també es va fer una sessió extraordinària conjunta de tots els consells diocesans, i com la totalitat dels assistents van decidir recórrer-la *utilitzant tots els instruments legals que l'administració de justícia posa al nostre abast, i seguint els recursos pertinents*. Va explicar el procés que s'ha produït durant els darrers 25 anys, especialment el procés civil a Barbastre. També comentà que en sortir la Sentència de ratificació, el Consell Episcopal va aconsellar convocar conjuntament tots els consells i el Col·legi de Consultors, i, també, que seria convenient recórrer-la cara a la veritat, a l'opinió pública i a la història.

Tot esperant que arribés el Sr. Gonzalo, el Sr. Bisbe dona la possibilitat que els consellers donessin la seva opinió; tots els assistents que hi intervingueren foren partidaris que s'hauria de recórrer perquè tenim dret i obligació de defensar la situació de la Diòcesi pel que fa a la propietat de les obres. També es diu que hi ha una sospita de parcialitat en la sentència donat que, al cap i a la fi, el Jutjat de Barbastre i l'Audiència d'Osca, són jutge i part. Així mateix es diu que no es va tenir en compte la propietat segons els documents presentats, sense considerar que no s'ha demanat al Bisbat de Barbastre que demostrï la propietat... El Sr. Bisbe comentà que en aquests moments la Generalitat no recorrerà.

A. Anàlisi de la Sentència i estudi de les possibilitats d'exercir el recurs davant el Tribunal Suprem.

El Sr. Javier Gonzalo va prendre la paraula i començà una petita presentació dels fets des del Bisbe Messeguer. Comenta la participació de l'Associació d'Amics del Museu i quina va ser la seva actuació. Explica que Mons. Salinas, davant el Nunci, va reconèixer que aquells béns eren del Bisbat de Barbastre. Mons. Àngel Pérez, en veure que el Consorci no deixava treure els béns i retornar-los, va presentar, en el seu moment, una querella civil reclamatòria contra el Bisbe Mons. Salvador Giménez.

Tot seguit el Sr. Gonzalo comentà alguns extrems sobre el que és el recurs de cassació i les possibilitats de presentar-lo. Explicà que només admet la infracció de normes processals, la infracció de normes substantives, i la tutela de drets fonamentals. Cal considerar que en el supòsit que el Bisbat no presentés el recurs de cassació, deixaria sense força al Consorci per tal que ell pogués recórrer, donat que al no ser el propietari no s'entendria que recorregués.

El Sr. Gonzalo considerarà que de tots els punts que s'havien recorregut davant l'Audiència Provincial d'Osca, només hi ha dos que poden ser objecte de recurs al Tribunal Suprem: la usurpació dels béns i el fet que no s'haguessin reclamat durant els primers 30 anys d'haver-les retirat.

Explicà com va el tema de les costes en cas que es desestimés el recurs. El Sr. Bisbe va dir que en el moment actual el que cal és considerar si s'ha de recórrer en funció del dret de la Diòcesi a fer-ho, la importància davant la societat i la Història, tot tenint en compte que si no ho presenta la Diòcesi tampoc ho podrà presentar el Consorci. Els consellers que van prendre la paraula es mostraren a favor de presentar-ho per coherència amb el que es va parlar i acordar en sortir la sentència del Jutjat de Barbastre (cfr.: Acta de la Sessió extraordinària conjunta del Col·legi de Consultors i dels consells diocesans de Presbiteri, Pastoral i per als Assumptes Econòmics), i fer-ho, així mateix, tot defensant el bon fer del Bisbe Messeguer.

S'explicà que ara les obres estan a Barbastre esperant complir la sentència que diu que són de les parròquies, tot i que el Bisbat de Barbastre els ha demanat poders a favor seu per tal que es puguin quedar a Barbastre.

B. Presa de decisions per tal d'aconsellar al Sr. Bisbe.

Es formula la pregunta a la què s'ha de respondre:

Com a membre-conseller del Col·legi de Consultors del Bisbat de Lleida, o membre dels consells diocesans Presbiteral, de Pastoral o per als Assumptes Econòmics, davant la ratificació de la Sentència del Jutjat de Barbastre de 11/12/2019, sobre els béns de la Franja, ratificada per l'Audiència Provincial d'Osca en sentència de 31/03/2025, consideres que la Diòcesi de Lleida ha d'exercir el dret a presentar un Recurs de Cassació davant el Tribunal Suprem?

Es procedeix a la votació per tal de veure quin consell se li dona al Bisbe, i, tot tenint en compte que el Secretari té veu però no vot i que el Sr. Gonzalo, com a tècnic convidat, no pot votar, el resultat és el següent:

Vots a favor de presentar el recurs de cassació:.....30
 Vots en contra de presentar el recurs de cassació: ... 1
 Abstencions.....0

Essent un quart de sis i tres minuts (17.18 h), s'aixecà la sessió.

Consell de Pastoral

Sessió del dia 8 d'octubre de 2025

Havent estat convocats, amb el corresponent ordre del dia, els membres del Consell Diocesà de Pastoral del Bisbat de Lleida, celebraren sessió el 8 d'octubre de 2024, reunint-se quan és un quart de vuit del vespre (19.15 h) i restant en ella fins a les nou i deu minuts del vespre (21.10 h), moment en el que s'aixecà la sessió.

Dins d'ella, havent saludat el Sr. Bisbe els assistents, una vegada que els agrai l'assistència i després d'un moment de pregària en el què el Consell es posa en mans de l'Esperit Sant, s'obrí la sessió passant a tractar els punts especificats a l'ordre del dia, els acords sobre els quals es ressenyen a continuació:

2. Aprovació de l'acta de la sessió anterior (11/06/2024).

Tot seguit s'aprova l'acta de la sessió anterior (11/06/2024).

3. Orientar i planificar les línies matrius d'actuació pastoral en la Diòcesi durant el curs 2024-2025.

El Sr. Bisbe comenta el per què de fer un Pla de Pastoral per a un any. Tot seguit el Vicari General comença explicant que l'evolució d'aquest Pla de Pastoral parteix del cap i està fet amb el cor, per a proposar fer aquesta conversió per tal d'arribar a donar resposta a les necessitats reals que tenim partint de la complementarietat, unint esforços i recursos, la cooperació des de la caritat i la corresponsabilitat. Sempre seguint a Jesús, cercant l'anunci i el catecumenat, treballant amb els infants i joves, i amb la família "S'ha de sortir del propi campanar per anar a compartir".

Tot va començar amb les idees sorgides de l'Assemblea Diocesana que després van ser treballades pels arxiprestes i estructurades pels caps de les àrees de cooperació, fins arribar a la redacció definitiva que es presenta (s'adjunta a la convocatòria d'aquesta sessió).

El Vicari General planteja reflexionar sobre el següents aspectes: 1. Què trobes a faltar al Pla de formació; 2. Què creus que sobra; 3. Com fer-ho als pobles.

Després de fer les aportacions, que estan recollides a l'acta de la sessió, el Sr. Bisbe diu que seria convenient que totes les parròquies tinguessin algun representant en el curs de formació (millor 3-4 com a mínim), i que es fes molta difusió i acció motivadora per tal que es poguessin engrescar la major quantitat possible de fidels. Així mateix diu que cal començar a fer la difusió per tal que tothom ho tingui en compte i pugui fer-se lloc a

l'agenda. Cal fer comprendre que es tracta d'una acció que serà un signe de sinodalitat que no és només "formació acadèmica" sinó experiència vital que comença per la pregària-reflexió-testimoniatge...

4. Informacions i torn obert de paraules

Només s'informa que el proper 19/10/2024 tindrà lloc la presentació del catecisme per a adults de la Conferència Episcopal Espanyola, *Buscad al Señor*.

En no haver-hi res més per a informar ni cap membre que demani la paraula, aquest punt de l'ordre del dia queda exhaurit.

De tot plegat en dona fe el Secretari General-Canceller, a Lleida, el deu d'octubre de dos mil vint-i-quatre.

Consell de Pastoral

Sessió del dia 6 de maig de 2025

Havent estat convocats, amb el corresponent ordre del dia, els membres del Consell Diocesà de Pastoral del Bisbat de Lleida, celebraren sessió el 6 de maig de 2025, reunint-se quan són les set del vespre i cinc minuts (19.05 h), a la Casa de l'Església per tractar els temes expressats a l'ordre de la convocatòria corresponent.

Dins d'ella, havent saludat el Sr. Bisbe els assistents, una vegada que els agrai l'assistència i després d'un moment de pregària en el que el Consell es posa en mans de l'Esperit Sant, s'obrí la sessió passant a tractar els punts especificats a l'ordre del dia, els acords sobre els quals es ressenyen a continuació, aprovant en primer lloc l'acta de la sessió anterior (08/10/2024) i es passa a tractar els temes que corresponen a la convocatòria:

3. Preparació de l'Assemblea Diocesana a partir de la proposta de la Permanent del Consell Pastoral,

- a. contingut;
- b. valoració del Pla Pastoral 24-25;
- c. lectura des de la realitat del Sínode sobre la sinodalitat;
- d. propostes

El Vicari General presenta i comenta la proposta de la Comissió Permanent del Consell de Pastoral per a organitzar l'Assemblea Diocesana. Es

reprèn la mirada al Sínode i la seva projecció cap al futur, concretant-lo en el lema *Camí sinodal, camí d'esperança*, cercant què diu el Sínode per a nosaltres de cara al futur per centrar la pastoral del proper curs. Per això es concreta en la següent

Proposta organitzativa de l'Assemblea Diocesana del 31 de maig de 2025

1. Proposta de tema/eix de la jornada: *Camí sinodal, camí d'esperança* (comentà la Permanent que proposa a aquest Consell Diocesà aquest tema perquè convé ressituar, tornar a centrar, prioritzar,... el nou pla d'actuacions en el context de les conclusions del Sínode sense oblidar l'horitzó d'esperança tal com proposa l'Any Jubilar).
2. Dinàmica:
  - * Pregària Inicial.
  - * Presentació de l'Assemblea.
  - * Reflexió/aportació sobre treball i conversió pastoral a la llum de les conclusions del Sínode.
  - * Breu síntesi d'allò que hem fet en aquest any en la diòcesi en aplicació del Sínode d'acord amb el que preveia el Pla Diocesà d'actuacions.
  - * Reunió de grups per plantejar les línies prioritàries de treball pastoral del proper curs pastoral (Espiritualitat-Anunci-Cooperació-Formació-Caritat...).
  - * Sessió plenària per a presentar les propostes i aportacions de tots.
  - * Comiat.

3. Definir les dates dels actes diocesans del proper curs.

El Vicari General recorda que en aquesta sessió d'avui, els consellers, amb les seves aportacions, han de valorar, matisar, accentuar, millorar... aquesta proposta, o una altra que es cregui millor, cercant què suggereix, dins les seves finalitats, la Comissió Permanent d'aquest Consell.

Els membres del Consell van donant idees i comentaris que es compendien en les que es recullen a l'acta. **Donada la dispersió d'opinions es considera que la Comissió Permanent decideixi la manera i sigui l'encarregada de fer-ho. També haurà de fer el qüestionari que hauran de treballar els grups, així com decidir, amb aquests criteris, el que calgui per a l'organització i realització de l'Assemblea.**

4. Revisió de l'acte jubilar del dia 16/03/2025 a la Seu Vella.

La Sra. Montse Sánchez, recolzant-se en una presentació informàtica, fa una petita ressenya de com es va organitzar l'acte mitjançant els grups

que s'encarregaven de cada àmbit. De forma succinta s'exposen les fites més significatives.

• **Des del Consell Pastoral Diocesà** es proposà fer un acte conjunt, a la Seu Vella

- es va fer la primera reunió de la comissió que s'havia d'encarregar el 28 de novembre de 2024, en tot moment acompanyats pel Sr. Bisbe i el Vicari General; es tractà de:
  - la presentació del projecte
  - explicació del primer contacte tingut amb el patronat del turó.
  - distribució d'àrees de treball i responsables de les mateixes, formació d'equips: infraestructura (Kiko Seijo), protocol (P. Toni Riera), difusió (Jordi Guardiola), celebració (Antoni Miquel); Amadeu Bonet es va oferir a fer-ne el cartell.
  - observacions inicials
  - tasques més urgents
- es demana que es pugui convidar a les confraries a participar de manera especial; es pensa en sumar i unificar en una sola celebració el jubileu i l'inici de curs de les confraries.

• **S'havia pensat en realitzar-ho a la Seu Vella**

- es té un primer contacte amb el Patronat del Turó, per plantejar-los la celebració i demanar l'ús de la catedral.
- s'ha de modificar la data de la celebració i passar al segon diumenge de març, perquè la Seu estava ocupada amb un acte.
- en aquella primera trobada comuniquen que molt probablement hi haurà obres al claustre...

• **Es posa en marxa tot el mecanisme:**

- contacte amb empreses.
- so, cadires.
- logística, transport.
- impremta: Cartelleria, altar, rollups, fulletons.
- disseny del cartell (Amadeu Bonet).
- contacte amb persones.
- músics.
- arxiprestos.

• **Dubtes, dificultats, resistències**

- es reben queixes per part d'alguns mossens que no veuen bé haver de suspendre misses per assistir a l'acte del Jubileu

- la coordinadora assisteix a una sessió del Consell de Presbiteri per explicar les característiques de l'acte.
- el missatge és clar i únic:
  - no se suspenen misses
  - fem una única Eucaristia per a tota la Diòcesi de Lleida
- es respirava una certa desconfiança al respecte.
- negativisme.
- no vindrà ningú...
- és molt difícil que la gent pugui a la seu.
- el vicari general va haver d'anar a algun arxiprestat que s'havia negat a assistir, per convidar-los a reconsiderar la participació.

• Solucions

- s'explica que es poden passar les misses al dissabte a la tarda, diumenge a primera hora del matí o diumenge a la tarda. malgrat tot, no és suficient.
- es comença a respirar una certa inseguretats respecte a la resposta envers l'acte.
- el vicari prepara documents amb guies per a les homilies prèvies per preparar l'esdeveniment a les parròquies. i motivar els feligresos.
- la informació a les parròquies va ser una mica escassa.

• Més gestions al Turó de la Seu

- ens tornem a reunir amb el Turó, per demanar l'arranjament de la sagristia.
- ens diuen que faran el que puguin però la intervenció és més complexa del que sembla i no poden actuar.
- ens deixaran la canonja, per fer de sagristia per als mossens.
- finalment diuen que el claustre no estarà encara en obres i el podrem utilitzar.
- tot sembla millorar...

• El transport

- es demana que les parròquies informin als fidels, i aquells que necessitin transport per assistir-hi ho comuniquin.
- es dona un termini, per a poder fer les contractacions pertinents i la previsió per optar per un tipus de transport o un altre.
- Mn. Carles Sanmartín, passa la informació als mossens de la ciutat, demanant que ens passin la llista de necessitats amb una setmana d'antelació...

- hi va haver poca resposta.
- a l'hora de la veritat el dia d'abans encara havíem de reservar taxis...
- va ser molt angoixant...
- als pobles, vam demanar que fos cada arxiprestat qui coordinés els busos.
- en un principi semblava que no vindrien més de dos busos, i finalment una setmana abans, es va duplicar tot.
- havíem de cobrir amb taxis els desplaçament de la gent amb dificultats, des de l'aparcament fins a la seu.
- finalment vam haver de contractar el trenet.

• **La col·laboració dels voluntaris**

- Mn. Manel Mercadé i el Mátèr Salvatoris ens van facilitar joves per a indicar, porten unes armilles identificatives del bisbat que es van fer expressament per a l'esdeveniment.
- per part de les confraries vam tenir voluntaris, per ordenar l'aparcament, per posar i treure les cadires.
- la música ens va tenir en tensió fins al final, el petit cor, assegurava el repertori, amb la col·laboració del grup de Sant Ignasi.
- va haver-hi una manca de compromís, que ens va preocupar i fins al mateix matí de la celebració, perquè no teníem la certesa que vindrien, ni tampoc, quants vindrien.
- al final ens en vam sortir.
- al presbiteri, fins a l'últim moment, vam haver d'afegir cadires, perquè no teníem la certesa de quants sacerdots vindrien.
- vam tenir 6 confessors, confessant, des de les 10 del matí.
- inicialment vam tenir alguna dificultat per garantir-los; a última hora es van oferir molts.

• **La sorpresa**

- es van superar totes les expectatives, quedant curt el número de fulletons que es van editar, les cadires preparades, el so que s'havia pensat exclusivament per la nau central... perquè l'afluència de fidels va ser enorme.
- finalment, hem de dir que es va desbordar qualsevol previsió.
- la participació de les confraries va ser impecable i va donar un to solemne a l'acte.
- va ser emocionant el veure la quantitat de gent que hi va assistir i la bona disposició i participació sense queixes malgrat la manca de lloc.

- **La premsa**

S'ha de reconèixer que a la premsa local la notícia va ser poc destacada, malgrat la repercussió de l'acte, a Catalunya Religió, però, el ressò va ser important dedicant-li tres planes.

- **Els assistents**

La gent es va comportar súper bé, malgrat la manca d'espai, estava eufòrica en sortir de la celebració i manifestava que calen més actes com aquest, perquè **si ens ho creiem, és possible, entre tots, amb el Crist, podem fer coses grans. L'esperança no defrauda mai, només cal creure-hi.**

Es fan comentaris en general, destacant els que es refereixen a la celebració de la missa que, tot i que va tenir molta durada, es va fer curta i ningú es va adonar de l'estona que havien passat; també s'elogia la manera en la que es va desenvolupar, permetent viure-la d'una manera especial. Hi ha un comentari que es refereix a l'homilia del Sr. Bisbe, dient que va ser molt apropiada, propera i va arribar als cors.

S'agraeix, per part de diferents membres del Consell que prenen la paraula, la feina que van haver de fer els organitzadors superant les dificultats que van anar sortint per tal d'arribar, contra l'opinió inicial d'algunes persones, a oferir un acte que va permetre viure la comunió de la comunitat, reeixir de la decepció i la malenconia que en alguns casos enfonsen a prou persones i portar-nos a experimentar l'esperança en veure que units en el Crist es poden vèncer totes les dificultats.

Tots els membres del Consell, demanant que consti en l'acta, s'afegeixen a l'agraïment pronunciat per l'èxit que va suposar i, per sobre de tot, per la comunió què es va mostrar i l'esperança que generà.

També se suggereix que celebracions com aquesta caldria fer-les amb més freqüència, organitzant algun acte més de caire diocesà, mirant de trobar moments adients que ens permetin celebrar-ho, fent els possibles per fer-ho a la Seu Vella.

Es fixen els dies de caràcter diocesà per al curs següent, en els què hi haurà les celebracions on tota la diòcesi ens trobem

25/09/2025 celebració de l'enviament

31/03/2026 dimarts Sant, dia del clergat i la benedicció dels Sants Olis

30/05/2026 Assemblea Diocesana

dd/mm/aaaa cal fixar la data per un acte de finalització del Jubileu

No havent més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió a dos quarts de nou i deu minuts del vespre (20.40 h).

De tot plegat en dona fe el Secretari General-Canceller, a Lleida, el deu d'octubre de dos mil vint-i-quatre.

Consell Presbiteral

Sessió del dia 10 d'octubre de 2024

Havent estat convocats, amb el corresponent ordre del dia, els membres del Consell Presbiteral del Bisbat de Lleida, celebraren sessió el 10 d'octubre de 2024, reunint-se a les onze del matí i restant en ella fins a les dues del migdia i cinc minuts (14.05 h), moment en el que s'aixecà la sessió.

Dins d'ella, havent saludat el Sr. Bisbe els assistents, una vegada que els agrai l'assistència i després de fer el res de l'Hora Tèrcia, s'obrí la sessió passant a tractar els punts especificats a l'ordre del dia, els acords sobre els quals es ressenyen a continuació:

2. *Aprovació de l'acta de la sessió anterior (06/06/2024) i revisió dels acords que hi pogués haver.*

S'aprova l'acta de la sessió anterior (06/06/2024).

Es constata què s'han anat aplicant els comentaris i orientacions que van fer els membres del Consell pel que fa al punts en els que es tractava *la concreció de la vida pastoral a partir del proper curs (4), la formació del clergat (les jornades previstes per als dies 24-25.09.24 (6), la realització del calendari pastoral per al proper curs (primer apartat del punt 7, informacions),*

3. *Revisió de les sessions de formació per al clergat (24 i 25 de setembre).*

Es comença directament aportant les opinions dels membres del Consell què s'expressen parlant *Sobre els ponents, Sobre els temes, Sobre la metodologia, Sobre la durada, i Sobre d'altres qüestions.*

Com a conclusions es diu que es va donar peu a preguntar-se perquè la gent, mossens i laics, està desganada i sense il·lusió per participar en l'Església? Per què no van a ella, per què no assisteixen? Es nota bastant desànim. Com s'hauria de fer per tal que tothom estigués més animat? Segons com es diu la frase "és que falten molts", resulta decebedora i porta al desànim. S'arriba a veure que estem en un país de missió.

Així mateix es constata que de vegades hi ha mossens que no es troben mai i aquest espai establert en moments concrets amb una mica de pregària i reflexió conjunta (sense substituir el recés), ajudaria a trobar-se i compartir des del cor. Ens hem de convertir per tal de tenir coresponsabilitat i ser capaços de compartir.

També surt la idea que hi ha molta oferta de formació i caldria racionalitzar i mirar de seleccionar el que necessitem i poder abastar per tal que sigui possible arribar a una autèntica formació.

Pel que va sortir de l'Assemblea, es comenta que hi ha formació que no es pot fer conjunta pels laics i el clergat, donat que aquests poden tenir necessitats de tractar temes específics o de fer-ho amb més profunditat, de manera que si tot s'hagués de fer conjuntament, els mossens perdrien la possibilitat de tenir-ne aquesta formació.

4. Pla Pastoral per al curs 2024-25

Com s'ha enviat imprès junt a la convocatòria, i a més, ja s'ha parlat i aprofundit en d'altres reunions, només es comenten els criteris generals que han de canviar la marxa de la pastoral. En general el que cal és viure la cooperació i la complementarietat i el treballar a nivell de parròquia o, quan sigui necessari, a nivell d'arxiprestat o de zona. Cal doncs una conversió profunda a nivell de tota la nostra vida (clergues i laics), també la conversió pastoral. Cal cuidar com es fa la missa, fomentar la pregària, atendre les famílies i el jovent. Cal sumar per donar les respostes necessàries. Tot per buscar arribar al seguiment de Jesús.

El Pla ha sortit de les aportacions de l'Assemblea Diocesana, estudiat i treballat pels arxiprestes i els caps de les àrees de cooperació, responen a aquestes qüestions: Què ens diu l'Esperit, què ens diu la tradició de l'Església i què em demana la meua vida de batejat.

S'observa que és convenient que a les parròquies hi hagi un grup de fidels que visquin més la seva comunitat i entre ells es cuidin dels diferents aspectes de funcionament de la parròquia. Finalment es fa una reflexió sobre la necessitat de potenciar la funció dels diaques i dels animadors de comunitat i fomentar la seva actuació, participació i dedicació.

5. L'Any Jubilar del 2025. Peregrins de l'Esperança. Orientacions per a l'acte diocesà i les accions a realitzar a nivell de diòcesi (veure el que ja es va dir a la darrera sessió del Consell Presbiteral).

Partint del que s'havia aportat en la sessió anterior del Consell Presbiteral, el Sr. Bisbe demana acabar de decidir el fer un acte concret a nivell diocesà per celebrar l'Any Jubilar 2025, i determinar un lloc concret per celebrar el Jubileu. En aquest sentit es fan diferents propostes i es van comentant, perfilant-se aquestes tres idees:

- Designar la Catedral com a lloc per a poder complir el Jubileu.
- Es podrien fer varis actes durant l'any, celebracions adreçades a grups concrets, també actes de diferent naturalesa.
- Fer una celebració important conjunta a nivell diocesà, a la catedral, en diumenge al matí, mirant per tal que fos una celebració extraordinària que suposés un signe de comunitat cristiana. La proposta seria fer-la a l'inici de la quaresma, que fos un signe de conversió

cap a l'esperança. Es podria incloure un acte penitencial previ, tot per a acabar a una hora raonable, entorn a les 12.30 h, per tal que els assistents dels pobles tinguessin temps de tornar a casa per a l'hora del dinar.

De l'organització es podria encarregar la Delegació de Litúrgia amb la de la Salut per tal d'incloure el Jubileu dels malalts.

6. Casa Sacerdotal. Presentació del Reglament

El Sr. Bisbe comenta i explica que a partir de l'intent de transformació de la Casa Sacerdotal van sorgir alguns plantejaments i qüestions que van fer copsar la necessitat de redacció d'un reglament nou per a la Casa, el qual complementés les disposicions i el Decret del Bisbe Joan Piris de l'any 2015, intitulat *Remodelació de Càrrecs i Funcions a la Casa Sacerdotal de Lleida*. També ha tingut a veure la sol·licitud de poder-hi residir de dos laics. És per això que s'ha redactat un esborrany què s'ha enviat als membres del Consell per tal que el conegueren i poguessin fer les seves aportacions en aquesta sessió. Al respecte, després que s'hagin fet els corresponents comentaris, el Sr. Bisbe demana que els membres del Consell es pronunciïn sobre:

- si consideren adequat el redactar un *Reglament intern* i si veuen necessari afegir algun element a l'esborrany que se'ls ha presentat.
- si aproven admetre excepcionalment, en circumstàncies molt concretes, laics segons les condicions que expressa l'esborrany de Reglament.

Es produeix un comentari prou ric i aclaridor de la postura dels mossens, arribant a respondre concretant:

A la primera: Es decideix per unanimitat que es faci el Reglament, corregint-lo o modificant-lo, segons alguns detalls del que s'ha anat dient, i que entri en vigor posant-lo en pràctica.

A la segona: S'aprova per unanimitat l'admetre laics en les condicions expressades en l'esborrany del Reglament, amb la inclusió de les opinions aportades.

7. Informacions i torn obert de paraules

– *Ministres extraordinaris de la Comunió.*

El Sr. Bisbe explica que es farà la renovació de les persones que seran nomenades a cada parròquia per tal de poder fer aquest servei, donat que han passat els tres anys que tenien de vigor els darrers. El nomenament és per a la parròquia de cadascú i serà el seu rector el que haurà de proposar els que continuen i les persones noves, tot depenent de la necessitat de Ministres Extraordinaris que hi pugui haver en cadascuna d'elles.

Està previst que després d'haver-se fet la designació, hi hagi un matí de formació obligatori en el que se'ls donarà el nomenament. Aquesta formació tindrà dos parts, una dedicada a explicar l'Eucaristia i l'altra a comentar situacions i casos pràctics. Aquest matí de formació serà el dissabte 1 de març de 2025.

– *Trobada de mossens al Monestir de Montserrat*

El Sr. Bisbe comenta l'origen i la finalitat de la convocatòria que han fet tots els bisbes de Catalunya per fer una trobada de mossens a Montserrat.

– *El certificat negatiu de delictes de caràcter sexual.*

El Vicari General comenta i recorda la necessitat de que tothom que tingui relació i tracte amb infants i joves ha de tenir aquesta certificació i que el rector l'ha de conservar a la parròquia.

Els que es van tramitar quan es va començar a demanar, estan a la Secretaria General del Bisbat.

Així mateix, és obligatori el signar la *Declaració personal responsable* què també ha de ser conservada a la parròquia o centre corresponent.

Cal fer, igualment, la formació que prescriu la llei en aquesta matèria. La Diòcesi ja ha establert un model de formació que es realitza a l'IREL.

Es recorda que s'ha de seguir el *Protocol per a la prevenció i tractament dels abusos a menors i persones equiparables legalment*, que és l'instrument de la Diòcesi de Lleida per a la prevenció i tractament dels possibles casos.

De tot plegat en dona fe el Secretari General-Canceller, a Lleida, el catorze d'octubre de dos mil vint-i-quatre.

Consell Presbiteral

Sessió del dia 30 de gener de 2025

Havent estat convocats, amb el corresponent ordre del dia, els membres del Consell Presbiteral del Bisbat de Lleida, celebraren sessió el 30 de gener de 2025, reunint-se a les onze del matí i cinc minuts, i restant en ella fins a les dues del migdia menys tres minuts (13.57 h), moment en el que s'aixecà la sessió.

Dins d'ella, havent saludat el Sr. Bisbe els assistents, una vegada que els agrai l'assistència i després de fer el res de l'Hora Tèrcia, s'obrí la sessió passant a tractar els punts especificats a l'ordre del dia, els acords sobre els quals es ressenyen a continuació:

2. Aprovació de l'acta de la sessió anterior (10/10/2024) i revisió dels acords que hi poguéss haver.

S'aprova l'acta de la sessió anterior (10/10/2024).

A la darrera reunió no hi va haver cap acord explícit i concret, raó per la qual no procedeix revisar el seu nivell de compliment. Sí que es comenta sobre el *Pla Pastoral per al curs 2024-25* (4), tot i que succintament donat que hi ha un punt en la present sessió on es tractarà, i sobre les *Orientacions per a l'acte diocesà i les accions a realitzar a nivell de diòcesi per viure l'Any Jubilar del 2025. Peregrins de l'Esperança* (5).

3. Assumptes econòmics de l'any 2025. Ho presentarà l'Ecònom Diocesà.

L'Ecònom Diocesà presenta la normativa per l'any 2025 en matèria econòmica, la qual ha estat publicada en el suplement d'economia del Butlletí Oficial del Bisbat.

En finalitzar aquest punt, donat que ja hi és la Sra. Montserrat Sánchez García, es dona pas al tractament del cinquè per tal que després pugui marxar. El punt 4 es reprendrà una vegada s'hagi tractat aquest.

5. Preparació de l'acte diocesà amb motiu de l'Any Jubilar (En aquest punt intervindrà la Sra. Montserrat Sánchez, membre de la Comissió Permanent del Consell Pastoral).

El Sr. Bisbe inicia el tema comentant la celebració de l'obertura de l'Any Jubilar (29/12/2024), manifestant-se content per la participació que hi va haver, la qual omplia tots els bancs de la Catedral.

Continua la Sra. Montserrat Sánchez explicant les passes donades per a la preparació de l'acte diocesà a la Seu Vella el dia 16 de març a les 11.00 h.

La Comissió Permanent del Consell de Pastoral va iniciar la planificació des del punt de vista tècnic a primers de novembre, portant ara tres mesos de preparació. En aquest moment, que tècnicament està pràcticament enllestida, s'ha començat la fase de preparació pastoral, comptant, per aquest motiu, amb la participació dels rectors i les seves parròquies; es vol transmetre a tot el poble de Déu que hi viu a la diòcesi, la importància de tenir un acte de tota la comunitat diocesana i la vivència de l'Any Jubilar 2025, especialment del tema establert pel Sant Pare Francesc *Peregrins de l'esperança*, ressaltant la seva importància i la necessitat que tenim d'ella en aquests moments de la història.

4. Seguiment de les actuacions del Pla Diocesà de Pastoral per al curs 2024-25.

La Comissió Permanent del Consell Pastoral es va reunir amb el Vicari General i va estar revisant el nivell de realització del present Pla Diocesà de Pastoral, trobant que es remarcaven els següents aspectes:

- Cal ensenyar a pregar, oferir-los i celebrar la pregària.
- Hi ha una tendència a exaltar i considerar la singularitat de cadascú, sense sortir d'un mateix per a anar a l'encontre de l'altre i compartir el que hom pugui tenir.
- S'observa que la pastoral dels religiosos acostuma a divergir de la que realitza la resta de la diòcesi sovintejant el fet d'anar per camins diferents, així com també preocupa la pastoral rural en la que en massa comunitats només "obren" l'església a l'hora de la missa dominical, provocant, totes dues, situacions de disgregació i dispersió, a més de tebiesa i manca d'aprofundiment espiritual.
- Preocupa l'estat del voluntariat dels membres de les parròquies que hi participen, en especial de les catequistes que han de transmetre la fe als infants.
- Es veu que es necessita la connexió amb la realitat del nostre temps amb una presència significativa en l'entorn en el que vivim.
- Es copsa la tendència a anar en solitari davant l'esdevenir de la vida.

El Sr. Bisbe parla dient que tot el que s'ha dit és una qüestió que es perllonga en el temps i cal fer el que calgui per tal que ajudi a fer arrelar la vivència del Crist en la vida de la nostra comunitat. Remarca que és fonamental treballar el document final del Sínode de la sinodalitat, el qual esdevé important per a l'evolució de l'Església, del que el Papa ha reconegut que pertany al seu Magisteri.

6. Informació sobre la Casa Sacerdotal.

Aquest tema ja s'ha iniciat al parlar de l'economia al punt 3. Es continua fent referència a què la manca de forces per part dels mossens per a portar l'administració de la Casa i fer-se'n càrrec ha ocasionat que la comptabilitat l'hagi de portar un laic que s'ha ofert, essent que la resta de situacions que cal abastir per la cura del seu manteniment recaigui sobre Mn. Pedrós i el Sr. Bisbe.

7. Informacions i torn obert de paraules

- *Exercicis espirituals per a mossens.* Es realitzaran durant la primera setmana de febrer (03-07/02/2025)
- *Ministres extraordinaris de la Comunió.* Ja està en marxa la convocatòria per a renovar els Ministres Extraordinaris de la Comunió (per tres anys).
- *L'atenció als mossens malalts.* El Sr. Bisbe comenta sobre els mossens que es troben malalts i la seva situació.
- *L'adaptació dels mossens que han vingut de fora de la nostra diòcesi.* Es comenta la dificultat que troben alguns d'ells per a copsar la cultura i el tarannà de la gent d'aquí, amb la conseqüent complicació a l'hora d'integrar-se.
- *La disposició dels diaques permanents i la seva ocupació pastoral.*
- *El Vicari General informa* sobre l'activitat de les delegacions, la cooperació interparroquial, la formació per a la renovació parroquial, les confraries, la sensibilització de Càritas obrint l'actuació més intensament davant determinades realitats emergents o que s'estan agreujant, i la participació de l'IREL en formacions que se'ls han demanat.
- *El futur i la continuïtat de la llibreria Ramon Llull.* Es comenta que caldria estar a l'aguait per tal d'evitar que la llibreria tanqués per jubilació de la persona que la porta una vegada arribi el moment.

Un membre del Consell demana la paraula per dir que *cal recordar que l'Església la porta l'Esperit Sant i no ens hem d'alarmar per les circumstàncies que es poden donar, ans, hem de trobar en cadascuna d'elles un motiu d'esperança en què Déu ens proveirà i desitjar que sempre es faci la seva voluntat.*

No es produeix cap informació més ni es torna a demanar la paraula per part de cap dels membres del Consell Presbiteral, raó per la qual, faltant tres minuts per a les dues del migdia (13.57 h), s'aixeca la sessió.

Consell Presbiteral

Sessió del dia 8 de maig de 2025

Essent les onze del matí i cinc minuts del dia vuit de maig de dos mil vint-i-cinc, a la Casa de l'Església es reuneix el Consell Presbiteral del Bisbat de Lleida per tractar els temes exposats a la convocatòria corresponent. Hi són presents els següents membres:

Mons. Salvador Giménez Valls, que presideix la sessió, Mn. Luis Sallán Abizanda (Vicari General), Mn. Jaume Pedrós Solé, Mn. Víctor Martínez Mateu, Mn. Casildo Rodríguez Bravo, Mn. Carles Sanmartín Sisó, Mn. Josep Solé Sans, Mn. Josep M. Escorihuela Pujol, Mn. Xavier Navarro Llestá, el P. Antoni Riera Figueras i Juan Luis Salinas Sánchez que actua com a secretari. Han excusat la seva assistència, Mn. Josep Moré Estopá, Mn. Francisco José Ribas Fragero i Mn. Joaquim Blas Pastor, tots ells per malaltia. Modera la sessió Mn. Josep Solé Sans.

A la present sessió ha estat convidada a participar la Sra. Montserrat Sánchez García, membre de la Comissió Permanent del Consell Pastoral i Directora del Secretariat de confraries, congregacions i germandats, per presentar el punt 3, la qual, en finalitzar el tractament de l'esmentat punt, abandona la sala.

El Sr. Bisbe saluda els membres del Consell i es dona pas al que diu l'ordre del dia.

1. Pregària.

S'inicia la sessió amb el res de l'Hora Tèrcia.

2. Aprovació de l'acta de la sessió anterior (30/01/2025).

S'aprova sense llegir-la públicament donat que els membres del Consell no han trobat cap objecció quan l'han llegida en privat (s'havia inclòs a l'enviament de la convocatòria). Amb tot, el Sr. Bisbe comenta que en el punt 5, al final del paràgraf primer de la pàgina 3, s'ha transcrit erròniament el nom del tema establert pel Sant Pare Francesc per a l'any Jubilar 2025, havent de dir, en el seu enunciat correcte, *Pelegrins d'esperança*; així es recull i es posarà a l'acta definitiva.

3. Revisió de l'acte jubilar del dia 16/03/2025 a la Seu Vella (presentat per Montse Sánchez García).

La Montse fa la valoració segons la revisió feta per l'equip encarregat de l'organització. Des de la Comissió Permanent del Consell de Pastoral se li va demanar que ella se n'encarregués i, aleshores, va convocar un equip per a la seva organització, tot tenint en compte que hi hagués pre-

sència i participació de tots els àmbits de la diòcesi, dedicant-se cadascuna d'aquelles persones a una àrea o aspecte dels que s'havien de cobrir per al desenvolupament de l'acte: fer una celebració Jubilar de tota la diòcesi a la Seu Vella de Lleida.

D'aquesta manera, en fer la revisió, la presenta a partir dels diferents grups (àrees o aspectes) (4) que es van formar sota la coordinació del seu responsable (un dels membres de l'equip), tots els quals formaven l'equip encarregat de l'organització, encapçalats per la Montse Sánchez.

Quan des del Consell Pastoral Diocesà es proposà fer un acte conjunt a la Seu Vella, amb motiu de l'Any jubilar 2025, es va constituir un grup de coordinació en el que es contemplaven les 4 àrees o aspectes que caldria abastar per a la realització de l'acte: infraestructura (responsable: Kiko Seijo), protocol (responsable: P. Toni Riera), difusió (responsable: Jordi Guardiola), celebració (responsable: Antoni Miquel); i un darrer aspecte dedicat a la confecció del cartell del que va ser responsable l'Amadeu Bonet. Es reuniren per primer cop el 28 de novembre de 2024, sempre acompanyats pel Sr. Bisbe i el Vicari General, moment en el que es va fer la presentació del projecte i es van definir les tasques més urgents; així mateix es va explicar el contacte inicial amb el Patronat del Turó de la Seu Vella. En aquet primerencontre es va demanar que es pogués convidar les confraries a participar de manera especial; es pensa en sumar i unificar en una sola celebració el jubileu i l'inici de curs de les confraries.

En iniciar els contactes amb el Patronat del Turó de la Seu Vella, se'ls va plantejar la celebració i tal com estava pensada, demanant-los l'autorització per l'ús de la catedral. En un principi van aparèixer molts entrebancs referents a obres que s'estaven fent, la utilització de la Seu en aquella jornada per part d'una altra organització... l'actitud que van adoptar a partir d'aquell moment els responsables del Patronat va canviar del tot, passant a ser cooperatius en la resolució de les dificultats i possibilitant la realització de l'acte. Amb tot es va haver de modificar la data de celebració i passar-la del primer al segon diumenge de quaresma (16/03/2025). El Sr. Bisbe va fer arribar, adreçada al Director del Consorci del Turó de la Seu Vella de Lleida, una carta d'agraïment per l'atenció amb tanta disponibilitat que van oferir a la Diòcesi.

Després hi va haver algunes gestions més amb el Patronat del Turó, en una d'elles se'ls va demanar l'arranjament de la sagristia que presenta notables desperfectes al terra i és impracticable; es mostren sol·lícits i diuen que faran el que puguin però la intervenció és més complexa del que sembla per qüestions administratives i no poden actuar, en aquell moment diuen que ofereixen la Canonja per fer de sagristia per als mossens. Una bona notícia va ser la comunicació que el dia de la celebració jubilar encara no

hauran començat les obres al claustre i es podrà utilitzar. Tota la situació es millora i es resolt. Aquell diumenge el Patronat no va cobrar les entrades al visitants i van renunciar a aquests ingressos, deixant el monument a entera disposició de la celebració de l'eucaristia i la resta de l'acte amb motiu de l'any jubilar. L'actitud dels membres del Patronat, després dels moments inicials, va passar a ser extremadament cordial i facilitadora.

En un moment previ a l'inici de tota la preparació material, quan es va donar a conèixer el projecte, van aparèixer alguns dubtes, dificultats i resistències per part d'alguns mossens que no veien la possibilitat de fer-ho o que es negaven a participar per raons que no es van esbrinar, fent arribar queixes argumentades, principalment, en què no veien bé haver de suspendre misses per assistir a l'acte del Jubileu. La coordinadora va assistir, llavors, a una sessió del Consell Presbiteral per explicar les característiques de l'acte, transmetent un missatge que era clar i únic: no es suspènien les misses sinó que es faria una única Eucaristia per a tota la Diòcesi de Lleida. Amb tot es respirava una certa desconfiança al respecte, no exempta d'un negativisme que volia justificar la resistència a participar-hi i a mostrar el projecte als fidels (es deia: no vindrà ningú, és molt difícil que la gent pugui a la Seu...). Aquesta negativa a participar estava centrada, bàsicament, en els mossens d'un arxiprestat, mostrant una manca de comunió d'aquests preveres amb el seu Bisbe, la qual va esdevenir punt d'escàndol per als membres de la comissió organitzadora que es van assabentar (en aquell moment no ho va saber cap altra persona).

El Vicari General va haver d'anar a alguns arxiprestats, sobre tot al que s'havia negat a assistir, per convidar-los a reconsiderar la participació. Per afavorir la sortida a la situació es proposaren solucions com explicar que es poden passar les misses al dissabte a la tarda, diumenge a primera hora del matí o diumenge a la tarda). Malgrat tot, no és suficient, i es comença a respirar una certa inseguretat respecte a la resposta que tindran envers l'acte. El Vicari General confeccionà uns documents amb guies per a les homilies dominicals prèvies, per tal de preparar l'esdeveniment a les parròquies i motivar els feligresos. S'ha de reconèixer que la informació a les parròquies va ser una mica escassa. Finalment la celebració, va esdevenir emocionant i desbordant, molt per sobre de les expectatives que es tenien, potser motivat, tot plegat, perquè mancava entusiasme i interès en els que hi formaven part, d'alguna manera i en algun petit aspecte, de la preparació, potser perquè consideraren que no tenien ells el protagonisme o per comoditat, fent exclamar als membres de la comissió: *sembla com si no ens ho creguéssim*.

En posar en marxa tot el mecanisme es va haver de contactar amb les empreses de so, cadires (com que la previsió era la d'omplir la nau central

amb unes 300 o 500 persones el seu servei va quedar totalment insuficient i desbordat a l'haver-n'hi més de 1.000 omplint les tres naus del temple i part del claustre; finalment es van poder ficar 800 cadires quedant molta gent dreta), logística, transport, impremta (cartelleria, altar, expositors enrotllables, fulletons...), el disseny del cartell fet per l'Amadeu Bonet; els músics del Petit Cor de la Catedral i els joves de la parròquia de Sant Ignasi, i el contacte amb d'altres persones que van haver de fer el servei que se'ls sol·licità.

Pel que fa a la mobilitat i el transport, les empreses dels autobusos que portaven els fidels des dels pobles i les dels taxis que portaven qui ho necessitava des de les seves parròquies de la ciutat, van respondre molt bé. Es demanà que les parròquies informessin els fidels per tal que aquells que necessitessin transport per assistir ho comunicessin; després d'haver passat la informació a les parròquies, se'ls demanà que fessin arribar la llista de necessitats amb una setmana d'antelació per tal de poder fer les contractacions pertinents i la previsió per optar per un tipus de transport o un altre; hi va haver poca resposta dins el termini. Només hi va haver una errada quan un taxi que havia d'anar a buscar les persones de la Parròquia de Sant Pere va marxar a recollir-los al Secà de Sant Pere; els afectats ho van resoldre pujant a la Seu des de l'ascensor de la plaça de Sant Joan. Sí que va suposar una mica d'enrenou el fet que al fer les sol·licituds per abastir les necessitats, des de les parròquies no es cenyissin a les pautes donades i s'estigués rebent demandes el dia abans, havent de contractar encara els taxis; va ser molt angoixant. Als pobles se'ls va demanar que fos cada arxiprestat en col·laboració amb les empreses, qui coordinés els autocars que havien de fer la ruta. En un principi semblava que no vindrien més de dos autocars, i finalment una setmana abans, es va duplicar tot. El desplaçament de les persones amb dificultats des de l'aparcament dels autocars fins a la Seu s'havia de cobrir amb taxis, finalment, però, es va haver de contractar el trenet.

Per les qüestions d'ordre i l'atenció a les persones es va comptar amb un equip de voluntaris format, bàsicament, per membres de les confraries i per alumnes dels col·legis Episcopal i Mater Salvatoris. Se'ls va senyalar amb unes armilles perfectament identificables, que es van adquirir expressament per a l'esdeveniment, de manera que se'ls reconeixia per saber que eren qui podien donar instruccions i que qualsevol que ho necessités es pogués adreçar a ells. A més, l'equip de voluntaris es va ocupar d'ordenar l'aparcament i de posar i treure les cadires.

A més de la manca de compliment del termini per a presentar les sol·licituds de transport, la imprevisió es va notar, tot i que des de fora de l'organització no es percebés, en la preparació de la música, tenint en tensió a l'organització fins al moment mateix de donar inici a l'acte. Hi va haver una manca de compromís, que va preocupar els organitzadors fins al mateix

matí de la celebració, perquè no tenien la certesa de quanta gent hi aniria, ni tan sols de que anessin; per aquesta raó no es van poder fer les proves de so que estaven previstes per al matí del dia abans.

Un altre motiu d'incertesa es va localitzar al presbiteri ja que, fins a l'últim moment es va haver d'estar afegint cadires al no haver respost, molts dels mossens, si assistirien o no, no tenint, en conseqüència, la certesa del nombre de cadires que s'havien de preveure.

Des de les 10 del matí hi va haver 6 mossens confessant. Inicialment va haver alguna dificultat per garantir aquest nombre per manca d'ofertaments; a última hora es van oferir molts.

S'ha de reconèixer que a la premsa local la notícia va ser poc destacada, malgrat la repercussió de l'acte; a Catalunya Religió, però, el ressò va ser important dedicant-li tres planes.

Hi va haver sorpreses, agradables, quan es van superar totes les expectatives, quedant curt el número de fulletons que es van editar, les cadires preparades, el so que s'havia pensat exclusivament per a la nau central... perquè l'afluència de fidels va ser enorme. Finalment, hem de dir que es va desbordar qualsevol previsió. La participació de les confraries va ser impecable i va donar un to solemne a l'acte i un exemple d'unitat i comunió a l'actuar conjuntament les tres bandes de tambors que hi va haver. Va ser emocionant el veure la quantitat de gent que hi a assistir i la bona disposició i participació sense queixes malgrat la manca de lloc.

La gent es va comportar exquisidament bé, malgrat la manca d'espai, en sortir de la celebració estava eufòrica i manifestava que calen més actes com aquest, perquè ***si ens ho creiem, és possible, entre tots, amb el Crist, podem fer coses grans. L'esperança no defrauda mai, només cal creure-hi.***

En la revisió i valoració que va fer l'equip de l'organització va deixar palesa la necessitat de repetir amb més freqüència actes eclesials i litúrgics a la Seu Vella. En aquesta consideració també participen el membres del Consell en el comentari que es produeix després de presentar la revisió de l'organització.

Els preveres membres del Consell Presbiteral també coincideixen en dir que cal fomentar la necessitat d'acceptar la coordinació necessària per a portar endavant qualsevol acció o missió que s'encomani, senyalant la mancança que tenen alguns mossens a l'hora de sotmetre's a cap tipus d'elements de coordinació. També van veure que faltaven més mossens per a repartir la comunió.

Se senyala que no va poder entrar tota la gent que va assistir-hi, quedant-se a la nau del claustre que hi ha als peus del temple, fins i tot van saber d'alguns que se'n van tornar cap a casa en veure la impossibilitat d'entrar.

Sobre els objectius que s'havien plantejat, es constata que s'han complert tots:

- ressaltar la importància de l'esperança i la necessitat que tenim d'ella en aquests moments de la història.
- donar a conèixer el que és el Jubileu, el seu abast espiritual i la necessitat de viure'l permanentment a les nostres vides fent una preparació adient a les parròquies, delegacions, col·legis i la resta d'institucions.
- satisfer el desig que hi ha a la diòcesi de tenir celebracions i actes comunitaris conjunts entre tots els fidels.
- explicar quin és el motiu i el sentit d'aquesta trobada comunitària, per tal que tothom s'engresqui i pugui participar-hi.

Els membres del Consell van anar fent comentaris i donant idees com les que segueixen:

- un mossèn comenta que s'hauria d'haver declarat la Seu Vella, temple jubilar en el Decret que va fer el Sr. Bisbe en el moment de començar l'any Jubilar 2025.
- potser el dir que la gent gran no pujaria a la Seu és un problema que ens fem nosaltres, ja que és evident que la gent puja a la Seu per molts motius.
- alguns consellers comenten que per part dels mossens s'ha de fer una reflexió endins perquè sembla que uns quants només actuen mirant-se a ells mateixos.
- s'agraeix al grup de coordinació l'esforç que va fer per portar l'acte a terme i se'ls felicita i agraeix; gràcies per la seva dedicació.
- es veu molt necessari poder repetir trobades d'aquest tipus a nivell diocesà.

Es planteja la qüestió: *Què hem après?* Sortint les següents opinions:

- abordar l'apatia, el personalisme i l'enfonsament del presbiterat.
- l'estil pastoral: complementarietat i sumar, aquests criteris s'haurien de cuidar i aprofundir.
- cal confiar molt més en els laics; a més de ser responsabilitat seva per raó del seu baptisme, gràcies a ells moltes coses van funcionant.

4. Informe sobre la preparació de l'Assemblea Diocesana.

El Sr. Bisbe fa una petita introducció i, tot seguit, el Vicari General presenta el tema. Comença dient que l'Assemblea Diocesana ha estat preparada per la Comissió Permanent del Consell de Pastoral que es va plantejar recuperar el legat del Sínode.

- L'objectiu: *Camí sinodal: camí d'esperança.*
- Data de celebració: 31 de maig de 2025.

– **Proposta organitzativa de l'Assemblea Diocesana.**

1. Proposta de tema/eix de la jornada: *Camí sinodal, camí d'esperança* (comentà la Permanent que proposa al Consell Diocesà aquest tema perquè convé ressituar, tornar a centrar, prioritzar... el nou pla d'actuacions en el context de les conclusions del Sínode sense oblidar l'horitzó d'esperança tal com proposa l'Any Jubilar).
2. Dinàmica:
  - Pregària Inicial
  - Presentació de l'Assemblea
  - Reflexió/aportació sobre el treball i conversió pastoral a la llum de les conclusions del Sínode.
  - Breu síntesi d'allò que hem fet durant aquest any a la diòcesi en aplicació del Sínode, d'acord amb el que preveia el Pla Diocesà d'actuacions.
  - Reunió de grups per plantejar les línies prioritàries de treball pastoral del proper curs pastoral (Espiritualitat-Anunci-Cooperació-Formació-Caritat...).
  - Sessió plenària per a presentar les propostes i aportacions de tots.
  - Comiat.
3. Definir les dates dels actes diocesans del proper curs.

El Sr. Bisbe llegeix la carta que enviarà a tots els fidels convidant-los a participar a l'Assemblea.

Es comenta sobre l'horari dient que és massa d'hora i s'arriba a la proposta d'iniciar la pregària a les 9.30 h. podent començar les inscripcions a les 9.00 h. La Comissió permanent del Consell Pastoral recollirà aquests comentaris per enllestir definitivament l'Assemblea. La dinàmica i el contingut semblen correctes a tots els assistents.

Caldria cercar que l'animació als feligresos de les parròquies a participar, fos engrescadora i efectiva, implicant-se els rectors en aconseguir-ho. En aquest sentit, un arxiprest diu que els arxiprestes haurien de parlar amb els rectors dels seus arxiprestats per tal de transmetre'ls aquesta necessitat.

5. Revisió i valoració de les actuacions realitzades dins el marc del Pla Diocesà de Pastoral per al curs 2024-25.

Es fa una revisió i valoració de les actuacions realitzades dins el marc del Pla Diocesà de Pastoral 2024-25, la qual introdueix el Vicari General fent esment de l'estat de realització de les actuacions que s'havien previst:

- Iniciació i acompanyament per a la creació d'espais per a la pregària. No s'ha notat que hi hagi hagut cap actuació nova concreta, més enllà del que ja es feia.

- En la formació i pastoral de joves tot està tal com estava i no ha hagut cap increment, tret d'una parròquia que ha continuat la catequesi de preparació a la primera comunió amb els infants i joves del MIJAC.
- En la pastoral de la família estan molt animats, a l'estar, però, nomenats recentment els delegats, no han pogut arribar a l'acompanyament de famílies com volien.
- En la catequesi, s'ha pogut fer catequesi en família en dos o tres parròquies que el mossèn s'hi ha posat, però res més.
- La dinamització dels feligresos de les parròquies només ha funcionat en els casos en què el mossèn s'ha posat davant i ha estirat. Si no és així, els laics no assumeixen la responsabilitat de prendre el funcionament de la parròquia com a cosa seva i portar la iniciativa en coordinació amb el rector, ha de ser aquest qui ho mani.
- El voluntariat a les parròquies, cercant que alguns laics assumeixin la responsabilitat de mantenir el funcionament del temple i dinamitzar les estones de pregària, cants... no s'ha treballat.
- Tampoc s'han treballat els ministeris laicals.
- La formació durant l'any per a generar i revifar la vida a les parròquies ha tingut bona acollida i amb participació d'uns 70 assistents estables durant totes les sessions. Els documents, les ponències i els materials que s'han utilitzat estan a la pàgina web del Bisbat. Cal continuar motivant els mossens per participar-hi. Els assistents, però, troben dificultat per a portar a les parròquies allò que han rebut al curset. Han demanat continuar al proper curs.

S'opina que cal ajudar a desvetllar la vocació dels laics i després potenciar-la i fomentar la dedicació donant-los-hi responsabilitats.

Es continua insistint en què ha d'haver a cada parròquia un grup de persones que s'encarreguin de mantenir la vida de les esglésies a cada poble, tant en la vessant física com espiritual; s'haurà de tenir en compte que dintre de poc temps serà impossible que els mossens ho atenguin tot. Cal estar a l'aguait per tal d'avançar-se a la realitat que ve i els problemes que pareixeran incorporats a ella.

Les unitats pastorals són importants i poden ajudar, tenint en compte, però, que cada realitat és diferent i a cada lloc s'ha de treballar i estructurar de la seva manera, partint de l'atenció a les realitats i relacions humanes.

Aquestes idees es faran sortir a l'Assemblea per a què arribin a les conclusions. De la mateixa manera s'hauran de tenir en compte per a aprofundir en la formació mensual dels capellans.

6. La flexibilitat que cal tenir en les línies d'acció pastoral després de la mort del Papa Francesc.

El Sr. Bisbe el cita i explica que, tot tenint en compte les propostes del Sínode i d'altres documents del Papa Francesc, caldrà veure les prioritats que considera el proper Sant Pare i les noves línies que puguin establir, essent flexible en l'aplicació de l'acció pastoral, en especial en aquells projectes que ja estan iniciats.

7. Informacions i torn obert de paraules

- *Ministres extraordinaris de la Comunió.* El Sr. Bisbe comenta que el proper dissabte (10 de maig) es farà la 2a edició de la formació prèvia a l'autorització, a les 28 persones que no van poder assistir a la primera. La temàtica i la dinàmica del matí de formació seran les mateixes que en la 1a edició.
- *La donació de la biblioteca de Pere Lluís Font.* Explica el Sr. Bisbe com es va desplaçar a casa seva i va rebre la donació de la biblioteca. Estarà instal·lada a l'IREL, al primer pis. Ja s'han adquirit les prestatgeries necessàries per acollir els volums.
- *Valoració de la situació de dependència en els laics que demanin ingressar a la Casa Sacerdotal.* El Sr. Bisbe comenta que s'està veient que no hi ha prou demanda per a augmentar els residents amb laics. També es veu que hi ha la realitat que cada resident va augmentant les seves dependències. Per aquests motius no es pot, per ara, acollir a laics, i menys si són dependents.
- *L'ascensor que s'havia d'instal·lar a la Casa Sacerdotal.* El Sr. Bisbe explica que quan havien començat les obres per a instal·lar-lo amb una instal·lació a la part exterior de l'edifici, han trobat que ja estava previst i hi havia el forat per fer-ho; han aturat la instal·lació i ho faran en el buit previst des de l'inici de la construcció de la Casa.
- El Sr. Bisbe comenta el que es va tractar a la darrera sessió de la Plenària de la C.E.E.
- L'acomiadament de l'arxivera que va plegar l'1 de maig. Ha deixat la feina a l'Arxiu Diocesà de Lleida donat que va rebre l'ofertament de feina en una institució oficial.
- La reunió conjunta de tot el Consell pel recurs de cassació davant l'Audiència Provincial d'Osca. Es comenta com es va desenvolupar i explica que el dia 7 de maig ja es va presentar.
- La proposta de la Santa Seu de reconsideració dels seminaris. La proposta que es va presentar és la de fer un curs propedèutic per a totes les diòcesis de Catalunya. Els responsables vindran a Lleida els dies 22 i 23 de maig a conèixer la nostra realitat.
- Un membre del Consell fa una consulta sobre la basílica de Culegamuros, interessant-se per l'actuació de la CEE. El Sr. Bisbe li

comenta que en principi l'Arquebisbe de Madrid i el President de la CEE han pres la postura de demanar el que estava acordat des de la seva construcció, consistent en què es respecti el temple i la permanència i continuïtat de la comunitat benedictina.

- Proposta de revisió dels aranzels pels funerals. Es planteja la situació donat que hi ha molta disparitat de criteris entre les diferents diòcesis de Catalunya a l'hora d'aplicar-los, apareixent el conflicte a l'haver funeràries que actuen en zones limítrofes donant el seu servei a pobles de diferents diòcesis. El Sr. Bisbe explica que els bisbes de Catalunya ho han tractat varies vegades sense arribar a concretar res.
- Un altre membre demana que s'haurien de revisar els estipendis que es reben per les misses. Es comenta que no s'han revisat des de que va entrar en vigor l'euro (any 2002). El Sr. Bisbe diu que aquest punt el presentarà a la reunió dels bisbes de Catalunya.
- Arran de la formació que se'ls farà als Ministres Extraordinaris de la Comunió, un membre del Consell considera que cal tornar a plantejar-se la preparació que se'ls fa. Creu que el tercer tema tractat (la concreció pràctica de com portar la comunió als malalts) no era adient i va ser difícil de mantenir l'atenció durant la presentació. Senyala que no es va aprofundir prou en com atendre i acompanyar el malalt i la seva família, posant el focus, bàsicament, en la manera de com portar i donar la comunió al malalt i l'ambient que hi ha d'haver al voltant d'aquesta realitat. Creu que la trobada, per comptes d'haver estat estructurada d'aquesta manera, podia haver-se fet d'una altra, i que podia haver-se-li encarregat a la Pastoral de la Salut.

No es produeix cap informació més ni es torna a demanar la paraula per part de cap dels membres del Consell Presbiteral, raó per la qual, faltant vuit minuts per a les dues del migdia (13.52 h), s'aixeca la sessió.

Consell Diocesà Assumptes Econòmics

Sessió del dia 28 de novembre de 2024

Havent estat convocats, amb el corresponent ordre del dia, els membres del Consell Diocesà per als Assumptes Econòmics del Bisbat de Lleida, celebraren sessió el 28 de novembre de 2024, reunint-se a les quatre de la tarda (16:00 h) i restant en ella fins a un quart de set del vespre (18.15 h), moment en el que s'aixecà la sessió.

Dins d'ella, havent saludat el Sr. Bisbe els presents, una vegada que els agrai l'assistència com sempre fa i, després d'un moment de pregària en el què el Consell es posa en mans de l'Esperit Sant, s'obrí la sessió passant a tractar els punts especificats a l'ordre del dia, els acords sobre els quals es ressenyen a continuació

2. Aprovació de l'acta de la sessió anterior (18/06/2024).

Tot seguit s'aprovà l'acta de la sessió anterior (18/06/2024)

3. Pressupostos per a l'any 2025 i estat de l'economia del Bisbat (en una propera sessió es presentaran els balanços corresponents a l'any 2024).

En parlar de l'aportació als mossens, es considerarà, després d'haver tingut en compte diferents opcions, pujar-la un 4%, la mateixa pujada que ha tingut el conjunt del pressupost.

Finalment, considerant-lo adient i equilibrat, s'aprovà el pressupost per a l'exercici de l'any 2025, el dossier sobre el qual s'adjunta a l'acta.

4. Petició d'ajut de la “Fundació Entre tots i per al bé de tothom” (llars del seminari).

Tots els membres del Consell assistents a la sessió s'expressaren en el sentit que no s'ha de signar cap conveni o contracte amb aquesta fundació, tota vegada que el propi Bisbat és qui ha estat origen de la mateixa i, a més, forma part del seu Patronat.

Els membres del Consell per als Assumptes Econòmics del Bisbat, considera que el Bisbe ha de convocar el Patronat de la Fundació *Entre tots i per al bé de tothom* i plantejar-los una proposta segons la qual el Bisbat donaria una aportació fixa cada any (d'uns 20.000 € per exemple) i que l'entitat s'ha d'integrar a Càritas passant a formar part de la seva organització i estructura. De no ser acceptada aquesta proposició, els consellers proposen al Sr. Bisbe que el Bisbat i les altres entitats de l'Església es retirin del Patronat. Aquesta proposta és acordada per unanimitat dels consellers assistents.

5. Adequació legal de les cases parroquials de Lleida ciutat.

Davant la negativa de l'Ajuntament de la ciutat de no concedir subvencions per al pis parroquial de Sta. Maria Magdalena per no estar considerat com a habitatge sinó com a equipament havent-lo demanat la parròquia per adequar-los com a habitatges socials, els membres del Consell proposen que ara es miri si per aquest concepte podrien accedir a algun tipus d'ajut.

6. Possible conveni amb l'Ajuntament de Lleida referent als locals parroquials de Sta. Maria Magdalena.

Donant pas al debat i l'aportació d'idees, els Consellers arribaren a dir que hi ha errors importants en l'apreciació del projecte tant pels anys de cessió, com en la contrapartida que dona l'Ajuntament, acabant fent una sèrie de propostes entre les que sobresurt una que diu que se'ls cedís per un temps d'uns quinze anys, estant obligats a la rehabilitació d'allò que estès malmès, obligació que es consideraria com el pagament del lloguer; fent càlculs encara surt una quantitat inferior a la que ara hi ha al mercat.

Finalment es considera i s'aprova per unanimitat que es crearà una comissió formada pels Srs. Ramon Maria Reig Massana, Antoni Roger Martí i Xavier Barrull Melcior, tots ells membres del Consell què hi són presents a aquesta sessió, per tal d'anar a parlar al Consell de Pastoral de la Parròquia de Sta. Maria Magdalena i argumentar-los-hi que el Consell per als Assumptes Econòmics del Bisbat no veu que s'hagi de cedir per tant temps els locals a l'Ajuntament, mirant i defensant que no es perdi patrimoni ni costi diners a la Diòcesi.

7. Sol·licitud de la regulació econòmica de la parròquia de Sant Antoni M. Claret.

L'Ecònom explica la situació que hi havia pel que fa al finançament derivat de la construcció del nou temple de la parròquia de Sant Antoni Maria Claret, explicant com s'eixugarà el deute amb el Bisbat: serà fent-lo de la mateixa manera que es fa per a la construcció de temples nous. Havien sol·licitat que se'ls permetés deixar d'aportar el 23% d'aportació al Bisbat, però els membres del Consell consideraren que no és adient perquè es trencaria el criteri aplicable a totes les parròquies. Es veu millor que demanin el que necessitin a la Comissió de Patrimoni per tal que el Bisbat els faci l'aportació, de forma que cada any sigui d'aquesta manera fins que s'acabi de finançar.

Per una altra banda es comenta que ha quedat tot saldat donat que els préstecs que tenien per a la construcció de la parròquia els ha assumit el Bisbat. És així com amb la congregació dels Missioners Fills de l'Immaculat Cor de Maria (els Claretians) ha quedat tot saldat tal com assenyala conclouentment el Sr. Bisbe.

8. Petició de la parròquia de Sant Miquel de Bell-lloc pels locals parroquials.

L'opinió dels membres del Consell va ser que ho demanin a la Comissió de Patrimoni i aquesta els adjudicarà l'ajut corresponent, podent fer-lo també en anys successius si amb l'assignació d'un any no s'ha pogut satisfer el cost.

9. Informe sobre la modificació del preu de la venda de la casa parroquial de Sant Pere de Tercui.

En ser un informe no es va produir cap acord, acceptant els membres, però, l'oferta de canvi.

10. Dissolució de l'Associació de l'Apostolat de la Lectura, i destinació dels seus bens.

El Sr. Bisbe informa de com es va produir el procés de dissolució de la *Pia Unión para el Apostolado de la Lectura* de Lleida, i els motius que havia per a fer-ho: manca de membres i de junta, i l'allunyament de la realitat social en no considerar, aquesta, ni l'objectiu ni els mitjans per a aconseguir-los que definien l'associació.

11. D'altres informacions i aportacions, i torn obert de paraules.

1. El Sr. Bisbe informà de que el Bisbat no haurà de posar cap quantitat per satisfer el pagament del trasllat i instal·lació de l'orgue de la catedral, tota vegada que el Capítol podrà assumir tot el que resta després d'haver rebut les subvencions públiques i les aportacions dels fidels que ja s'han donat a conèixer.
2. Així mateix explicà que ja s'han fet els tràmits pertinents per tal d'engegar el procés per a la donació del local parroquial-cine d'Alfarràs, essent que ara s'està pendent que l'Ajuntament d'aquesta localitat redacti el conveni.
3. S'informa que les calderes de Sta. Teresa Jornet estan rovellades, així com les canonades d'anada i retorn de l'aigua als radiadors. Ho han detectat els tècnics de l'empresa que porta el manteniment després d'haver fet la revisió prèvia a posar-la en marxa per aquest hivern.

Els membres del Consell proposen que es passi la sol·licitud a la Comissió de Patrimoni demanant l'import, i mentre arriba el moment en el que la Comissió faci la corresponent assignació, el Bisbat avanci la part que s'ha de satisfer per iniciar les obres; en fer l'assignació aprovarà assignar 4.000 € que ja hauran estat aportats.

De tot plegat en dona fe el Secretari General-Canceller, a Lleida, el cinc de desembre de dos mil vint-i-quatre.

Comissió de Patrimoni

Sessió del dia 20 de febrer de 2025

Essent les 16.00 h del dia 20 de febrer de 2025, es reuní la Comissió de Patrimoni per tal d'efectuar les assignacions de les diferents partides del pressupost diocesà destinat al manteniment del patrimoni, d'acord amb les sol·licituds efectuades pels rectors de les corresponents parròquies, prèvia la presentació dels comptes de cadascuna.

Hi assistiren: Mons. Salvador Giménez Valls què presideix la sessió, Mn. Luis Sallán Abizanda, Mn. Francesc Xavier Jauset Clivillé, Luis Manuel Pérez Zambrano, Josep Birbe Lohan, Antoni Roger Martí, Jesús Brufal Sucarrat i Juan Luis Salinas Sánchez que actuà com a secretari de la sessió.

S'inicia la sessió amb una pregària a la Mare de Déu i un parenostre.

El Sr. Bisbe saluda els membres de la Comissió de Patrimoni i aprofita per informar i comentar sobre algunes subvencions d'organismes que es demoren i encara no han estat satisfetes, havent avançat l'import el Bisbat.

Abans de començar a fer les assignacions, donat que hi ha varies sol·licituds que demanen subvenció per pintura o megafonia i d'altres, es comenta que aquestes assignacions estan pensades pel manteniment estructural del patrimoni. Després, amb l'opinió unànime de tots els membres de la comissió, s'acorda no atendre aquestes demandes, raó per la qual no s'assignarà cap quantitat per a conceptes que no siguin estrictament de manteniment.

2. Adscripcions d'ajuts interns per a necessitats patrimonials.

Temples parroquials

Després del corresponent estudi de les diferents sol·licituds i les situacions en les que es troben cadascun dels temples parroquials per als quals es demanen, i de les deliberacions i comentaris pertinents, s'acordà distribuir els 70.000'00 € del pressupost diocesà tot fent les assignacions que es relacionen, les quals s'abonaran, havent presentat els comptes cada entitat sol·licitant, a partir del mes d'abril i prèvia presentació de la factura d'obra ja realitzada:

- **Parròquia de la Transfiguració del Senyor, de Juneda:** Sol·licita 5.831'19 € per a canviar la megafonia pressupostada per una quantia de 9.831'19 €. Segons l'acord pres al començament de la sessió, no se li assigna cap quantitat per a aquest projecte.

- **Parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu, d'Alcarràs:** Sol·licita 7.500'00 € per a la pintura de l'església pressupostada en 50.000'00 €.

Segons l'acord pres al començament de la sessió, no se li assigna cap quantitat per a aquest projecte.

- **Parròquia de Sant Julià, de la Règola.** Sol·licita 4.569'44 € per al tractament de les humitats i per a la pintura plàstica antihumitat de l'església pressupostada en 6.369'44 €. Tot i l'acord pres a l'inici de la sessió, en considerar que és per al tractament de les humitats i evitar el deteriorament del temple, se li assignen 2.000 €.

- **Parròquia de Sant Fructuós Màrtir, de Perves.** Sol·licita 6.394'85 € per a la reparació de desperfectes a l'església, pressupostada en 6.394'85 €. Se li assignen 3.000'00 €.

- **Parròquia de Sant Llorenç màrtir, de Lleida.** Sol·licita 10.000'00 € per afrontar el pagament de la segona anualitat (de tres) per un terç de la restauració de l'altar de Sta. Úrsula. Ha demanat que se li pugui subvencionar amb aquesta quantitat durant tres anys per tal d'assumir els 30.000'00 € que resten pagar de la restauració després d'haver rebut la subvenció de 30.000'00 € del Departament de Cultura. Es va aprovar la subvenció de 30.000€ repartida en tres anys per part del Bisbat. Se li assignen 10.000'00 €.

- **Parròquia de Santa Teresa Jornet, de Lleida.** Sol·licita 8.384'28 € per a substituir les conduccions i les vàlvules de la caldera per un pressupost de 8.384'28 €. Aquesta situació es va presentar a principis de l'hivern, i el Consell per a Assumptes Econòmics va considerar adient que el Bisbat avancés el cost de la reparació, requerint a la parròquia que presentés una sol·licitud a la Comissió de Patrimoni, com s'ha fet, per tal que comptés com una despesa de l'any 2025 al manteniment dels temples. Se li assignen 8.384'28 €.

- **Parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu, d'Alcarràs.** Sol·licita 2.000'00 € per a reparacions elèctriques en l'església parroquial per valor de 3.941'79 €. Segons l'acord pres al començament de la sessió, no se li assigna cap quantitat per a aquest projecte.

- **Parròquia de Sant Martí Bisbe, dels Alamús.** Sol·licita 4.500'00 € per a restaurar l'espadanya pel perill de caiguda de pedres segons un pressupost de 6.858'92 €. La Comissió considera que en tenir romanents d'exercicis anteriors en el seus fons, i considerant que l'any passat se li va assignar una quantitat per a la conservació del patrimoni, en l'exercici actual no se li assigna cap quantitat per a aquest projecte.

- **Parròquia de Sant Miquel Arcàngel, de Bell-lloc.** Sol·licita 112.306'00 € per a la neteja de les cobertes del temple i reemplaçar les teules trencades per a evitar gotelles, segons un pressupost de 112.806'00 €. Se'ls aconsella que facin l'obra per parts, començant per la reparació de les teules, i se li assignen 4.500 €.

- **Parròquia de Sant Bartomeu Apòstol, d'Alpicat.** Sol·licita 6.000'00 € per a eixugar el deute amb el Bisbat per la construcció de la nova teulada. Se li assignen 6.000'00 €.

- **Parròquia de Sant Ignasi de Loiola.** Sol·licita 7.000'00 per a l'amortització de les obres de climatització, elevador i banys, en referència a l'aportació per al rescabament del deute del préstec entre la Companyia de Jesús i la Parròquia. Se li assignen 7.000'00 €.

- **Parròquia del Sagrat Cor, de Raimat.** Sol·licita 2.500 € per a l'automatització del toc de campanes per a la missa i els enterraments, i l'automatització de la caldera de la calefacció segons un pressupost de 3.025'00 €. Se li assignen 1.500'00 €.

- **Parròquia de Sant Pere Apòstol, de Millà.** Sol·licita 726'00 € per a pagar el lloguer de les bastides que apuntalen l'església. Se li assignen 726'00 €. Així mateix, es demana al Sr. Rector que parli amb el constructor per tal que les hi vengui a un preu simbòlic, ja que porten molts anys posades i ja es deuen d'haver amortitzat prou.

- **Parròquia de Sta. Cecília Màrtir, de Gotarta.** Sol·licita 8.068'10 € per a la reparació de la teulada i la col·locació de parallamps, segons un pressupost per a aquest de 4.879'75 € i de 3.188'35 € per a la reparació de la teulada. Se li assignen, només per a la reparació de la teulada, 3.200'00 €.

- **Parròquia de Sant Serní, d'Alguaire.** Sol·licita 2.664'00 € per a l'arranjament del terra de l'església segons un pressupost de 10.164'00 €. Se li assignen 2.600'00 €.

- **Parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu, d'Almenar.** Sol·licita 3.000'00 € per a la reparació de la façana de l'església de la Bassa Nova (parròquia d'Almenar), segons un pressupost de 3.200'00 €. Se li assignen 1.500'00 €.

- **Parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu, del Soleràs.** Sol·licita 6.059'00 € per a l'arranjament parcial de la façana de l'església segons un pressupost de 8.559'70 €. Se li assignen 3.000'00 €.

- **Parròquia de Sant Miquel Arcàngel, d'Alcoletge.** Sol·licita 11.457'55 per a pagar la primera anualitat del que ha aportat el Bisbat (34.000'00 € a retornar en tres anys) per les obres en l'església realitzades per l'Ajuntament amb una subvenció del Departament de Cultura de la Generalitat, per un import total de 109.594'32. Se li assignen 11.457'55 €.

- **Parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu, de Puiggròs.** Sol·licita 2.115'08 € per a la reparació de la teulada de l'església, per un pressupost de 2.115'08 €. Se li assignen 1.500 €.

- **Parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu, d'Almenar.** Sol·licita 1.898'00 per a la reparació de la teulada de l'ermita de Sant Sebastià, amb un pressupost de 2.398'00 €. Se li assignen 1.000'00 €.

- **Parròquia de Sant Esteve Protomàrtir, de Naens.** Sol·licita 9.885'70 per a arranjar la teulada de l'ermita de Sant Nicolau per un pressupost de 9.885'70 €. Se li assignen 2.000'00 €.

El total de les assignacions fetes és de 69.367'83 € dels 70.000'00 € pressupostats, restant un romanent de 632'17 €.

Cases parroquials

Després del corresponent estudi de les diferents sol·licituds i les situacions en les que es troben cadascuna de les rectories, i de les deliberacions i comentaris pertinents, s'acorda distribuir els 20.000'00 € d'aquest concepte del pressupost diocesà, tot fent les assignacions que es relacionen, les quals s'abonaran, havent presentat els comptes cadascuna de les entitats sol·licitants, a partir del mes d'abril i prèvia presentació de la factura d'obra ja realitzada:

Amb tot, però, apareix el comentari sobre la sol·licitud realitzada pels fons FEDER respecte a la subvenció atorgada a la parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu d'Algèri (punt 3 de l'Ordre del dia), segons la qual demanen que se'ls hi torni el que van concedir de més. La situació es va crear a partir que es va rebaixar el pressupost de l'obra, de manera que, després, no coincideix amb la quantitat que a ells els hi consta als seus comptes, motiu pel qual no rebaixen la subvenció i no paguen fins que no coincideixin les dues quantitats

Un membre de la Comissió va sol·licitar informació sobre el pagament que correspon a la Diputació de Lleida per aquestes obres, donant-se-li la resposta que encara no s'ha fet efectiu el pagament perquè estan a l'espera de l'infome de l'interventor per veure si s'ha executat tota l'obra projectada, plantejant-se el dubte en veure que el pressupost s'havia reduït. Se suggereix que el Sr. Bisbe parli directament amb el President de la Diputació per trobar una sortida lògica i adequada que permeti fer el pagament.

De moment el Bisbat ha d'abonar la diferència atorgada de més i els membres de la Comissió creuen oportú que es tregui del total de la quantitat destinada en el pressupost diocesà per al manteniment de les cases parroquials (20.000'00 €) destinant-lo a resoldre el tema de la devolució d'aquests fons FEDER, no assignant cap quantitat a les cases parroquials, tret de la sol·licitud de la parròquia de Bell-lloc que va estar decidida i aprovada pel Consell Diocesà per als Assumptes Econòmics de 13/11/2024. A més, la sol·licitud de la parròquia del Carme de Lleida ha estat retirada

per no ser necessàries les obres per a les que s'havia presentat. Quan arribi el moment en el que la Diputació faci definitivament el pagament de la subvenció, aquesta quantitat que canvia de destinació, tornarà al fons per a la conservació de les cases parroquials, procedint-se a l'assignació de les quantitats corresponents a cada sol·licitud segons el que s'ha indicat en elles. En aquell moment la parròquia de Bell-lloc no entrarà en les assignacions donat que ho haurà rebut ara.

- Parròquia de Sant Miquel Arcàngel, de Bell-lloc. Sol·licita 7.979'00 € per a efectuar el pagament de la reparació de la coberta de la sala parroquial per indicació del Consell per als Assumptes Econòmics de 13/11/2024, pressupostada en 11.979'00 €. Se li assignen 7.979'00 €.

El total de les assignacions fetes pel concepte de les cases parroquials, és de 7.979'00 €, restant un romanent de 12.021'00 € que es destinarà, segons s'ha acordat, a rescabalar la diferència de la subvenció percebuda pels fons FEDER amb la que hauria correspost segons el segon pressupost.

Tal com s'ha senyalat més a dalt, l'anomenat romanent es destinarà a abonar la diferència dels fons FEDER, i una vegada recuperats s'assignaran a les parròquies pel manteniment de les cases segons les sol·licituds presentades; en el cas que es produís un romanent, s'aprova sobre el qual que quedi en el fons destinat al manteniment del patrimoni per atendre imprevistos que puguin sorgir durant el present exercici.

3. Sol·licitud realitzada pel FEDER respecte a la subvenció atorgada a la parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu d'Algerri.

S'ha tractat en l'apartat del punt 2 destinat al manteniment de les cases parroquials.

4. Comunicat del rector de la parròquia de Sant Llorenç de Soses.

S'accepta la sol·licitud del rector de la parròquia de Soses en el sentit que no se li assignin el 17.500'00 € que li corresponien per la segona aportació al cost de les obres segons el projecte de pagar-les en tres anys, donat que encara no s'han iniciat. Quan s'inicien es reprendrà el pagament del segon any i restarà un tercer any.

5. Altres temes i informacions que puguin sortir, i torn obert de paraules.

Es tracten els temes següents:

1. El rector de Sarroca de Lleida informa sobre l'estat de les campanes i el rellotge, i el que s'ha de fer en aquest cas; no demana cap ajut.
2. El Soleràs. El Sr. Bisbe informa que es va autoritzar a l'Ajuntament del Soleràs per tal que pugui sol·licitar la subvenció "Memòria

democràtica restauració bens culturals de l'Institut d'Estudis Ilerdencs". Les obres són l'arranjament parcial de la façana de l'església per un pressupost de 8.554'70 €.

3. Alcanó. El Sr. Bisbe informa que es va autoritzar a l'Ajuntament d'Alcanó per tal que pugui sol·licitar la subvenció "*Memòria democràtica restauració béns culturals de l'Institut d'Estudis Ilerdencs*". Les obres es refereixen a la consolidació estructural i actuacions en murs i coberta de l'església per un pressupost de 53.268'50 €.
4. El Pont de Suert. El Sr. Bisbe que ha rebut l'informe de l'INTEMAC (contactat per la Fundació Eduardo Torroja), en el que s'informa que l'església de Pont de Suert no té cap problema estructural i planteja una solució a les filtracions en la coberta. S'ha indicat a l'arquitecte que porta les obres de dita església que inclogui en el projecte el dictamen de l'INTEMAC. Tant el projecte com l'informe de l'INTEMAC han estat presentats pel bisbe de la Diòcesi a la Diputació de Lleida per tal que estudiïn la possibilitat de col·laborar-hi.
5. Alcoletge. El Bisbe informa que s'han finalitzat les obres i que l'Ajuntament ha proposat unes modificacions en la proposta del conveni que regula la cooperació entre les dues entitats i les seves aportacions. Aquestes propostes de modificació estan sent estudiades pel servei jurídic del Bisbat.
6. Els pressupostos de les Delegacions Diocesanes. Es planteja la situació a partir de la insistència de la Directora-Coordinadora General de la Casa de l'Església que consti el cost real de la utilització que les Delegacions fan de la casa, a fi i efecte que es puguin portar els comptes de manera realista. Es diu que cada Delegació hauria de fer constar en un pressupost a l'inici de l'any el cost que suposen que tindrà cadascuna d'elles i la manera de finançar-ho; en aquest pressupost hauria de constar el que es preveu que serà el cost de la utilització de la casa. L'Administració del Bisbat hauria d'aportar la quantitat estimada i, en arribar al final d'any, la delegació hauria de presentar un balanç en el que constessin tots els imports pagats amb la documentació necessària per justificar-ho (factures), i els ingressos rebuts (de donatius, pagaments d'entrades...), tot fent un balanç de la situació. En el cas d'haver gastat tot el que s'havia avançat el compte quedaria a zero; en el cas que hi hagués hagut més despeses que ingressos, si el dèficit era justificable pastoralment, l'Administració del Bisbat pagaria la diferència.
D'aquesta manera, en el cas concret del pagament de la utilització de la Casa de l'Església, cada delegació hauria d'abonar-li directament a ella el cost del que hagués fet anar.

Es diu que ja es va comunicar a les delegacions que es fes així, veient que el que cal és exigir que les delegacions ho compleixin.

7. S'informa sobre l'estat de les cèdules d'habitabilitat dels habitatges de la parròquia de Sta. M. Magdalena, sobre les quals l'Ajuntament havia demanat documentació en pensar que no eren pròpiament habitatges. S'explica que l'Ajuntament ha trobat que sí constaven dits habitatges al plànol de construcció, i han dit que només cal, per tal de legalitzar-les, que presentin un certificat dient que es van construir.

Aquesta solució s'aplicarà a les altres vivendes situades a les parròquies (Montserrat, Sant Llorenç, Sant Josp Obrer i Santíssim Salvador).

8. Així mateix s'informa que els Alamús, Corsà i Juneda ja han rebut el que faltava de percebre per les subvencions de la Diputació.
9. El Director del Departament de Patrimoni comunica que ha arribat l'informe tècnic del Consell Comarcal de les Garrigues sobre l'estat de l'església parroquial de Sant Miquel Arcàngel de Granyena de les Garrigues. L'Ajuntament sol·licita un projecte de reparació que s'ha encarregat a l'arquitecte Carles Pubill.

No havent més assumptes què tractar, s'aixecà la sessió a tres quarts de sis de la tarda (17.45 h).

Comunicats Vicari General

Carta als mossens de la Diòcesi

Lleida 5 de febrer de 2025

Benvolgut company.

Vaig fer-te arribar ahir una guia per a la teva preparació de les homilies dels diumenges de febrer i també d'alguna reunió amb laics de la teva parròquia (pròximament rebràs el mateix referit als dos primers diumenges del mes de març), la finalitat, com saps, és preparar progressivament i continuar amb els laics de la teva Comunitat la participació en l'acte diocesà jubilar del 16 de març.

De CEE m'envien el vídeo que ara em permeto adjuntar-te per si pot resultar-te útil de cara a la finalitat esmentada. En ell s'exposa el missatge nuclear de la Butlla *Spes non Confundit* acompanyat del cant de l'himne del Jubileu del qual vaig enviar-te tant la partitura com la lletra en català.

Atentament,

Mn. Lluís Sallán

Tot preparant la Celebració Diocesana Jubilar

Guia/orientacions per a les homilies dominicals per a preparar en cada parròquia l'Encontre Jubilar Diocesà i propostes d'informació i motivació per a participar-hi

La lògica, la raó i el sentit actual del contingut del Jubileu 2025

El nostre poble viu temps en els que abunda l'excepcionisme, el pessimisme, el negativisme i fins i tot el nihilisme. Aquesta visió enfosquida es viu també en mig de temps reactius i d'enyor d'un passat més «confortable», així com de polarització expressada en tantes reaccions d'intolerància. Temps que necessita moments forts, moments de valoració, contemplació, canvi i celebració de la vida; el nostre temps necessita revifar l'esperança.

Per això precisa de moments per a alimentar-la i enrobustir-la; de temps de trobada que conforta i enforteix; de temps de pregària. (núm. 5). En suma, es necessari avui: *“aportar a la nostra societat actes de clemència*

i d'alliberament”(núm. 10), més quan sabem que “*la esperanza se pone a dura prueba donde la dignidad de la persona es pisoteada*” (núm. 23)

Reviure actuant i actuar sumant és “pelegrinar en l’esperança”, “Ancla sugestiva para comprender la estabilidad y la seguridad... Las tempestades nunca podrán prevalecer, porque estamos anclados en la esperanza de la gracia” (núm. 25). Cal, doncs, “*Recuperar la alegría de vivir, porque el ser humano, creado a imagen y semejanza de Dios, no puede conformarse con sobrevivir o subsistir mediocrementemente, amoldándose al momento presente y dejándose satisfacer solamente por realidades materiales. Eso nos encierra en el individualismo y corroe la esperanza*” (núm. 9).

1. Guia/Orientació per al diumenge, dia 9 de febrer

A. Missatge de la Paraula de Déu de la litúrgia d’aquest diumenge:

La litúrgia ens parla de caminar bregar: “tirar endins” (= constància-confiança-convicció). Convida a **confiar**, perquè, qui rema i tira endins la comunitat parroquial a la que servim pastoralment, és el mateix Jesús. Ell **cria** des de l’interior de la tasca quotidiana que cadascú fem; petita i senzilla i de molt o d’escàs èxit numèric (com la migrada pesca de Pere). Ell **envia** l’Església a compartir amb el món la “*pesca abundosa*”. (el do que dona a l’Església), perquè sostinguem en l’esperança i donem raó d’ella.

B. Algunes orientacions i reflexions per a la comunitat parroquial que subratlla la Butlla *Spes non Confundit*, relacionades amb els textos evangèlics de l’Eucaristia d’avui:

“*L’amor es posa a prova quan creixen les dificultats i el patiment*” (núm. 4).

“*Cridats (= vocació de la Comunitat parroquial/eclesial) a esdevenir signes tangibles d’esperança, per tant, germans i germanes, que viuen en condicions de penúria*” (núm. 10).

C. Proposta d’activitat parroquial relacionada amb el missatge de la Paraula i *Spes non Confundit*: Si encara no heu pogut fer-ho en la parròquia, potser seria oportú i convenient organitzar una **Reunió/homilies/xerrada/una estona de pregària amb tots o amb els més implicats en la vida parroquial**. El contingut podria ser per a exposar-los el significat del Jubileu i el que proposa l’Església per a obtenir la seva gràcia:

- a. **Significat** d’un Jubileu: *Recuperar/Renovar “*la confianza... en la promoción de la dignidad de toda persona y en el respeto de la creación*”. (núm. 25) *Donar “*testimonio creyente que pueda ser fermento de esperanza*”. *Promoure la cultura del perdó perquè “*habite la justicia y la concordia entre los pue-*

blos (entre famílies, grups parroquials, persones...) *Conversió i humilitat per demanar la indulgència, a un Déu obert al perdó, perquè *“el pecado deja huella lleva consigo unas consecuencias; no sólo exteriores, en cuanto consecuencias del mal cometido, sino también interiores, en cuanto todo pecado, incluso venial, entraña apego desordenado a las criaturas que es necesario purificar, sea aquí abajo, sea después de la muerte, en el estado que se llama Purgatorio”*. *“Por lo tanto, en nuestra humanidad débil y atraída por el mal, permanecen los efectos residuales del pecado. Estos son removidos por la indulgencia”* (núm. 23).

- b. Accions per a obtenir la gràcia del jubileu:** *Visita/peregrinació a la catedral. *Participar en la missa, combregant i confessar-se (*“En ella permitimos que el Señor destruya nuestros pecados, que sane nuestros corazones, que nos levante y nos abraza, que nos muestre su rostro tierno y compasivo”*) (núm. 23). *Pregar per les intencions del Papa.

També: * Participació en moments de formació al voltant del Vaticà II o el Catecisme. **“Retiros i ejercicios espirituales o encuentros formativos sobre los textos del Vaticano II y del Catecismo de la Iglesia Católica: *“Obras de misericordia corporales: dar de comer al hambriento, dar de beber al sediento, vestir al desnudo, acoger al forastero, asistir los enfermos, visitar los presos, enterrar a los muertos” y “Obras de misericordia espirituales: dar consejo al que lo necesita, enseñar al que no sabe, corregir al que yerra, consolar al triste, perdonar las ofensas, soportar con paciencia las personas molestas, rogar a Dios por los vivos y por los difuntos”* (núm. 10).

2. Guia/Orientació per al diumenge, dia 16 de febrer

A. Missatge de la Paraula de Déu de la litúrgia d'aquest diumenge:

La litúrgia d'aquest diumenge parla de **benaurança**. És **beneït** qui **confia**. L'esperança porta a **mirar** més enllà de l'immediat vers un horitzó ample, de progrés humà i espiritual i de sentit vital. L'Esperança és una manera de viure senzillament, pacificadorament, humilment, amb entranya misericordiosa, amb constància, malgrat les dificultats del camí.

B. Algunes orientacions i reflexions per a la comunitat parroquial que subratlla la Butlla *Spes non Confundit*, relacionades amb els textos evangèlics de l'Eucaristia d'avui:

- *“La tribulación y el sufrimiento son las condiciones propias de los que anuncian el Evangelio en contextos de incomprensión y de persecución”* (núm. 4).

- “*Dejemos que el Jubileo nos recuerde que los que trabajan por la paz podrán ser llamados hijos de Dios*” (Mt. 5,9). “*La exigencia de paz nos interpela a todos y urge que se lleven a cabo proyectos concretos*” (núm. 8).
- “*Que no falte una atención inclusiva hacia cuantos hallándose en condiciones de vida particularmente difíciles experimentan la propia debilidad, especialmente a los afectados por patologías o discapacidades que limitan notablemente la autonomía personal. Cuidar de ellos es un himno a la dignidad humana*” (núm. 11).
- “*Que resuene en nuestros corazones la Palabra del Señor que, en la parábola del juicio final, dijo: «estaba de paso, y me alojaron», porque «cada vez que lo hicieron con el más pequeño de mis hermanos, lo hicieron conmigo»*” (Mt. 25,35.40) (núm. 13).

C. Proposta d’activitat parroquial relacionada amb el missatge de la Paraula i *Spes non Confundit*

Recollint el suggeriment del Papa Francesc (*Que no falte una atención inclusiva hacia cuantos... experimentan la propia debilidad*), amb el grup o les persones de **Pastoral de la Salut** de la parròquia:

- * Introduir en les pregàries de la missa una oració pels malalts, persones amb capacitats diferents i dependents de la comunitat parroquial.
- * Fer una estona de companyia a les persones que habitualment es visita a les cases (trucada telefònica, vídeo-conferència o, millor, presència física).
- * Si és possible, visitar les persones molt vinculades a la parròquia que ara no hi poden participar perquè estan en residències de la tercera edat.
- * Demanar a les persones visitades que se sumin a la pregària de la parròquia perquè els fruits del Jubileu alimentin en tot moment la nostra esperança i la de les nostres comunitats parroquials, fent el mateix amb tots els membres del servei pastoral de la salut, al temps que els animen a assistir a l’acte diocesà.

3. Guia/Orientació per al diumenge, dia 23 de febrer

A. La Paraula de Déu de la litúrgia del diumenge: Avui la Paraula parla de **generositat** (magnanimitat i lleialtat). També de grandesa de la persona, tot i recordant la seva feblesa (pols) i que la seva grandesa prové de l’Esperit (alè) de Déu que és qui capacita la persona per **comprendre el bé**, per a **fer el bé** (donar, beneir, pregar, estimar, diu el text) i per a **restar oberta** a tots i a favor de tots, **acollint, escoltant** activament, **acompanyant** sense “condemnar” i **donant-se**.

B. Algunes orientacions i reflexions per a la comunitat parroquial que subratlla la Butlla *Spes non Confundit*, relacionades amb els textos evangèlics de l'Eucaristia d'avui:

- *“Mirar el futuro con esperanza también equivale a tener una visión de la vida llena de entusiasmo para compartir con los demás. Sin embargo, debemos constatar con tristeza que en muchas situaciones falta esta perspectiva”* (núm. 9).
- *“Lo que sostiene la evangelización es la fuerza que brota de la cruz y de la resurrección de Cristo. Y eso lleva a desarrollar una virtud estrechamente relacionada con la esperanza: la paciencia. Estamos acostumbrados a quererlo todo y de inmediato, en un mundo donde la prisa se ha convertido en una constante... Tiempo para encontrarse, y... reunirse y conversar con tranquilidad”* (núm. 4).
- *“Es necesario poner atención a todo lo bueno que hay en el mundo para no caer en la tentación de considerarnos superados por el mal y la violencia”* (núm. 7).

C. Proposta d'activitat parroquial relacionada amb el missatge de la Paraula i *Spes non Confundit*.

“Que en cada rincón de la tierra, los creyentes, especialmente los pastores, se hagan intérpretes de... llevar la buena noticia a los pobres, a vendar los corazones heridos, a proclamar la liberación a los cautivos y la libertad a los prisioneros, a proclamar un año de gracia... formando una sola voz que reclame... condiciones dignas para los reclusos, respeto de los derechos humanos y sobretodo la abolición de la pena de muerte” (núm. 10) perquè, afegeix: *“No podemos apartar la mirada de situaciones tan dramáticas... Encontramos cada día personas pobres o empobrecidas que a veces pueden ser nuestros vecinos. A menudo no tienen una vivienda, ni la comida suficiente para cada jornada”* (núm. 15). A la llum d'aquesta constatació que mostra el Papa a totes les comunitats cristianes, per a concretar-la en la pròpia parròquia, el rector podria **convocar el grup parroquial de Càritas**, en aquesta reunió es podria: ① Reflexionar, preguntar-se o avaluar: Quines pobreses trobem entre les persones de la demarcació de la parròquia?, Què necessitariem de nosaltres?, Què tenim per atendre-les, si és que podem?, Si és que no podem, perquè?, Què ens demana la realitat que ens plantegem o proposem de fer?, Com promoure o sumar-nos a un altre grup parroquial o arxiprestat per desvetllar i potenciar la mirada misericordiosa en la nostra comunitat parroquial?, Com millorar o organitzar, si no ho hem pogut fer encara, aquest espai de pregària, reflexió i acció que és Càritas parroquial? ② Si no hi ha constituïda la Càritas parroquial, podria convocar algunes persones o membres del Consell de Pastoral

per a treballar un qüestionari semblant a fi de motivar a l'organització de la pastoral socio-caritativa en la parròquia, ③ I proposar, motivar i animar a què els membres de pastoral socio-caritativa de la parròquia (o els del grup que s'hagi convocat per a abordar un qüestionari semblant al proposat) se sumin, el dia 16, a l'acte de tots com a membres del Cos de Crist que són.

Als preveres, comunitats religioses, monitors, grups de pregària, diaques, voluntaris i fidels en general

Lleida, 17 de març de 2025

Com potser ja saps els **dies 28 i 29** d'aquest mes de març, divendres i dissabte, celebrarem les **24 hores per al Senyor** d'adoració del Santíssim. S'iniciaran amb la celebració de l'Eucaristia, el dia 28, a les 7 de la tarda, **a la parròquia de St. Pere**, al final de la qual començarà el primer torn de pregària.

Com cada any, en el marc de l'Àrea d'Espiritualitat, hi ha organitzacions de laics que promouen aquesta acció orant en la nostra diòcesi. És per això que us demanen:

1. Laics i laiques per a participar en els diferents torns de pregària (1 hora cada torn).
2. Preveres disponibles per a cadascun dels torns per tal de donar l'oportunitat de confessar-se a aquells que ho desitgin.

Per aquest motiu et prego que:

- A. **Informis** al llarg dels dies que queden al grups de la teva Parròquia, Moviment o Comunitat i als seus membres en general d'aquest fet, **convidant-los** a sumar-se als que dedicaran un torn a la pregària contemplativa
- B. Si a la teva parròquia, associació o comunitat teniu organitzat **algun grup de pregària**, li plantejis la **possibilitat d'unir-se en qualsevol dels torns** a aquesta jornada diocesana (res obsta per a què organitzeu allà la manera de desenvolupar el vostre temps de pregària: lectures bíbliques, textos, cants...

- C. En cas de participar grupalment, **donis a conèixer l'hora en la que us fareu presents.**
- D. **Indiquis també, si ets prevere, el torn per al que t'ofereixes com a confessor** per a poder oferir aquest servei a aquells que vulguin confessar-se.

Et prego que les **informacions** a les que em refereixo **les facis arribar a la Sra. Isabel Clavera**. Pots posar-te en contacte amb ella al llarg del que resta de setmana i de la propera a través del núm. de **telèfon 630258479** i també del seu correu electrònic: isabelclavera@advocatslleida.org. Atesa la brevetat de temps que resta et prego que també que ho facis el més aviat possible.

Atentament,

Mn. Lluís Sallán

Defunció del Papa Francesc

Lleida, 22 d'abril de 2025

Benvolgut/da,

El nostre Sr. Bisbe, amb data de 21 d'abril, ha signat un decret amb motiu de la defunció del Papa Francesc en el que expressa "*l'emoció... en el cor i el... dolor que ens crema... l'esperit*" així com "*l'agraïment al Senyor per haver-nos concedit el do de gaudir del seu generós i entregat pontificat*", al temps que manifesta el seu desig que acompanyem a "*ell que ha ofert fins l'últim moment de la seva vida una entrega del tot lloable al servei de Déu i de la seva Església*".

En el Decret, Monsenyor Giménez, disposa que:

El dia 29 d'abril, a les 7 de tarda, a la Catedral Nova, se celebrarà una missa funeral pel Papa Francesc.

Després de la celebració oficial dels funerals a Roma i també posteriorment als de la Catedral de Lleida, en cada parròquia del nostre Bisbat de Lleida, també en els centres de culte oberts al públic i en les capelles d'associacions i comunitats, se celebrarà una missa funeral pel Papa difunt.

Es convida a les famílies cristianes, grups d'espiritualitat i comunitats religioses a dirigir pregàries a Déu amb la mateixa intenció, particularment la pregària del Rosari.

Per tot això us informo que:

1. El **funeral diocesà se celebrarà el dia 29, a les 7 de la tarda a la Catedral Nova**. Tant abans de la Missa funeral a Roma com abans de la de la nostra Diòcesi es faran sonar les campanes de la Seu Vella.
2. **A la Catedral Nova, a partir del dimecres, dia 23**, hi haurà un lloc destinat a què aquells que ho desitgin puguin **signar en un llibre a l'efecte** per expressar el seu condol i/o agraïment envers el Papa ara difunt. L'esmentat llibre **serà retirat el dia 29 abans de la missa funeral**.

Atentament,

Mn. Lluís Sallán

A comunitats, organitzacions, grups i laics

Lleida, 6 de maig de 2025

Benvolgut/da,

Has rebut l'ordre del dia d'avui per al Consell Diocesà de Pastoral. Les circumstàncies de l'obertura de l'Any Jubilar i de les dates de la Setmana Santa han comportat que el temps real per a la preparació de l'Assemblea Diocesana sigui més breu que en anys anteriors.

És per l'evident limitació de calendari que em porta a fer-te arribar amb temps tan just, el contingut de la reunió que celebrarem de la Permanent d'aquest Consell Diocesà de Pastoral. Malgrat aquesta circumstància, de cara a la preparació del punt de l'ordre del dia d'avui referit a la preparació de l'Assemblea Diocesana, goso fer-te arribar **propostes** al respecte que presenta aquesta Comissió Permanent:

Proposta organitzativa de l'Assemblea Diocesana, de 24 de maig de 2025

1. Proposta de tema/eix de la jornada: **Camí sinodal, camí d'esperança** (comentà la Permanent que proposa a aquest Consell Diocesà aquest tema que convé resituar/recentrar/prioritzar el nou pla d'actuacions en el context de les conclusions de Sínode sense oblidar l'horitzó d'esperança tal com proposa l'Any Jubilar).

2. Dinàmica:

- * Pregària Inicial
- * Presentació de l'Assemblea.
- * Reflexió/aportació sobre treball i conversió pastoral a la llum de les conclusions del Sínode.
- * Breu síntesi d'allò que hem fet en aquest any a la diòcesi en aplicació del Sínode d'acord amb el que preveia el Pla Diocesà d'actuacions.
- * Reunió de grups per plantejar les línies prioritàries de treball pastoral del proper curs pastoral (Espiritualitat-Anunci-Cooperació-Formació-Caritat...).
- * Sessió plenària per a presentar les propostes i aportacions de tots.
- * Comiat.

3. Definir les dates dels actes diocesans del pròxim curs.

En la reunió d'avui es tracta de valorar-matisar-accentuar-millorar, etc. amb les teves aportacions a aquesta proposta, o una altra que creguis millor, que suggereix, dintre les seves finalitats, la comissió permanent d'aquest Consell.

Atentament, agraint el teu servei pastoral en el nostre Bisbat,

Mn. Lluís Sallán

Assemblea Diocesana

Carta Assemblea

Lleida, 16 de maig de 2025

Benvolgut/da.

Has rebut la invitació/convocatòria del nostre Sr. Bisbe per a la participació en l'Assemblea Diocesana que, com ja saps, celebrarem el **proper dia 31**, darrer dissabte del **mes de maig**, a la **Casa de l'Església**, edifici l'Acadèmia Mariana.

L'Assemblea és un moment eclesial d'encontre, de **compartir** i de **projectar** vers al proper curs allò que l'Església ens encomana: ser testimonis de Jesucrist. Això és, l'Anunci de Jesucrist, la pràctica de la caritat, sostenir, alimentar, acompanyar i enfortir la fe, la pregària conjunta, així com la revisió, reflexió i definició de l'horitzó i prioritats de la nostra acció eclesial en el proper curs.

Aquesta Assemblea la celebrarem en **el marc** d'unes conclusions del **Sínode** que ens encoratgen al seguiment de Jesús, a l'anunci de l'Evangeli i al servei especialment dels més vulnerables. És el mateix Papa, Lleó XIV, qui ens demana intensificar aquesta manera de presència en la societat quan senyala la fidelitat a Jesucrist, el coratge en el testimoni, el diàleg amb el món i la promoció de la dignitat de la persona i de la pau com a accions amb les que anunciar l'Evangeli avui.

Per això en la nostra **Assemblea**, la Sra. Eva Fernández, participant com a experta en el Sínode i coordinadora del *Foro Internacional de Acción Católica*, ens **ajudarà a comprendre i aprofundir** el missatge del **Sínode**. La Sra. Montse Sánchez presentarà un breu **resum d'allò que**, havent-ho previst en l'Assemblea anterior, **hem estat capaços de dur a terme** al llarg d'aquest any pastoral. En els diferents grups compartirem les **inquietuds i propostes de cara al proper curs**. Junts **ens encomanarem a l'Esperit Sant** per demanar-li encert i esperança en tot allò que ens proposem.

Començarem l'Assemblea **a les 9.30 h**, després de les inscripcions, i **acabarem a les 13.30 h**; en la preparació a participar vitalment en ella, et **demano la teva pregària** al temps que també **la teva participació** en ella i les teves aportacions i propostes al servei i per al bé de tots.

Et saluda, agraint la cooperació pastoral que realitzes.

Mn. Lluís Sallán

Convocatòria Assemblea Diocesana

Lleida, 26 de maig de 2025

Et saludo en Crist,

Prou bé saps que aquest proper dissabte estem convocats a l'Assemblea Diocesana. Aquest diumenge passat la Paraula de Déu ens mostrava que, en el si de l'Església, aplegar-se, escoltar la veu de l'Esperit, preguntar-se què ens demana Déu en les situacions eclesials que vivim i compartir fraternalment respostes il·luminades per l'Evangelí, és la manera pròpia de ser i de fer de l'Església.

El Papa Lleó XIV ensenya que *l'Església té el deure i l'oportunitat de ser exemple de diàleg, obertura i recerca del bé de tots. Per això el Sínode és una invitació a tots a promoure espais d'encontre, d'escolta i d'entesa mútua.*

En aquest sentit l'Assemblea Diocesana esdevé un d'aquest espais sinodals. També una oportunitat per a encoratjar i viure la dimensió eclesial de la fe. I àdhuc una ocasió per a implementar l'experiència eclesial tant dels preveres i religiosos com dels laics.

No dubto que fas el possible per a recordar als membres de la teva parroquia, comunitat o organització eclesial la significació de la seva participació a l'Assemblea. Tampoc que, en tant que depèn de tu, procuraràs acompanyar-los amb la teva participació. D'aquesta manera els membres del consell de pastoral parroquial, l'equip de catequistes i de responsables de cada sector del treball pastoral, els membres de la comunitat, associació, servei pastoral i els fidels i militants en general, a l'Assemblea, podran reflexionar, al costat d'altres, com dur a la vida de la seva organització pastoral aquella petició del Sínode: *“Pedimos a todas las Iglesias locales que continúen su camino con una metodología sinodal de consulta y discernimiento, identificando caminos concretos e itinerarios formativos para realizar una conversión sinodal tangible en las diversas realidades eclesiales”.*

Amb la intenció que coneguis i puguis informar, et faig avinent que a l'Assemblea escoltarem l'experiència d'una dona que participà en el Sínode. Una altra ens presentarà el balanç d'allò que hem fet en aquest curs pastoral en relació al Pla d'Actuacions que ens proposarem, al temps que presentarà el treball a fer en els grups per a discernir entre tots els passos que ens cal assegurar pastoralment en el proper any, qüestió aquesta que acabarem posant en comú.

Atentament,

Mn. Lluís Sallán

Resum aportacions de l'Assemblea Diocesana

1. El sínode: accents més rellevants que suscita per al treball pastoral del proper curs, d'acord amb el que expressen els grups de l'Assemblea Diocesana de 2025

A la llum de la presentació a l'Assemblea Diocesana 2025 del contingut del document final del Sínode, els diferents grups presents en ella expressen i senyalen en general com a més rellevant per a la nostra Diòcesi la proposta d'intensificar camins de renovació pastoral i de formació.

Indiquen també els següents continguts sinodals com a més significatius per a la nostra Diòcesi de cara a acompanyar aquest camí de renovació pastoral:

A. Conèixer Jesús, conversió a Ell i viure d'acord amb Ell és:

L'ensenyament sinodal al respecte, i d'acord amb les aportacions dels grups presents en l'Assemblea, implica per a nosaltres:

- Donar importància a tenir i cuidar moments de trobada amb Jesús –per donar hom s'ha d'omplir–.
- En aquest sentit alguns aporten que algú erròniament pot semblar-li que pregar pot ser vist com una acció “extraterrestre” o “evasiva” de la realitat, però la vida està amarada amb la presència del Pare, per això ella és “signe” i “cria” de Déu.
- Ardor i coratge per a compartir, donar raó i donar a conèixer la nostra fe en Ell.
- Seguir l'impuls de l'esperit en el nostre interior; només Ell és capaç d'enderrocar els murs interiors; no som seguidors d'un projecte de servei als altres o d'una idea, som seguidors de Jesús i enviats a fer-lo present en el món en el que vivim.
- Autoestima, record agraït, renovació vital per a ser el que som: llibertat cordial. També per a viure la vida amb un estil concordant amb la manera de viure de Jesucrist.
- Seguiment i adhesió personal a Crist qui:
  - * Estima apassionada i confiada al Pare en mans de qui se sent perquè és u amb Ell i l'Esperit.
  - * Assumeix la realitat de tota persona sense jutjar-la per a què es converteixi del que la inhumanitza i tingui vida abundosa, promovent i garantint així la dignitat de tota persona.
  - * Es lliura als homes com a expressió de l'amor sanador i salvador del Pare.

- * Envia l'Església com a signe en el temps de l'amor de Déu especialment els més desfavorits per qualsevol motiu.

B. Progressar i desenvolupar el dinamisme espiritual per a seguir i proclamar Jesús. En aquest se senyala en els diferents grups de l'Assemblea que el treball pastoral de tots ha de seguir accentuant:

- L'Alegria fonamentada en l'Esperança expressada en el bon tracte i en la mirada positiva sobre el que estem vivint perquè el convenciment que hi ha una manera de viure que omple el cor amara el camí en el món.
- La pregària personal que duu a percebre la presència de l'esperit en la vida quotidiana i a contemplar com Déu es manifesta en ella perquè s'hi ha encarnat.
- L'Eucaristia i l'oració comunitària, amb una litúrgia ben preparada, participada i rica en el cant. Una celebració comunitària que porta a pregar i fer-ho en sintonia amb el sentir de tota l'Església, més enllà de la creativitat personal o grupal. Aquesta pregària, que s'expressa també en la pregària d'adoració, ha de tenir com a fonament la Paraula de Déu.
- La pràctica del servei i de la caritat, tant individualment com comunitària, que acull, valora la diversitat i comparteix el compromís al servei del bé de tots.

C. Optar per ser i per fer deixebles de Jesús vivint a la manera d'Ell. La reflexió dels diferents grups senyala que això ens demana:

- Actitud orant tant personal com comunitària i silenci interior com Jesús feia. Per això aquest ensenyament sinodal ens invita a:
  - * Aprendre a pregar.
  - * Actuar reconeixent el bé de l'altre (comunió/complementarietat) i buscant el bé per a tots (implicació/servei en la realitat).
  - * Escoltar l'Esperit per a convertir-nos personal i comunitàriament de la rutina, tot sortint renovadorament de la comoditat, del "sempre s'ha fet així" i de la resignació que "poc hi ha a fer".
- Ser capaç de donar raó de la manera moral cristiana de viure i dels motius per a seguir creient. Per això es troba necessari oferir i participar en processos de formació.
- Fomentar un estil de vida comunitària configurada per l'acollida, l'escolta i la credibilitat evangèlica. Convé, per això, enfortir-se en la fe, això, s'afegeix, evita tergiversacions i reduccionismes.

- Alimentar l'esperança pròpia i la dels altres concretant la manera d'estar present en la família, el lleure, el treball, el veïnatge, la parròquia, el poble...

A més d'aquesta percepció general del missatge sinodal, les aportacions realitzades pels diferents grups expressen que esdevé una proposta lluminosa per a viure aquesta invitació general en cada àmbit concret en el que cadascú està compromès eclesialment. En aquest sentit es destaca:

1. Espiritualitat

- Entenem que el seguiment de Jesús és la clau de l'acció pastoral en els llocs on estem, per això l'esperit sinodal ens demana en l'àmbit de la nostra espiritualitat:
- Preguntar-nos què ens demana Déu i assumir la pròpia vocació a participar i corresponsabilitzar-nos i cooperar al bé de l'Evangelització i de la vida comunitària. La missió de cadascú és necessària, es diu, com ho és cada membre en el cos i, a més, s'afegeix que només cadascú pot realitzar la seva pròpia missió, per això és imprescindible per al bé de la Comunitat.
- Posar el carisma i la vocació (laical, religiosa o ministerial) al servei de la missió de l'Església. L'espiritualitat que deriva de la doctrina sinodal és una espiritualitat que duu a assumir responsabilitats estables i de servei tant a l'interior de la Comunitat com en el barri, poble o societat en general. Això porta a la conversió d'aquells criteris que no afavoreixen el respecte a la diversitat de dons de l'esperit, a la unitat en la fe i la missió i a promoure la participació i integració d'altres. A propòsit d'aquesta perspectiva sinodal es percep en els grups la particular importància i significat que això té en una Diòcesi petita com la nostra sumar, cooperar i complementar-se entre grups en programes, plans de formació, recursos i calendaris, especialment quan són afins.
- Participar rectors, laics i religiosos en la definició, gestió i avaluació d'objectius i recursos comuns, cooperant plegats en el si dels òrgans sinodals (Consell de Pastoral o equips) i donant suport i cooperació a les persones que en formen part. Indiquen els diferents grups en aquest sentit que particularment les persones que han assumit responsabilitats en la Comunitat, Grup, Associació, Moviment o Servei, han de tenir especial cura de formar-se específicament per al seu lideratge.

2. Anunci i estil de vida parroquial

Des d'aquesta òptica els grups de l'Assemblea concorden en què l'ensenyament sinodal mostra que la conversió i renovació pastoral comporta

forjar un estil de vida personal i comunitària configurada per les actituds d'escolta, acollida, acompanyament, corresponsabilitat, anunci, pregària, confiança en l'acció de l'Esperit. En conseqüència aquestes han de ser les línies de renovació pastoral.

Per a avançar en aquest camí, refereixen els grups que han treballat aquest àmbit, l'estil de treball i el pla d'actuacions de les comunitats parroquials i dels grups apostòlics que vulguin concretar operativament l'esperit sinodal haurà d'integrat aquests moments: Contemplació i escolta (pregària, Paraula i diàleg contemplatiu) d'allò que ens demana l'Esperit, planificació, per petita que sigui, d'allò que es proposen fer per a respondre-hi, discerniment dels recursos humans, espirituals, formatius i materials necessaris i avaluació.

Seguint l'orientació sinodal, aquest procés en el desenvolupament del treball pastoral, ha de ser compartit pels diferents carismes de la comunitat, per això ha de realitzar-se en el si dels òrgans sinodals (Consell de Pastoral, equips d'acció, grups...), tant parroquials com de la Comunitat, Moviment o Servei Pastoral.

Per això, s'indica en els diversos grups, la necessitat de promoure, impulsar, assegurar i enfortir tant els ministeris de les persones com els espais sinodals de la parròquia o de la Diòcesi (Consells, Àrees, Equip motor, Grups de persones corresponsables en la parròquia, Consell de Pastoral, Grup d'economia, Trobades arxiprestals i diocesanes...). Aquesta manera de fer i de ser es facilita la sostenibilitat i vitalitat parroquial, així com la integració en ella dels nousvinguts i/o allunyats de l'Església.

La trobada i la gestió d'aquests òrgans i serveis, es diu, és llevat de renovació i un anunci en el si del poble, el barri, la comarca o la Diòcesi d'una Església oberta, acollidora, que escolta, acull, acompanya i anuncia l'Evangelí com a cos, unida en la fe i servidora i missionera per naturalesa.

Aquestes orientacions sinodals per a la vida parroquial i comunitària, afegeixen els grups, ens demana:

- Implicació, continuïtat i acompanyament, particularment dels líders en la comunitat i, en particular, del seu rector. És particularment important la seva influència i relleu en els pobles, en conseqüència, la seva renovació teològica i treballar sinodalment és insubstituïble.
- Conversió personal i pastoral tant de maneres habituals de fer com de prejudicis. Les comunitats i els grups es componen cada vegada de gent més diversa. Aquesta constatació porta a preocupar-se que en les comunitats no ha de mancar ni el servei d'acollida ni respostes integradores de la diversitat –el llenguatge simbòlic i cordial i el gest que ho expressa i apropa és molt important,–s'afirma en

diversos grups –sigui amb recursos propis o compartint aquest servei comunitari amb altres parròquies.

- Reconèixer, respectar i valorar el do de les altres persones, promovent, respectant, reconeixent i apreciament la seva corresponsabilització en tots els àmbits de la vida parroquial:
- Actitud positiva, amable i alegre en les relacions interpersonals en la comunitat. La presència i proximitat és mol important en la dinàmica sinodal, més encara quan la necessitat deriva de situacions d'exclusió, de vulnerabilitat...
- Humilitat i cooperació amb el carisma, capacitat o servei de l'altre, comptant amb ell, si no hi ha petits canvis significatius, conclouen els grups, no hi ha esperit sinodal.

3. Pastoral socio-caritativa

Els grups que han reflexionat en aquest àmbit sobre les llums que aporta el Sínode per al treball pastoral en la nostra Diòcesi, indiquen que el seu ensenyament és una crida a emmarcar l'acció pastoral d'aquest sector en els següents criteris:

- Predilecció pels desfavorits i els immigrants. Preocupa la dignitat de les persones que no tenen cobertes les necessitats bàsiques, diuen. El criteri referencial d'aquesta predilecció ha de ser fer present l'acció de Jesús. S'afegeix tant que ells són criteri de fidelitat evangèlica del treball pastoral i llevat de renovació, com que la diferència és un do, no pas un conflicte - els emigrants han de trobar entre nosaltres el seu lloc de vida eclesial i de fe. Per això un sector social com aquest, cada vegada amb més reptes de tota mena, ha de ser per a nosaltres una urgència evangelitzadora.
- Treballar com a cos eclesial. Convé i és necessari que la dimensió caritativa sigui l'ànima de la renovació pastoral. En l'àmbit socio-caritatiu, conclouen els grups del document final del Sínode, és particularment important un treball cooperatiu, coordinat i en xarxa, si es pretén que el servei eclesial sigui transparent i eficaç. Això requereix una bona planificació a la que, sens dubte ha de contribuir Càritas Diocesana, perquè, amb freqüència, demana creativitat, coratge, trencar esquemes i cooperar amb altres Institucions sense minvar la raó i finalitat pròpia que ens porta a sumar amb d'altres la nostra acció, tota vegada que l'Església no és ni una institució de serveis socials, ni una ONG.
- Sumar i completar-se els diferents carismes de l'Església, els diferents plans d'actuació i calendaris la riquesa que això comporta consolida la presència i l'acció de l'Església, desplega la seva missió i la

- possibilita millor especialment en Diòcesis petites com la nostra i en zones amb poca població.
- Formació continuada, tant general com específica. Cal continuar la que s'ha fet en el passat curs i continuar fent-ho tant amb continguts com el lideratge, l'escolta activa (de vegades callar comunica més que parlar i els signes són més eloqüents) i l'acompanyament com amb la reflexió sistemàtica eclesial i doctrinal. En relació a aquest darrer aspecte són fonts privilegiades de formació el Document del Sínode, el Catecisme de l'Església Catòlica, la Doctrina Social de l'Església, la doctrina eclesial sobre els nous reptes morals i culturals que viuen les persones de les comunitats i grups diocesans.
  - Revisar l'estructura de Diòcesi per tal que sempre sigui àgil, suficient i adaptada. Una Diòcesi petita, com una parròquia petita, ha de donar resposta a les necessitats pastorals de tots, tanmateix, en solitari, no podrà fer-ho amb la qualitat i suficiència necessàries. En relació a això, ressenyen els grups, trobem en la doctrina sinodal una crida a mirar més enllà del propi campanar allò que necessitem, a compartir recursos, a refondre serveis i a racionalitzar millor el que fem complementant-se d'acord amb les possibilitats reals de tots i les necessitats pastorals objectives.
  - Per a fer això, en l'ensenyament sinodal trobem orientacions per respondre adequadament a les necessitats pastorals. El Sínode, en aquest sentit, ens encoratja a tots a la corresponsabilitat i motiva a reconèixer, de manera pràctica, el ministeri baptismal i la missió laical en la gestió de les comunitats parroquials, dels moviments i dels serveis pastorals. D'aquesta manera, valoren els grups de l'Assemblea, els ministeris laicals, en cooperació amb el ministeri ordenat, podrà, fins i tot allà on no hi ha mossèn o no pot arribar-hi, contribuir a aplegar la comunitat al voltant de la Paraula de Déu, a alimentar la fe amb la comunió i la pregària comunitària i a animar pastoralment la comunitat, fins i tot en la celebració baptismal i exequial.

4. Formació.

Els diferents grups valoren que la corresponsabilitat i la complementarietat en la diversitat són virtuts en una Església sinodal i creuen que la nostra Església a Lleida ha de seguir creixent en aquesta direcció. En aquest sentit indiquen que la formació ha de servir per a:

- Preparar i ensenyar a fer una escolta atenta dels signes de la presència de Déu, des dels què Ell crida i convida, mitjançant processos de discerniment espiritual i moral, tant personal com grupal i comunitari.

- Créixer no sols en la dimensió íntima i personal, sinó també en la comunitària, mitjançant el cultiu de virtuts com l'escolta, l'acollida, l'acompanyament... per ser, més encara, comunitats i grups oberts i evangelitzadors.
- Appreciar criteris contrastats per a comprendre i interpretar, a la llum de l'Evangeli i de l'ensenyament eclesial, i de manera esperançada la realitat d'avui.

L'objectiu d'aquesta formació és promoure i fonamentar el ser deixebles de Jesús per a anunciar-lo amb coratge i alegria, compartint l'experiència cristiana en el si de la Comunitat eclesial i amb els altres. En aquest sentit el Catecisme de l'Església Catòlica, la Doctrina i l'acció social de l'Església, la Formació Bíblica, es diu, són recursos fonamentals en clau de renovació pastoral i de corresponsabilitat.

Reiteren els grups de l'Assemblea que la formació que ha de promoure la Diòcesi ha de considerar els reptes i circumstàncies noves que viuen les nostres Comunitats parroquials urbanes i rurals. En particular ha de servir per a desenvolupar destreses en l'acollida, l'acompanyament i integració de la diversitat en el si de la comunitat cristiana i per a exposar raons contrastades per a donar raó de la fe. Per aquest motiu, s'indica en els grups que aquesta formació ha de contemplar:

- Els reptes generacionals, culturals i ètics que viu la gent del nostre entorn, així com la diversitat cultural i l'impacte socio-cultural i religiós de l'emigració (els emigrants són també agents de pastoral i un do per a promoure que les nostres comunitats siguin acollidores, comenten els grups).
- Les necessitats pastorals i de renovació que apareixen en les comunitats cristianes, així com també les derivades de la missió específica que hom ha assumit.
- La fonamentació bíblica, moral, teològica i pedagògica d'allò que creiem i anunciem.

Es diu, al mateix temps, que el Sínode s'adreça a tota la comunitat eclesial, tant d'ambients urbans com rurals, tant a les comunitats religioses com als grups i moviments cristians. En aquest sentit els grups manifesten que aquesta formació ha de contemplar tant a preveres com religiosos i laics que treballen pastoralment en parròquies i moviments eclesials, així com també el medi virtual i que la seva concepció ha de ser més la d'un procés que la d'un curs acadèmic. Per a fer això, es comenta també en els grups, la Diòcesi disposa de recursos i de propostes formatives com l'IREL amb el que cal comptar.

2. Necessitats indicades en els diferents grups de l'assemblea per progressar en la nostra diòcesi en un estil sinodal en la vida comunitària i en el treball pastoral

La recepció del missatge del Sínode expressada de manera tant rica pels grups de l'Assemblea com reflexa el paràgraf anterior, ha servit per a que els participants en l'Assemblea Diocesana 2025 poguessin detectar i manifestar millor les necessitats pastorals que convé plantejar-se en la Diòcesi, mirant el futur.

Al respecte constaten que, el Sínode és un poderós focus que ens mostra la direcció vers la que hem de caminar. En concret ens encoratja a respondre, des d'una cultura sinodal, als següents reptes pastorals:

A. Formació per a la missió en clau de renovació, comunió i corresponsabilitat que contempli tant els nous llenguatges i mètodes de treball com el testimoniatge i la pràctica pastoral, i el testimoniatge, l'acompanyament personal i el lideratge de les comunitats.

Es percep que, progressant a partir de l'experiència realitzada en l'any pastoral anterior, necessitem un pla de formació continuada, entesa com un procés.

En aquest context en diferents grups es fa referència al paper també formatiu de l'homilia de l'Eucaristia, no solament la de la missa dominical i s'afirma que per a molts la formació cristiana es limita únicament a l'homilia. Que convé:

- * Una adequada formació bíblica per tal que els fidels puguin comprendre millor el missatge de la Paraula.
- * Preparar bé les homilies, ben arrelades en la Paraula de Déu, en la doctrina eclesial i la reflexió teològica actualitzada, per això és bo que hi hagi espais de formació conjunts, fidels i preveres.
- * Plantejar dos o tres idees clares i breus en l'homilia i relacionar-les amb la vida concreta de la gent, per això la promoció de grups de formació bíblica i de litúrgia poden contribuir poderosament a millorar en aquest aspecte.

Reconeixen, però, els diferents grups presents en l'Assemblea 2025 que no tots poden seguir un procés formatiu continuat, per això, en una diòcesi petita com la nostra, caldria tenir molta cura tant a no duplicar serveis i a multiplicar ofertes –això acabaria, diuen, afeblint i fomentant ser illes més que xarxes–, com a no “urbanitzar” la formació diocesana. Per a respondre en aquestes condicions a aquesta necessitat, se senyala que caldria:

- * Facilitar l'accés en línia a la formació general que doni el Bisbat.

- * Plantejar-se, a nivell diocesà, moments i formes renovades específiques de primer anunci per a joves, difosos també a través de les plataformes virtuals o en línia.
- * Seguir aprofundint en les propostes formatives aplicades especialment a l'acompanyament en la iniciació a la vida cristiana (catequistes) i en l'acompanyament dels joves i dels malalts.
- * Definir cada arxiprestat l'eix de formació que necessiten en l'acompanyament dels laics de la zona i cooperar i compartir inter-parroquialment recursos per a dur-lo a terme.
- * Compartir moments o ofertes comuns formatives entre diversos serveis i Delegacions pastorals de la Diòcesi.

B. Cultura de l'acollida, l'escolta i l'acompanyament en les parròquies, moviments i serveis pastorals i articulació d'espais de diàleg intercultural per a impulsar el diàleg, la cooperació i la integració eclesial especialment dels nousvinguts. D'igual manera, cultura de la corresponsabilitat eclesial no solament donant espai comunitari a cada vocació, sinó també planificant, gestionant, revisant i preveient d'acord amb criteris sinodals de responsabilitat laical, de transparència, de participació i de missió.

C. Insistir i prioritzar una pastoral d'infants de postcomunió, d'adolescents i de joves, amb la major intensitat que sigui possible i dedicació de mitjans, tant per a proposar-los espais d'activitat eclesial per ells com per a la seva formació i acompanyament en el seu procés del descobriment i seguiment de la persona de Jesús; es troben a faltar en les parròquies, comenten els grups, tant grups de joves com a dirigents/animadors de Pastoral juvenil adequadament formats.

D. Consolidar, en la línia iniciada en la Delegació de Família i Vida, la Pastoral familiar que abasti tant la preparació al matrimoni com la formació i l'acompanyament familiar en tots els moments de la vida, tota vegada que és necessari que la nostra Diòcesi ofereixi una atenció especial a les situacions particulars de cada parella, derivades de conviure com a matrimoni.

Aquesta acció, per a què tingui futur, és necessari articular-la tant professionalment, per a què tingui qualitat, com cooperativament amb les Delegacions de Catequesi i d'Apostolat seglar i amb l'Àrea Pastoral de Formació.

E. Organitzar la formació dels preveres tenint presents els objectius diocesans de l'any per tal que puguin motivar i acompanyar els laics que participen en plans diocesans de formació. Tot evitant el clericalisme, cal reconèixer que el mossèn és una autoritat en la

parròquia, sobretot en els pobles, per això cal una cura particular en actuar tenint present al principi que les decisions compartides són sempre més eclesials i que ha de ser una prioritat promoure vocacions laicals, així com també al ministeri i la vida consagrada.

- F. Fomentar i potenciar el voluntariat (sessions, trobades, projectes...) fins i tot, si cal i es pot, fent borsa comuna d'agents i de plans de pastoral entre parròquies i, si convé, promoure escola de voluntariat.

Compartir amb institucions que treballen en el barri, la comarca o el poble sempre des de la pròpia identitat cristiana, amb la finalitat de major atenció i eficàcia en el servei especialment a tantes persones grans que viuen soles en els nostres pobles i barris i òbviamment sota l'aixopluc del Consell de Pastoral de la parròquia o de la Delegació o Servei corresponent de la Diòcesi.

- G. Renovar objectius pastorals de les seccions de la Diòcesi, particularment de les parròquies, prioritzant aquelles accions i/o activitats conduents a:

- * Crear família/casa en les trobades i celebracions de cada parròquia: conèixer-se, interessar-se altruísticament uns per altres, saludar, propiciar ambient d'alegria, comptar, facilitar la cooperació...
- * Definir un propòsit o meta en l'àmbit de la formació als que participen en els grups parroquials, també als que sols participen en les celebracions eucarístiques i posar els mitjans que resultin possibles i adequats, avaluant-ne el seu progrés.
- * Posar l'accent i ajudar a formular-lo en els arxiprestats en què cada comunitat parroquial disposi d'un grup o Consell per a planificar, gestionar i revisar pastoralment, en la pròpia parròquia o en conjunt amb altres, els objectius, la formació dels membres dels grups que formen la comunitat i per a gestionar els recursos dels quals disposen, així com per coordinar aquest treball amb les Delegacions i Serveis pastorals diocesans.
- * Promoure que en les diferents parròquies hagi establiment persones que esdevinguin referents acceptats i fiables en els temes que afecten a l'Església i l'Evangelí i comptar decididament amb elles. De la mateixa manera plantejar un pla de promoció del voluntariat en les parròquia, així com de les vocacions.

- H. Intensificar espais de pregària i de reflexió cristiana en les parròquies, unitats de pastoral, arxiprestat i Diòcesi, mitjançant recessos i exercicis espirituals, així com també de pregària tant a través de la litúrgia de les hores, com de l'adoració de l'Eucaristia i de la qualitat en les celebracions de la fe i en la seva manifestació a través de la pietat popular.

3. Propostes

Tot contemplant el contingut sinodal, els grups presents en l'Assemblea Diocesana, se senten interpel·lats per la veu de l'Esperit que fa que ens adonem dels camins del conversió i de renovació vers el que ens invita a caminar, tant en la nostra vida cristiana particular, com en la comunitària i institucional. Respondre a aquestes interpel·lacions és al mateix temps do seu, compromís nostre i acció eclesial.

És per això que, en aquest sentit, en l'Assemblea s'han proposat diverses accions. Unes de caràcter general per a tots i unes altres més específiques segons l'àmbit pastoral a què es refereixin. Fruit d'aquesta Assemblea Diocesana 2025, es proposa:

A. De manera general: que Bisbat i els arxiprestats prioritzin en els seus plans d'actuació suggeriments com:

1. Crear un espai o espais d'Atenció-Escolta-Acompanyament espiritual, el més individualitzat i proper possible, també per a famílies, autònomament o amb parròquies properes o per a tota la Diòcesi, segons es consideri. Articular també l'acompanyament a les persones que han assumit responsabilitats en la comunitat, Moviment apostòlica o Servei pastoral per a ajudar-los a viure el seu compromís com una resposta a la crida de Jesús i un servei eclesial.
2. Millorar l'atenció i assistència a les persones majors que es troben soles, especialment si estan malaltes o en fase de dol assegurant per a això grups o persones singulars que se sentin cridades per cada parròquia o unitat de pastoral a l'acompanyament de persones malaltes.
3. Realitzar, conjunta i cooperativament amb altres institucions diocesanes (Càritas, Fundació Verge Blanca...), una campanya per a promoure el voluntariat parroquial i la corresponsabilitat comunitària i promoure una trobada diocesana que visualitzi aquest treball i encoratgi els participants.
4. Reflexionar i realitzar, a partir del que ja s'està fent en les parròquies i en la Delegació de Família i Vida, el treball pastoral familiar que ens cal sumar i potenciar. Per a això, primerament, tots els implicats en aquest sector pastoral, fer una mirada i una valoració del treball que ja es realitza (Trobades, preparació a la celebració d'algun sacrament, catequesi familiar, Oratori, actes lúdics, rutes, preparació al matrimoni...). Després discernir no solament el que tenim en comú, sinó també el que podem sumar per a millorar en l'atenció pastoral a les famílies.

5. Consolidar i regularitzar les trobades de coordinació previstes de tots els implicats en la pastoral juvenil. Promoure entre els grups diferents de joves (confirmació, Col·legis de l'Església, Esplais, MIJAC, Delegació de pastoral de joves...) una trobada diocesana que visualitzi la dimensió eclesial del treball. Fomentar la corresponsabilitat dels joves en el treball diocesà pastoral amb ells.
6. Impulsar des del Bisbat que parròquies, Moviments o Serveis Diocesans defineixin/formulin, per a poder-lo compartir i revisar, el seu programa de treball pastoral per al proper any pastoral, tenint present les prioritats diocesanes i les de l'Església universal, per tal d'aplicar els criteris pastorals que brollen d'aquesta Assemblea que són més possibles en la seva situació concreta.
7. Treballar en els arxiprestats i avaluar el seu resultat en el Consell Diocesà de Pastoral i de presbiteri un pla per a assegurar que en cada parròquia urbana o rural hi hagi consell de pastoral, responsables laics d'economia i persones que siguin pont entre les parròquies i el Bisbat i les seves institucions diocesanes. En aquest sentit pretendre assegurar que cada parròquia compta amb persona o persones de contacte amb les Delegacions diocesanes amb les que es relaciona el seu treball pastoral, particularment amb Càritas Diocesana.
8. Intensificar la difusió, divulgació i presència en els mitjans d'allò que fa la Diòcesi i la vida a l'interior dels Moviments i Serveis, evitant silencis davant situacions que generen perplexitat o no són evangèliques.

B. De manera específica:

1. Àmbit del creixement espiritual

- * Promoure i organitzar recessos en les parròquies i exercicis espirituals en la Diòcesi.
- * Acollir i acompanyar la pietat popular i els actes que se'n deriven, especialment al voltant de la Setmana Santa, per tal que tots ells puguin ser viscuts com una experiència sinodal, de conversió i d'anunci o de primer anunci. Per a això compartir tantes vegades com sigui necessari i convenient en el si de l'àrea pastoral corresponent el treball dels consiliaris i/o assessors religiosos de les confraries i reunir els seus presidents per a afavorir compartir i millorar el que afecta a tots.
- * Aprofundir en les comunitats, grups i parròquies una espiritualitat de cooperació i de sumar per enfortir eclesialment les diverses iniciatives i missions que cadascú ha assumit.

- * Allà on sigui possible i necessari, obrir més temps els temples, recuperar la pregària el Rosari en comunitat i la pregària eucarística contemplativa i d'adoració.
- * Promoure i facilitar un espai de formació per a aprendre a pregar.
- * Impulsar la “lectio divina” i la pregària de les hores.
- * Vetllar i acompanyar espiritualment les confraries de Setmana Santa perquè esdevinguin espais d'anunci o primer anunci, d'evangelització, de diàleg, de cooperació mútua i de complementarietat.
- * Promoure actes de cooperació entre les confraries i devocions marianes per animar, difondre i imitar l'acollida de Déu i el seguiment de Jesús i de Maria al temps que la seva constància en la fe i l'acompanyament de l'Església missionera.
- * Organitzar des de l'Àrea d'Espiritualitat la jornada de les 24 hores per al Senyor, conjuntament amb totes les associacions implicades, i promoure la implicació de grups, parròquies i Col·legis de l'Església.

2. Àmbit d'organització i serveis a la comunitat

- * Revisar, en els òrgans corresponents i de la manera més participada possible, l'estructura actual de funcionament de la Diòcesi, per fer-la més sinodal, àgil i ajustada a la realitat, tot evitant implementar organismes i accions que no responguin a necessitats objectives.
- * Preservar les esglésies com a llocs de culte i tenir cura que els espais eclesiàstics realitzin un servei religiós, social, educatiu i cultural, segons el cas, tenint especial cura, si cal i hi ha possibilitat, d'obrir-los als sense sostre.
- * Ajustar el nombre de celebracions a la realitat objectiva de les parròquies servant els principis de presència, servei, acompanyament, sostenibilitat...
- * Abordar en l'ordre del dia del treball dels consells corresponents el tema dels ministeris laicals, per tal d'estudiar que laics, amb l'adequada preparació i amb la missió explícita, en les condicions aprovades ja en la nostra Diòcesi, i amb la missió específica que atorgui el Sr. Bisbe, s'incorporin laics a l'animació de la comunitat parroquial i diocesana, així com a diversos serveis pastorals com funerals, baptismes, celebració de la Paraula...
- * Que a cada parròquia, tot i que el mossèn és el responsable de l'acció caritativa de la comunitat, s'organitzi un grup de

persones o aquella persona que vetllin per la dimensió caritativa de l'acció parroquial, informin regularment a tota la comunitat, promoguin el creixement en la sensibilitat servicial que ha de tenir tota comunitat i assegurin la coordinació de la dimensió caritativa de la pastoral de la parròquia amb els serveis diocesans de Càritas.

- * Amb humilitat i fidelitat a la identitat eclesial, preocupar-se perquè la comunitat cristiana cooperi i sigui present en els esdeveniments del poble o del barri i sumi la seva experiència a l'esforç de la comunitat humana en la que radica la parròquia.
- * Donar prioritat a què en cada parròquia hi hagi un grup de persones o un consell organitzat que, amb el rector, programi, revisi, gestioni els recursos i obri camins de futur per a la comunitat. En aquest sentit seria bo, en la mesura del que sigui possible, fer el mateix o similar amb parròquies associades com a unitat de pastoral i en el si dels arxiprestats.
- * Des de l'interior dels arxiprestats definir aquells àmbits d'acció pastoral que una parròquia per si sola, pels motius que sigui, no pot atendre amb garanties de suficiència alguna de les seves necessitats pastorals i buscar els mitjans per a cooperar entre tots.

3. Àmbit de Formació

Coordinat i acompanyat per l'Àrea Diocesana de formació i d'Evangelitació,

- * Seguir oferint, com en el darrer any pastoral, en cooperació amb les institucions diocesanes que ofereixen plans de formació, en especial amb l'IREL, una proposta de formació:
  - Per a la missió i el lideratge pastoral en les comunitats parroquials.
  - Realista, operatiu i testimonial,
  - “*Aplanada*” en la vida diària,
  - Capacitadora de persones perquè siguin impulsores en la vida parroquial.
- * Incorporar l'IREL a l'elaboració i desenvolupament del pla de formació que s'acordi.
- * Oferir un pla d'actuacions per al proper curs pastoral que contempli el contingut de la formació per a laics i preveres i el suport virtual que precisarà, per tal que tots els que ho desitgin puguin participar en ell.

- * Estudiar i analitzar, en l'Àrea de formació i/o en el grup dels Caps d'Àrea, les necessitats específiques de formació que s'han enumerat en l'Assemblea per a definir un itinerari de treball de cara a respondre-hi adequadament.

Lleida, de 31 de maig de 2025

Carta preveres

Lleida, 16 de juny de 2025

Benvolgut company,

T'adjunto en aquesta carta el link en el que, si ho creus oportú, podràs veure i escoltar la ponència de la Sra. Eva Fernández, que pronuncià en la nostra Assemblea Diocesana de finals de maig:

<https://youtu.be/od6ww2mSbew?si=WmcDNmYubcjZZOSB>

T'adjunto també un arxiu que conté el resum de les aportacions fetes en els diferents grups de l'Assemblea. En ell s'agrupa allò que es digué en ells en relació a: **1. Els continguts sinodals que més han copsat l'atenció dels participants** en l'Assemblea, **2. Les necessitats** que ells detecten, a la llum dels continguts sinodals, de cara a la nostra acció pastoral parroquial i diocesana, **3. I un seguit de propostes**, per a tots, unes, i per als diferents àmbits de treball pastoral, unes altres, per tal d'implementar i/o intensificar en la Diòcesi, en les parròquies i en els Moviments i Serveis un camí de fidelitat evangèlica i de renovació comunitària.

És cert que el text del resum, literàriament, podria millorar-se en el seu redactat, però segurament al preu de difuminar contingut reiteradament expressat. A partir de tan rics continguts com els expressats en ell, caldrà plantejar els d'un nou pla d'actuacions per al proper curs pastoral. Diocesanament, però, no pot fer-se sense l'orientació i l'acompanyament ara del nou Bisbe, qui ja coneix el contingut del document que t'adjunto, i pròximament ens donarà les seves indicacions al respecte.

D'igual manera, **et recordo i et convido**, a que inloguis en la teva agenda i en la de la teva parròquia la data del **13 de juliol, a les 7 de la tarda, a la Catedral Nova** (així ho vàrem acordar en el Col·legi de Con-

sultors). Allà ens unirem en l'Eucaristia que celebrarem, presidida pel Bisbe Salvador, per pregar i expressar el nostre **reconeixement i agraïment al Bisbe Salvador que ha guiat aquests darrers anys el treball pastoral de la nostra Diòcesi**.

Prego des d'aquest moment que ho facis present també als fidels de la teva comunitat parroquial, tot i que, pròximament, enviarem una convocatòria a tots els grups de la nostra Diòcesi. Reitero novament el meu agraïment per la teva col·laboració i treball pastoral a la Diòcesi.

Mn. Lluís Sallán

Carta Assemblea

Lleida, 19 de juny de 2025

Benvolgut/da.

El Sr. Bisbe ens reunia en Assemblea a finals de maig recordant-nos que fer camí sinodalment és fer camí de futur (“*Camí sinodal, camí d’esperança*”). Vàrem escoltar la veu vibrant i entusiasta de qui a Roma havia compartit les sessions del Sínode. Vàrem pregar i ens vàrem reunir per grups per compartir l’escalf que el missatge sinodal havia deixat en el nostre cor. Vàrem adonar-nos millor dels reptes que ens calia afrontar com a comunitat cristiana per tal que les virtuts sinodals amaressin la renovació i conversió personal i pastoral que ens proposa l’ensenyament sinodal.

Va ser una rica i entranyable experiència la que tinguérem oportunitat de viure i compartir en aquesta Assemblea. Rica experiència que, els diferents grups, deixaren gravada en les diverses propostes i suggeriments de cara a l’actuació de tots en el futur més immediat.

Les aportacions dels diferents grups manifesten la diversitat i la riquesa de la vida eclesial en la nostra Diòcesi. Una riquesa difícil de contenir en un breu resum. Diferents persones, coordinadors dels grups de l’Assemblea i preveres, han repassat els continguts que el resum de les idees matrius que recull el present document. Més enllà de la qualitat literària, o no, de la redacció, la valoració que n’han fet és que veuen recollides les idees principals de les diverses aportacions.

Aquest és un document del que ja disposa el bisbe electe, monsenyor Daniel, i que, sota les seves orientacions, haurem de convertir en un pla de treball per al proper curs. Un pla de treball que afecta no solament als

òrgans institucionals de la Diòcesi, sinó també als moviments i serveis, als grups i les parròquies, a tots i cadascun de nosaltres, perquè l'Església és cos i nosaltres som els seus membres, com expressaren alguns grups en l'Assemblea.

Cal llegir a poc a poc i en petites dosis l'abundant contingut que hi conté i alegrar-nos pel que significa de vida, esperança, reflexió i entrega diària de tants germans i germanes de la comunitat cristiana de la Diòcesi de Lleida. I cal també integrar tanta riquesa en els projectes dels equips en els que treballem.

Agraint el teu servei eclesial en la Diòcesis i el teu testimoni generós, et saluda en Crist.

Mn. Lluís Sallán

T'adjunto en aquesta carta el link en el que, si ho creus oportú, podràs veure i escoltar la ponència de la Sra. Eva Fernández, que pronuncià en la nostra Assemblea Diocesana de finals de maig:

<https://youtu.be/od6ww2mSbew?si=WmcDNmYubcjZZOSB>

Sínode

Secretaria General del Sínode

Pistes per a la fase d'implementació del Sínode 2025-2028

Som «**una Església missionera, una Església que construeix ponts, dialogant, sempre oberta a acollir**, com aquesta plaça, amb els braços oberts a tothom, a tots aquells que necessiten la nostra caritat, la nostra presència, el diàleg i l'amor» (Lleó XIV).

Estem vivint un temps de gran intensitat espiritual. La mort del papa Francesc ens ha commogut profundament a tots i continuem pregant al Senyor perquè l'aculli en la seva pau i li concedeixi la recompensa pel seu servei a l'Església. Al mateix temps, donem gràcies a Déu per l'elecció del Sant Pare Lleó XIV que, des del primer moment, ens ha animat a continuar en el nostre compromís en el camí sinodal, recordant-nos que som «**una Església missionera, una Església que construeix ponts, dialogant, sempre oberta a acollir**, com aquesta plaça, amb els braços oberts a tothom, a tots aquells que necessiten la nostra caritat, la nostra presència, el diàleg i l'amor».¹

Es tracta de la mateixa convicció que anima profundament el *Document final* (DF) de la XVI Assemblea general ordinària del Sínode dels Bisbes, «Per una Església sinodal: comunió, participació, missió», que va ser aprovat al final de la segona sessió de l'Assemblea Sinodal, el 26 d'octubre de 2024. **La forma sinodal de l'Església està al servei de la seva missió** i qualsevol canvi en la vida de l'Església té la finalitat de fer-la més capaç d'anunciar el Regne de Déu i testimoniar l'Evangelí del Senyor als homes i les dones del nostre temps.

Aquesta és la clau per a interpretar fidelment el DF i, sobretot, per a posar-lo en pràctica. Vivim en un món atrapat en una espiral de violència i guerra sense fi, que troba cada vegada més dificultats per a crear oportunitats d'encontre i diàleg, amb vista al bé comú i la pau. Més que mai, aquest món necessita una Església que sàpiga ser «en Crist com un sagrament, és a dir, signe i instrument de l'íntima unió amb Déu i de la unitat de tot el gènere humà » (*Lumen gentium*, n. 1; cf. DF, n. 56). En la varietat de contextos d'aquest món, el Sínode «constitueix un autèntic acte de recepció posterior del Concili, en perllonga la inspiració i en relança la força profètica per al món actual» (DF, n. 5).

¹ Lleó XIV, *Primera salutació i benedicció*, 8 de maig de 2025.

És la urgència d'aquesta missió la que ens impulsa en el camí de la implementació del Sínode, que és una tasca de la qual en són corresponsables tots els batejats. Moltes Esglésies locals, arreu del món, l'estan recorrent amb entusiasme. Els hi volem agrair i convidar a continuar el seu camí amb generositat: estan duent endavant un compromís preciós per a tota l'Església. Aquest text els pot oferir un horitzó amb el qual confrontar-se i, sobretot, els convida a compartir les seves iniciatives, contribuint al discerniment eclesial més ampli. Altres Esglésies encara es pregunten com emprendre la fase d'implementació o estan fent els primers passos. Les encoratgem a avançar amb valentia, afrontant les resistències i les dificultats, pràctiques o de fons, amb llibertat i *parresia*: també elles tenen una contribució preciosa a oferir i seria una pèrdua per a tota l'Església si la seva veu romangués en silenci.

La Secretaria General del Sínode es posa a disposició d'unes i altres, per escoltar-les, acompanyar-les, donar suport als seus esforços i, sobretot, contribuir a animar el diàleg i l'intercanvi de dons entre les Esglésies, en benefici de tota l'Església i de la seva unitat.

Amb aquest esperit, pretenem dur a terme la tasca d'acompanyament de la fase d'implementació del Sínode que ens va confiar el papa Francesc el passat 11 de març i que el papa Lleó XIV va confirmar el passat 26 de juny, amb motiu de la seva primera trobada amb el XVI Consell ordinari de la Secretaria General del Sínode, animant-nos a continuar. La intenció és assegurar que es procedeixi duent al cor la unitat de l'Església «harmonitzant la recepció en els diferents contextos eclesials»², sense restar importància a la responsabilitat de cada Església local. Posant-se «d'acord amb les indicacions del *Document final*, es tracta de **concretar la perspectiva de l'intercanvi de dons entre les Esglésies i en tota l'Església** (cf. DF, nn. 120-121)».³

Les *Pistes* que es proposen aquí se situen en la perspectiva d'aquest servei. Les adreçem a tot el Poble de Déu, que és el subjecte del camí sinodal i, en particular, als bisbes i eparques, als membres dels equips sinodals i a tots aquells que, de maneres diverses, estan involucrats en la fase d'implementació, amb l'objectiu de fer-los sentir el nostre suport i continuar en el diàleg que ha caracteritzat tot el procés sinodal.

El seu contingut s'arrela en els estímuls rebuts de les Esglésies al llarg dels darrers mesos i en els fruits de les experiències que han compartit. **Sobre la base de les contribucions i les preguntes que rebrà de les Esglésies i del que semblarà útil, la Secretaria oferirà posteriors estímuls i instruments** per acompanyar i donar suport a l'esforç comú, amb

2 *Carta sobre el procés d'acompanyament de la fase d'implementació del Sínode*, 15 de març de 2025.

3 *Ibid.*

l'esperança de col·laborar per fer que la fase d'implementació del Sínode sigui més fecunda encara.

Posem en mans de la intercessió de Maria, Reina dels apòstols i Mare de l'Església, i dels Sants apòstols Pere i Pau, la solemnitat dels quals celebrem avui, aquest nou pas del camí sinodal que nosaltres, com a Poble de Déu, estem recurrent junts.

Vaticà, 29 de juny de 2025
Solemnitat dels Sants apòstols Pere i Pau

MARIO Card. GRECH
Secretari General

Presentació

Aquestes *Pistes*, preparades per la Secretaria General del Sínode amb el parer favorable del seu Consell ordinari i aprovades pel sant pare Lleó XIV, se situen en el marc del servei d'acompanyament de la fase d'implementació del Sínode per part de la mateixa Secretaria General. Tenen un propòsit doble. D'una banda, pretenen oferir a les Esglésies locals de tot el món un **marc de referència compartit** que faci més planer el caminar junts. De l'altra, promouen el **diàleg** que conduirà tota l'Església cap a l'Assemblea eclesial de l'octubre de 2028, segons les etapes següents, ja comunicades en la *Carta* del 15 de març passat:

- juny de 2025 - desembre de 2026: itineraris d'implementació a les Esglésies locals i les seves agrupacions;
- primer semestre de 2027: Assemblees d'avaluació a les diòcesis i eparquies;
- segon semestre de 2027: Assemblees d'avaluació a les Conferències episcopals nacionals i internacionals, a les Estructures jeràrquiques orientals i a altres agrupacions d'Esglésies;
- primer quadrimestre de 2028: Assemblees continentals d'avaluació;
- octubre de 2028: Assemblea eclesial al Vaticà.

El text de les *Pistes*, al que seguiran altres en funció de les necessitats que sorgiran, dibuixa un perfil de la fase d'implementació, donant resposta a algunes preguntes fonamentals que en els darrers mesos sovint s'han plantejat a la Secretaria. Està estructurat segons l'esquema següent:

1. **Què és la fase d'implementació i quins són els seus objectius?**
2. **Qui participa en la fase d'implementació? Amb quines tasques i responsabilitats?**
  - 2.1. La responsabilitat del bisbe diocesà o eparquial
  - 2.2. La tasca dels equips sinodals i dels organismes de participació
  - 2.3. El paper de les agrupacions d'Esglésies
  - 2.4. El servei de la Secretaria General del Sínode
3. **Com utilitzar el DF en la fase d'implementació?**
  - 3.1. Custodiar la visió de conjunt
  - 3.2. Invertir en la concreció de les pràctiques
4. **Amb quin mètode i amb quins instruments hem de procedir en la fase d'implementació?**
  - 4.1. El discerniment eclesial
  - 4.2. Dissenyar i acompanyar processos en estil sinodal

1. Què és la fase d'implementació i quins són els seus objectius?

Es tracta de l'última de les tres fases del Sínode previstes als articles 19–21 de la Constitució apostòlica *Episcopalis Communio* (EC, 15 de setembre de 2018); aquesta és la continuació de la fase de consulta i escolta del Poble de Déu (celebrada el 2021-2023), i la fase celebrativa, que es va desenvolupar amb la celebració de les dues sessions de l'Assemblea del Sínode dels Bisbes (octubre de 2023 i octubre de 2024) i va dur a terme el discerniment realitzat sobre la base de l'escolta del Poble de Déu. Com s'explica a EC: «El procés sinodal no només té el seu punt de partida, sinó també el seu punt d'arribada en el Poble de Déu, sobre el qual s'han de vessar els dons de la gràcia atorgats per l'Esperit Sant a través de la reunió assembleària dels pastors» (n. 7).

La fase d'implementació va ser oberta pel papa Francesc amb la Nota d'acompanyament del 24 de novembre de 2024, amb la qual va lliurar el DF a tota l'Església. Amb un acte sense precedents en la història de la institució sinodal, va declarar que el DF «participa en el magisteri ordinari del successor de Pere (cf. EC 18 § 1; CEC 892)» i demana que sigui acollit com a tal. Per tant, el DF, en la seva totalitat, és el punt de referència per a la fase d'implementació. Al mateix temps, la Nota recorda que la seva aplicació requereix diferents mediacions: «Les Esglésies locals i les agrupacions d'Esglésies ara estan cridades a realitzar, en els diferents contextos, les indicacions autoritzades contingudes en el Document,

a través dels processos de discerniment i presa de decisió previstos pel dret i pel Document mateix».

La fase d'implementació té com a objectiu experimentar pràctiques i estructures renovades, que facin que la vida de l'Església sigui cada vegada més sinodal, a partir de la perspectiva global esbossada en el DF, amb vista a una implementació més eficaç de la missió d'evangelització. Aquest treball inclou l'aprofundiment teològic i canònic necessari, i sobretot un compromís per discernir que és més apropiat i potencialment fecund en els diferents contextos locals. Concretament, la prioritat és oferir al Poble de Déu noves oportunitats de caminar junts i reflexionar sobre aquestes experiències per recollir-ne els fruits per a la missió i compartir-los.

L'èmfasi en la importància de fer experiència no significa que la fase d'implementació consisteixi en una mena d'exercitació o una tasca addicional exigida per Roma: forma part de la vida ordinària de les Esglésies i inspira les seves pràctiques quotidianes. **Cada Església local, cada comunitat parroquial podrà practicar la sinodalitat dins de la pròpia pastoral ordinària**, millorant la manera com duu a terme la seva missió mitjançant el discerniment eclesial que l'Esperit Sant ens demana avui. El DF convida les Esglésies locals a **identificar també «itineraris formatius per realitzar una conversió sinodal tangible en les diverses realitats eclesials»** (DF, n. 9). Per tant, la fase d'implementació apunta a incidir de manera perceptible en la vida de l'Església i en el funcionament de les seves estructures i institucions. Si s'hagués de limitar a la formulació d'hipòtesis abstractes, no aconseguiria el seu propòsit i, sobretot, malgastaria el capital d'entusiasme i energia que ha despertat el procés sinodal fins ara.

A més, la fase d'implementació és **una oportunitat per mantenir viu aquest intercanvi de dons que fa créixer la comunitat de les Esglésies locals dins de l'única Església**, manifestant la seva catolicitat tot respectant les legítimes diversitats. D'aquestes últimes brolla aquella creativitat que inspira formes noves de practicar la sinodalitat i potencia la fecunditat en la missió. Per aquesta raó, cal que els fruits de les experiències realitzades en els diversos contextos es difonguin i comparteixin, alimentant el diàleg entre les Esglésies. En la fase d'implementació, per tant, pren vida un procés nou de diàleg en cada Església i entre les Esglésies, sobre la base del DF.

També cal subratllar que la fase d'implementació no és un pas enrere, ni proposa una pura repetició del que ja s'ha viscut: els passos i els objectius són molt diferents. **El punt de referència és el DF**, que expressa el consens assolit al final del discerniment dels pastors de totes les Esglésies i que, com a part del magisteri ordinari del successor de Pere, implica tot el Poble de Déu indicant la direcció en què cal procedir. Més aviat, l'experiència de diverses Esglésies durant aquests darrers mesos mostra com de fecund és

reconnectar-se amb el camí recorregut en les fases precedents i amb tot allò que s'hi ha après a través d'elles, amb l'objectiu de retornar a l'Església local els fruits del procés que ha implicat les altres Esglésies i tota l'Església.

Créixer com a Església sinodal requereix un saber que només es comprèn a través de l'experiència i ens obre un camí per a l'encontre amb el Senyor. Això és el que han experimentat de primera mà els participants a l'Assemblea Sinodal; no és casualitat que el DF comenci testimoniant com «vivint la conversa en l'Esperit, escoltant-nos els uns als altres, hem percebut la seva presència enmig nostre: la presència d'Aquell que, donant l'Esperit Sant, continua suscitant en el seu poble una unitat que és harmonia de les diferències» (DF, n. 1). Aquesta també és l'experiència que ja s'ha fet i que es continua fent en les Esglésies locals i en les diferents agrupacions d'Esglésies.

La fase d'implementació va començar poc abans de l'obertura del Jubileu de l'esperança. Aquesta coincidència ens ha convidat a situar un esdeveniment important en els propers mesos: el **Jubileu dels equips sinodals i dels organismes de participació**, previst del 24 al 26 d'octubre de 2025, l'organització del qual ha estat encomanada a la Secretaria General del Sínode. Serà una gràcia poder viure junts un moment profund d'espiritualitat, en unió amb tot el Poble de Déu, i també serà una oportunitat per teixir lligams, intercanviar experiències i sintonitzar-nos millor en vista de les cites properes.

2. Qui participa en la fase d'implementació? Amb quines tasques i responsabilitats?

La fase d'implementació és un procés eclesial en sentit ple, que implica totes les Esglésies com a subjectes de la recepció del DF i, per tant, tot el Poble de Déu, dones i homes, en la varietat de carismes, vocacions i ministeris amb què s'enriqueix i en les diferents articulacions en què es desenvolupa la seva vida concretament (petites comunitats cristianes o comunitats eclesials de base, parròquies, associacions i moviments, comunitats de consagrats i consagrades, etc.). Com que la sinodalitat és una «dimensió constitutiva de l'Església» (DF, n. 28), no pot ser un procés limitat a un nucli de «fans». Al contrari, és important que aquest nou procés contribueixi concretament «a ampliar les possibilitats de participació i d'exercici de la corresponsabilitat diferenciada de tots els batejats, homes i dones» (DF, n. 36), en un esperit de reciprocitat; a més, és crucial que tingui com a objectiu involucrar aquells que fins ara han romàs als marges del camí de renovació eclesial que representa el Sínode, com ara «persones i grups d'identitats culturals i

condicions socials diferents, en particular els pobres i els exclosos» (*ibíd.*). Nombroses Esglésies han iniciat itineraris amb l'objectiu de fer evident el compromís de ser una Església en escolta, de la mateixa manera que moltes assenyalen que l'escolta dels joves és una prioritat. A més, cal una atenció especial per a l'escolta d'aquells que han manifestat perplexitat i resistències envers el procés sinodal: per caminar realment junts no podem perdre la contribució del seu punt de vista.

Per això, es convida totes les Esglésies a **continuar la recerca d'instruments d'escolta adequats a l'àmplia varietat de contextos en què viu i actua la comunitat cristiana**, sense limitar-se només a l'àmbit de les parròquies, com va passar en alguns casos durant la fase d'escolta, sinó implicant també escoles i universitats, centres d'escolta i d'acollida, hospitals i presons, l'entorn digital, etc. Al mateix temps, la fase d'implementació representa una oportunitat propícia per **enfortir les relacions entre els diferents components de la comunitat cristiana**, «per tal de donar vida a un intercanvi de dons al servei de la missió comuna» (DF, n. 65) que impliqui les comunitats i les realitats apostòliques vinculades als instituts de vida consagrada i les societats de vida apostòlica, així com a les associacions, els moviments i les noves comunitats. «Sovint és la seva acció, juntament amb la de moltes persones i grups informals, la que porta l'Evangelí als llocs més diversos» (DF, n. 118) i el camí d'una Església sinodal necessita aquest dinamisme.

2.1. La responsabilitat del bisbe diocesà o eparquial

Precisament perquè es tracta d'un procés eclesial en el sentit més ampli del terme, **el primer responsable de la fase d'implementació a cada Església local és el bisbe diocesà o eparquial**: li correspon obrir-la, indicar-ne oficialment els temps, els mètodes i els objectius, acompanyar-ne el desenvolupament i concloure-la, validant-ne els resultats. Serà una oportunitat de fer un exercici de l'autoritat en estil sinodal, seguint el solc del que afirma el DF: «Qui és ordenat bisbe no és carregat de prerrogatives i tasques que ha de dur a terme tot sol. Més aviat, rep la gràcia i la tasca de reconèixer, discernir i constituir en unitat els dons que l'Esperit aboca sobre les persones i sobre les comunitats, obrant dins del lligam sacramental amb els preveres i els diaques, corresponsables amb ell del servei ministerial en l'Església local» (DF, n. 69). Qui rep aquest do i duu a terme aquesta tasca pot reconèixer i confirmar amb autoritat la qualitat sinodal del camí realitzat conjuntament per la comunitat eclesial i els fruits que ha produït, promovent així aquella unitat de l'Església que –com ja va dir sant Joan Pau II– «no és la uniformitat, sinó la integració orgànica de les legítimes diversitats» (*Novo millennio ineunte*, n. 46, cit. a DF, n. 39), i manifestant l'acció de l'Esperit, mestre d'harmonia. L'Esperit Sant actua amb llibertat, suscitant iniciatives

en el Poble de Déu on ho considera més oportú: la tasca de l'autoritat és **també** reconèixer aquests dons, acollir la invitació a ampliar la mirada que sempre contenen, afavorir la seva fecunditat i promoure la diversitat, per tal d'enriquir les possibilitats d'intercanvi de dons que alimenta la comunió eclesial.

Com a «principi i fonament visible de la unitat en les seves Esglésies particulars» (*Lumen gentium*, n. 23), els bisbes estan cridats a suscitar i sostenir la participació en el procés sinodal de tots els membres de la porció del Poble de Déu que els ha estat confiada. En efecte, a cada diòcesi i eparquia hi ha alguns que tenen un desig viu de participar-hi, que hauran de ser escoltats, que estan disposats a comprometre-s'hi amb entusiasme i que també podran oferir suggeriments vàlids. D'altres, en canvi, necessiten ser ajudats a obrir-se a l'acció de l'Esperit, en primer lloc posant-se a l'escolta de les seves resistències. Per dur a terme aquesta tasca de manera eficaç, els bisbes diocesans o eparquials no podran deixar d'implicar, a més del bisbe coadjutor i els bisbes auxiliars, si n'hi ha:

- a. els **preveres** i els **diaques**. De fet, la seva responsabilitat és la de col·laborar amb el bisbe «en el discerniment dels carismes i en l'acompanyament i el guiatge de l'Església local, amb atenció especial al servei de la unitat» (DF, n. 72). Com recorda el DF, «l'experiència del Sínode pot ajudar bisbes, preveres i diaques a redescobrir la corresponsabilitat en l'exercici del ministeri» (DF, n. 74) i la dimensió sinodal del seu ministeri. A més, d'aquesta manera, també serà possible promoure una implicació més gran dels presbiteris;
- b. els **organismes de participació a nivell diocesà** (Consell Presbiteral, Consell Pastoral i Consell d'Affers Econòmics), que estan implicats, en els procediments propis de cadascun, en els processos de discerniment eclesial i en l'elaboració de les decisions que la implementació del Sínode comporta inevitablement. Com recorda el DF, «és oportú intervenir sobre el funcionament d'aquests organismes, a partir de l'adopció d'una metodologia de treball sinodal» (DF, n. 105);
- c. l'**equip sinodal diocesà o eparquial**, que és particularment responsable de l'animació del procés (cf. l'apartat immediatament següent).

En molts llocs, l'experiència ha demostrat que l'adopció de procediments sinodals per al discerniment eclesial i l'elaboració de decisions en estil sinodal, sobre la base dels nn. 87-94 del DF, no debilita sinó que consolida l'autoritat del bisbe i facilita l'acollida i l'execució de les decisions preses.

2.1. La tasca dels equips sinodals i dels organismes de participació

L'experiència de la fase de consulta ha mostrat el valor del treball dels equips sinodals: nomenats i acompanyats pel bisbe, són instruments fona-

mentals per a l'animació ordinària de la vida sinodal de les Esglésies locals. La seva contribució també serà fonamental en la fase d'implementació : per aquest motiu, els equips que ja existeixen es valoraran i renovaran quan sigui necessari, els que estiguin suspesos es reactivaran i s'integraran adequadament, i se'n constituïran de nous on no s'hagin instituït anteriorment.

Els criteris per a la seva composició continuen sent els que ja es van indicar en la fase de consulta i escolta: **laics i laiques, preveres i diaques, consagrades i consagrats de diferents edats i portadors de diferents cultures i models de formació que representin els diversos ministeris i carismes de l'Església**. Per aquest motiu, no és possible definir regles de composició vàlides universalment. Aprofitant l'experiència adquirida fins ara, podem, però, oferir alguns elements a tenir en compte:

- a. per tal d'afavorir la connexió amb la vida i la pastoral de la diòcesi, serà bo que també en formin part alguns dels **responsables diocesans**;
- b. per assegurar l'orientació missionera i evitar el risc de replegaments autoreferencials, exactament com per als organismes de participació (cf. DF, n. 106), seria bo preveure que també formessin part dels equips sinodals **persones compromeses amb el testimoni i el servei apostòlic** en la vida ordinària i en les dinàmiques socials;
- c. també es podria considerar l'oportunitat de convidar, com a **observadors**, alguns **representants d'altres Esglésies i comunitats cristianes** o d'altres religions;
- d. res no impedeix que **el bisbe** formi part de l'equip sinodal; si això no passa, cal que estigui informat regularment sobre el seu treball i s'hi reuneixi quan sigui oportú.

Pel que fa als requisits dels membres, segurament és fonamental el coneixement del DF, juntament amb l'experiència directa de les dinàmiques sinodals, especialment les que s'han viscut durant la fase de la consulta i l'escolta. En els darrers anys, han sorgit escoles o iniciatives de formació en sinodalitat a nivell nacional i internacional, a la que es pot recórrer per fer més sòlida la preparació dels membres dels equips sinodals.

Els equips sinodals amb una composició adequadament variada podran convertir-se més fàcilment en laboratoris de sinodalitat, experimentant en el seu interior les dinàmiques que estan cridats a promoure en el Poble de Déu.

El seu paper en la fase d'implementació és, en primer lloc, el de promoure i facilitar el creixement del dinamisme sinodal en els contextos concrets en què viu cada Església local; identificar els instruments i les metodologies adequades, també pel que fa a les propostes formatives; i dur a terme les iniciatives oportunes perquè es facin els passos necessaris. Els

equips sinodals es constitueixen ordinàriament a nivell diocesà o eparquial, encara que, quan sigui possible, també és desitjable la seva presència a nivell d'arxiprestat o parroquial. Ja s'estan desenvolupant experiències interessants en diversos contextos eclesials que mostren com aquests equips, quan estan interconnectats adequadament, poden contribuir a fer que el procés sinodal sigui més capil·lar i participatiu. A més, forma part de la seva tasca d'animació promoure la disponibilitat i la formació de facilitadors i coordinar el seu treball.

L'àmbit de competència dels equips sinodals no se superposa sinó que s'articula amb el dels organismes de participació, en clau de la recerca de sinergies. Els equips sinodals s'estableixen per tal de servir a l'animació i la formació sinodal de la diòcesi o eparquia. Els organismes de participació estan cridats a dur a terme la tasca propositiva i consultiva que els assigna el dret canònic. Per tant, la seva tasca és contribuir a l'elaboració de les decisions necessàries per a la implementació del Sínode, amb el discerniment de les prioritats pastorals o la renovació de les estructures i dels processos de presa de decisions. La connexió regular i la circulació oportuna de les informacions faran que el treball de tothom sigui més fluid.

Finalment, els equips sinodals tindran la tasca d'ajudar a **recollir els fruits del procés d'implementació**, també en vista a la fase d'avaluació i a les Assemblees previstes a partir de 2027. En aquest cas, també correspondrà al bisbe reconèixer i confirmar la validesa de les síntesis pel que fa al camí realitzat conjuntament per la comunitat diocesana.

2.3. El paper de les agrupacions d'Esglésies

El DF, també en això arrelat en el Concili, està atent a subratllar que **les Esglésies locals no són entitats aïllades**, sinó que s'insereixen en els lligams de comunió que les uneixen entre elles, en particular a través de la comunió dels bisbes entre ells i amb el Pontífex romà.

En molts casos, els lligams són informals, fruit de la història, de la proximitat geogràfica, de l'agermanament, de la migració, potser de trobades ocasionals entre persones i avui, cada vegada més, també d'interaccions a través dels mitjans digitals, etc. En la nostra societat fortament connectada, cap diòcesi o eparquia pot pensar en viure aïllada, sense ser afectada, per bé o per mal, pel que passa en les altres. Aquests lligams espontanis i informals, que són independents d'una planificació deliberada, són una conseqüència dels temps en què vivim, però sobretot constitueixen una riquesa i un recurs del que hem de prendre consciència per afavorir una experiència cada vegada més articulada del nosaltres eclesial.

En altres casos, aquests lligams assumeixen una forma estructural, regulada pel dret, donant vida a institucions com les esglésies metropolitanes o províncies eclesiàstiques i, sobretot, les Conferències episcopals (nacionals

i regionals) i els Sínodes de les Esglésies *sui iuris*, així com les Reunions continentals de Conferències episcopals. Aquestes estructures també tenen un paper en la fase d'implementació, que el DF indica sintèticament de la manera següent: «Suggerim a les Conferències Episcopals i als Sínodes de les Esglésies *sui iuris* que dediquin persones i recursos per acompanyar l'itinerari de creixement com a Església sinodal en missió i mantenir els contactes amb la Secretaria General del Sínode» (DF, n. 9).

Per tant, es tracta d'una doble funció. En primer lloc, se'ls demana de: **donar suport als processos** que es realitzen a nivell local, especialment allà on encara es troben en la fase inicial, estimulant les Esglésies locals; **afavorir la coordinació** i la creació de xarxes dels equips sinodals diocesans; **oferir formació**, tenint en compte les propostes de les escoles i les iniciatives de formació a la sinodalitat presents als diversos territoris (sobretot per als membres dels equips i per a aquells que estan implicats més directament en l'animació del procés d'implementació); **promoure la reflexió teològica i pastoral**, en particular amb vista a una millor inculturació dels recursos preparats per la Secretaria General en el context local. Desenvolupar aquestes tasques a nivell local seria més feixuc i implicaria una duplicació dels esforços: per això, amb esperit de subsidiarietat, aquestes es poden dur a terme millor a nivell d'agrupacions d'Esglésies, sense que Això exhaureixi el protagonisme de les Esglésies locals.

La segona línia d'acció es refereix a la **interfície de comunicació amb la Secretaria General del Sínode**, que creixerà en importància en alguns moments, per exemple quan caldrà recollir les contribucions de les Esglésies locals, organitzant-les en síntesis nacionals. Es proporcionaran indicacions més pràctiques a mesura que es precisaran els detalls i els terminis d'aquesta fase. En qualsevol cas, les Conferències Episcopals poden comptar amb la disponibilitat de la Secretaria General per donar-los suport en la resolució de les dificultats que puguin aparèixer en el camí.

Per dur a terme aquesta doble tasca **serà important procedir a la reactivació i la renovació dels equips sinodals nacionals i continentals**, seguint la línia del que ja s'ha dit per als equips sinodals locals. A ells els correspondrà dur a terme el treball concret.

Després, s'afegeix una tercera tasca: el DF reconeix en les Conferències Episcopals un instrument per expressar i realitzar la col·legialitat episcopal i per afavorir la comunió entre les Esglésies. Per això, la sinodalitat també planteja preguntes sobre les maneres concretes del funcionament de les seves estructures. El n. 125 de la DF ofereix algunes indicacions específiques en aquest sentit que, evidentment, no poden ser assumides per les Esglésies locals de manera individual. Per tant, serà important que les agrupacions d'Esglésies iniciïn una reflexió i una **experimentació de maneres sinodals**

de procedir al seu nivell, els resultats de les quals contribuiran a la fase d'avaluació.

2.4. El servei de la Secretaria General del Sínode

A la Secretaria General del Sínode va confiar el papa Francesc, primer, i el papa Lleó XIV, després, un paper d'animació i coordinació a través d'un itinerari d'acompanyament al llarg del quadrienni 2025-2028.

En aquest marc, una primera tasca de la Secretaria General és **alimentar la comunió** en l'esperit d'intercanvi de dons i en la perspectiva de la «conversió dels lligams» (DF, *Part IV*) entre les Esglésies. Instruments importants per a aquest propòsit són l'escolta de les experiències realitzades en els diferents contextos eclesials i la promoció d'una reflexió compartida sobre elles, perquè junts puguem reconèixer la veu de l'Esperit i orientar els nostres passos en la direcció que ens indica. La Secretaria General està cridada a afavorir un diàleg continu entre les Esglésies, facilitant la comunicació i l'intercanvi mutu, en primer lloc a través de les agrupacions d'Esglésies, especialment a nivell continental. Amb aquesta finalitat, escoltarà les Esglésies locals i recollirà les seves reaccions (*feedback*), sobre la base de les quals prepararà notes i subsidis, i farà circular informacions i suggeriments. A més, proposarà moments de trobada que afavoreixin l'escolta mútua, compartir el camí i els seus fruits, i l'expressió compartida de l'agraïment al Senyor.

La primera d'aquestes cites serà el proper Jubileu dels equips sinodals i dels organismes de participació (24-26 d'octubre de 2025). A mesura que s'avanci en el camí, s'enviaran indicacions més detallades sobre els procediments d'organització d'altres esdeveniments i de la recollida de les reaccions (*feedback*). De moment, per tal de garantir un flux de comunicació ordenat i permetre una coordinació més eficaç, és fonamental que cada diòcesi o eparquia inscriuï el seu equip sinodal a la base de dades de la Secretaria General del Sínode.⁴ Demanem a cada bisbe i eparca que verifiqui que això s'ha fet.

Una segona tasca de la Secretaria és **l'acompanyament dels bisbes diocesans i eparquials, així com dels equips sinodals**, principalment mitjançant el diàleg amb les estructures apropiades activades per les agrupacions d'Esglésies, especialment a nivell continental. Tanmateix, en la mesura que sigui possible, la Secretaria General també està disponible per acompanyar les Esglésies locals individuals, així com els instituts de vida

⁴ La inscripció dels equips sinodals a la base de dades de la Secretaria General del Sínode es realitza a través de l'enllaç que s'ha de sol·licitar escrivint a l'adreça synodus@synod.va. Aquesta inscripció no coincideix amb la dels equips sinodals i els organismes de participació per al Jubileu.

consagrada i les societats de vida apostòlica, les associacions, els moviments i les noves comunitats, o altres institucions eclesials que ho sol·licitin, amb una atenció prioritària a les Esglésies amb menys recursos. **La Secretaria General es compromet a romandre «amb la porta oberta»,⁵** per poder escoltar les necessitats, les intuïcions i les propostes que vinguin de les Esglésies locals, i facilitar el seu treball intentant respondre a les sol·licituds que arribaran pel que fa als continguts i les metodologies de la fase d'implementació.

Un punt de d'importància particular és **encoratjar les Esglésies perquè el seu camí es desenvolupi en estil sinodal**. L'experiència dels qui ja han començat la fase d'implementació confirma que els continguts i les decisions són importants, però també ho són les maneres en què s'afronten. Estructures i normes adequades són indispensables, però no són suficients. La perspectiva i la bellesa de ser Església sinodal s'ha comprés en la seva riquesa per les comunitats que han fet l'experiència directa de l'escolta i la participació en processos de discerniment i presa de decisions. És a aquesta experiència concreta i compartida, sota el guiatge dels pastors, sovint marcada per l'alegria de l'Evangelí, a la qual la Secretaria pretén continuar oferint el seu servei atent i puntual.

Una tercera tasca consisteix en continuar **coordinant els grups d'estudi**, en col·laboració amb els dicasteris competents de la cúria romana, en que també participen pastors i experts provinents de tots els continents. El papa Lleó XIV ha confirmat aquesta tasca i també la creació de dos grups d'estudi nous (respectivament sobre «La litúrgia en perspectiva sinodal» i sobre «L'estatut de les Conferències Episcopals, les Assemblees eclesials i els Concilis particulars»). A més, també correspon a la Secretaria assegurar que les decisions del Papa, madurades sobre la base dels resultats d'aquests grups, s'integrin harmònicament en el camí sinodal en curs. Sempre en la perspectiva d'aprofundir els temes sorgits durant el procés sinodal, la Secretaria també promourà la realització de congressos i seminaris d'estudi, afavorint moments de reflexió compartida i d'elaboració teològica i pastoral.

Finalment, d'importància particular serà la tasca **d'acompanyar l'organització de les Assemblees continentals d'avaluació (1r quadrimestre de 2028) i la d'organitzar l'Assemblea Eclesial d'octubre de 2028**. En vista d'aquestes cites, és bo recordar que l'avaluació no és una forma de judici o de control, sinó **una oportunitat per preguntar-nos en quin punt som en l'itinerari d'implementació i de conversió, il·luminant els progressos realitzats i identificant les àrees de millora** (cf. DF, n. 100):

⁵ L'adreça de correu electrònic a la qual es pot escriure és: synodus@synod.va.

les Assemblees Eclesials previstes per al 2027-2028 als diversos nivells s'han d'entendre en aquesta línia i seran oportunitats per celebrar els dons rebuts i continuar creixent junts com a Església sinodal, compromesa a dur a terme la missió rebuda de Crist en les circumstàncies concretes del nostre temps; també seran una oportunitat per posar en pràctica modalitats concretes de conjugar sinodalitat, col·legialitat i primat, de manera fidel i creativa en la perspectiva d'una corresponsabilitat diferenciada.

Indicacions més precises sobre les característiques del desenvolupament i sobre els temes en l'ordre del dia d'aquestes Assemblees sorgiran del procés de diàleg que les precedeix, així com dels resultats del nou grup d'estudi que té entre les seves tasques la reflexió sobre aquestes Assemblees. El que ja es pot anticipar és que seran l'oportunitat per compartir experiències de renovació de pràctiques i estructures en sentit sinodal, que cada Església consideri prou consolidades, per tal de sotmetre-les al Sant Pare per a la seva validació definitiva, i també permetran l'oportunitat de començar a afrontar junts les qüestions que poden sorgir al llarg de l'itinerari.

3. Com utilitzar el DF en la fase d'implementació?

El DF és el punt de referència de la fase d'implementació: per aquest motiu aquí se cita tan abundantment. En conseqüència, és essencial promoure'n el coneixement, en particular per part dels membres dels equips sinodals i pels qui, a diversos nivells, estan cridats a animar el procés d'implementació. Com que el DF és un text ric i orgànic, serà oportú proporcionar (a nivell local, nacional o regional) moments i/o instruments de formació, acompanyament i guia per a la lectura, que permetin captar la inspiració que l'anima i no només fer-se una idea de les qüestions tractades.

En primer lloc, **la lectura del DF ha de ser sostinguda i alimentada per la pregària, tant comunitària com personal, centrada en Crist, mestre de l'escolta i el diàleg (cf. DF, n. 51) i oberta a l'acció de l'Esperit:** no serà suficient una anàlisi abstracta del text. En efecte, el DF proposa a tota l'Església i a cada batejat la perspectiva d'un camí de conversió: «La crida a la missió és alhora la crida a la conversió de cada Església local i de tota l'Església» (DF, n. 11). Com tot camí de conversió, implica un procés d'aprofundiment i purificació interior, que a nivell personal anirà seguit d'un canvi d'opcions, dels comportaments i dels estils de vida. A nivell comunitari, la renovació de les categories de pensament i de la cultura en sentit sinodal serà el terreny on podran germinar noves pràctiques i estructures renovades.

El DF és un text orgànic, animat per un propi dinamisme intern, com a conseqüència del llarg procés d'escolta, confrontació i discerniment del qual és fruit. Per tant, no es pot considerar un conjunt d'indicacions sobre temàtiques dispars que es poden prendre en consideració de manera

aïllada del context en què van ser formulades. Això ens impediria captar-ne el significat i, per tant, orientar correctament la seva implementació. La seva mateixa estructura ho evidencia.

La *Part I*, de fet, expressa la comprensió compartida de la sinodalitat, fruit de l'itinerari realitzat, i en delinea els fonaments teològics i espirituals, arrelats en el Concili Vaticà II. A l'extrem oposat, la *Part V* reprèn la perspectiva de conjunt i recorda que créixer com a Església sinodal missionera requereix tenir cura de la formació de tots els membres del Poble de Déu; la *Conclusió*, després, recorda una perspectiva escatològica que orienta la missió comuna a què estan cridats a col·laborar tots els membres del Poble de Déu.

Dins d'aquest marc de significat, les *Parts II, III i IV* se centren en alguns aspectes concrets de la vida de l'Església, formulant propostes per a la seva renovació. En particular: la *Part II* «està dedicada a la conversió de les relacions que construeixen la comunitat cristiana i configuren la missió en l'entrellaçament de vocacions, carismes i ministeris» (DF, n. 11); la *Part III* identifica tres pràctiques crucials per iniciar processos de «transformació missionera» (discerniment eclesial, processos de presa de decisions, cultura de la transparència, rendició de comptes i avaluació) i subratlla la urgència d'una renovació dels organismes de participació; la *Part IV* «delinea la manera com és possible conrear formes noves d'intercanvi dels dons i l'entrellaçament dels lligams que ens uneixen en l'Església, en un temps en què l'experiència d'arrelament en un lloc està canviant profundament» (*ibíd.*), reflexionant sobre el paper de les Conferències episcopals i les Assemblees eclesials i sobre el servei del bisbe de Roma.

3.1. Custodiar la visió de conjunt

Més aviat que oferir una síntesi dels continguts principals del DF, que fins i tot podria revelar-se un obstacle per accedir al text en la seva integritat, aquí ens sembla preferible explicitar **algunes línies de força** que el recorren, li confereixen coherència i constitueixen criteris d'orientació i avaluació per a les decisions que es pretenen prendre. En aquesta perspectiva han d'arrelar-se els passos concrets que es faran per implementar les indicacions del DF:

- a. en primer lloc, el DF proposa **una perspectiva eclesiològica precisa a la qual referir-se, arrelada en el Concili Vaticà II**: «El camí sinodal, en efecte, està posant en pràctica allò que el Concili va ensenyar sobre l'Església com a misteri i Poble de Déu, cridat a la santedat a través d'una conversió contínua que prové de l'escolta de l'Evangelí» (DF, n. 5), en la consciència que cadascun dels seus membres, home o dona, ha rebut el do de l'Esperit Sant;

- b. la **missió d'anunciar el Regne de Déu**, inaugurada per Jesús i a la qual són cridats tots els batejats, cadascun amb l'especificitat dels seus carismes, vocació i ministeri, constitueix l'eix vertebrador del text i el seu objectiu final. Les reflexions sobre els instruments que s'han d'adoptar o sobre les reformes que s'han d'implementar s'han de situar sempre en l'horitzó de la missió, que és el criteri fonamental de tot discerniment en aquest sentit. En particular, **el DF impulsa amb decisió a una Església cada vegada més valenta i oberta cap enfora**, tant que demana que les comunitats es concebin «principalment al servei de la missió que els fidels desenvolupen dins de la societat, en la vida familiar i laboral, sense concentrar-se exclusivament en les activitats que es desenvolupen en el seu interior i en les seves necessitats organitzatives» (DF, n. 59);
- c. la **perspectiva relacional i la lògica de l'intercanvi de dons** com a expressió de catolicitat són dues altres línies de força que recorren tot el DF i, per tant, guien la seva comprensió i implementació. Això es veu clarament en la presentació de les figures dels ministres ordenats, en relació orgànica entre ells i amb tot el Poble de Déu (cf. DF, nn. 69-74), o en la descripció dels lligams entre les Esglésies locals a través de la comunió entre els bisbes;
- d. l'**impuls ecumènic** representa l'extensió de la perspectiva relacional i de la lògica de l'intercanvi de dons. Per tant, no és un afegit opcional, sinó una necessitat, respecte a la qual verificar el dinamisme del nostre caminar junts;
- e. finalment, el DF fa pròpia la visió conciliar d'una Església en el món, en **diàleg amb tothom, amb les altres tradicions religioses** (cf. DF, n. 41) i **amb tota la societat** (cf. DF, 42). Créixer com a Església sinodal capaç de diàleg té un valor de profecia social que inclou el compromís amb la justícia social i l'ecologia integral. Aquestes dimensions no es poden passar per alt en la fase d'implementació, portant a la creació d'oportunitats de diàleg a partir de les necessitats concretes dels territoris i les societats en què es viu.

A més de les línies de força esmentades anteriorment, el dinamisme que anima el DF, i que la fase d'implementació està cridada a assumir, deriva de l'**articulació contínua d'algunes polaritats i tensions** que estructurin la vida de l'Església i la manera com les categories eclesiològiques l'expressen. Aquí enumerem algunes d'aquestes polaritats: tota l'Església i l'Església local; Església com a Poble de Déu, com a cos de Crist i com a temple de l'Esperit; participació de tots i autoritat d'alguns; sinodalitat, col·legialitat i primat; sacerdoci comú i sacerdoci ministerial; ministerialitat (ministeris ordenats i instituïts) i participació en la missió en virtut de la

vocació baptismal sense una forma ministerial. La implementació del DF requereix afrontar i discernir aquestes tensions tal com es presenten en les circumstàncies en què viu cada Església local. El camí a seguir no és buscar un equilibri impossible que elimini la tensió en favor d'un dels pols. Més aviat, en l'aquí i ara de cada Església local, caldrà discernir quin dels equilibris possibles permet un servei més dinàmic a la missió. Versemblantment en llocs diferents es prendran decisions diferents. Per aquesta raó, en molts àmbits **el DF obre alguns espais per a l'experimentació local**, per exemple en matèria de ministeris (cf. DF, nn. 66, 76 i 78), processos de presa de decisions (cf. DF, n. 94), rendició de comptes i avaluació (cf. DF, nn. 101) i organismes de participació (cf. DF, n. 104). Es convida cada una de les Esglésies a fer-ne us.

En les circumstàncies socioculturals actuals, una d'aquestes tensions sembla presentar-se en formes particularment noves i requereix un esforç de consciència. Per aquest motiu, el DF hi dedica un paràgraf sencer, significativament titulat «**Arrelats i pelegrins**» (cf. DF, nn. 110-119). Tradicionalment, és el lligam amb un lloc, entès en sentit espacial i geogràfic, el que defineix les Esglésies locals com a porcions del Poble de Déu i constitueix la base del sentit de pertinença de les persones. Fenòmens com la urbanització, la mobilitat creixent i la migració, i la difusió de la cultura digital modifiquen profundament la manera com les persones experimenten la pertinença: aquesta es refereix a xarxes de relacions més que no pas a àmbits espacials, encara que roman ferma la necessitat humana de lligams comunitaris. De fet, el seu afebliment fa encara més urgent **un esforç de creativitat missionera**, que permeti a l'Església arribar a les persones i crear amb elles lligams allà on són (cf. *ibid.*).

En la fase d'avaluació, serà important recollir els fruits de les experiències realitzades per les Esglésies locals en la gestió de les polaritats i tensions, i els resultats dels esforços de creativitat missionera, amb vista a l'intercanvi de bones pràctiques.

3.2. Invertir en la concreció de les pràctiques

A l'escolta de l'Esperit Sant, restant dins de la visió eclesiològica que el DF rep del Concili Vaticà II, l'objectiu propi de la fase d'implementació és discernir els passos de conversió en la cultura, les relacions i les pràctiques eclesials i, en conseqüència, dur a terme la reforma d'estructures i institucions. Aquest és un punt crucial de tot el procés: «Sense canvis concrets a curt termini, la visió d'una Església sinodal no serà creïble i això allunyarà aquells membres del Poble de Déu que han tret força i esperança del camí sinodal» (DF, n. 94).

El DF subratlla repetidament que «**correspon a les Esglésies locals trobar procediments apropiats per implementar aquests canvis**» (*ibid.*),

més ben dit, aquesta és la tasca que cal afrontar durant la fase d'implementació. Per tant, no és possible indicar, entre els molts àmbits assenyalats pel DF, els que s'han de considerar universalment prioritaris. Les circumstàncies locals poden fer legítimament que sigui important i d'urgència indiscutible afrontar un punt concret que en altres llocs no té la mateixa prioritat: aquest podria ser el cas de les relacions entre l'Església llatina i les Esglésies catòliques orientals en algunes zones, o de l'impuls ecumènic o del diàleg interreligiós en altres, que requerirà donar una forma particular, fins i tot estructural i institucionalitzada, al compromís de caminar junts.

Al mateix temps –i aquí ens referim a la polaritat entre tota l'Església i l'Església local esmentada anteriorment– **també és viva l'exigència de procedir junts com a Església tota**. Més ben dit, aquesta és la raó principal per iniciar el procés d'acompanyament i avaluació.

En aquesta línia, i sense perjudici de la responsabilitat de cada Església local pel que fa a la implementació de les indicacions del DF en el seu context, d'ara endavant, a la llum del procés del Sínode 2021-2024, és possible preveure que les Esglésies locals seran cridades a compartir els passos realitzats en alguns àmbits específics, segons els procediments i les formes que semblin més adequades. Entre aquestes àrees destaquem:

- a. la promoció de **l'espiritualitat sinodal** (cf. DF, nn. 43-46);
- b. **l'accés efectiu a funcions de responsabilitat** i a papers de guiatge que no requereixen el sagrament de l'orde per part de dones i homes no ordenats, tant sigui laics i laiques, com consagrades i consagrats (cf. DF, n. 60);
- c. l'experimentació de **formes de servei i ministeri** que responguin a les necessitats pastorals dels diferents contextos (cf. DF, nn. 75-77);
- d. la pràctica del **discerniment eclesial** (cf. DF, n. 81-86);
- e. l'activació de **processos de presa de decisions en estil sinodal** (cf. DF, nn. 93-94);
- f. l'experimentació de **formes adequades de transparència, rendició de comptes i avaluació** (cf. DF, nn. 95-102);
- g. l'obligatorietat a les diòcesis i les parròquies dels **organismes de participació** previstos pel dret, i la renovació dels seus procediments de funcionament en clau sinodal (cf. DF, nn. 103-106);
- h. la celebració regular d'**assemblees eclesials locals i regionals** (cf. DF, n. 107);
- i. la valoració del **Sínode Diocesà** i de l'**Assemblea Eparquial** (cf. DF, n. 108);
- j. la renovació en clau sinodal missionera de les **parròquies** (cf. DF, n. 117);

k. la verificació del caràcter sinodal dels **camins de la iniciació cristiana** (cf. DF, n. 142) i, en general, dels **itineraris formatius** i de les institucions que els tenen delegades (cf. DF, nn. 143-151).

Certament, aquesta no és una llista exhaustiva i s'anirà precisant ulteriorment al llarg del camí, a partir de les aportacions de les Esglésies locals.

4. Amb quin mètode i amb quins instruments hem de procedir en la fase d'implementació?

L'experiència de tot el procés sinodal ha mostrat la importància crucial de tenir un mètode adequat a les temàtiques que s'han d'abordar. Més ben dit, per a la construcció d'una Església sinodal, contingut i mètode molt sovint coincideixen: trobar-se i dialogar com a germans i germanes en Crist sobre com viure millor la dimensió sinodal de l'Església ja és una experiència d'Església sinodal, que obre a una comprensió millor del tema. Per això, **el mètode sinodal no es redueix a una sèrie de tècniques de gestió de les trobades, sinó que és una experiència espiritual i eclesial que implica créixer en una nova manera de ser Església**, arrelada en la fe que l'Esperit atorga els seus dons a tots els batejats, a partir del *sensus fidei* (cf. DF, n. 81). En tant que no és una tècnica, la metodologia no garanteix assolir el resultat desitjat, perquè això depèn de l'obertura a l'escolta dels qui participen en el camí i de la seva disposició a deixar-se transformar per l'Esperit de Crist en comunió amb els germans i les germanes. Es tracta d'una altra dimensió de la conversió sinodal a la qual el DF convida tota l'Església.

4.1. El discerniment eclesial

Els números 81-86 del DF tracen de manera sintètica però incisiva el perfil del discerniment eclesial, és a dir, el mètode propi d'una Església sinodal. Caldrà referir-s'hi, conscients que «a l'Església hi ha una gran varietat d'apropaments al discerniment i de metodologies consolidades» (DF, n. 86). En aquest sentit, convé recordar que la conversa en l'Esperit –sens dubte una de les característiques distintives i un dels elements de l'èxit del procés sinodal– mereix ser valorada. Tanmateix, no representa l'únic mètode sinodal ni s'ha d'identificar amb el discerniment eclesial, al servei del qual es posa com a instrument i preparació.

Com recorda el DF al n. 85, **el discerniment eclesial requereix l'aportació de competències de diversos tipus** per a una lectura més profunda del context i una identificació més clara del que està en joc. No és fàcil que aquestes aportacions puguin trobar un lloc adequat en la dinàmica de la conversa en l'Esperit, que és en primer lloc un instrument de trobada, de creixement en la relació i de transició del jo al nosaltres. Finalment, atés que a la fase d'implementació caldrà arribar a deliberacions concretes en

vista a la renovació de les pràctiques i les estructures, **els processos de presa de decisions en aquest sentit han de ser plenament eclesials, reconeixent la funció peculiar de l'autoritat**, en particular dels bisbes diocesans o eparquials, que són els primers responsables de la comunió a les Esglésies que els són confiades i entre les Esglésies.

Concretament, entre les premisses per realitzar un bon itinerari de discerniment, és fonamental una definició clara dels objectius, assegurant-se que siguin realistes i proporcionats en relació al temps disponible, els espais utilitzables i el nombre de participants implicats. A més, no es poden passar per alt les disposicions inicials: és crucial que cada participant arribi adequadament preparat i que el context afavoreixi un clima de pregària i la disponibilitat interior a l'escolta i la confrontació.

En aquesta perspectiva, és bo recordar com l'experiència fa ressaltar la importància i la fecunditat que els processos sinodals puguin comptar amb **formes adequades de facilitació**, comproment persones formades que vetllin i adaptin adequadament el mètode, evitant bloqueigs i permetent als participants concentrar-se amb més decisió en les qüestions que són objecte de discerniment.

4.2. Dissenyar i acompanyar processos en estil sinodal

Aquestes indicacions metodològiques es poden declinar en una varietat d'ocasions i processos, caracteritzats per objectius diferents, però units pel fet que es duen a terme en estil sinodal. Per realitzar-los evitant el risc de la improvisació i la dispersió, és convenient preveure una inversió en el disseny i l'acompanyament d'aquests processos. Aquí n'indiquem alguns, sense cap pretensió d'exhaustivitat:

- a. **processos de discerniment eclesial**, tant per identificar les prioritats de la missió com per identificar formes i procediments de governança (*governance*) adequats per a una Església sinodal. Cadascuna de les dues vessants té necessitats específiques que caldrà tenir en compte en el disseny de l'itinerari. El disseny i l'acompanyament d'aquests processos requerirà comptar amb persones expertes, capaces d'ajudar a implementar les indicacions formulades anteriorment;
- b. **processos de formació a la sinodalitat**, segons els estímuls de la *Part V* del DF, també pel que fa a la varietat de necessitats formatives que s'han de satisfer i, en conseqüència, fent un esforç per aclarir els objectius específics de cada itinerari. Sovint, la metodologia de formació més eficaç és compartir i reflexionar en un clima de pregària sobre les experiències d'Església sinodal fetes, deixant que emergeixin els punts forts i els febles. Per això, la reflexió sobre els

processos de discerniment eclesial, sobre els processos de presa de decisions amb estil sinodal o sobre el funcionament dels organismes de participació pot tenir un valor formatiu més fort que un curs organitzat segons models tradicionals. També en aquest cas, serà fonamental comptar amb acompanyants i facilitadors experts. Per tant, també caldrà cuidar la formació d'aquestes figures;

- c. **processos i experiències d'escolta i diàleg en les comunitats**, al territori i a nivell regional. L'experiència ha demostrat que els instruments digitals també poden ser un recurs important per a aquest propòsit. En la lògica ja esmentada, és important dur a terme aquestes experiències en un clima de pregària i preveure un temps per a la reflexió compartida que permeti recollir-ne els fruits;
- d. **moments de celebració, trobada i intercanvi d'experiències** entre comunitats en una diòcesi o entre diòcesis d'una mateixa regió. També en aquest cas poden ser d'ajuda els instruments digitals, però no hem de subestimar el potencial dels esdeveniments vinculats a la pietat popular, com ara els pelegrinatges als santuaris, que sovint reuneixen un gran nombre de persones. De quina manera és possible animar-los perquè adquireixin un caràcter sinodal més explícit i afavoreixin la trobada i el diàleg entre les persones?
- e. **processos i activitats de comunicació**, dirigits tant a les comunitats cristianes com a les societats en que viuen, utilitzant els instruments més adequats per a cada context. També serà oportú explorar el potencial dels nous canals de comunicació digital, que avui constitueixen per a alguns, especialment els joves, ambients reals de vida i de construcció de relacions, en què fer ressonar de manera adequada l'anunci de l'Evangelí. L'experiència del Sínode digital constitueix un recurs en aquest sentit;
- f. **itineraris de renovació de l'acció pastoral** en un àmbit específic o sobre un tema rellevant per a cada Església local (per exemple, la promoció d'una participació més viva en la celebració dominical, els itineraris catequètics, el diàleg ecumènic, la integració dels migrants, el compromís amb la cura de la casa comuna, etc.), implementant iniciatives que facin tangible l'impacte d'un enfocament sinodal i verificant-ne els resultats. Això pot ajudar a concretar l'horitzó de la sinodalitat en la vida de les comunitats;
- g. **itineraris de recerca teològica, pastoral i canònica** al servei de la implementació del Sínode en les especificitats del context local i en el diàleg entre les Esglésies. Amb aquest servei important, teòlegs i teòlogues «ajuden el Poble de Déu a desenvolupar una comprensió de la realitat il·luminada per la Revelació i a elaborar respostes idònies i llenguatges adequats per a la missió» (DF, n. 67).

Això també genera una responsabilitat específica de les institucions teològiques en l'acompanyament de l'Església a viure cada vegada més plenament la dimensió sinodal.

El mètode sinodal ens ha permès deixar-nos sorprendre per l'Esperit Sant i recollir fruits inesperats en la fase de la consulta i l'escolta, així com durant el desenvolupament de les sessions de l'Assemblea Sinodal, suscitant l'estupor i l'entusiasme de molts participants, com ho testimonien moltes síntesis i documents rebuts: la **comunió** entre els fidels, entre els pastors i entre les Esglésies s'ha nodrit de la **participació** en els processos i en els esdeveniments sinodals, renovant l'impuls i el sentit de responsabilitat per la **missió** comuna.

Això ens **autoritza a mirar amb confiança l'itinerari que ens espera** en els propers anys, començant pel Jubileu dels equips sinodals i dels organismes de participació. Ja estem treballant per organitzar-lo de la millor manera possible, de manera que l'ocasió de caminar junts físicament cap a la Porta Santa esdevingui una oportunitat per intercanviar dons i celebrar aquella esperança que no defrauda, l'única capaç d'alimentar el compromís de dur endavant, com a Església sinodal, la missió confiada pel Senyor Jesús als seus deixebles.

Resum del document final del Sínode 2021-2024

Nota d'acompanyament del Sant Pare Francesc

El *Document final* participa en el magisteri ordinari del Successor de Pere. No és estrictament normatiu i la seva aplicació requerirà diverses mediacions. En cada país o regió es poden buscar solucions més inculturades. Cal temps per arribar a opcions que impliquin tota l'Església.

La conclusió de la XVI Assemblea General Ordinària del Sínode dels Bisbes no posa fi al procés sinodal. Les Esglésies estan cridades a posar en pràctica el que ha estat votat en el document final del Sínode.

En l'informe previst per a la *visita ad limina*, cada bisbe tindrà cura d'informar de quines opcions s'han fet efectives en l'Església a ell confiada, de cara a la Sinodalitat.

Introducció

Jesús va entrar, es va posar al mig i els va dir: «Pau a vosaltres!». Després els va ensenyar les mans i el costat. Els deixebles es van alegrar de veure el Senyor (Jn 20,19-20).

2. La joia i l'esperança, la tristesa i l'angoixa dels homes contemporanis, sobretot dels pobres i de tots els qui sofreixen» (GS 1) han tornat a ser les joies i les tristesses de tots nosaltres, deixebles de Crist.

3. El camí ha estat marcat per la saviesa del «sentit de la fe» del poble de Déu.

Pas a pas, hem entès que en el cor del Sínode 2021-2024. Per una Església sinodal. Comunió, participació, missió hi ha una crida a la renovació de l'Església.

4. Aquesta crida es fonamenta en la identitat baptismal comuna.

5. Tot el camí sinodal, s'ha desenvolupat a la llum del Concili Vaticà II. En aquest sentit, constitueix un autèntic acte de recepció posterior del Concili.

9. El procés sinodal no acaba amb el final de l'actual Assemblea del Sínode dels Bisbes, sinó que inclou la fase d'aplicació.

Part I – El cor de la sinodalitat. Cridats a la conversió.

El primer dia de la setmana, Maria Magdalena se'n va anar al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i va veure que la pedra havia estat tretta de l'entrada del sepulcre. Ella va anar corrent a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant (Jn 20,1-2).

14. L'Església existeix per testimoniar al món l'esdeveniment decisiu de la història: la resurrecció de Jesús.

• **L'Església poble de Déu, sacrament d'unitat**

15. La identitat del poble de Déu brolla del baptisme en què Crist ens revesteix d'ell mateix (cf. Ga 3,27) i ens fa renèixer per l'Esperit (cf. Jn 3,5-6)

16. Déu ha volgut salvar els homes no individualment sinó com a poble. El poble de Déu, en camí cap al Regne, es nodreix contínuament de l'Eucaristia, això constitueix l'Església com el Cos de Crist (cf. LG 7): «Vosaltres sou el cos de Crist» (1Co 12,27).

18. En el poble sant de Déu, que és l'Església, la comunió dels fidels (*Communio Fidelium*) és al mateix temps la comunió de les Esglésies (*Communio Ecclesiarum*), que es manifesta en la comunió dels bisbes (*Communio Episcoporum*), pel principi molt antic que «l'Església està en el bisbe i el bisbe en l'Església» (Sant Cebrià, *Epístola* 66,8).

19. «El cor de Déu té un lloc preferencial pels pobres» (EG 197), i per tant també en el cor de l'Església. La comunitat cristiana troba en ells el rostre de Crist. L'opció preferencial pels pobres està implícita en la fe cristològica. L'Església està cridada a ser pobre amb els pobres, L'Església camina, juntament amb tota la humanitat, comproment-se per la dignitat humana, el bé comú, la justícia i la pau.

• **Les arrels sacramentals del poble de Déu.**

21. «Tots hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos» (1Co 12,13). El baptisme ens dona el do de ser fills de Déu. Aquesta dignitat, donada per igual a cada persona, ens fa caminar junts com a germans i germanes.

22. El poble de Déu participa de la funció profètica de Crist (LG12) amb un instint anomenat **sensus fidei**, per captar intuïtivament el que és conforme a la Revelació.

25. El sacrament de la Confirmació enriqueix la vida dels creients amb una efusió particular de l'Esperit en vista del testimoni.

26. En la celebració de l'Eucaristia, se significa i realitza la unitat de l'Església (UR2) i es fa visible la comunitat cristiana i la corresponsabilitat de tots per la missió.

27. Hi ha un estret lligam entre *synaxis* i *synodos*, entre l'assemblea eucarística i l'assemblea sinodal. L'aprofundiment del lligam entre litúrgia i sinodalitat ajudarà totes les comunitats cristianes a assumir estils celebratius que manifestin el rostre d'una Església sinodal. La sinodalitat és un camí per fer l'Església més participativa i missionera.

- **Significat i dimensions de la sinodalitat**

28. La sinodalitat és un camí de renovació espiritual i de reforma estructural per fer l'Església més capaç de caminar amb cada home i dona, irradiant la llum de Crist.

30. La sinodalitat designa tres aspectes diferents de la vida de l'Església:

- En primer lloc, «l'estil de vida de l'Església» a través de l'escolta de la paraula, la celebració de l'Eucaristia i la corresponsabilitat.
- En segon lloc, designa les estructures en què l'Església s'expressa.
- En tercer lloc, designa «la realització d'aquells *esdeveniments sinodals* en què l'Església, convocada per l'autoritat competent, discerneix i pren decisions, implicant tot el poble de Déu».

32. La sinodalitat no és una finalitat en si mateixa, sinó que té com a objectiu la missió que Crist ha confiat a l'Església: evangelitzar. La missió il·lumina la sinodalitat i la sinodalitat impulsa la missió.

33. La sinodalitat ofereix «el marc més adequat per comprendre el ministeri jeràrquic» (Francesc, 17 d'octubre de 2015). Per tant, convida tota l'Església a la conversió i a la reforma, inclosos els que exerceixen una autoritat.

- **Unitat com a harmonia**

34. Una Església sinodal es caracteritza per ser un espai on les relacions poden florir, gràcies a l'amor mutu que és el manament nou que Jesús ens va deixar (cf. Jn 13,34-35).

35. És sobre tot en el sí de la família, «Església domèstica» (LG 11), on s'experimenta la riquesa de relacions d'unió. Per això, les famílies representen un lloc privilegiat per experimentar l'Església sinodal.

36. El procés sinodal mostra que l'Esperit Sant suscita en el poble de Déu una gran varietat de carismes. Un sol és l'Esperit que distribueix els seus diversos dons per al bé de l'Església (1Co 12,11; LG 7).

37. En virtut de la catolicitat, «cada una de les parts aporta els propis béns a les altres parts i a tota l'Església» (LG 13). Aquestes particularitats no perjudiquen, sinó que afavoreixen la unitat» (AG 22).

39. «La unitat de l'Església no és la uniformitat sinó la integració orgànica de les diversitats» (NMI 46).

42. L'Església sinodal es pot descriure utilitzant la imatge de l'orquestra: la varietat dels instruments és necessària per donar vida a la bellesa de la música.

- **Espiritualitat sinodal**

43. L'espiritualitat sinodal sorgeix de l'acció de l'Esperit. Però una espiritualitat sinodal també exigeix ascési, humilitat, paciència i disponibilitat a perdonar i ser perdonats. Ho fa cultivant els mateixos sentiments de Jesucrist, que «es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau» (Fl 2,7).

44. La conversa en l'Esperit és un instrument fecund perquè permet l'escolta i el discerniment «del que diu l'Esperit a les Esglésies» (Ap 2,7). Conversar «en l'Esperit» és compartir a la llum de la fe i a la recerca de la voluntat de Déu, en la qual l'Esperit Sant pot fer sentir la seva veu.

- **Sinodalitat com a profecia social**

47. Vivim en una època signada per desigualtats cada vegada més marcades, per un desencís creixent, pel funcionament de la democràcia i les tendències autocràtiques. Pràctiques autèntiques de sinodalitat permeten als cristians d'elaborar una profecia crítica envers el pensament dominant i oferir així respostes per a la construcció del bé comú.

Part II – A la barca junts. La conversió de les relacions

Es trobaven plegats Simó Pere, Tomàs el Bessó, Natanael de Canà de Galilea, els fills de Zebedeu i dos deixebles més. Simó Pere els vadir: «Me'n vaig a pescar». Els altres li van respondre: «Nosaltres també hi venim» (Jn 21,2-3).

49. L'itinerari sinodal ha començat així: junts hem pregat, reflexionat, treballat i dialogat. Però sobretot hem experimentat que les relacions són les que sostenen la vitalitat de l'Església.

50. Ha sorgit la petició d'una Església més capaç de nodrir les relacions: amb el Senyor, entre homes i dones, en les famílies, entre les religions i amb la creació. També hem escoltat els qui s'han sentit exclosos per la seva situació matrimonial, identitat i sexualitat. La qualitat evangèlica de les relacions comunitàries és decisiva per al testimoni que el poble de Déu està cridat a donar en la història. «Per l'estimació que us tindreu entre vosaltres tothom coneixerà si sou deixebles meus» (Jn 13,35). Per tal de ser una Església sinodal, és necessària, doncs, una autèntica conversió relacional.

51. Jesús no ha fet fora ningú sense aturar-se a escoltar i sense entrar en diàleg. Quan ens posem a l'escolta dels germans i de les germanes, participem de l'actitud de Jesucrist.

52. El dinamisme relacional està inscrit en la nostra condició de criatures. La diferència sexual constitueix la base de la relació humana. «Déu va crear l'home a la seva imatge, el va crear a imatge de Déu; va crear

l'home i la dona» (Gn 1,27). En el projecte de Déu no hi ha desigualtat entre home i dona.

- **En una pluralitat de contextos**

53. La renovació de les relacions ressona en molts contextos en què els deïxebles viuen. Molts porten els signes de relacions distorsionades i oposades a les de l'Evangelí.

54. Els mals del nostre món estan arrelats en aquesta distorsió, començant per les guerres, i en la il·lusió que es pot aconseguir una pau justa amb les armes. També les desigualtats entre homes i dones, el racisme, la divisió en castes, no acollir els migrants, provenen d'aquesta dinàmica. També la relació amb la terra, la nostra germana i mare (cf. LS 1), posa en perill la vida de moltes comunitats.

55. Molts mals que afligeixen el nostre món també es manifesten en l'Església. La crisi dels abusos per part del clergat ha provocat sofriments indescriptibles a les víctimes. L'Església ha d'escoltar amb especial sensibilitat la veu de les víctimes. L'escolta és un element fonamental del camí cap a la guarició, la justícia i la reconciliació. L'experiència renovada d'impuls ecumènic que acompanya el camí sinodal, és un dels signes de la conversió relacional, i ens obre a l'esperança.

- **Carismes, vocacions i ministeris per a la missió**

57. Els cristians estan cridats a fer fructificar els dons que l'Esperit concedeix de cara al testimoni i a l'anunci de l'Evangelí. La varietat de carismes, que té el seu origen en la llibertat de l'Esperit Sant, té com a finalitat la unitat del cos eclesial de Crist (cf. LG 32) i la missió en els diferents llocs i cultures (cf. LG 12).

58. Cada batejat respon a les exigències de la missió en el lloc on viu anunciant l'Evangelí, i és sostingut pels dons de l'Esperit.

59. Els batejats demanen a l'Església sentir-se enviats i sostinguts. Demanen ser nodrits del pa de la Paraula i de l'Eucaristia, així com dels lligams fraterns de la comunitat. Demanen que es reconegui el seu compromís com allò que és: acció d'Església i no una opció privada.

60. En virtut del baptisme, homes i dones gaudeixen de la mateixa dignitat en el poble de Déu. No obstant això, les dones continuen trobant obstacles per aconseguir un reconeixement més ple dels seus carismes. No hi ha motius que impedeixin a les dones assumir papers de guiatge a l'Església: allò que ve de l'Esperit Sant no es pot aturar. També resta oberta la qüestió de l'accés de les dones al ministeri diaconal i cal continuar el discerniment.

61. Cal estar més atents als infants: no només necessiten ser acompanyats en l'aventura del creixement, sinó que tenen molt a donar a la comunitat dels creients.

62. Igualment els joves tenen una contribució a aportar en la renovació sinodal de l'Església. Ells són especialment sensibles als valors de fraternitat i de compartir. (*Document final de la XV Assemblea General del Sínode dels Bisbes 161*).

63. Reconeixem les capacitats apostòliques de les persones amb discapacitats que se senten cridades com a evangelitzadores. Valorem la riquesa d'humanitat que porten amb elles. Reconeixem les seves experiències de sofriment i discriminació. Es proposa la creació d'un observatori eclesial de la discapacitat.

64. Els esposos «tenen en el seu rang i estat de vida la pròpia gràcia enmig del poble de Déu» (LG 11). El sagrament del matrimoni assigna als cònjuges una missió per la família, l'Església i la societat. Les famílies són subjectes i no només destinataris de la pastoral familiar. L'Assemblea dona suport a aquells que viuen una condició de solitud com a opció de fidelitat a la tradició i al magisteri de l'Església en matèria matrimonial i d'ètica sexual.

65. La vida consagrada interpel·la l'Església i la societat amb la seva veu profètica. Moltes comunitats de vida consagrada són un laboratori d'interculturalitat que constitueix una profecia per a l'Església i per al món.

66. La tasca dels laics i laiques és impregnar i transformar les realitats temporals amb l'esperit de l'Evangelí (LG 31.33).

67. Teòlegs i teòlogues ajuden el poble de Déu a desenvolupar una comprensió de la realitat il·luminada per la Revelació, i a elaborar respostes idònies i llenguatges adequats. Han de fer teologia de forma sinodal, per a l'escolta, el diàleg i el discerniment. (CTI, n. 75).

- **El ministeri ordenat al servei de l'harmonia**

- **EL MINISTERI DEL BISBE: COMPOSAR ELS DONS DE L'ESPERIT EN LA UNITAT**

69. És tasca del bisbe presidir una Església local, com a principi visible d'unitat i vincle de comunió amb totes les Esglésies.

70. El ministeri del bisbe és un servei en, amb i per a la comunitat (cf. LG 20). L'Assemblea sinodal desitja que el poble de Déu tingui més veu en l'elecció dels bisbes. La relació constitutiva del bisbe amb l'Església local no apareix avui amb prou claredat en el cas dels bisbes titulars, per exemple, els representants pontificis o els que ofereixen servei a la cúria romana. Serà oportú continuar reflexionant sobre aquest tema.

71. Els bisbes també necessiten ser acompanyats i sostinguts en el seu ministeri i necessiten una formació contínua. Els fidels no han de cultivar esperances excessives en el bisbe. Ha d'estar recolzat per tot el poble de Déu.

- **AMB EL BISBE: PREVERES I DIAQUES**

72. Els preveres estan cridats a viure en proximitat a les persones i a l'escolta de tothom.

74. Els diaques són ordenats «no amb vista al sacerdoti sinó amb vista al ministeri» (LG 29). I exerceixen el seu ministeri en el servei de la caritat, en l'anunci i en la litúrgia. L'experiència del Sínode pot ajudar bisbes, preveres i diaques a redescobrir la corresponsabilitat en l'exercici del ministeri. «El clericalisme fomenta molts dels mals que avui denunciem» (Francesc, *Carta al poble de Déu*, 20 d'agost de 2018).

75. L'Església ha creat alguns ministeris, diferents dels ordenats. es tracta del ministeri del lector, de l'acòlit, i del catequista.

76. A aquests s'hi afegeixen ministeris no instituïts, com el de coordinar una comunitat eclesial o de dirigir la pregària de la comunitat. Hi ha també ministeris extraordinaris com el de la comunió i la presidència de la celebració.

77. Cal oferir als fidels laics, homes i dones, més oportunitats de participació en els processos de decisions:

- a. Un accés més ampli a les institucions eclesiàstiques, inclosos seminaris.
- b. Més laics i laiques qualificats que desenvolupin la funció de jutge en els processos canònics.
- c. Un reconeixement efectiu dels drets dels empleats de l'Església.

78. L'Assemblea ha estat atenta a la proposta d'instituir un ministeri de l'escolta i de l'acompanyament.

Part III – «Tireu la xarxa» La conversió dels processos

Jesús els digué: «Nois, no teniu res per a menjar?».

Li van contestar: «No». Llavors els va dir: «Tireu la xarxa a la dreta de la barca i pescareu». Ho van fer així i ja no la podien treure de tant peix com hi havia (Jn 21,5-6).

79. La cura dels processos de presa de decisions, de donar compte i d'avaluar el resultat de les decisions són respostes a la Paraula que ens mostra els camins de la missió.

80. Aquestes tres pràctiques estan entrelaçades. Els processos de presa de decisions necessiten el discerniment eclesial, que requereix l'escolta en un clima de confiança, afavorits per la transparència i rendició de comptes. La confiança ha de ser mútua: els qui prenen les decisions han de confiar i escoltar el poble de Déu, que al seu torn ha de poder confiar en qui exerceix l'autoritat.

• **El discerniment eclesial per a la missió**

81. Per promoure relacions capaces d'orientar la missió de l'Església, és una prioritat exercir la saviesa que ha permès a la comunitat apostòlica de Jerusalem segellar el resultat del primer esdeveniment sinodal amb les paraules: «L'Esperit Sant i nosaltres hem cregut» (Ac 15,28). Amb aquest Esperit la «tradició arrenca dels apòstols i progressa en l'Església» (DV 8). Amb la llum de l'Esperit, el poble de Déu participa de la funció profètica de Crist (LG 12). Aquest discerniment està arrelat en el *sensus fidei* comunicat per l'Esperit a tots els batejats.

82. El discerniment eclesial no és una tècnica, ni és l'afirmació d'un punt de vista personal, sinó la recerca comuna del «què diu l'Esperit a les Esglésies» (Ap 2,7). El discerniment és tant més ric com més s'escolta tothom.

83. L'escolta de la Paraula de Déu és el punt de partida de tot discerniment eclesial. Déu parla a través de la tradició viva de l'Església i a través del crit dels pobres. Finalment, Déu parla també en la consciència de cada persona.

84. Els passos del discerniment eclesial són els següents:

- a. Presentació clara de l'objecte del discerniment.
- b. Pregària i escolta de la Paraula.
- c. Disposició interior de llibertat.
- d. Escolta atenta i respectuosa de la paraula de cada un dels participants.
- e. Recerca d'un consens el més ampli possible.
- f. Formulació del consens assolit per comprovar si tots s'hi reconeixen.

• **L'articulació dels processos de presa de decisions**

87. Afavorir la participació més àmplia possible de tot el poble de Déu en els processos de presa de decisions és la via més eficaç per promoure una Església sinodal.

88. Els Pares de l'Església ja reflexionen sobre la naturalesa comunal de la missió del poble de Déu a través d'un triple «res sense» (*nihil sine*): «res sense el bisbe» (Sant Ignasi d'Antioquia, *Carta als Tral·lians* 2,2), «res sense el consell dels preveres, res sense el consens del poble» (Sant Cebrià de Cartago, *Carta als germans preveres i diaques* 14,4).

90. Per afavorir la presa de decisions cal una fase d'elaboració i promoure procediments de reciprocitat entre l'assemblea i qui la presideix, en un clima de confiança mútua.

91. L'autoritat pastoral té el deure d'escoltar els qui participen en la consulta. A l'Església l'exercici de l'autoritat no consisteix en la imposició d'una voluntat arbitrària.

92. A l'Església la deliberació es fa amb l'ajuda de tots, mai sense l'autoritat que decideix en virtut del seu ofici.

93. Correspon a l'autoritat, definir amb claredat l'objecte de la consulta. El qui expressa la seva opinió té l'obligació d'oferir una opinió sincera, respectar la confidencialitat de les informacions rebudes, i oferir una formulació clara del seu parer. Una vegada formulada la decisió per l'autoritat competent, havent observat el procés, tothom està obligat a respectar-la. Sempre és possible recórrer a una autoritat superior.

- **Transparència, rendició de comptes, avaluació**

95. La presa de decisions ha d'estar acompanyada de rendició de comptes i avaluació. Donar comptes a la comunitat pertany a la tradició més antiga de l'Església (Ac 11,2-3).

98. Aquestes pràctiques asseguren la fidelitat de l'Església a la seva missió. La seva absència és una de les conseqüències del clericalisme i l'alimenten.

102. En particular, en formes adequades als diferents contextos, sembla necessari garantir almenys:

- a. un funcionament efectiu dels consells per als assumptes econòmics;
- b. implicació del poble de Déu en la planificació pastoral i econòmica;
- c. la preparació i la publicació d'un informe econòmic anual;
- d. la publicació d'un informe anual sobre la pastoral i del *safeguarding*;
- e. procediments periòdics d'avaluació del desenvolupament de tots els ministeris i encàrrecs dins de l'Església.

- **Sinodalitat i organismes de participació**

103. A l'Església llatina aquests organismes de participació són: sínode diocesà, consell presbiteral, consell pastoral diocesà, consell pastoral parroquial, consell diocesà i parroquial per als assumptes econòmics.

104. Una Església sinodal es basa en l'eficiència d'aquests organismes de participació. Per això cal que siguin obligatoris.

105. Pel bon funcionament d'aquests organismes, s'ha d'utilitzar una metodologia de treball sinodal. La conversa en l'Esperit pot constituir un punt de referència. Quan no està prevista l'elecció dels membres, cal que es realitzi una consulta sinodal que expressi la realitat de la comunitat o de l'Església local.

106. S'ha d'afavorir una major implicació de les dones, dels joves i dels qui viuen en condicions de pobresa o marginació. També és important que hi hagi batejats compromesos en el testimoni de la fe en les realitats ordinàries de la vida i la societat.

108. L'Assemblea proposa que el sínode diocesà sigui més valorat com a organisme de consulta regular per part del bisbe.

Part IV – Una pesca abundant. La conversió dels lligams

Els altres deixebles van venir amb la barca, remolcant la xarxa plena de peix. [...] Simó Pere va pujar a la barca i va arrossegar cap a terra la xarxa: hi havia cent cinquanta-tres peixos grossos. Tot hi haver-hi tant de peix, la xarxa no es va esquinçar (Jn 21,8.11).

- **Arrelats i pelegrins**

110. L'Església no es pot comprendre sense l'arrelament en un territori concret, en un espai i en un temps. La dimensió local de l'Església preserva la diversitat de les expressions de fe arrelades en contextos culturals i històrics específics, i la comunió de les Esglésies manifesta la comunió dels fidels dins de l'única Església.

111. El concepte de lloc evoca la pertinença a una xarxa de relacions i a una cultura, les arrels de la qual són més dinàmiques que mai. La urbanització és el factor principal d'aquest canvi. Avui la majoria de la població mundial viu en contextos urbans. Les realitats rurals, algunes de les quals són autèntiques perifèries existencials, no s'han de deixar de banda i demanen una atenció pastoral específica.

112. Refugiats i emigrants formen comunitats dinàmiques. El lloc on s'estableixen és multicultural, però experimenten dificultats per teixir lligams en el nou país.

113. També la difusió de la cultura digital està canviant profundament la percepció de l'espai i del temps. Aquesta realitat ens troba sense estar preparats i requereix l'opció de dedicar recursos perquè l'entorn digital sigui un lloc profètic de missió i d'anunci.

117. La parròquia és una de les articulacions principals de l'Església local. S'hi reuneixen persones de diferents generacions, professions, orígens geogràfics, i classes socials. Està cridada a obrir-se a formes inèdites d'acció pastoral. La comunitat parroquial, que es troba en la celebració de l'Eucaristia, és el lloc privilegiat de relacions, d'acollida, discerniment i missió. Dona l'oportunitat de viure concretament la sinodalitat.

- **Intercanvi de dons**

120. L'intercanvi de dons entre les Esglésies, és un signe de la presència de l'amor de Déu en Crist. «Que cadascú ajudi els altres amb els dons que ha rebut» (1Pe 4, 10) El intercanvi de dons afavoreixen la unitat de l'Església.

123. En el *Document sobre la fraternitat humana per la pau mundial i la convivència comuna*, signat pel Papa Francesc i pel Gran Imam d'Al-Azhar Ahmed Al-Tayyeb a Abu Dhabi el 4 de febrer de 2019, es declara la voluntat d'«adoptar la cultura del diàleg com a via, la col·laboració comuna com a conducta, el coneixement mutu com a mètode i criteri».

- **Lligams per a la unitat: Conferències episcopals i Assemblees eclesials**

124. L'horitzó de comunió en l'intercanvi dels dons és el criteri inspirador de les relacions entre les Esglésies.

125. Es proposa:

- a. recollir els fruits de la reflexió sobre l'estatut de les Conferències episcopals i precisar l'àmbit de la seva competència doctrinal i disciplinària;
- b. fer avaluació del funcionament real de les Conferències episcopals. Les visites *ad limina Apostolorum* son una oportunitat favorable per a aquesta avaluació;
- c. que totes les diòcesis formin part d'una província eclesiàstica i d'una Conferència Episcopal (cf. CD 40).

- **El servei del bisbe de Roma**

130. El procés sinodal també ha ajudat a revisar el ministeri del bisbe de Roma. El bisbe de Roma, principi i fonament d'unitat de l'Església (cf. LG 23), és el garant de la sinodalitat. La sinodalitat articula les dimensions comunitària (*tots*), col·legial (*alguns*) i personal (*un*) de cada una de les Esglésies i de tota l'Església.

134. L'exercici del ministeri petrí en clau sinodal s'ha de fer en la perspectiva de la «sana 'descentralització'» (EG 16), sol·licitada pel papa Francesc i demanada per moltes Conferències Episcopals.

135. La Constitució apostòlica *Praedicate Evangelium* ha configurat el servei de la Cúria romana en un sentit sinodal i missioner, que «no se situa entre el Papa i els bisbes, sinó que es posa al servei d'ambdós». (PE I, 8).

136. Entre els llocs on practicar la sinodalitat i la col·legialitat a nivell de tota l'Església hi destaca certament el Sínode dels bisbes. La Constitució apostòlica *Episcopalis communio* ha transformat el Sínode d'esdeveniment

a procés eclesial. Instituit per sant Pau VI com una assemblea de bisbes per tota l'Església, és ara, expressió i instrument de la relació constitutiva entre tot el poble de Déu, el col·legi dels bisbes i el Papa.

Part V – «Jo també us envio». Formar un poble de deixebles missioners.

*Jesús els va tornar a dir: «Pau a vosaltres.
Com el Pare m'ha enviat, també jo us envio a vosaltres».
Llavors va alenar damunt d'ells i els va dir:
«Rebeu l'Esperit Sant» (Jn 20,21-22).*

141. Perquè el Poble sant de Déu pugui practicar la sinodalitat, necessita una formació.

142. La formació dels deixebles comença amb la iniciació cristiana. Aquesta formació no s'adquireix una vegada i per sempre. Implica creixement continu, «fins arribar a la talla de la plenitud del Crist» (Ef 4, 13). Tenir cura de la celebració Eucarística, en especial de l'homilia i de la «participació activa» de tothom (SC 14), és decisiu per a la sinodalitat. El do de la comunió, missió i participació es realitza i es renova en cada Eucaristia.

143. En la formació han de participar-hi conjuntament homes i dones, laics, consagrats, ministres ordenats, i candidats al ministeri ordenat, permetent créixer en el coneixement i l'amor mutus.

147. La formació sinodal compartida constitueix la manera de comprendre el que és necessari per cada un dels ministeris.

148. Els itineraris de formació dels candidats al presbiterat han de tenir un estil sinodal. Per això s'ha de preveure una presència significativa de figures femenines, una inserció en la vida de les comunitats, i practicar el discerniment eclesial. L'Assemblea demana una revisió de la *Ratio Fundamentalis Institutionis Sacerdotalis*. Cal que la formació desperti la passió per la missió *ad gentes*. Igualment és necessària la formació dels bisbes per tal que puguin assumir l'estil sinodal.

149. La cultura digital és un camp missioner emergent. És necessari que el missatge cristià hi sigui present.

150. També és molt important la promoció d'una cultura de tutela (*safeguarding*) per fer de les comunitats llocs segurs per als menors i les persones vulnerables. Les víctimes han de ser acollides i recolzades amb gran sensibilitat.

151. Els temes de doctrina social de l'Església, el compromís per la pau i la justícia i la cura de la casa comuna han de tenir més difusió en el Poble de Déu.

Conclusió – Un banquet per a tots els pobles

*Quan van baixar a terra van veure un foc,
amb peix i pa coent-se sobre les brases. [...] Jesús els va dir: «Veniu a esmorzar». Cap dels deixebles no gosava preguntar-li qui era; ja ho sabien que era el Senyor. Jesús es va acostar, va prendre el pa i els el donava. Igual va fer amb el peix (Jn 21, 9.12.13).*

153. La taula que el Senyor prepara per als seus és signe de que el banquet escatològic ja ha començat. L'Església té la missió de portar aquest anunci en un món que canvia. Sap que no pot oblidar els exclosos ni aquells que no creuen en Déu. Així, la sinodalitat de l'Església esdevé profecia social, inspira nous camins també en la política i en l'economia, i col·labora amb tots els qui creuen en la fraternitat.

154. Vivint el procés sinodal hem comprès que la salvació a rebre i anunciar passa a través de les relacions. Estem tràgicament marcats per la guerra, per mil injustícies. El testimoni que l'Església ha de donar és l'harmonia de l'amor. D'aquesta manera començarem a experimentar el banquet de vida que Déu ofereix a tots els pobles.

155. A Maria, Mare de Déu, li confiem el resultat d'aquest sínode. Que ella, Mare de l'Església, ens ensenyi a ser un poble de deixebles missioners que caminen junts: una Església sinodal.

Vicaria Judicial

Informe de l'any 2024

Durant l'any 2024 han estat actives 11 causes en procés ordinari, de les quals 6 eren causes pendents de l'any 2023, i les 5 restants s'han obert durant l'any 2024.

Del total de les 11 causes, 3 han prescrit per no haver aportat les parts allò que se'ls requeria durant un temps que ha sobrepassat, amb escreix, els sis mesos que prescriu el Dret, i no haver tingut cap contacte amb el Tribunal.

En 2 s'ha dictat sentència positiva per la qual es reconeixia que el matrimoni celebrat havia estat nul, és a dir: no havia existit al no haver-se donat, en el moment de contreure'l, les condicions que l'Església considera necessàries per tal que hi hagi sagrament del matrimoni.

En finalitzar l'any hi va haver 6 causes que van quedar pendents per estar obert el seu procés. Una iniciada durant l'any 2023 i les altres cinc durant l'any 2024.

El cànon pel qual s'han dictat les sentències positives ha estat el 1095§2 (en totes dues causes sentenciades).

Durant aquest any, amb data 1 de setembre de 2024, va ser nomenat Promotor de Justícia Mn. Francesc Xavier Jauset Clivillé.

Secretaria General - Cancelleria

Acta del Consell de Càritas de Lleida

Dia: Dimarts, 16 de juny de 2025

Hora: 17.30 hores

Lloc: Seu de Càritas Diocesana de Lleida

Assistents:

Bisbe Salvador, Rafael Allepuz, Joan Badia, Alejandro Mir, Maria Àngels Grau, Àstrid Ballesta, Carol Garcia, Noemí Bosch i Francesc López.

S'excusa: Glòria Mateu, Joan Carles Nicuesa, Alfons Medina.

Desconeixem: Xavier Pelegrí.

Ordre del dia

1. Pregària

2. Lectura i aprovació de l'acta anterior de 28 d'abril de 2025.

Queda aprovada.

3. Explicació Joan Carles. Activitats Càritas curs 25-26:

En Francesc en nom i en absència del delegat explica les activitats previstes per l'inici del proper curs 2025/26.

- En primera intenció es volia fer una reunió amb el Bisbe emèrit Salvador i l'electe Bisbe Daniel, en la propera permanent de juliol per tal de fer-los-hi retorn de la campanya conjunta entre captació de fons i les Càritas parroquials, informant de com ha anat i les dificultats que han pogut sortir. Es deixa per més endavant degut a les dificultats d'agenda.
- En el proper recés de treballadors del 3 d'octubre, la part central de la mateixa serà conduïda per en Josep Maria Forné, en la que es treballarà el tema de la identitat, la comunitat i ser lloc de frontera. Posteriorment a les 13.00 h. Farem l'habitual reunió de treballadors.
- El 4 d'octubre hi haurà la trobada de voluntariat, sota el lema "Caminem".
- El 24 d'octubre hi haurà la lliçó inaugural per part d'en Joan Morera, serà mitjançant una dinàmica participativa.
- El delegat ha tancat el curs amb l'IREL envers les tres encíclicues del Sant Pare Francesc (EG, LS i FT)

4. Canvis directius

En Director explica els canvis que es produiran en alguns òrgans directius de l'entitat:

- El director fa acte d'entrega de la renúncia d'en Alfons al càrrec d'administrador, que no de voluntari. S'agraeix el servei prestat tot i no estar present en la reunió.
- S'informa que na Noemí deixarà de ser responsable de fet migratori i paral·lelament, serà la nova administradora.
- Deixarem la potestat de comunicació del canvi de la Noemí a ella mateixa i posteriorment ho direm als altres equips i treballadors.
- S'informa de la incorporació d'en Josep Maria Forné a l'equip de la permanent.

5. Comiat Sr. Bisbe

Fem comiat agraint les facilitats i la tasca envers Càritas per part del Bisbe Salvador, s'estableix una estona de diàleg i agraïments mutu. Es fa entrega d'un detall.

6. Troballes

El director comenta l'estat i situació de la marxa i futura ubicació de l'empresa. Es comenta que ja es més definitiu la no pròrroga de l'estada i la data és a final de concessió, maig de 2026. Les contradiccions son contradictòries i es demana al senyor Bisbe que en futurs encontres amb el Paer, parlin del trasllat i també de la licitació del residu tèxtil.

7. Pisos Almenar

El SG. Informa de la possible donació d'uns habitatges i magatzems a Almenar (dos habitatges més dos magatzems i dos habitatges més un magatzem). El procediment que s'ha pactat es una cessió d'ús, per tal que la propietària no hagi de pagar un excés d'impostos, fent-lo d'una durada molt llarga i que ho deixi com a llegat. Tot això estarà supeditat a dues reunions amb tècnics dels Consell Comarcal del Segrià i l'Ajuntament per saber si és necessària la nostra acció en aquesta població.

8. Memòria

El SG. Informa com anirà la jornada de presentació de la memòria i l'escampall que s'ha fet envers la presentació de la mateixa.

9. Llars del Seminari

El Director explica la situació actual en les negociacions d'ambdues parts, al final de l'acta en document adjunt, es recull quins seran els següents passos. Aquest document d'itinerari ha estat validat i aprovat.

10. Enquesta anàlisi de la realitat

El director informa de l'enquesta per saber en quin moment està l'entitat i quines haurien de ser les següents actuacions de la mateixa i si són

acordes amb el que estem fent en el nostre dia a dia. La Noemí comenta que les preguntes obertes pot ser no facilitaràn el resum de la mateixa.

11. Recepcionista

El SG. Informa que la persona de recepció passa a formar part de l'estructura de l'entitat, ja que es considera que els darrers anys el pas de moltes persones no ha afavorit el coneixement i la complexitat de la tasca de la recepció es considera fonamental.

12. Informacions

- Es comenta el retràs en la resolució de la CONVO i que el mateix dia s'ha publicat que pot allargar-se fins al 20 de setembre, amb els conseqüents perjudicis, per tresoreria o pel funcionament dels programes per la posterior justificació.
- També que el SG. Entoma la donació de dos pisos i un magatzem per part de la FRATER, que ja va ser comentada en anteriors actes.

13. Precs i preguntes

Joan Carles Nicuesa Vilardell
Delegat Diocesà

Francesc López Portolés
Secretària General

Llars del Seminari Fundació Entre Tots i per al Bé de Tothom

Glòria Ferrera Giménez, secretària de la Fundació Entre Tots i per al Bé de Tothom, (a partir d'ara la Fundació).

Certifico:

Que segons resulta de l'acta corresponent, en reunió extraordinària, celebrada el dia 4 de març de 2025, amb assistència de tots els membres del patronat i de les persones convidades que es detallen:

Patronat:

Mn. Carles Sanmartín Sisó, president, representant del Bisbat de Lleida
Núria Trepal Secanell, directora
Xavier Pelegrí Viaña, representant de Càritas Diocesana Lleida
Albert Hortal, tresorer
Glòria Ferrera, secretària
Antonio Michelena, vocal

Lluís Vilà Torrelles, representant del Col·legi Episcopal
Karina Poveda Pineda, vocal
Robert Seto de la Casa, representant de l'Assoc. de Veïns Universitat
Simón Rivas Alcalde, vocal

Persones convidades:

Sr. Bisbe Salvador Giménez
Mn. Lluís Sallan (Vicari General del Bisbat Lleida)
Immaculada Abadias, ex-directora de la Fundació
Montse Claveria Quintillà, ex-directora de la Fundació

Convocada per tal de presentar la proposta del Bisbat de Lleida d'iniciar un procés conjunt de diàleg entre la Fundació i Càritas Diocesana de Lleida, amb l'objectiu final de la integració de la Fundació i del seu projecte Llars del Seminari, dins de Càritas Diocesana de Lleida, estudiar-la i fer-ne l'aprovació, si s'escau.

Després d'un llarg diàleg on es van manifestar les dificultats i amenaces en la gestió del projecte Llars del Seminari, valorar el ressò que ha tingut i està tenint, el que ha representat per a les famílies acollides en el decurs dels seus 10 anys, pensant en el seu futur i en assegurar-ne estabilitat, es concreta i es presenta la proposta:

– La Fundació Entre Tots i per al Bé de Tothom s'integra a Càritas Diocesana de Lleida. Crear una comissió de les dues entitats, que iniciï el procés d'integració.

Es vota la proposta. S'aprova per unanimitat de tots els membres, deu, del patronat.

I perquè així consti i als efectes que es descriuen i els que corresponguin, signo aquest certificat, a Lleida el 5 de març de 2025

Signat:

Glòria Ferrera Giménez

Integració de la Fundació Entre Tots i per al Bé de Tothom a Càritas Diocesana de Lleida

La **Fundació Entre Tots i per al Bé de Tothom** va néixer fa deu anys arran de la cessió per part del Bisbat de Lleida d'uns immobles, per tal de desenvolupar un projecte, Llars del Seminari per a 18 famílies en situació de vulnerabilitat. Durant aquest període, el projecte ha donat resposta a les necessitats d'aquest col·lectiu, proporcionant un entorn digne, estable i integrador a més de 200 persones.

En els darrers exercicis, la Fundació ha vist deteriorar-se progressivament la seva situació econòmica. La creixent dependència del finançament públic, juntament amb els exigents mecanismes de justificació i els controls administratius, ha generat un dèficit que fins ara ha estat cobert per fons propis. Això, tanmateix, fa perillar la continuïtat del projecte.

Càritas Diocesana de Lleida fa més de 20 anys que porta a terme un ampli i reconegut programa d'habitatge per a persones i famílies en risc d'exclusió social. Durant els darrers 3 anys, Càritas ha anat incrementant progressivament els immobles gestionats, per mitjà de modalitats innovadores i eficients. Això proporciona a Càritas una experiència, una estructura i una solvència amb garanties suficients per a abordar els reptes que planteja el projecte, Llars del Seminari, de la Fundació Entre Tots i per al Bé de Tothom, i per a consolidar el servei d'habitatge per als col·lectius més vulnerables de la Diòcesi.

Al mes de febrer del 2025, en el si d'una reunió celebrada al Bisbat de Lleida, amb presència del Sr. Bisbe de la nostra diòcesi, es va exposar la possibilitat d'integrar el projecte d'habitatge de la Fundació a Càritas Diocesana de Lleida per tal d'assegurar-ne el seu futur. Posteriorment, i després d'un procés de reflexió i de consulta tant al patronat de la Fundació com al Consell de Càritas, el 10 de març de 2025, els dos organismes acordaren dur a terme aquesta integració i crear una comissió conjunta per a guiar el procés.

Justificació

La comissió encarregada del procés d'integració ha posat de manifest els punts següents:

- La forta dependència de la Fundació Entre Tots i per al Bé de Tothom respecte del finançament públic, en un context d'increment de controls i exigència de justificacions, està posant en risc els ajuts a rebre i, per tant, els serveis prestats a les persones beneficiàries.
- L'estructura administrativa de la Fundació es valora insuficient per a respondre els requeriments de documentació de les línies de subvenció.

- La integració implica l'assumpció per Càritas Diocesana de Lleida tant de la gestió social com de l'administrativa i econòmica del projecte, així com els compromisos contrets per la Fundació.
- Càritas Diocesana compta amb els recursos econòmics, humans i d'infraestructura suficients per a una gestió més eficient del programa. La integració del projecte, Llars del Seminari, al programa d'habitatge per a persones i famílies en risc d'exclusió social de Càritas Diocesana de Lleida, suposaria, a més, un reforçament dels mateixos.

Cal tenir en compte que s'està pendent de la resolució definitiva de la convocatòria 2025, fet que pot influir en el procés d'integració:

- En cas que la Fundació obtingui una resolució favorable,¹ els seus comptes quedarien sanejats, fet que facilitaria el traspàs.
- En cas que la resolució fos desfavorable, el 2025 es tancaria amb pèrdues, fet que posaria en risc l'estabilitat del projecte.
- Així mateix, tant Càritas com la Fundació han presentat sol·licitud per a la mateixa línia de subvenció. Això significa que, si Càritas Diocesana integra el projecte abans que es resolgui l'adjudicació, podria perdre's l'accés a l'ajut per duplicitat de sol·licituds.

Proposta

S'acorda iniciar el procés per a la dissolució ordenada de la Fundació Entre Tots i per al Bé de Tothom el mes de desembre de 2025, per la plena integració del projecte Llars del Seminari, al Programa d'Habitatge de Càritas Diocesana de Lleida.

Cronograma

La comissió de seguiment ha elaborat un cronograma² més detallat, tot i que fixa dos eixos concrets de treball:

1. Durant el mes de juliol:

- Redactar un protocol d'entesa, on cada entitat exposarà les seves voluntats i compromisos.
- Definir les línies d'activitat, i vincular-les a equips de treball específics. Cada entitat hi aportarà els/les professionals segons les línies d'activitat definides.

2. Fins al desembre:

---

1 La Fundació Entre Tots i per al Bé de tothom se li va resoldre favorablement el 23 de juny 2025.

2 Annex 1

- Durant aquest període, les decisions es prendran de manera mixta: algunes es consensuaran conjuntament entre les entitats, mentre que d'altres seran assumides de manera autònoma per la Fundació Entre Tots i per al Bé de Tothom. En aquest sentit, es preveu que la Fundació pugui exercir aquesta autonomia sempre que les decisions no tinguin un impacte directe en la vessant econòmica del projecte de futur, àmbit en el qual es mantindrà la corresponsabilitat i el consens entre totes les parts implicades.
- A principis de desembre, Càritas assumirà plenament la presa de decisions, liderant el procés a partir d'aquell moment.

Altres consideracions per a la integració:

Comunicació:

- Mantenir informades de forma continuada i transparent a totes les persones implicades: usuaris/es, equips tècnics, voluntaris/es, socis/es, entitats col·laboradores, l'administració local i autonòmica, entitats del tercer sector i els mitjans de comunicació.

Jurídic:

- Revisar els estatuts de la Fundació, en cas necessari, adaptar-los al procés de dissolució.
- Traslladar els actius, els deutes, els contractes, els ajuts, els convenis i les persones treballadores.
- Aplicar els mecanismes per salvaguardar els drets de les persones beneficiàries.

Econòmic:

- Realitzar una auditoria per a conèixer l'estat real de comptes de la Fundació.
- Quantificar els actius i els passius per preparar el balanç de liquidació.
- Coordinar els pagaments a proveïdors i els cobraments pendents.
- Aplicar els controls per a evitar duplicitats o pèrdues de finançament.

Organitzatiu:

- Integrar els equips tècnics, les persones voluntàries, sòcies i donants i els serveis.
- Definir els mecanismes per a què els equips puguin treballar de forma conjunta i eficient.
- Implementar els processos per a l'avaluació de resultats, el seguiment i el retiment de comptes.

Conclusió:

Aquesta integració respon a un objectiu comú: assegurar la continuïtat i el reforç d'un projecte d'habitatge que té un clar valor social per a persones i famílies en situació de vulnerabilitat.

En reforçar els mecanismes de gestió, els controls administratius i els equips tècnics, Càritas Diocesana de Lleida serà més eficient, solvent i resilient per a respondre als reptes actuals i futurs, garantint el benestar de les persones més fràgils de la nostra comunitat.

Alhora, cal reconèixer i agrair la tasca duta a terme per la Fundació Entre Tots i per al Bé de Tothom al llarg d'aquests deu anys. Gràcies a l'esforç, el compromís i la dedicació del seu patronat, del seu equip tècnic i de totes les persones col·laboradores, s'ha fet possible l'atenció, l'allotjament i l'acompanyament de moltes persones que, d'una altra manera, haurien quedat excloses.

Aquesta integració vol ser també un homenatge a aquest llegat i una oportunitat per a consolidar-lo, per tal que els valors de solidaritat, justícia social i acollida continuïn guiant el nostre servei a la comunitat en els propers anys.

Annex 1

Dates	Acció	Responsables	Consideracions
Juliol	Anàlisi i aproximació del tema social, econòmic, jurídic i del voluntariat	Comissió de Seguiment Fundació i Càritas	Realitzar un inventari de l'immoble, avaluar les cessions d'ús, els deutes, els crèdits, els ajuts concedits, els convenis i els serveis prestats per la Fundació.
Agost/ Setembre	Diagnòstic de la situació: riscos, oportunitats, sinergies	Comissió de Seguiment Fundació i Càritas	Redacció d'un informe per a la comissió de seguiment, plantejant els escenaris d'integració i els mecanismes per a salvaguardar els serveis per a les persones beneficiàries.

Finals de Setembre	Comunicació interna i institucional	Tècnics de comunicació de la Fundació, Càritas i el Bisbat	<ul style="list-style-type: none"> - Traslladar a les persones sòcies, donants i voluntariat de la Fundació el procés que es realitza. - Valoració dels diferents canals de comunicació: pàgina web, xarxes...
Finals de setembre	Inici del procés de dissolució de la Fundació	La Fundació amb el suport, si cal, de Càritas.	<ul style="list-style-type: none"> - Aprovació pel Patronat de la Fundació. - Presentació de la sol·licitud de dissolució al Protectorat de Fundacions. - Nomenament d'un liquidador/a per tancar els comptes.
Octubre	Treball econòmic per transferir els actius, els comptes i els projectes	Equip econòmic de Càritas	<ul style="list-style-type: none"> - Auditoria de comptes (2024) i auditoria de riscos. - Liquidació d'obligacions pendents. - Cessió de l'immoble, ajuts, deutes i crèdits. - Implementació de mecanismes per a garantir els pagaments a proveïdors i els salaris del personal.
Novembre	Implementació del traspàs i acompanyament de les famílies beneficiàries	Càritas Diocesana i la Fundació	<ul style="list-style-type: none"> - Avaluació de cada cas per a assegurar que els serveis no s'interrompin. - Signatura de nous contractes d'allotjament si cal. - Integració dels diferents equips per a una atenció continuïsta.

Desembre	Finalització del procés	Càritas Diocesana	<ul style="list-style-type: none"> - Cancel·lació del NIF de la Fundació. - Inscripció de l'absorció per Càritas en els registres pertinents. - Aprovació del tancament pel Patronat de la Fundació.
Gener 2026 i mesos posteriors	Avaluació i consolidació	Càritas Diocesana	<ul style="list-style-type: none"> - Avaluar els resultats de l'absorció. - Implementar millores per optimitzar el servei d'habitatge. - Seguir acompanyant els usuaris i els equips implicats per a una transició estable.

Lleida, 12 de juliol 2025

Nota:

Francisco de Asís López Portolés com a Secretari General de Càritas Diocesana de Lleida, certifica que el document està validat per ambdues entitats i fou presentat per ambdues el dia 18 de juliol de 2025.

Signa:

Francisco de Asís López Portolés,
Secretari General de Càritas Diocesana de Lleida

El que subscriu, Francisco de Asís López Portolés, Secretari General de Càritas Diocesana de Lleida,

Certifica:

Que en data 18 de Juliol de 2025, s'ha presentat a l'Excel·lentíssim i Reverendíssim Senyor Bisbe Emèrit de Lleida, Salvador Giménez Valls i a l'Excel·lentíssim i Reverendíssim Senyor Bisbe electe de Lleida, Daniel Palau Valero el document titulat "Adhesió de la Fundació Entre Tots i per al Bé de Tothom a Càritas Diocesana de Lleida", que estableix les línies d'actuació i el marc institucional per al procés d'integració de les Llars del Seminari a Càritas Diocesana de Lleida.

Aquest document ha estat validat i aprovat per l'equip directiu i el Consell de Càritas Diocesana com contempla l'acta amb data 16 de juny de 2025 i representa un pas fonamental en l'enfortiment de la xarxa d'atenció social vinculada a la diòcesi, així com en l'optimització dels recursos destinats a l'acompanyament de les persones en situació de vulnerabilitat.

I perquè consti als efectes oportuns, signo aquest certificat a Lleida, a 28 de juliol de 2025.

Francisco de Asís López Portolés
Secretari General Càritas Diocesana de Lleida

Cessaments

Durant el primer semestre de l'any 2025 s'han produït, com a conseqüència dels relleus en els seus càrrecs, els cessaments que s'indiquen. El Sr. Bisbe, Mons. Salvador Giménez Valls, reconeix la dedicació amb la que cadascuna d'aquestes persones han desenvolupat la tasca pròpia del càrrec que ocupaven, i la cura i atenció espiritual que han tingut vers els seus feligresos, els germans en general i a les persones que han tractat des d'aquestes responsabilitats.

Gener

Dia 27

Mn. Héctor Adriano Restrepo Álvarez cessà com a Rector de les parròquies de l'Assumpció de la Mare de Déu del Pont de Suert, Sant Climent papa, de Vilaller, i les de les localitats d'Adons, Castellars, Còll, Erill-Castell, Gotarta, Irgo, Llesp, Malpàs, Manyanet, Naens, Perves, Pinyana, Saraís, Sarroqueta, Sas, Senet, Sentís, Viu de Llevata i Viuet.

Mn. Jofred Antonio Randón Ramírez cessà com a Vicari de la Unitat Pastoral formada per les parròquies de la Mare de Déu del Carme i Sant Joan Baptista de Lleida.

Abril

Dia 25

Maria Josè Rosell Farré cessà com a Secretària General de Càritas Diocesana de Lleida.

Dia 30

Anna Esteve Florensa cessà com a Tècnica d'arxiu a l'Arxiu Diocesà de Lleida.

Maig

Dia 20

Irene Santolaya Torrego cessà com a Presidenta - Delegada de Mans Unides a la Diòcesi de Lleida.

Juny

Dia 17

Alfonso Medina Rubio cessà com a Administrador de Càritas Diocesana de Lleida.

Per tal que hi hagi constància de que així és i donant fe de la seva autenticitat, signa la present notificació el Secretari General-Canceller, a Lleida, el 4 de juliol de 2025.

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Estadístiques de les dades Sagramentals

Durant l'any 2024 es registraren a les parròquies de la nostra diòcesi les següents dades sacramentals, segons consta a l'estadística oficial confeccionada pel Departament d'Estadística del Bisbat de Lleida.

Registres Sacramentals en les parròquies durant l'any 2024	
Baptismes de menys d'un any (<1 any)	197
Baptismes d'entre un i 7 anys (1-7 anys)	165
Baptismes de més de set anys (>7 any)	35
Primeres comunions	420
Confirmacions	173
Matrimonis catòlics	75
Matrimonis en els que almenys 1 dels contraents no és catòlic	8
Unció dels malalts	906
Defuncions pàrvuls	1
Defuncions adults	1.460
Assistència a la missa dominical	5.203
Número de catequistes	161

Per tal que hi hagi constància que així és i donant fe de la seva autenticitat, signa la present notificació el Secretari General-Canceller, a Lleida, el 3 de juliol de 2025

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Llistat de persones que han estat autoritzades com a ministres extraordinaris de la comunió i parròquies a les que pertanyen

Març-maig de 2025

Parròquia de Santa Teresa de l'Infant Jesús de Lleida

P. Àngel Maria Briñas Gonzalo

- Mercè Royo Angulo
- Dulce Bracho Rios
- Alfons Calzada Doladé
- Ramon Cotonat Soldevila
- Montse Baena Cabrera
- Dionís Gutiérrez Rosich
- Conxita Ripoll Giménez
- Manuel Díaz Martos
- Alba Birbe Lohan
- Cándido Sánchez Pérez
- Xavier Nòria Jové
- Teresa Maluquer Bresco
- Montse Posino Solé

Sant Jaume de Lleida

Mn. Daniel Turmo Gargallo

- María Esmeralda Oliva Gaudens
- Joana Farré Pícolo
- Víctor Daura Amorós
- Paquita Llagunes Blanch

Parròquia de la Mare de Déu de l'Assumpció de Torres de Segre

Mn. Casildo Rodríguez Bravo

- Concepción Porqueras Olomí

Parròquia de Sant Josep de Bovera

Mn. Josep M. Cebrià Sebastià

- Dolors Esteve Gomes

Parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu de Maials

Mn. Josep Mª Cebrià Sebastià

- Pepita Jové Miró
- Isabel Caelles Gateu

Parròquia de Sarroca de Lleida

Mn. Adrian Burca

- Dolors Esteve Gomes

Parròquia de Torrebesses

Mn. Adrian Burca

- Dolors Esteve Gomes

- Parròquia de la Granadella de Lleida** Mn. Adrian Burca
- Dolors Esteve Gomes
  - Ignasi Gibert Gibert Granadella
  - Jordi Masip Gibert Granadella
- Parròquia de Bellaguarda** Mn. Adrian Burca
- Dolors Esteve Gomes
- Parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu de Llardecans** Mn. Josep M. Cebrià Sebastià
- Carme Mateu Montagut
  - Dolors Lafont Calderó
- Parròquia de Sant Antolí d'Aitona** Mn. Paul Fecheta
- Alejandro Capell Calzada
  - Carlos Benages Teixidó
- Parròquia l'Assumpció de Maria de les Borges Blanques** Mn. Josep Solé Sans
- Emili Esteller Macià
  - Pili Chimenos Küstner
  - Nicole Castañé Tamajón
  - Dolors Valero Mir
  - Raül Aguilar
- Parròquies d'Almenar, Alguaire, Os de Balaguer, Àger, Alfarràs, Castelló de Farfanya, Algerri, Andani i Ivars de Noguera** Mn. Luis Antonio Aguirre Abella
- Montserrat Grau Del Cerro
- Gmans. de Sant Joan de Deu de Almacelles** Gerent del Centre
- Natàlia Méndez Andrés
- Parròquia l'Assumpció de Maria de Torregrossa** Mn. Adrian Bulai
- Iolanda Satorra Vallverdú
  - Maricel Bargalló Reig
  - Júlia Baró Falguera
- Parròquia Transfiguració del Senyor de Juneda** Mn. Adrian Bulai
- Jordi Rosinach Pujol
  - Magda Sarramona Miró
  - Antonieta Mateus Gorgues
- Parròquia l'Assumpció de la Mare de Déu d'Ivars de Noguera** Mn. Juan Carlos Mandje Bote
- Núria Terés Viladot

Col·legi Mater Salvatoris

- M. Elena Obando Bigeriego
- M. Águeda Gamboa
- M. Leticia Jiménez Van-Kuijk
- M. Cristina Parejo

Mn. Juan Carlos Mandje Bote

Parròquia Sant Pau de Lleida

- Mari Carmen Mor Rodes
- Assumpció Solà Pijuan

P. Antonio Criado Rodríguez

Parròquia de Sant Llorenç

- Gna. Remedios Cordero Escudero
- Gna. Ramona Freijóo Freitas
- Gna. Eutimia Pérez Bajo
- Manuel Rodríguez Martín

Mn. Francesc Xavier Jauset Clivillé

Parròquia de la Mercè de Lleida

- Laureano Sánchez Castillo
- Carlos Ansotegui Fernández
- Fco. Javier Abadías Teiedor
- María Fernanda Tobón
- Maria Bruna Castelló Miarnau
- Maite Pampalona Lores
- Xavier Torné Teixidó
- Carmen Vizcaíno
- Cynthia María José de Rodríguez
- Francisco Escuer Ibars
- Martín M. Rodríguez Feliz
- María Pilar Camañes Labuena
- Maria del Carmen Rull Castelló
- Isabel Valles Blasco
- Daniel Saumell Ocáriz

P. Vicente Zamora Martín

**Parròquia de Sant Agustí de Lleida
(La Bordeta)**

- Maria Carmen Pérez Hernández
- Angelines Larraz Somada
- M. Nieves Martínez
- Carmen Isidro Álvarez
- Milka Ironelis Bautista Alc

P. Jordi Clot Puig

Parròquia de Sant Antoni

M. Claret de Lleida

- Conxita López Torres
- Josep Fernández Puigpelat
- Joan Carles Nicuesa Vilardell

Mn. Víctor Martínez Mateu

**Parròquies Sant Miquel Arcàngel
de Bell-lloc d'Urgell**

Mn. Santiago Frco. Mataix Gabaldon

- M. Teresa Bernaus Cerqueda

Unitat Pastoral de Cappont de Lleida

Mn. Luis Sallán Abizanda

- Montserrat Bacardi Queralt
- M. Carmen Gimeno Pifarré
- M. Teresa Meler Til
- Josep Maria Rogé Roqué
- Auxiliadora Taboas Souza
- Josefina Vallverdú
- M. Isabel Roca Burillo

Parròquia de Sant Serni, Bisbe, d'Alguaire

Mn. Blaj Joan

- Joana Penella Ros

**Parròquia de l'Assumpció de la
Mare de Déu dell Soleràs**

Mn. Blaj Joan

- Manel Marsan Segú

**Parròquies de la Mare de Déu de Montserrat
de Lleida i Sant Bartomeu d'Alpicat**

Mn. Manel Mercadé Melé

- Margarida Llop Ribalta
- Nuria Paris Bueno
- Antonio López Olivares

**L'Atenció Espiritual de
l'Hospital Santa Maria**

Mn. Josep M. Escorihuela Pujol

- M. Josep Daniel Llorens

**Parròquia Sant Pere ad Víncula
de Roselló**

Mn. Josep M. Escorihuela Pujol

- M. Carme Mor Ginera

**Parròquia de l'Exaltació de la
Sta. Creu de Torrefarrera**

Mn. Josep Mª Escorihuela Pujol

- Antonio Cervera Latorre

**Parròquies de la Mare de Déu del Pilar -
Magdalena de Lleida**

Mn. Carles Sanmartín Sisó

- Rosalina Vidal Espasa
- Jacint Cabau Rúbies
- Montserrat Pifarré Llasera
- Gemma Mª Naranjo Yuste
- Carme Guiu
- Maria Bullich

- Rosa Biosca Pascual
- Mari Àngels Grau
- Suhail Hernández Dávila

Parròquia de Sant Pere de Lleida

Mn. Jaume Pedrós Solé

- Rosa Carrera Gimeno
- Antoni Miquel Guasch

Parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu de Castellans

Mn. Lucas Francisco Evung Edgang

- Dolors Queralt Mateu
- Maria Rosa Solé Codina

Parròquia de Sant Miquel Arcàngel d'Artesa de Lleida

Mn. Lucas Francisco Evung Edgang

- Josep Maria Bonet Falguera

Parròquia Santíssim Salvador

Mn. Jaime Clusa Barrabés

- Lydia Serra Gabernet
- Antonio Monclús Vidal

Parròquia de Sant Ignasi

P. Roger Torres Aguiló

- Pepita Aresté Molló
- Maruja Casado Lanchares
- Mª Victoria Esteban Ibarz
- Ramona Niubó Sanfeliu
- Herminia Tomás Mauri
- Mª Carmen Ybarz Oliver
- Carles Escué Olivé
- Josep Antoni De la Fuente Vilches
- Montserrat Oliva Viladegut

Noves taxes en la reprografia de l'arxiu 2025

En començar un nou any hem d'actualitzar el cost del que suposa col·laborar amb els nostres usuaris en la reprografia dels materials dels quals tenen interès, i, a més, fixar el cost de les certificacions que fins ara corrien a càrrec del Bisbat, donat que l'augment considerable de sol·licituds i el fet de tenir que enviar-les físicament, fa que no es puguin continuar assumint, és per aquest motiu que us presentem quina serà l'aportació corresponent de cadascun dels serveis.

Servei de reprografia de l'arxiu diocesà de Lleida

1. Imatges digitals impreses en paper o en suport digital (reproducció de documentació escrita)

- * 1 imatge ..... 0,30 €
- * Hora de feina..... 6,00 €

2. Imatges digitals (reproducció de documentació gràfica)

- * 1 imatge ..... 2,00 €
- * Hora de feina..... 6,00 €

La documentació s'entregarà via mitjans electrònics (correu electrònic, sistema "wettransfer", unitat USB facilitada per l'usuari...)

3. Reproducció d'imatges amb drets d'explotació

- * 1 imatge ..... 50,00 €

Tota persona que utilitzi aquest servei, ja sigui per ús acadèmic o altruista, haurà de signar un contracte de reproduccions d'imatges.

4. Certificacions

- * 1 certificat..... 5,00 €

L'enviament del certificat per correu postal comporta que, l'usuari, es faci càrrec del seu cost. En ser documentació confidencial, cal prendre-hi mesures que garanteixin la seguretat i s'ha de fer per correu certificat amb justificant de rebuda, el cost d'aquest servei és de 10,00 €.

Davant qualsevol dubte pregunteu al personal de l'arxiu

Lleida, 13 de gener de 2025

Reglament intern de la “Casa Sacerdotal” de la Diòcesi de Lleida

18 d'octubre de 2024

Salvador Giménez Valls, per la Gràcia de Déu i de la Santa Seu, Bisbe de Lleida,

Tenint en consideració que alguns mossens han demanat l'elaboració d'un Reglament Intern pel millor funcionament de la Casa Sacerdotal de la nostra diòcesi, recordant que existeix un Decret de l'any 2015, signat pel bisbe Piris, titulat *Remodelació de Càrrecs i Funcions a la Casa Sacerdotal de Lleida*, el qual fonamentalment posa en relleu les funcions i les tasques diàries de la Congregació Marta i Maria, amb la qual la Diòcesi manté un Conveni de col·laboració, segons el qual una comunitat de religioses atén la Casa, es va redactar un esborrany de reglament que va ser presentat i treballat pel Consell Episcopal i el Consell Presbiteral, per les presents lletres

Decreto,

Primer: Aprovar el Reglament Intern de la Casa Sacerdotal de Lleida, el qual consta de 28 articles i s'aplicarà als residents i a la comunitat de religioses de la Congregació Marta i Maria que en té cura i atén la Casa.

Segon: El Decret de l'any 2015, signat pel bisbe Piris, titulat *Remodelació de Càrrecs i Funcions a la Casa Sacerdotal de Lleida*, es manté en vigor en tot allò que no hagi estat modificat pel present Reglament.

Tercer: Igualment es manté vigent el Conveni de col·laboració amb la Congregació Marta i Maria, segons el qual una comunitat de religioses atén la Casa amb un habitatge propi.

Lleida, 18 d'octubre de 2024

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Casa Sacerdotal de Lleida

Reglament Intern

Introducció:

Alguns mossens han demanat l'elaboració d'un Reglament Intern pel millor funcionament de la Casa Sacerdotal de la nostra diòcesi. En aquest sentit cal recordar que hi ha un Decret de l'any 2015, signat pel bisbe Piris, titulat *Remodelació de Càrrecs i Funcions a la Casa Sacerdotal de Lleida*, el qual fonamentalment posa en relleu les funcions i les tasques diàries de la Congregació Marta i Maria, amb la qual la Diòcesi manté un Conveni de col·laboració, segons el qual una comunitat de tres religioses atenen la Casa amb un habitatge propi. Aquest Reglament Intern s'aplicarà als residents, mantenint el Decret del Bisbe Piris la seva vigència en tot allò que no hagi estat modificat pel present Reglament.

Finalitat

1. La finalitat de la Casa Sacerdotal de la diòcesi de Lleida és acollir en règim residencial els sacerdots i diaques amb una activitat pastoral activa o bé amb dificultats de salut o jubilats per la seva edat. La mateixa consideració amb les esposes dels diaques permanents.
2. El sacerdot o diaca que vulgui ingressar-hi no ha de tenir cap malaltia que impedeixi que pugui ser atès adequadament amb els mitjans ordinaris amb què compta la Casa Sacerdotal; en aquest cas la direcció cercarà una solució convenient al seu estat. El mateix criteri s'aplicarà quan un resident empitjori la seva salut.

Usuaris

3. Els usuaris de la Casa són tots els sacerdots i diaques i els seus familiars que circumstancialment els puguin acompanyar. Excepcionalment s'admetrà, per motius molt especials, algun laic, col·laborador de les institucions diocesanes i que sigui presentat per dos mossens residents, el qual haurà de ser acceptat pel Consell Directiu.
4. Quan sigui acceptat un laic com a resident, es comprometrà a signar un acord-conveni amb la direcció de la Casa, en el que s'especificaran els drets i les obligacions que contrau la seva estància.

Tipus de residents o usuaris

5. A la Casa pot haver-hi els següents tipus de residents:

Resident habitual: és la persona que té ús del menjador i de l'habitació de manera permanent.

Resident parcial: és la persona que té assignada una habitació permanentment, encara que només faci ús del menjador en alguns casos.

Resident ocasional: és la persona que pernocta i fa ús del menjador per uns àpats limitats.

Comensal: és la persona que no disposa d'habitació a la Casa Sacerdotal i només fa ús dels serveis de menjador en ocasions sol·licitades.

Consell Directiu

6. La Casa Sacerdotal serà regida per un Consell Directiu format pel Director i l'Administrador, nomenats pel Bisbe, la superiora de la Comunitat i per un representant dels residents, elegit pels sacerdots i diaques residents; la durada d'aquestes funcions serà per un període de dos anys. La superiora podrà ser nomenada Administradora o Directora.

7. Correspon al Consell Directiu:

- Regir i vetllar per la deguda atenció dels residents i per la bona marxa de la Casa sacerdotal, creant un clima espiritual, amè, recreatiu i germanívol.
- Determinar els horaris que regiran la vida de la Casa.
- Convocar reunions periòdiques de tots els residents.
- Fixar les aportacions econòmiques dels residents, comensals, juntament amb l'Ecònom Diocesà.
- Portar els comptes de la Casa Sacerdotal.
- Externalitzar alguns dels serveis necessaris a la Casa.
- Atendre les situacions d'averies i fallida de les instal·lacions.
- Atendre les situacions d'emergència produïdes per episodis aguts de la salut o empitjorament de malalties dels residents, avisant, una vegada atesa la situació, al Sr. Bisbe o al Vicari General.
- La relació amb la comunitat de germanes per al bon ordre de la residència en qüestions domèstiques com està especificat al Decret del Bisbe Piris de 22 de juny de 2015.
- La coordinació de celebracions de pregària comuns entre tots els residents.

8. En cas de dubte sobre alguna qüestió o situació determinada, el Consell Directiu haurà de presentar-ho al Consell episcopal per a que el Bisbe pugui valorar i decidir.

Qüestions domèstiques

9. En cas que la superiora sigui la directora de la Casa Sacerdotal, les qüestions domèstiques hauran de ser assumides per una altra de les germanes de la Comunitat de religioses que visqui a la Casa (cal consultar el Decret esmentat).

10. Per qualsevol tema de tipus domèstic o organitzatiu que afecti a la bona marxa, en cas de discrepància o conflictes, serà el Consell Directiu qui prengui la darrera decisió.

Serveis de la Casa Sacerdotal

11. La casa oferirà als residents tots els serveis propis de la despesa (els àpats, la neteja d'habitacions, així com la bugaderia...). Cal que les habitacions siguin accessibles pel personal de la neteja de forma ordinària, a aquest fi, la direcció tindrà totes les claus de la Casa. Si un resident té qualsevol inconvenient ha de comunicar-ho a la Direcció que determinarà la solució més satisfactòria.
Els qui estan a règim alimentari per prescripció mèdica disposaran del tipus de menjar adequat.
12. Ocasionalment, els sacerdots diocesans i diaques també podran utilitzar el servei de menjador i d'habitacions, sempre que hagin avisat prèviament i que es disposi d'habitacions lliures per acollir-los.
13. La Casa pot oferir habitació i menjar als sacerdots extra-diocesans transeünts presents a la ciutat, especialment quan es trobin realitzant algun servei puntual a la diòcesi, sempre que resti alguna habitació lliure i que la Direcció no hi vegi cap inconvenient. Aquests sacerdots podran venir acompanyats d'algun familiar, encara que aquest no sigui prevere.

Drets i deures

14. Els residents tenen el dret de rebre aquelles atencions i serveis que exigeix la cura correcta de les seves persones, tant a nivell individual com comunitària, sempre considerant l'aspecte físic, mèdic i higiènic i d'acord amb les normes d'aquest Reglament.
15. Els residents han de vetllar pel bon funcionament de la casa. Per a qualsevol emergència o desperfecte, han d'avisar a l'administrador de la mateixa.
16. Els residents hauran de respectar els horaris fixats pel Consell Directiu tant pel que fa a les hores dels àpats com a l'horari de major silenci, que serà de 2/4 d'onze de la nit a 8 del matí i de 3 a 5 de la tarda. És necessari per a la bona convivència evitar els sorolls inoportuns i exagerats (en aquest punt s'ha de tenir cura especialment del volum de la TV, ràdio i d'altres aparells).
17. Si es reben visites externes, els residents han de vetllar que no portin inconvenients o destorbs a la resta i utilitzar preferentment el rebedor de la planta baixa. Sempre s'hauran de respectar els

horaris descrits a l'article 16. És clar que, acompanyats pel resident, poden pujar els visitants a les habitacions i altres dependències. En cas de malaltia de qui rep la visita, els visitants haurien de trucar a recepció i posar-se en contacte amb les germanes de la comunitat per tal que elles els puguin acompanyar.

18. Els residents han de comunicar a l'Administració les seves absències.
19. Els residents han de comunicar per escrit a la Direcció el nom del familiar o amiat més propera per avisar en cas d'una incidència greu en l'estat de salut. També és convenient presentar un escrit signat amb les voluntats últimes o una còpia del testament que tindran el tractament de secret.

Actes comuns

20. Reunions de tots els residents per a revisar la marxa de la Casa, corregir deficiències o aportar idees per a millorar. El director (o el membre del Consell Directiu en qui ell delegui, en cas que ell no pugui ser) donarà inici i clausurarà les reunions. Almenys es faran dues reunions a l'any.
21. Celebracions comunes de pregària, coordinades pel Consell Directiu.

Gestió de les habitacions

22. En els casos dels diaques que resideixin amb la seva esposa, si ell morís, ella haurà de passar a ocupar una habitació individual. Igualment, en el cas que fos l'esposa qui morís, sempre, però, que la Casa tingués necessitat d'aquella habitació per un altre matrimoni.
23. En el supòsit en què algun sacerdot o diaca volgués fer la reserva d'una habitació per a residir-hi no habitualment, sinó en un temps futur, ho podrà fer sempre que hi hagi disponibilitat, comentant-ho amb la direcció i abonant les despeses corresponents.
24. Si una habitació queda lliure, tindran preferència per a ocupar-la els residents habituals sobre els sacerdots o diaques que demanin ingressar a la Casa. La preferència entre els residents habituals a l'hora d'elegir serà per ordre d'antiguitat d'estada a la Casa.

Aparcament

25. Els residents, si ho necessiten, disposaran d'una plaça d'aparcament a la planta destinada per aquest ús, abonant la quota econòmica que determini la Direcció. Hi ha una planta dedicada a lloguer per persones interessades que no siguin residents de la Casa.

Disposicions finals

26. Si s'arribessin a donar situacions en les que es produís un malestar continu pel comportament d'algun resident, el Consell Directiu haurà de cercar la solució i de no trobar-la en tant que persisteixi el motiu, ho haurà de posar en mans del Bisbe,
27. Qualsevol situació no contemplada en aquest Reglament, o qüestions d'interpretació del mateix, hauran de ser resoltes pel Consell Directiu.
28. Si arribés un moment en el que es trobés que el present Reglament ha quedat superat per les circumstàncies quotidianes que es donin, i es considerés que caldria modificar-lo o redactar-ne un de nou, el Consell de Direcció ho comunicarà al Bisbe diocesà que prendrà les mesures adients per donar solució.

Per a la seva validesa i entrada en vigor, se signa a Lleida, el 18 d'octubre de 2024.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Reglament intern de la Casa de l'Església i del pàrquing

El Consell de Direcció de la Casa de l'Església de la Diòcesi de Lleida, en reunió celebrada el dia 11 de desembre de 2024, va redactar i aprovar el present Reglament intern de la Casa de l'Església, el qual es presentà al Sr. Bisbe, Mons. Salvador Giménez Valls per a la seva aprovació definitiva.

Reglament intern de la Casa de l'Església

La Casa de l'Església és casa dedicada a Maria en la seva advocació de la Verge Blanca de l'Acadèmia, copatrona de la ciutat de Lleida, un lloc on tots ens hi podem aplegar per a les múltiples activitats que vivim en l'Església i sentir-nos-hi a casa, sota la seva vetlla i empara. Com tota bona mare, Maria ens convida a ser bons administradors del que compartim i a tractar-nos entre tots, i a les coses, amb respecte i estimació.

La Casa de l'Església es regeix per uns Estatuts i per les disposicions del Codi de Dret Canònic.

La Casa de l'Església te dues persones contractades: una per a les neteges de tot l'edifici i el servei de taules; una altra per a la direcció, administració, coordinació, acolliment i organització. L'activitat que es fa a la Casa ha de permetre el compliment dels horaris de feina i descansos setmanals que pertoquen al seu personal d'acord amb la legislació laboral. Per això cal una normativa i un mètode a seguir per part de tots els grups i institucions que fan ús de la Casa, què permetin l'organització flexible de la setmana laboral adaptant-la al màxim a les peticions rebudes amb antelació. També s'hi convida a la corresponsabilitat de tots, a fi que tothom pugui trobar la Casa en les millors condicions de neteja, confortabilitat i serveis demanats.

En l'article 16 dels Estatuts de la Casa s'encomana a l'administrador de la mateixa el recaptar les quotes assignades als grups o institucions que hi son ubicats o als grups que en fan ús continuat o puntual. L'aportació d'aquestes quotes és per a poder sostenir entre tots la casa que ens acull, fent-ne possible la bona marxa i cobrir les despeses que s'hi generen (sous dels treballadors, neteges, manteniment de l'edifici, material, etc.). A la taula de Preus us informem dels preus actuals. Aquestes quotes es revisaran cada any segons la pujada de l'IPC i del cost de la vida.

Així, doncs, a fi que aquesta casa pugui seguir sent un espai per a gaudir per a tots i puguem seguir fent-ne ús per molts anys, us donem tot seguit unes pautes d'ús i els preus dels diferents serveis i espais.

Normes d'utilització de les sales i espais de la casa:

1. Hi ha delegacions diocesanes que tenen la seva seu a la Casa de l'Església i ocupen uns espais independents a la resta de l'edifici, tenint entrada pròpia pel carrer Acadèmia. Aquestes delegacions disposen d'una clau d'accés pròpia per a la seva porta, i l'ús dels espais que els hi són destinats és de lliure accés, sempre que sigui en hores de treball. Si una delegació fa ús dels espais abans de les 8 h o més tard de les 20 h, o en dies festius, caldrà dir-ho prèviament a la direcció de la Casa. D'altres delegacions diocesanes no tenen accés directe a l'edifici i han d'entrar per la porta principal, aquestes han de complir les mateixes normes que qualsevol altre grup pel que fa a l'accés i a la utilització dels espais que no són els que hi tenen adjudicats.
2. El mètode a seguir per poder accedir a la Casa i fer ús de les seves dependències és el següent:
  - a. Abans de convocar qualsevol reunió cal consultar prèviament la disponibilitat de la Casa, com a mínim una setmana abans de la data prevista, mitjançant el c/e: casadelesglesia@bisbatlleida.org, indicant el grup o institució, el dia o dies que es vol reservar, l'horari previst, i els espais que es necessiten.
  - b. Se us respondrà si hi ha disponibilitat a la Casa; en el cas que aquell dia no se us pogués oferir el servei demanat se us oferiran dies alternatius. No haver avisat amb antelació pot comportar que la Casa estigui tancada aquell dia, o les sales ocupades, o que no hi estigui disponible algun servei.
3. En encomanar un espai de la casa us feu responsables del seu bon ús i també del mobiliari i utillatge que hi contenen. Cada grup es farà responsable d'abonar l'import dels desperfectes que hagi pogut ocasionar a les dependències, al mobiliari i l'utilatge. Cas de trobar algun desperfecte agrairem que es comuniqui a la direcció.
4. Quan acabeu l'activitat cal que deixeu les sales tal com les heu trobat a l'arribar.
5. Si heu de fer ús dels aparells (projector, ordinador, altaveus, micròfons, etc.) i dels materials de les sales (pissarres, retoladors, bolígrafs...) cal haver-ho demanat amb antelació a la direcció de la Casa. No es poden utilitzar sense l'autorització pertinent.
6. Cada grup te assignats uns espais que s'han pactat prèviament amb la direcció, la Casa pot estar ocupada simultàniament o successivament per diversos grups.

7. Cal evitar parlar en veu alta o cridar als espais comuns (escales, claustre, capelles), evitant així molèsties a altres grups que hi estan reunits, celebrant o fent pregària.
8. Els grups que portin menors d'edat (nens o adolescents) han de portar un responsable adult (major de 25 anys) per cada 10 menors. Es faran responsables que ocupin l'espai que se'ls ha assignat. No es pot deixar els menors sols, ni tampoc que accedeixin a altres llocs de la casa no convinguts. La Casa no disposa d'espais per jugar a la pilota, córrer o fer carreres. El claustre no és un lloc per jugar-hi. Cal respectar les plantes i tot el mobiliari de la Casa.
9. No és permès de menjar dins les sales ni en altres espais de la Casa exceptuant el menjador o el lloc que s'hagi convingut.
10. La Casa no disposa de lloc per aparcar vehicles: bicicletes, patinets, etc., cas de necessitat per guardar el vehicle es demanarà plaça de pàrquing amb antelació, cas que hi hagi disponibilitat a la plaça 4 del pàrquing.
11. No està permès fumar dins de tot el recinte. No és permès de prendre begudes alcoholiques fora dels àpats al menjador.
12. El cost del lloguer dels espais se us facilitarà quan es faci la petició d'aquests espais.

Àpats a la Casa

–exclusivament grups eclesials que es reuneixin a la Casa–

- Dinar menú normal: 18,00 € –vegeu menús– 20,00 € diumenges
- Dinar menú festiu: a partir de 25,00 € /preu segons menú
- Pica-pica: de 7 € a 15 €/per persona (segons el contingut del pica-pica). No hi ha personal de servei.

Notes i aclariments:

1. Tots els grups poden escollir un primer, un segon plat i unes postres. Tot el grup menja el mateix menú.
2. Cinc dies laborables abans d'un àpat es tanca la llista de comensals sense excepcions.
3. En el menú hi ha inclosa la beguda (aigua, vi i gasosa), el pa, el cafè i les infusions. Tots els extres es paguen a part (refrescos, cerveses, licors...).
4. Els dinars es fan sempre al menjador.
5. El pica-pica es pot fer al claustre (interior o exterior) sempre que les sales o capella del claustre no estiguin ocupades per altres grups; en aquests casos es farà al menjador.

6. Es facturarà per àpats encarregats. La Casa haurà d'abonar a l'empresa subministradora tots els àpats encarregats.
7. Al vespre s'hi pot fer un pica-pica, però no s'hi fan sopars.
8. Els grups que contracten un càtering pel seu compte son responsables de recollir tot el material sobrant, desmuntatge del càtering i neteja de la sala. Aquests grups abonaran el preu de lloguer de l'espai utilitzat.
9. La casa tanca a les 22.30 h com a més tard, s'ha d'haver sortit abans d'aquesta hora de l'edifici.

Mons. Salvador Giménez Valls, Bisbe de Lleida, aprovà aquest **Reglament intern de la Casa de l'Església de la Diòcesi de Lleida** el dia 1 de febrer de 2025, entrant en vigor al dia següent de la seva aprovació.

A Lleida, 1 de febrer de dos mil vint-i-cinc

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Reglament intern del pàrquing de la Casa de l'Església

1. El Consell de Direcció de la Casa de l'Església de la Diòcesi de Lleida, en reunió celebrada l'11 de desembre de 2024, va redactar i aprovar el present Reglament intern del pàrquing de la Casa de l'Església, el qual es presentà al Sr. Bisbe, Mons. Salvador Giménez Valls per a la seva aprovació definitiva.
2. El pàrquing de la Casa de l'Església està destinat exclusivament a l'aparcament de vehicles.
3. Hi ha places llogades a persones particulars i a entitats, aquestes places estan destinades a l'ús exclusiu dels seus llogaters.
4. La Casa de l'Església disposa de 5 places de pàrquing (números 2-3-4- 5-6) per als usuaris de la Casa, d'aquestes places dues (2 i 3) son cedides a la Fundació Verge Blanca i a Sant Joan de Déu, amb ús preferent de la Casa de l'Església en cas de necessitat.
5. Qualsevol entitat, delegació o persona *que* fa ús de la Casa de l'Església i *que* necessiti aparcar el seu vehicle al pàrquing ha de demanar prèviament, via whatsapp a la direcció, si hi ha disponibilitat. No es pot entrar al pàrquing si no s'ha rebut la confirmació i l'assignació de la plaça a ocupar. Tenir el comandament del pàrquing no dona dret a la utilització del pàrquing sense el consentiment pertinent.

6. L'assignació de les places es fa per ordre de demanda fins a tenir cobertes les places.
7. Està prohibit aparcar qualsevol vehicle (cotxes, furgonetes, bicicletes, motos o patinets) fora de les places de pàrquing assignades, perquè dificulten la maniobrabilitat de la resta dels usuaris. (ni que sigui per un moment, donat que els altres usuaris han de poder entrar i sortir sense impediments i sense haver d'esperar).
8. No està permès utilitzar les places destinades a altres entitats o llogaters.
9. En cas que dos vehicles ocupin una sola plaça (ex: moto i cotxe) aquests no poden sobresortir fora de les línies marcades a terra.
10. El passadís de darrere les places 1-2-3 ha d'estar totalment lliure per a poder passar carros amb paquets. Tampoc es pot sobresortir per la part de davant d'aquestes places donat que dificulten l'aparcament a les places 4-5-6 .
11. No està permès fumar dins tot el recinte.
12. Quan sortiu o entreu heu d'esperar a que la porta estigui tancada, per evitar l'entrada de persones alienes a l'aparcament i evitar robatoris.

Mons. Salvador Giménez Valls, Bisbe de Lleida, aprovà aquest **Reglament intern del pàrquing de la Casa de l'Església de la Diòcesi de Lleida** el dia 1 de febrer de 2025, entrant en vigor al dia següent de la seva aprovació.

A Lleida, 1 de febrer de dos mil vint-i-cinc

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Vida Diocesana

Necrològiques

Mor el P. Ignasi Salat Suñé, S.J., impulsor de la pedagogia ignasiana a Catalunya

El P. Ignasi Salat Suñé, nasqué el 2 de març de 1933, va ingressar al noviciat de la Companyia de Jesús el 1950, al monestir de Veruela, i es va llicenciar en Ciències Físiques a Barcelona. Ordenat sacerdot el 1966, dedicà la seva vida a la docència; la seva visió innovadora i el profund compromís amb l'ésser humà, fet realitat en l'alumnat i els professors, el van portar a ser un puntal dins la transformació educativa i el seu concepte dins la societat.

Va desenvolupar la seva tasca educadora i de promoció de la persona als col·legis de Casp i Sant Ignasi a Barcelona, al Joan XXIII de Bellvitge i al Col·legi Claver de Raimat a Lleida, en tots ells tant com a professor o com a directiu. Va impulsar projectes per millorar la qualitat educativa i la formació del professorat des del seu lloc de responsable de l'àmbit educatiu de la Companyia de Jesús a Catalunya, defensant una pedagogia activa i personalitzada; va promoure el contacte amb la natura com a part essencial de l'aprenentatge, materialitzant el seu compromís amb ella amb la creació de l'Aula de Natura al col·legi Claver de Raimat que porta el seu nom. Tot plegat va contribuir a superar les estructures rígides del sistema educatiu i fomentà la col·laboració entre escoles jesuïtes, obrint camí cap a la futura, avui ja realitat, xarxa Jesuïtes Educació.

Pastoralment mai va abandonar la seva vocació pastoral, col·laborant en diverses parròquies com Sant Àngel Custodi i Sant Joan de Gràcia, a Barcelona, i la Mare de Déu del Roser de Gimènells.

A la matinada del dilluns 31 de març de 2025, ha mort a Sant Cugat del Vallès, als 92 anys de vida i 75 anys de vida religiosa (59 com a sacerdot).

Al cel sigui.

Recull de notícies de la Diocesi

Carme Ruscalleda lloa la pagesia en el pregó de Sant Antoni

Carme Ruscalleda, primera xef de Catalunya en aconseguir tres estrelles Michelin, va ser la pregonera de la festivitat de Sant Antoni Abat a Lleida l'11 de gener. La cuinera va fer un clam a favor de la pagesia. “La pagesia és vida”, va afirmar de forma vehement. Ruscalleda va destacar també el ‘poder’ de Catalunya, donat que aquest any és la Regió Mundial de la Gastronomia. “Som un país desitjat pel clima, l’art i la cuina. No podem perdre aquesta herència”, va reivindicar. La reconeguda xef va mantenir el fil de la pagesia dient que al “món pagès, tot hi suma”, i va destacar l’evolució del sector. El paer en cap, Fèlix Larrosa, va prendre el relleu de la xef de Sant Pol de Mar, agraint-li les paraules, i també va realçar la importància de l’Horta “que combina la tradició, la innovació, la resistència i la sostenibilitat”, i va dir que el govern ja treballa en “la projecció màxima de Lleida” en la Regió Mundial de la Gastronomia.

Els pessebristes tanquen el cicle de Nadal amb els premis del seu Concurs

L’Agrupació Ilerdenca de Pessebristes va tancar el 12 de gener a l’Auditori Enric Granados, el Cicle de Nadal 2024 en un acte al qual va assistir el bisbe Salvador, que va agrair a l’Agrupació el seu treball per enaltir el pessebre, alhora que va convidar tothom a veure a Jesús en el Naixement i a seguir el seu missatge. L’acte va servir també per lliurar els premis del Concurs de Pessebres. El president dels pessebristes, Jordi Curcó va subratllar la gran participació i la qualitat de les obres presentades i va subratllar l’èxit de participació dels diferents actes i exposicions organitzades durant aquestes Festes. “Cal deixar constància dels gairebé 9.000 visitants que han tingut els diorames i pessebres exposats en la nostra seu, la Capella del Peu del Romeu, que s’ha consolidat com a punt de referència del Nadal a la nostra ciutat”. Tot seguit es van lliurar els premis dels Concursos de Pessebres, entre els 150 inscrits, 60 al Concurs Infantil i Juvenil i 90 al Concurs general. De tots ells destaca el Premi Absolut per a Virgilio del Olmo, autor del pessebre monumental de la Parròquia de Sant Pau de la Mariola. Altres nou parròquies de Lleida han estat premiades: Sant Salvador de Pardiniyes, La Sagrada Família, Montserrat, Santa Teresina, Santa Teresa Jornet, Sant Llorenç, La Mercè, el Carme i l’Acadèmia Mariana. També es va fer un reconeixement especial a tres pessebres vivents de Lleida. Al de l’Associació l’Hangar del barri dels Magraners, per la seva recuperació després de sis anys d’aturada; al Col·legi Claver i a la Unitat Pastoral del Carme i Sant Joan.

Primera sessió de formació per millorar la dinàmica pastoral

La Casa de l'Església va acollir l'11 de gener la primera sessió de l'itinerari de formació previst per aquest 2025, en la línia del que va demanar l'Assemblea Diocesana del passat mes de maig, amb l'objectiu de promoure un canvi en la dinàmica de realitzar la pastoral en la diòcesi. La trobada va comptar amb una notable participació d'un centenar de persones de tots els àmbits de la vida pastoral de la diòcesi: preveres i laics que participen en les parròquies, en els consells de pastoral, catequistes, militants de moviments, entre altres.

En la sessió es va tractar la vocació baptismal, acompanyada de la reflexió del Pare Joan Badia sobre el baptisme, que és el que ens configura com a seguidors de Jesús, que ens dona un sentit a la nostra vida i que ens porta a participar activament en la construcció del Regne de Déu. Va esperonar els presents a què les parròquies siguin lloc de vida comunitària i el centre de la vida del barri, on tothom, els que són d'església i els que no ho són, se sentin acollits, i siguin el lloc d'on sorgeixin iniciatives que millorin la vida de les persones, sobretot d'aquelles que són descartades per la societat.

Hi va haver un treball de grup on cadascú dels presents va assumir el repte de revitalitzar les comunitats per tal que es converteixin en llocs d'acollida i de portes obertes allí on estan situades. En un segon moment, l'Assun Solà, animadora de comunitat en la Parròquia de Sant Pau de Lleida, va donar el seu testimoni, compartint com viu ella el seu seguiment a Jesucrist i com ha estat el seu procés personal de l'adhesió a Ell.

En el tercer i darrer moment de la jornada, es va fer esment a tota la vida comunitària i a les diverses realitats ja existents a la nostra Diòcesi de Lleida, mitjançant les quals es fa possible l'anunci de la Bona Nova de Jesús de Natzaret.

Benedicció dels animals per Sant Antoni abat

Tal i com és tradició, l'església de la Sang va acollir el 17 de gener la celebració de la festivitat de Sant Antoni abat, patró dels pagesos de Lleida i dels animals. L'eucaristia, presidida pel bisbe Salvador, va estar força concorreguda. L'Associació Cultural i Recreativa Els Pagesos, organitzadora del programa d'activitats que es van fer durant tota la setmana i que van culminar amb la celebració dels Tres Tombs pels carrers de la ciutat, va ser l'encarregada de vendre els panets i els ciris que els fidels van beneir durant la celebració. Un cop finalitzada l'eucaristia, el bisbe Salvador va sortir a beneir els animals de companyia que, com és costum, esperaven a les escales del temple.

Pregària conjunta per la unitat dels cristians

L'Església Evangèlica Baptista de Lleida va acollir el 20 de gener la celebració d'un acte ecumènic que va reunir les diferents esglésies cristianes de Lleida per resar juntes en el marc de la Setmana de Pregària per a la Unitat dels Cristians, que se celebra entre el 18 i el 25 de gener. La Comissió Interdiocesana d'Ecumenisme i de Relacions Interreligioses ha pres enguany com a lema el versicle de l'Evangeli de sant Joan 11,26: "Ho creus, això?", com una interpel·lació a la fe comuna de les diferents confessions cristianes.

Les diferents confessions reunides van alternar lectures de textos de l'Evangeli amb cants i pregàries. Enguany, la Setmana de Pregària coincidia amb el 1.700 aniversari del Concili de Nicea, el primer concili ecumènic cristià, on es va formular el Credo de Nicea.

El bisbe Salvador obre l'assemblea dels delegats de mitjans a Roma

Els delegats de mitjans de comunicació social de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) van celebrar a finals de gener la seva assemblea anual que, en aquesta ocasió, es va fer a Roma coincidint amb el Jubileu convocat pel difunt papa Francesc. El bisbe Salvador, com a membre de la Comissió Episcopal per a les Comunicacions Socials, va obrir oficialment l'assemblea a la Sala Stampa de la Santa Seu, on el seu director, Matteo Bruni, va pronunciar una conferència sobre la seva feina a l'oficina de premsa del Vaticà. El bisbe Salvador també va ser l'encarregat de fer el discurs en representació de tots els comunicadors en la recepció oferta per l'Ambaixada Espanyola davant la Santa Seu. L'ambaixadora, Isabel Celáa, va donar la benvinguda als periodistes dels diferents bisbats i va explicar la història de l'edifici del segle XV que acollia la representació diplomàtica d'Espanya davant el Vaticà. En la festivitat de sant Francesc de Sales, patró dels periodistes, la jornada va acabar amb una eucaristia a la basílica de Sant Joan de Laterà. En el dia central de l'assemblea, els delegats de mitjans van fer la peregrinació jubilar des de l'església de Santa Maria de Montserrat fins a la basílica de Sant Pere. A banda de diferents sessions de treball i conferències, també hi va haver una audiència amb el papa Francesc. L'assemblea es va tancar amb la participació en l'eucaristia del diumenge a Sant Pere del Vaticà, presidida pel Papa.

Aniversari de la canonització de santa Teresa Jornet a Aitona i Cappont

La capella de la residència de les Germanetes dels Ancians Desemparrats d'Aitona va celebrar el 27 de gener l'aniversari de la canonització de santa Teresa Jornet, filla d'aquesta població del Baix Segre. La seva canonit-

zació va ser el 27 de gener de 1974, fa 51 anys, durant el pontificat de Pau VI. La Unitat Pastoral de Cappont també va celebrar la festa de la patrona d'una de les dues esglésies que la componen, la de Santa Teresa Jornet.

Arrels recapta més de 5.000 euros aquest Nadal

Arrels Sant Ignasi de Lleida va aconseguir recaptar 5.252 euros a través de la seva campanya de Nadal "Aquest Nadal, obre una porta a l'esperança", que es destinen a la reintegració social dels seus usuaris.

L'objectiu és continuar oferint suports essencials com la distribució de materials d'hivern, com roba d'abric i mantes, i el manteniment de sistemes de calefacció, tant en espais d'acollida com en habitatges gestionats per l'entitat. A més, els fons recaptats també serveixen per organitzar activitats i tallers que ajuden les persones usuàries a establir vincles amb la comunitat i adquirir habilitats per a una vida autònoma.

La Catedral de Lleida es tenyeix de Blau

La Catedral Nova de Lleida va viure el 2 de febrer, dia de la Candelera i festa de la Mare de Déu del Blau, una jornada festiva amb la celebració del Dia de les Blaus, convocada per l'entitat Blaus Lleida. Amb una catedral plena de gom a gom, es va fer la benedicció de les Candeles a càrrec del bisbe emèrit de Lleida, Joan Piris, qui va presidir tot seguit l'eucaristia. Posteriorment, i mentre el Petit Cor de la Catedral de Lleida cantava els 'Goigs de Lloança de la Mare de Déu del Blau', es va fer l'ofrena de llum i flors a la seva imatge, que va ser protagonitzada per nenes i joves que es diuen Blau o Maria del Blau. Fins i tot, hi va participar una dona embarassada d'una nena que es dirà Blau.

Restaurada la imatge de santa Teresina d'Albatàrrec

La imatge de Santa Teresina de l'Infant Jesús de la parròquia d'Albatàrrec ha estat restaurada per José A. Ferrer i Lluís Capdevila i va ser presentada als fidels d'Albatàrrec durant la Missa del diumenge de la festa de la Candelera, presidida per Mn. Jaume Melcior. En la seva homilia, el rector va destacar la bona feina feta pels restauradors i va agrair la col·laboració rebuda pel fidels, així com algunes famílies i també l'ajuntament. Els dos mestres restauradors hi van dedicar moltes hores de treball en el seu taller del Carrer Ballester, per tal de recuperar la bella imatge de la Patrona de les Missions, venerada a l'església d'Albatàrrec des de finals dels anys 40: "La imatge, de pasta de fusta, està feta amb molt bon gust artístic i una voluminositat molt aconseguida per artesans de l'Escola d'Olot. Ha calgut netejar-la bé, per treure tota la brutícia acumulada pel pas dels anys, refer algun desperfecte i recuperar la seva policromia original, amb alguna que altra aportació nostra", va explicar José A. Ferrer.

Vida Creixent renova la seva Junta coincidint amb els seus patrons

El moviment Vida Creixent de Lleida va celebrar el 5 de febrer la festa dels seus patrons, sant Simeó i santa Anna. Va ser a la Casa de l'Església, amb una reflexió i pregària del consiliari Mn. A. Jové. A continuació, Mn. Juan Manuel Bajo, autor del llibre 'Primavera en la tardor de la vida', que guia aquest curs les reunions dels grups parroquials amb les seves orientacions formatives, va exposar els valors que a través de contes o paràboles tenen el poder de transformar. La jornada va continuar amb la celebració de l'Assemblea, que va aprovar la renovació de la Junta, que estarà presidida per Montserrat Bacardí en substitució d'Antonia M. Filella.

El Bisbe Salvador va unir-se a la festa fent-se present a l'Eucaristia que va presidir i que va concelebrar amb alguns consiliaris. Va animar els membres de Vida Creixent a viure la vida com una veritable festa on són presents les contrarietats i les alegries de l'existència. Tot seguit va tenir lloc un dinar de festa per reforçar els llaços de la trobada en un ambient jovial i amb sobretaula musical.

Sopar de la fam de Mans Unides

Mans Unides va celebrar el 8 de febrer, el tradicional Sopar de la Fam, que es fa per sensibilitzar de les dificultats per les que passen les persones més desfavorides de la nostra societat. L'edició d'enguany va comptar amb un sorteig solidari i el cant de la cançó 'Tots sumem', perquè els assistents se solidaritzessin amb el lema "compartir".

La jornada, celebrada a la parròquia de Sant Jaume Apòstol, va començar amb la celebració de l'Eucaristia, presidida per mossèn Daniel Turmo, i que va comptar amb la participació d'un grup de joves que van acompanyar la cerimònia amb els seus cants i instruments.

Troballes recull un 13% més de roba que l'any passat

Troballes, l'empresa d'inserció vinculada a Càritas Diocesana de Lleida, va recollir un total de 725.500 kg de tèxtil usat durant l'any 2024 a la diòcesi de Lleida, fet que suposa un increment del 12,7% respecte a l'any anterior. Aquest creixement reflecteix la consolidació d'un model de recollida eficient i sostenible, en línia amb els objectius d'economia circular i inserció social que promou l'entitat. Els augments més destacats es registren a Lleida ciutat, amb 339.450 kg recollits, un 19,7% més que el 2023 i a comarques com Les Garrigues, (+23,4%) i el Pla d'Urgell (+22,2%).

Pel que fa als punts de recollida, els contenidors en via pública han estat els més eficients, recopilant fins a 669.674 kg, el 93% de la totalitat

de tèxtil. En canvi, la recollida en deixalleries només representa el 2,6% del total, un aspecte rellevant a destacar per fomentar l'ús dels contenidors en l'espai públic com a eina principal de recollida selectiva. La resta s'ha recol·lectat en espais com les botigues de Moda Re- de la ciutat de Lleida o empreses privades.

Troballes no només contribueix a la sostenibilitat mediambiental, sinó que també té un paper fonamental en la inserció laboral. El 2024, tretze persones han pogut treballar vinculades a aquesta activitat laboral, sent quatre els nous llocs de treball creats, una xifra que suposa un important increment respecte al 2023, quan es van ocupar sis persones en total.

Comença la restauració de la teulada de la Sang

La Congregació de la Puríssima Sang va iniciar a mitjans de febrer les obres de reparació dels problemes estructurals de la teulada de l'església, que fa un any i mig que està apuntalada, des de l'agost del 2023. El prior de la congregació, Eduard Segarra, va indicar que el pressupost d'aquests treballs és de mig milió d'euros i va remarcar que ha estat possible abordar-lo gràcies a les aportacions de l'ajuntament, la Diputació i la Generalitat. En aquest sentit, va subratllar que la recaptació de donatius dels fidels "és molt lenta". Segarra va apuntar que a més de la teulada, que es troba "en una situació molt delicada", també es preveu reparar algunes esquerdes que han aparegut a la façana. Segarra va afirmar que l'objectiu és que la rehabilitació estigui enllestida el mes d'agost i va assenyalar que les obres no afectaran les activitats del temple, ja que instal·laran una plataforma a la primera planta per poder treballar en la rehabilitació mentre se celebren els oficis religiosos. Així, Segarra va recalcar que es podrà celebrar el culte cada setmana i també les activitats previstes per a la Setmana Santa. Així mateix, el govern municipal va dir el desembre passat que preveuen ampliar la col·laboració entre la Paeria i la Congregació de la Sang perquè, a mitjà-llarg termini, sigui "un espai obert a la ciutadania" i que pugui acollir activitats culturals i promocionar el patrimoni.

Sant Joan instal·la plaques fotovoltaïques a la teulada

L'església de Sant Joan va iniciar a finals de febrer la instal·lació de plaques solars per a l'autoconsum a la seva coberta. Diversos operaris van estar treballant el dia 19 a la teulada del temple per posar en marxa una planta fotovoltaïca de 45,6 quilowatts de potència, que també permetrà compartir energia amb la parròquia del Carme i amb els pisos on viuen els mossens que se n'encarreguen. La parròquia ha invertit uns 40.000 euros de recursos propis per posar en marxa aquest projecte de sostenibilitat energètica i es converteix en la setena església de la ciutat que en té.

El dimecres de cendra obre la Quaresma

La catedral de Lleida, com la resta de parròquies de la diòcesi, va obrir el 5 de març la Quaresma amb la celebració del Dimecres de Cendra. El bisbe Salvador va fer la imposició de la cendra al temple principal en una cerimònia precedida pel Via Crucis per les naus de la catedral, amb els portadors de la Creu de la parròquia de Sant Llorenç.

Durant la celebració s'ha pregat pel papa Francesc, ingressat a la clínica Gemelli des del 14 de febrer per una crisi respiratòria amb diferents complicacions. En la seva homilia, el Bisbe va recordar que la Quaresma és temps de “pregària, almoïna i dejuni” i ha assegurat que “l'alegria del Jubileu de l'Esperança que se celebra aquest 2025 és perfectament compatible amb el recolliment i la mortificació d'aquests quaranta dies previs a la Pasqua”.

La cendra és un símbol de la caducitat de la condició humana, signe penitencial i de conversió, que ha de ser l'aspecte dominant durant tota la Quaresma. Durant la imposició de la cendra als cristians el sacerdot pronuncia les paraules: “Converteix -te i creu en l'Evangelí”.

Els arxiprestats de Lleida celebren el Via Crucis al Sant Crist de Balaguer

Els arxiprestats de la ciutat de Lleida van celebrar el 9 de març, com cada any, el tradicional Via Crucis al Sant Crist de Balaguer. D'aquesta manera es posa un èmfasi especial a l'inici de la Quaresma. Prop d'un centenar de persones van anar resseguint les diferents estacions del Via Crucis pel recorregut del Mont Calvari, fins arribar a la basílica del Sant Crist.

La Seu Vella s'omple de fidels per celebrar el Jubileu de l'Esperança

Prop d'un miler de fidels van omplir el 16 de març la Seu Vella per celebrar la Missa Solemne amb què la diòcesi de Lleida es va voler sumar a la celebració del Jubileu de l'Esperança convocat pel papa Francesc per aquest 2025. El bisbe Salvador i el bisbe emèrit Joan van presidir una eucaristia concelebrada per bona part des preveres de la diòcesi i que va retornar a la Seu Vella l'esplendor litúrgica dels segles en què era la catedral de Lleida.

La celebració del Jubileu va començar a les onze del matí quan, després del repic de les campanes de la Seu Vella, es va iniciar una processó amb representants de les diferents congregacions, confraries i germandats que van portar els seus pendons i estendards fins a l'altar acompanyats pel so dels tambors. Darrere seu va entrar al temple la cúria, amb el bisbe i la resta de sacerdots per iniciar la celebració eucarística.

Durant l'homilia, el bisbe Salvador va fer referència a les diferents generacions de lleidatans que han viscut la seva fe a la diòcesi al llarg dels segles, i va fer especial recordatori en aquells que van viure el primer Jubileu, l'any 1300, convocat pel papa Bonifaci VIII, quan el monument era la catedral de Lleida. Va demanar per l'obtenció de la indulgència jubilar per a tota la comunitat catòlica de Lleida i es va referir a l'esperança, tema al qual va dedicar el Jubileu de 2025, com una força que mou la humanitat en uns moments especialment difícils, amb guerres i incerteses al món.

Les diferents pregàries dels fidels van fer referència a les vocacions, a la importància de la pregària, a la necessitat de perdó i reconciliació, així com a les persones que pateixen a causa de malalties, pobresa o desplaçaments forçats. El bisbe Salvador també va demanar per la salut del papa Francesc, que ja porta més d'un mes d'ingrés a la Clínica Gemelli de Roma. La cerimònia va estar solemnitzada pel Petit Cor de la Catedral i un grup de joves músics que van acompanyar els cants amb els seus instruments. Abans de la celebració eucarística, sis sacerdots confessaven les persones que volien obtenir la indulgència.

En total es van organitzar cinc autocars per portar les persones dels pobles de la diòcesi que volguessin participar de l'eucaristia i també es va oferir un servei de transport amb un trenet per portar la gent des de l'aparcament fins a l'antiga catedral, així com taxis per a les persones amb mobilitat reduïda.

Alcarràs estrena les obres de restauració de l'església

El bisbe Salvador va presidir el 22 de març la missa amb què es van inaugurar els treballs de restauració de l'església d'Alcarràs, que havia obligat a traslladar les activitats religioses a altres espais del municipi durant els darrers mesos. Les obres han permès millorar l'estat i l'aspecte de les parets interiors del temple i s'ha trobat una antiga capella que estava tapiada, que s'ha recuperat i restaurat, i de la qual no se'n tenia coneixement fins ara. L'actuació ha estat finançada en un 50% per fons de la Generalitat, un 25% per part de l'Ajuntament d'Alcarràs, i un 25% pel Bisbat.

Pelegrins lleidatans recorren Itàlia

Una cinquantena de persones de la diòcesi de Lleida, acompanyades pels mossens Santiago Mataix i Casildo Rodríguez, van iniciar a finals de març un pelegrinatge a Roma amb motiu de l'Any Jubilar, una ocasió especial per obtenir indulgències mitjançant la confessió, la comunió i la visita als llocs sagrats. Durant el viatge van visitar Mònaco, destacant la Catedral de Sant Nicolau i el Palau Prínceps. Després de fer nit a San Remo, van

visitar Pisa, amb la Plaça dels Miracles i la Torre inclinada i van participar a la missa jubilar a la Catedral de Santa Maria Assumpta, presidida per l'arquebisbe de Pisa. El camí dels pelegrins va seguir cap a Florència, on van celebrar la Santa Missa a la Basílica de la Santa Croce i van visitar monuments destacats com la Catedral de Santa Maria del Fiore o el Ponte Vecchio. També van passar per Siena abans d'arribar a Roma, on van passar per les Portes Santes de les quatre Basíliques Majors.

Exitós inici de les Xerrades Quaresmals

La Federació de Cases i Centres Regionals de Lleida va obrir el 24 de març el catorzè cicle de les "Charlas Cuaresmales", que es van tenir lloc a les dependències de la Casa d'Aragó. El bisbe Salvador, que va rebre un obsequi per part dels organitzadors, va assistir a la inauguració de l'exposició fotogràfica "Siete espadas, siete Dolores de la Virgen", així com al posterior concert i recitació poètica a càrrec de Paquita Oto, Paco Muñoz i Miquel Llasera. Durant l'acte també es va fer un homenatge a Antonieta Merola. Unes 120 persones van omplir la Casa d'Aragó en un acte multitudinari al que també va acudir la directora del secretariat de Confraries del Bisbat, Montse Sánchez, així com representants de les diferents congregacions i confraries de Lleida.

El cartell de la jove Àlex Secanell, imatge de la Setmana Santa lleidatana

Un cartell d'Àlex Secanell, una jove lleidatana estudiant de l'Escola Municipal d'Art Leandre Cristófol serà la imatge de la Setmana Santa d'enguany a la capital del Segrià. El cartell es va presentar el 29 de març en un acte al teatre de la Casa de l'Església-Acadèmia Mariana, presidit pel bisbe Salvador. A la presentació també hi van assistir la directora del Secretariat de confraries, congregacions i germandats del Bisbat de Lleida, Montse Sánchez, i el consiliari Jaime Clusa.

Es presenta a Lleida el Corrent Social Cristià

Unes 50 persones van assistir el 3 d'abril a l'acte de presentació a Lleida del moviment social 'Corrent Social Cristià', celebrat a la Llotja. L'entitat, presidida per Josep Miró i Ardèvol, és un moviment social nascut a Barcelona i que té la intenció d'apropar el bé comú i la dignitat humana a la societat, segons Maria Pilar Ruiz, membre de la Comissió Executiva de Corrent Social Cristià, i que havia estat mestra en una escola de la ciutat de Lleida. L'entitat, després d'haver-se fundat fa més d'un any a Barcelona, està cercant ara nous col·laboradors arreu del territori. Actualment, Corrent

Social Cristià té 300 afiliats i disposa de gairebé 3.000 col·laboradors. Fundat a la Universitat Abat Oliba per un grup de gent inquieta per la deterioració dels valors, Corrent Social Cristià busca reinstaurar aquests valors a la societat a través de les comissions d'educació, jurídica, de formació, i de comunicació i impuls.

L'arquebisbe de Saragossa pronuncia el pregó de la Setmana Santa de Lleida

L'arquebisbe de Saragossa, monsenyor Carlos Manuel Escribano Subías, va animar les congregacions, confraries i germandats de Lleida a ser "la Bíblia dels allunyats" de la religió, en una societat cada cop més secularitzada. Ho va dir durant la lectura del pregó de Setmana Santa que va fer el 5 d'abril a la catedral de Lleida davant uns dos-cents fidels que van seguir amb atenció el seu discurs. Mons. Escribano va destacar la importància de la tasca que fan les entitats i les persones que treuen al carrer les processons i els passos de Setmana Santa "per traslladar els valors cristians en un entorn que de vegades viu d'esquena a la fe".

En el seu pregó va fer referència expressa a la crida del papa Francesc a ser pelegrins d'esperança en aquest any jubilar i, dirigint-se a les confraries lleidatanes, els va dir: "Sou pelegrins i expressió viva de la fe a través de la devoció popular i de les processons". En aquest sentit, va demostrar ser un bon coneixedor de les tradicions de la Setmana Santa lleidatana, i es va referir a les diferents processons que s'organitzen des del diumenge de Rams, amb la de la Somereta i la dels Dolors, fins a la del Sant Enterrament, del Divendres Sant.

L'acte del pregó va començar amb l'entrada a la catedral dels penons de les diferents confraries i germandats, acompanyats pel so dels tambors. El bisbe Salvador va donar la benvinguda al pregoner d'enguany, al costat de la directora del secretariat de Confraries, Congregacions i Germandats, Montse Sánchez; del degà de la catedral, Paco Ribas; del subdelegat del Govern espanyol, José Crespín, i de la tinent d'alcalde de la Paeria, Begoña Iglesias. L'acte es va tancar amb un concert d'orgue interpretat pel mestre de capella de la catedral, mossèn Joaquim Messalles.

Joves de l'Episcopat, en un voluntariat amb afectats de la Dana

Una desena d'alumnes dels Cicles Formatius d'Integració Social i Educació Infantil del Col·legi Episcopal van sortir el 6 d'abril cap a Algemés on van estar treballant durant una setmana en una experiència de voluntariat que s'encarrega de la rehabilitació d'habitatges de famílies vulnerables afectades

per la Dana. Aquest voluntariat va ser possible gràcies a la coordinació de la delegació de missions del Bisbat de Lleida amb la delegació de Pastoral de joves de l'arquidiocesi de València. Els joves lleidatans van treballar conjuntament amb l'entitat ONG Cooperació Internacional.

Pere Lluís Font dona la seva biblioteca i arxiu personal a l'IREL

El filòsof i teòleg Pere Lluís Font i el bisbe de Lleida, Salvador Giménez Valls, van signar el 7 d'abril a Cerdanyola del Vallès el conveni mitjançant el qual la biblioteca i arxiu personal del recentment guardonat amb el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes passarà a formar part del fons de l'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida (IREL), del Bisbat de Lleida. La biblioteca consta d'uns 4.000 volums de temàtica relacionada principalment amb la filosofia i la teologia, matèries d'estudi i de treball de Pere Lluís Font al llarg de la seva vida, així com alguns llibres singulars dels segles XVII i XVIII.

Acaben les jornades de formació per la conversió

Les jornades de la formació per la conversió i per a preparar una diòcesis en sortida, que es van anar celebrant durant setmanes a la Casa de l'Església, van finalitzar el 5 d'abril, amb una darrera sessió en què es va presentar un testimoni sobre com es poden fer canvis i preparar una parròquia perquè es trobi en sortida i per canviar hàbits i maneres de fer. Aquest testimoni va ser el de mossèn Oriol Gil, del Bisbat de Terrassa. També van participar els testimonis de tres realitats que s'estan portant a terme a la diòcesis de Lleida: la participació dels laics i l'assumpció de responsabilitats a la parròquia de Sant Antoni Maria Claret des de la sinodalitat; Ana Krutter va parlar de la creativitat de la parròquia de Sant Ignasi, que un diumenge de cada mes fa una trobada amb totes les persones que tenen contacte amb la parròquia; i el testimoni de Joan Viñas sobre com la tradició es pot anar adaptant als nous temps com a mètode de revisió de vida. La sessió va acabar amb una avaluació de totes aquestes jornades.

Lleida obre la Setmana Santa amb la seva primera gran processó

Lleida va sortir al carrer el 13 d'abril, Diumenge de Rams, per viure la primera de les grans processons de la Setmana Santa de la capital, la dels Dolors, que enguany ha pogut treure el *Sant Crucifici* un cop restaurat, i que va esquivar la pluja que només va presentar-se en el tram final. El bisbe Salvador va presenciar aquesta mostra de devoció popular des de la tribuna d'autoritats. Els Armats del Dolors van encapçalar la processó dels 12 passos en què van participar les diferents confraries lleidatanes amb les seves vestes, penitents, i bandes de música, agrupacions de tambors i

bombos. Un dels moments més emocionants de la processó és la sortida de la Mare de Déu dels Dolors del seu Oratori al carrer Cavallers, donades les dificultats per maniobrar en un carrer tan estret. Al final de tot el recorregut no es va poder fer la trobada del Natzarè amb la Mare de Déu dels Dolors per la pluja, però la processó, organitzada per la Congregació de la nostra Senyora dels Dolors, va finalitzar amb el cant del *Salve Regina* a l'Oratori dels Dolors.

La Jornada Sacerdotal celebra els 50 i 25 anys de dos preveres

Els preveres i diaques de la diòcesi de Lleida van celebrar el 15 d'abril la Jornada Sacerdotal, que té lloc cada Dimarts Sant, i que, entre altres coses, va servir per retre homenatge als 50 anys de sacerdoci de mossèn Àngel Briñas i als 25 de mossèn Ioan Blaj. En un acte a la Casa Sacerdotal, el bisbe Salvador va felicitar els dos sacerdots i també va voler tenir un record pels tres que van morir durant el darrer any, el carmelita Joan Romagosa, el sacerdot del col·legi Arabell Manel Beunza i el jesuïta Ignasi Salat, així com pels que actualment estan malalts o amb dificultats a causa de l'avançada edat.

Missa Crismal a la Catedral

La catedral de Lleida va acollir la tarda del 15 d'abril la Missa Crismal del Dimarts Sant. En aquesta celebració es consagra el sant crisma i es beneeixen els olis que s'utilitzen en els sacraments del baptisme i la unció dels malalts. La Missa Crismal inclou la renovació de les promeses sacerdotals.

La processó del Sant Enterrament torna després de la pluja de l'any passat

La processó del Sant Enterrament va tornar a sortir enguany, després que la passada Setmana Santa s'hagués de suspendre per la pluja. Enguany s'ha estrenat la Marxa dedicada a la Mare de Déu de la Soledat que es va escollir en votació popular en el Concert celebrat a la Catedral el 16 de març de 2024, però que no es va poder escoltar fa un any. També, coincidint amb el 75è aniversari del Pas de l'Ecce Homo, es va poder veure la capa del Crist que lluïa en els seus orígens i que feia dècades que s'havia perdut. El bisbe Salvador va presidir la processó des de la tribuna d'autoritats i després s'hi va sumar per seguir el seu recorregut.

L'església de Montserrat celebra la seva patrona

L'església de la Mare de Déu de Montserrat va celebrar el 27 d'abril la festa de la patrona de Catalunya amb una eucaristia presidida per mos-

sèn Pere Canals, coincidint també amb la festa de l'Associació de Veïns de Montserrat. La missa va ser molt participada pels feligresos, que van omplir el temple. Al final de la celebració es va fer la tradicional ofrena a la Mare de Déu i, posteriorment, una ballada de sardanes. Les escoles Arabell i Mater Salvatoris també van fer ofrenes florals a la Moreneta. L'església va romandre oberta durant tot el dia, i es va donar la circumstància que s'hi va celebrar el bateig d'una nena a qui es va posar el nom de Montserrat.

Homenatge als 50 anys de sor Trinidad

La religiosa sor Trinidad del Corazón de María Rodríguez Canela, membre de la Congregació de les Germanetes dels Ancians Desemparats d'Aitona, va celebrar el 26 d'abril, els 50 anys de la seva professió religiosa, el 1975. Per celebrar-ho, es va fer una eucaristia a la capella de la residència d'ancians d'Aitona.

Lleida diu adeu al Papa Francesc amb una missa solemne a la catedral

Lleida va dir adeu al Papa Francesc amb una assistència massiva a la Missa Solemne que la diòcesi va celebrar el 29 d'abril a la catedral en el seu sufragi. L'eucaristia, presidida pel bisbe Salvador, i concelebrada pel bisbe emèrit Joan i per bona part dels preveres del Bisbat, va reunir centenars de fidels, que van poder signar un llibre de condolences posat a la disposició del públic. L'inici de la cerimònia va venir precedit pel toc de campanes del campanar de la Seu Vella en record del Sant Pare, mort el passat 21 d'abril al Vaticà, i els funerals del qual es van celebrar el 26 d'abril a la plaça de Sant Pere. En la seva homília, el bisbe Salvador va voler destacar la idea que "l'Església s'ha de reformar sempre", reconeixent el paper de Francesc en aquest camp, però recordant que al llarg de la història sempre ha anat evolucionant. Va agrair "la seva vida i el seu testimoni", al mateix temps que va destacar la gran assistència de fidels a la missa. "M'emociona veure tanta gent avui per acomiadar el Papa Francesc, com em va emocionar en la cerimònia del dissabte a Roma. Vull pensar que no només és un reconeixement a la seva persona, sinó que també hi ha un interès en trobar Jesucrist a través seu", va assenyalar. Igualment, va advertir que "els elogis a una persona no han de ser a costa de menystenir l'Església".

Recés per a joves per la ruta del Cister

Del 2 al 4 de maig la Delegació de Joves del Bisbat va organitzar un recés-ruta pels monestirs del Cister per a joves de 16 a 29 anys. La metodo-

logia consisteix en donar pistes de pregària, fer un temps de silenci durant la ruta, compartir com a grup de joves cristians i celebrar l'eucaristia a la tarda. La primera part d'aquest recés es va fer al mes de novembre i aleshores el tema va ser la felicitat humana i el missatge de les Benaurances. Aquesta segona part es va centrar en la vocació cristiana: seguir Jesús. Abraham i Jesús van ser els personatges que van fer de guia en aquest recés.

La Xarxa d'Entitats Cristianes reivindica la seva acció social, que arriba a 27.000 persones

La Xarxa d'Entitats Cristianes d'Acció Caritativa i Social del Bisbat de Lleida vol donar a conèixer la tasca d'acompanyament que fa a persones vulnerables des d'un punt de vista cristià, i que es fa des de les catorze entitats que en formen part. L'últim any, l'assistència en les diferents àrees que cobreixen aquestes entitats ha arribat a més de 27.000 persones, segons va explicar el delegat de Pastoral Caritativa i Social, Joan Carles Nicuesa, en una roda de premsa el 7 de maig al Bisbat amb el bisbe de Lleida, Salvador Giménez, i representants de les diferents entitats. Són Arrels-Sant Ignasi, Càritas, Esclat-Pare Palau, Jericó, Codiar, Justícia i Pau, Llars del Seminari, Maristes, Fundació Verge Blanca, Obra Mercedària, Sant Joan de Déu Terres de Lleida, AIC Sant Vicenç de Paül, Salesians Lleida i Mans Unides.

Els Salesians de Lleida inverteixen 890.000 euros amb més de 600 atencions a joves en risc

La comunitat salesiana de Lleida es dedica a l'atenció d'infants, adolescents, joves i de les seves famílies que es troben en situació de vulnerabilitat social a través de diferents projectes i el 2024 van destinar-hi 887.619 euros, la gran majoria procedents de subvencions, fent més de 620 atencions. En la memòria publicada per la Fundació Magone-Salesians Social (fins ara la denominació era Salesians Sant Jordi) s'exposa l'activitat duta a terme l'any passat en els diferents projectes que hi treballen. Són l'acolliment residencial, la prevenció, la inserció-sociolaboral, l'atenció a persones migrades i l'acompanyament i suport als joves.

Mossèn Daniel Palau Valero, nou bisbe de Lleida

El papa Lleó XIV va nomenar el 21 de maig M. Daniel Palau Valero, de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, com a nou bisbe de la diòcesi de Lleida. D'aquesta manera, el Sant Pare donà resposta a la renúncia de Mons. Salvador Giménez Valls, presentada el mes de maig de 2023, en arribar als 75 anys d'edat.

El bisbe Salvador va agrair el nomenament del nou bisbe al papa Lleó XIV en nom de la diòcesi i va expressar la seva alegria per l'elecció “d'un sacerdot que, a banda de ser un gran teòleg, també sap què és treballar a peu de carrer com a rector d'una parròquia”. El fins ara bisbe, que passarà a tenir la consideració de bisbe emèrit, també va subratllar que s'hagi elegit “un bon pastor per a la diòcesi”.

Per la seva part, el bisbe electe Daniel Palau va manifestar que “vinc amb moltes ganes de posar el peu a la diòcesi, d'aprendre, de conèixer el territori i la gent d'un bisbat amb tanta història com el de Lleida”.

Una romeria a La Granadella reuneix 24 persones

Un total de 24 persones van participar el 24 de maig a una romeria a La Granadella, organitzada pel secretariat de Pelegrinatges i Romeries. Al grup el va acompanyar Mn. Santiago Mataix Gabaldón, qui va donar el seu suport espiritual al grup i va celebrar la missa a la Parròquia de Gràcia de la Granadella, coneguda com “la Catedral de les Garrigues”. Després de la missa, van visitar tant la cooperativa nova com la vella de l'oli i van cloure la jornada amb un dinar de germanor al local social del poble.

El bisbe Daniel lloa la “vida de la gran família de la diòcesi” a l'Assemblea

El bisbe electe Daniel Palau es va dirigir el 31 de maig primer cop a la comunitat catòlica de Lleida amb unes breus paraules al final de l'Assemblea Diocesana, celebrada a la Casa de l'Església, en què va dir que “l'Església és com una gran família de famílies, en la qual tots som diferents” i ha lloat “la vida d'aquesta família amb tants accents diferents”. Més de dues-centes persones van compartir aquesta trobada anual, que en aquesta ocasió es va centrar en fer balanç de les conclusions del Sínode, a més de plantejar els principals reptes del proper any, que en bona part vindrà marcada per la nova direcció del papa Lleó XIV a l'Església universal, i del bisbe Daniel en el cas de la diòcesi de Lleida. El bisbe Salvador, administrador apostòlic des de l'anunci del nomenament del nou bisbe electe, va saludar els assistents en la seva última assemblea al capdavant del Bisbat, i va destacar “l'important paper dels laics en el dia a dia de l'Església” i va subratllar que l'Assemblea serveix per “escollar i recollir les aportacions de tothom”. Els assistents van sorprendre el bisbe Salvador cantant-li la cançó d'aniversari, coincidint amb els seus 77 anys. La coordinadora del Foro Internacional de Acción Católica i experta en el Sínode, Eva Fernández, va fer la ponència de la jornada. Fernández es va referir a la sinodalitat com una forma de “caminar junts en la missió d'anunciar a Jesús a través de l'escolta, el

diàleg i la presa de decisions compartida”. Per la seva part, l’animadora de comunitat Montse Sánchez també va presentar un breu resum d’allò que s’havia previst en l’Assemblea de 2024 i que es va poder dur a terme al llarg d’aquest any pastoral. Després d’una sèrie de reunions per treballar en grups, l’assemblea es va reunir de nou per posar en comú algunes de les conclusions que han de ser la base del treball del proper any, ja sota la responsabilitat del bisbe Daniel.

El Carme celebra la Pentecosta i el dia del laïcat

La parròquia de la Mare de Déu del Carme va celebrar el 7 de juny la vetlla de pregària de Pentecosta i la celebració del dia del laïcat, organitzat per la Delegació d’Apostolat Seglar de la Diòcesi de Lleida i la mateixa parròquia, amb l’assistència del bisbe Salvador. Es va fer una estona de pregària i, després, Montserrat Esquerra va parlar sobre la presència pública del laic, fent referència a l’eslògan de la jornada «Testimonis d’Esperança en el món».

Més de mig centenar de confirmacions a la diòcesi aquest primer cap de setmana de juny

Primavera és època de la celebració de sagraments, com comunions i confirmacions, i algunes parròquies de la diòcesi en van celebrar el primer cap de setmana de juny. Per una banda, el dissabte dia 7 es van confirmar 44 joves a la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat, mentre que la parròquia de Sant Llorenç va acollir el divendres 6 de juny la celebració d’un baptisme, una primera comunió i onze confirmacions (dues de les quals corresponien a la parròquia de Bell-lloc). Al respecte, va ser un adult que després d’haver-se convertit al cristianisme i haver rebut la preparació corresponent va rebre els tres sagraments de la iniciació cristiana en la mateixa celebració. D’altra banda, una desena de persones també van rebre la confirmació a Soses.

La revista “Taüll” parla del nou orgue de la Catedral i els articles de Ximo Company del Jubileu

La renovada revista Taüll, que dona a conèixer el patrimoni cultural de les diòcesis amb seu a Catalunya, es va publicar en paper i en format digital a principis de juny i, entre altres articles, es pot trobar un reportatge del nou orgue de la Catedral de Lleida i un sobre els articles del Jubileu escrits per Ximo Company des d’una visió artística que publica periòdicament el web del Bisbat de Lleida. La reactivació d’aquesta revista, que es va deixar de publicar el 2021, ha estat gràcies al Secretariat Interdiocesà per a la

Custòdia i Promoció de l'Art Sagrat de Catalunya (SICPAS). Precisament, el bisbe Salvador Giménez en va ser president durant tres anys i l'edició també publica un article de comiat del fins ara bisbe de Lleida. Taüll s'editarà semestralment en paper i en versió digital i totes les publicacions es poden trobar al web de Catalonia Sacra.

Els preveres agraeixen al bisbe Salvador els seus anys davant la diòcesi

Els preveres de la diòcesi van agrair Mons. Salvador la feina feta al capdavant del Bisbat de Lleida durant els últims deu anys. Els mossens van aprofitar el recés mensual a la Casa de l'Església, celebrat el 17 de juny, per acomiadar-se d'ell davant la seva pròxima jubilació i l'arribada del nou bisbe Daniel Palau.

L'ermita de Malpartit inaugura la restauració d'un quadre de la Immaculada

L'ermita de la Santíssima Trinitat de Malpartit va celebrar el 15 de juny la seva festa major amb una santa Missa, en honor a la Solemnitat de la Santíssima Trinitat, amb la inauguració d'un quadre restaurat dedicat a la Verge de la Immaculada Concepció. La rehabilitació ha anat a càrrec de José A. Ferrer, que també hi va ser present, juntament amb les autoritats de Torrefarera (municipi de qui depèn Malpartit).

Més de 17.000 persones és beneficien de l'acció de les Càritas diocesanes de Lleida, Urgell i Solsona

Les Càritas Diocesanes de Lleida, Solsona i Urgell van presentar el 18 de juny la seva memòria d'activitats corresponent a l'any 2024 en un acte celebrat al pati de l'Institut d'Estudis Ilerdencs. La presentació va comptar amb la participació del bisbe de Lleida, Mons. Salvador Giménez; el director de Càritas Diocesana de Lleida, Rafael Allepuz; i el secretari general, Francesc López, així com representants de les altres dues diòcesis, la de Solsona i Urgell. Durant l'any 2024, les tres Càritas van atendre prop de 8.000 persones, arribant a més de 17.000 persones beneficiaris indirectes. La inversió global total va ser de 8.716.286 euros (més d'un 10% que el 2023). D'aquests, gairebé 4 milions es van destinar a programes d'acció social i 5 milions al treball protegit a través d'empreses d'inserció i fundacions laborals.

Lleida viu amb solemnitat la celebració del Corpus

El diumenge 22 de juny Lleida va celebrar la festa del Corpus Christi amb una jornada marcada per la devoció, la participació ciutadana i les tradicions populars. La celebració va començar a les 18.00 h amb una missa solemne a la Catedral de Lleida, presidida pel bisbe administrador apostòlic Salvador, en què es va remarcar el significat del Corpus com a expressió de la caritat cristiana, sota el lema «Mentre hi hagi persones, hi ha esperança», en el marc del Jubileu de l'Esperança. Després de la celebració litúrgica, va tenir lloc la tradicional processó del Corpus pels carrers de l'Eix Comercial.

La UP Pilar-Magdalena proposa una “catequesi” per a adolescents

La Unitat Pastoral del Pilar-Magdalena vol continuar acompanyant els adolescents d'entre 11 i 17 anys, un cop han acabat la catequesi infantil, amb una metodologia adaptada a la seva edat. Un grup de set dones d'aquesta UP, dues de les quals tenen 25 anys, i el seu rector, Carles Sanmartín, s'estan preparant per a poder oferir de cara al curs vinent una proposta que està present en diverses parròquies de Catalunya, Espanya i el món anomenada Life Teen (Vida Adolescent).

Reobre l'Ermita de Sant Joan de Carratalà

L'ermita de Sant Joan de Carratalà, al terme d'Aitona, va tornar a obrir les seves portes el 24 de juny en un acte solemne i molt sentit presidit ahir pel bisbe Salvador. Aquesta reobertura representa un pas important en la recuperació del patrimoni religiós i cultural del municipi. L'alcaldesa d'Aitona, Rosa Pujol, va posar en valor la importància de preservar aquesta “joia arquitectònica”, situada en un entorn privilegiat que vol esdevenir referent d'un turisme sostenible i arrelat al territori. Veïns i veïnes d'Aitona van omplir l'espai en una jornada marcada per l'emoció i la tradició, que va culminar amb un refrigeri popular a base de coca de Sant Joan i sucs. Amb aquesta reobertura, Aitona reafirma el seu compromís amb la fe, la història i la cultura, i obre una nova etapa per a l'ermita de Sant Joan de Carratalà com a espai viu de trobada i espiritualitat.

Les Llars del Seminari acullen el 2024 un total de 68 persones de 19 famílies

El projecte Llars del Seminari que gestiona la Fundació Entre Tots i per al Bé de Tothom va acollir l'any passat 19 famílies amb 68 membres als 18 habitatges dels quals disposa. Així ho reflecteix la memòria del 2024

de Llars del Seminari, projecte impulsat fa 10 anys pel bisbe Joan Piris amb l'objectiu de donar resposta a l'exclusió residencial que viuen moltes famílies a Lleida. La Fundació recalca que l'any passat va estar "ple de dificultats", com "la denegació (per falta de pressupost) d'un ajut públic, que ens va fer ajustar al màxim els costos i buscar nous ingressos". En aquest sentit, van haver-hi un total de 146.218,79 euros d'ingressos, mentre que les despeses van ser de 149.016,86 euros.

Unes 270 persones participen en el 38è Pelegrinatge Diocesà a Lourdes

Uns 270 pelegrins de la diòcesi de Lleida, alguns amb malalties i diferents discapacitats, van assistir del 26 al 29 de juny a Lourdes en el 39è Pelegrinatge Diocesà organitzat per l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de Lleida. El bisbe Salvador s'hi va incorporar dissabte juntament amb altres lleidatans. Durant aquests dies, els pelegrins van visitar la gruta de Lourdes i van participar en diferents celebracions religioses a la basílica del Rosari. Es va agrair la presència del bisbe Salvador a qui se li va fer un regal amb les fotos de grup de cada pelegrinatge anual. Entre els pelegrins, que van omplir sis autocars, hi van assistir el consiliari de l'Hospitalitat, Mn. Paco Ribas, un grup de Sant Joan de Déu, voluntaris de l'Hospitalitat i fidels de la diòcesi.

Glosses dominicals del Sr. Bisbe

Dia de Reis

5 de gener de 2025

Estimats diocesans:

Vivim aquesta festa religiosa mirant el rostre dels més petits de la família i potser esperant que ens arribi algun obsequi dels més propers. Perquè és el dia dels regals que fem i que ens fan. És un dia en què el somriure brilla amb més intensitat i, recordant la nostra infantesa, sentim un gran desig de bondat; encara que reconeixem que la bondat no és exclusiva del món infantil, roman inserida al cor dels éssers humans al llarg de tota la seva existència. Alguns em direu que també abunda el contrari, la maldat, que és un sentiment que produeix paraules, desitjos i accions que perjudiquen els nostres semblants. És la qüestió eterna que tantes vegades es planteja, l'existència del bé i del mal al nostre món, i que provoca diverses i contradictòries teories i respostes.

Els creients tenim la nostra pròpia explicació, que l'estudiós pare Tomás Spidlik descriu amb claredat: “No obstant això, en el fons, aquesta concepció (el dualisme còsmic) contradia la revelació cristiana. Tot el que existeix ha estat creat per Déu i tot el que Déu ha creat és bo. Per tant, no es pot admetre l'existència d'una força del mal independent de Déu, contemporània a Ell, ni es pot admetre que existeixi un ésser malvat des del principi per naturalesa”. Més endavant, el mateix autor explica el combat que tot ésser humà, lliure i voluntàriament, inicia per disminuir el mal que el seu interior produeix i augmentar el bé.

En qualsevol cas, avui no és un dia per a disquisicions filosòfiques, sinó per gaudir i agrair tants somriures i tants rostres feliços al nostre voltant. Us recordo el fet de la celebració d'aquest dia, anomenat Dia de Reis, o amb més propietat, l'Epifania o manifestació del Nen recent nascut al món sencer, representat per aquests tres personatges aliens al poble escollit per Déu. Ho relata amb molta naturalitat i senzillesa l'evangeli de sant Mateu: “Havent nascut Jesús a Betlem de Judea en temps del rei Herodes, uns mags d'Orient es van presentar a Jerusalem preguntant: On és el rei dels jueus que ha nascut?... van entrar a la casa, van veure el nen amb Maria, la seva mare, i caient de genolls, l'adoraren; després, obrint els seus cofres, li oferiren regals: or, encens i mirra”. Amb quatre paraules, el text resumeix la importància d'aquesta celebració, d'aquesta festa tan popular i amb tant arrelament a la cultura occidental: sorpresa, cerca, adoració i regal. Així els va passar a aquests personatges i aquesta mateixa disposició s'ha prolongat al llarg de la història i es fa present entre nosaltres.

És un dia de preguntes i sorpreses davant allò desconegut; és una ocasió per a la recerca de la persona concreta, en aquest cas de Crist; és un moment

d'adoració i reconeixement davant el Nen en la seva petitesa i fragilitat; és una situació que ens mou a oferir el millor de cadascú per omplir de sentit la vida dels altres. Tot això ens afecta als adults. Segurament seria un dia òptim per parlar dels nens, de les seves cures familiars, de la seva educació, de la transmissió de la fe i dels valors i virtuts que l'acompanyen, del seu creixement i adaptació a la societat que els acull, de les seves exigències i de les obligacions que adquireixen davant tants esforços.

En aquest món infantil també hauríem de parlar d'una festa que no acaba amb les hores finals de la nit, quan s'han esvaït els somriures i les sorpreses, sinó que ens compromet la resta de l'any als pares i la família en general, als sacerdots i catequistes, als mestres i responsables d'associacions infantils i de temps lliure; a la societat en general. Condició: si l'actuació de tothom és exigent i comprensiva amb els més petits; si els donem estima i afecte que desborda el nostre propi ésser; si mai no ens aprofitem de la seva inferioritat i som exemple i model d'integració en el camí del servei i la solidaritat que comporta la felicitat.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

La formació permanent

12 de gener de 2025

Estimats diocesans:

Una característica de la nostra societat és la formació dels professionals en totes les etapes de la seva activitat. Parlem de la formació permanent que es desenvolupa en el mateix exercici de la professió. Per tot arreu es parla de cursos, congressos i conferències amb taules rodones la finalitat de les quals es reconeix sense objeccions. És cert, i així s'accepta, que l'actitud personal en vers l'estudi és un símptoma que millora l'activitat professional. No ens referim a l'educació reglada que de forma obligatòria s'ha instal·lat al món desenvolupat perquè les noves generacions rebien un excel·lent bagatge cultural que els permeti afrontar el seu futur personal i contribuir a la millora social. És el que els tècnics defineixen com a formació inicial, on en llocs concrets, amb horaris estrictes, amb exàmens i amb professionals docents conformen l'estructura escolar.

En altres aspectes de la vida quotidiana també s'exigeix una formació permanent. Per exemple, els pares que constantment intenten millorar la seva funció familiar i procurar amb experiències alienes i amb la lectura de llibres i estudis la millor atenció en les seves relacions dins del matrimoni i en l'educació dels seus fills. Això mateix es dona també en el camp del col·leccionisme o en les activitats de temps lliure o d'oci. Hi ha un compromís amb l'aprenentatge continuat amb la finalitat de ser el millor en l'especialitat triada.

La formació permanent també se'ns demana a tots els cristians. No es redueix només al temps de la catequesi infantil que prepara per a rebre els sacraments de la iniciació cristiana. Tampoc es redueix a una acumulació de dades d'erudició per a la nostra ment. Es tracta de buscar en els ensenyaments de l'Església que es fonamenten en les paraules i en els gestos de Jesús les adequades orientacions vitals per a respondre de forma coherent als reptes que ens planteja el món. Tots experimenteu la necessitat d'aprendre per poder viure i explicar la fe que professem perquè, com deia sant Pau, hem d'estar preparats per donar raó de la nostra esperança. D'aquí neix la pretensió de les comunitats cristianes, de l'Església universal, de formar els seus membres i oferir-los una autèntica possibilitat per viure amb major autenticitat la seva vida de fe. Aquesta mateixa formació va ser una de les exigències que van plantejar diversos grups a l'Assemblea Diocesana que vam celebrar al mes de maig. Com a resposta a aquella petició, durant les darreres setmanes s'ha confeccionat un programa de formació, amb aspectes teòrics i recursos pràctics, per oferir-los a la comunitat diocesana. Aquest programa presenta tres objectius: concretar un recurs diocesà per renovar i aprofundir en la dignitat i responsabilitat baptismal; facilitar la cooperació i complementarietat inter-parroquial i arxiprestal; i promoure persones i grups que acompanyin i gestionin la missió evangelitzadora de l'Església participant en les tasques de responsabilitat dels diferents nivells de la pastoral (parròquies, moviments i cúria diocesana).

El programa consta de sis sessions que se celebraran durant els matins dels dissabtes, des de l'11 de gener, seguint pel 25 de gener, el 22 de febrer, el 22 i 29 de març i el 5 d'abril. S'acaba amb una conclusió i revisió el dia 26 d'abril. El resum del contingut és el següent: Vocació baptismal i adhesió personal a Jesús; Déu es lliura a la humanitat; el seguiment de Jesús com a resposta del creient; enviats per a ser testimonis; la Paraula de Déu; mètodes i processos de renovació comunitària. Els ponents pertanyen a la nostra diòcesi, són sacerdots, religiosos i laics amb un servei concret en parròquies i comunitats.

Aquest comentari té com a finalitat principal la invitació a tothom a participar en aquestes sessions. Que ningú no se'n senti exclòs. Tots ne-

cessitem formació permanent per aprendre, per viure i per transmetre als altres la nostra fe.

Amb el meu afecte i benedicció,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Per una Església Sinodal

19 de gener de 2025

Estimats diocesans:

El passat 26 d'octubre es va acabar a Roma el Sínode, on s'aprovaren els 155 articles sobre els temes diversos que s'hi havien discutit durant les sessions finals d'aquest procés iniciat l'any 2021 pel papa Francesc amb la seva petició directa que tots ens hi sentíssim interpel·lats i ens féssim responsables de la renovació de la nostra Església. A la fi de novembre va aparèixer la traducció oficial en català i en castellà del document final amb el mateix títol que tenia en la convocatòria: «**per una Església Sinodal: comunió, participació, missió**», però s'ha afegit a l'inici del document una **nota** d'acompanyament del Sant Pare on es fa un resum del treball fet, es reconeix i agraeix l'esforç de tothom per arribar a un bon fi i s'afirma que no hi haurà una posterior Exhortació Apostòlica com a conclusió de les propostes, tal com era habitual en els anteriors sínodes, sinó que "El Document final participa en el Magisteri ordinari del Successor de Pere i com a tal demano que sigui acollit. Representa una forma de l'exercici de l'ensenyament autèntic del Bisbe de Roma..." S'hi anima a totes les comunitats a aplicar efectivament el que està previst en el dret vigent.

Per part meva tinc l'obligació d'informar-vos del resultat dels treballs del Sínode i agrair la participació de la nostra diòcesi en aquest important procés de corresponsabilitat eclesial. Durant les sessions finals a Roma i durant el període de preparació a la resta de les diòcesis, han estat tantes les hores de treball ocupades per gran quantitat de persones, laics, religiosos i pastors, que requereixen l'agraïment i sol·licitud per continuar aprofundint en la renovació de les nostres comunitats i de l'Església universal.

No puc reproduir tot el Document final a causa del reduït espai d'aquest article, però sí que vull animar tothom a la seva lectura i a la incorporació del nombre més gran de comunitats en la tasca d'aplicar les orientacions dels membres del Sínode i els desitjos i aspiracions del Papa. N'indico només l'índex general perquè us formeu una idea del seu contingut, però

m'agradaria que aquestes línies despertessin en vosaltres l'interès a llegir-lo íntegrament.

A més de la NOTA d'acompanyament del Papa i d'una breu introducció, el document consta de cinc apartats: I. El cor de la sinodalitat. Cridats per l'Esperit Sant a la conversió. | II. A la barca, junts. La conversió de les relacions. | III. «Tireu la xarxa». La conversió dels processos. | IV. Una pesca abundant. La conversió dels lligams. | V. «Jo també us envio». Formar un poble de deixebles missioners. Acaba amb una Conclusió: Un banquet per a tots els pobles.

S'ha fet servir el passatge de la barca en què Jesús indica als seus deixebles com tirar les xarxes per pescar. Per a la cinquena part s'ha fixat en el text de l'enviament per anunciar el seu missatge a tots els pobles. A la conclusió apareix una referència explícita al menjar, a l'Eucaristia, com a font i cim de tota evangelització, i que és present al llarg de tot el document com a suport autèntic i necessari de la comunió, de la participació i de la missió.

Em sembla important assenyalar, ara, que els treballs del Sínode tenen una conseqüència posterior en l'aplicació que cada diòcesi, parròquia i comunitat cristiana ha de fer per mantenir la seva pròpia sensibilitat d'acord amb les orientacions sorgides a l'Assemblea sinodal i desitjades pel Papa, buscant sempre la unitat entre tots, com insistia el mateix Senyor. Ho podeu comprovar si mediteu sobre els capítols, del 14 al 17, de l'evangeli de sant Joan.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Diumenge de la Paraula de Déu

26 de gener de 2025

Estimats diocesans:

Durant aquest diumenge, en totes les parròquies de l'Església catòlica se celebra la iniciativa del papa Francesc del passat any 2019 dedicada especialment a la Paraula de Déu. És una iniciativa profundament pastoral amb la qual el Papa vol fer comprendre com és d'important en la vida quotidiana de l'Església i de les nostres comunitats la referència a la Paraula de Déu, una Paraula no tancada en un llibre sinó que roman sempre viva i es fa «signe concret i tangible», segons l'expressió utilitzada per l'arquebisbe Fisichella.

Com recordareu pels comentaris d'anys anteriors, el Sant Pare proposa cada any un lema per a aquesta celebració. Aquest 2025, dins de l'Any Jubilar, és tret d'un versicle del Salm 119: «Espero en la teva Paraula» (v. 74). Es tracta d'un crit d'esperança: l'ésser humà, en moments d'angoixa, de tribulació, de falta de sentit, crida Déu i posa tota la seva esperança en Ell. A més del lema es preparen uns suports per a la reflexió i pels actes litúrgics, que serveixen a tots els responsables de les comunitats; s'insisteix, a més, en dues característiques peculiars d'enguany, com són la relació amb el Jubileu i la participació en els diferents actes que fa cada diòcesi per complir amb aquesta finalitat.

Entorn del Jubileu hi ha abundant material escrit que ajuda molt a recordar als assistents la importància de la Paraula de Déu en els anys jubilaris i, en concret, en el lema proposat per a l'actual, recollit d'una frase de sant Pau a la carta als Romans: «L'esperança no defrauda». Ens permet portar-la a la meditació i a l'aplicació a la nostra vida personal i comunitària. La relació de tots dos lemes donarà prou fruits per revifar l'esperança en aquests moments de tantes dificultats i descoratjaments per a l'ésser humà. La Paraula de Déu ajuda sempre a trobar raons per esperar i per transmetre aquesta virtut als altres.

Pel que fa a la participació en algun acte diocesà, vull convidar tothom que en les celebracions de l'Eucaristia hi hagi un signe deferent i respectuós a la Paraula de Déu que es proclama i, a més, assistir a l'acte que celebrarem a la catedral el pròxim dia 30 d'aquest mes en què combinarà la reflexió sobre la Paraula -del Càntic dels Càntics- i la música de orgue. Un altre pel 1 de febrero, matí, sobre el estudi de l'evangeli, a la Casa de l'Església. Tot ho promou l'Àrea de Formació de la diòcesi i l'Associació Bíblica de Catalunya.

Aprofito l'ocasió per agrair el vostre interès i la vostra compartida reflexió durant la Setmana d'Oració per a la Unitat dels Cristians que va acabar ahir, festa de la Conversió de Sant Pau. Han estat vuit dies (del 18 al 25 de gener) en què l'Església, al costat de les altres confessions cristianes, demana al Senyor que ens encamini cap a la unitat de tots els que confessem que Jesús és el Salvador del món. El text bíblic triat per a aquesta setmana ha estat el diàleg de Jesús amb Marta (Jn 11, 17-27), centrat en la pregunta «Ho creus, això?» que es refereix a la possible resurrecció del seu germà Llätzer i a l'acceptació de la fe en Ell, que es revela com «la resurrecció i la vida» per a no morir per sempre. És una pregunta que se'ns dirigeix avui a cadascú i la resposta de la qual descansa en l'absoluta confiança en Jesucrist, viu entre nosaltres.

Una breu aportació històrica: aquest 2025 es compleixen mil set-cents anys del Concili de Nicea (325), on es fixà els termes de la nostra fe en Déu Pare, que va enviar al seu Fill únic com a Redemptor del gènere

humà, i que, amb la força i la vida que atorga l'Esperit Sant, fa possible la nostra vida de fe a l'Església. El seu record ens exigeix un esforç en pro de la unitat de tots els cristians.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

La festa popular de la Candelera

2 de febrer de 2025

Estimats diocesans:

El dia dos de febrer l'Església celebra la festa de la Presentació del Senyor al temple. Fa quaranta dies celebràvem, plens d'alegria, la festa del seu Naixement; avui és presentat per Maria i Josep per tal de complir públicament amb la llei, però, sobretot, per a trobar-se amb el poble creient. Els sants ancians Simeó i Anna van anar al temple i el van reconèixer: el primer, va afirmar que ja podia morir i, la segona, després de passar molts anys servint en les activitats del temple, parlava del nen a tots els qui esperaven l'alliberament de Jerusalem. No va ser una trobada casual sinó un fet produït per la seva constant presència i la seva voluntat inequívoca de buscar el Senyor, el Messies anunciat pels profetes.

En aquesta festa es parla més de Crist, com a llum del món, que de la seva Mare, si bé popularment sembla una festa de la Mare de Déu. Celebrem la llum de Crist amb les espelmes que es reparteixen al principi de la celebració de l'Eucaristia a les parròquies i llocs de culte per indicar el camí que tot creient ha de recórrer per trobar la llum de la Veritat. Quan s'encenen les espelmes es percep la claredat d'un recinte encara fosc o en penombra i es comença a caminar al costat de la comunitat per arribar al presbiteri, escoltar la Paraula i trobar-se amb Crist.

Encara que sigui una festa celebrada en totes les parròquies i comunitats de l'Església, avui desitjo informar-vos de dues institucions eclesials, presents a la nostra diòcesi, que la viuen d'una manera especial: la Vida Consagrada i el moviment apostòlic de Vida Creixent.

Anomenem Vida Consagrada al conjunt d'homes i dones que al llarg dels segles, dòcils a la crida del Pare, han triat un camí d'especial seguiment de Crist. Com els Apòstols, ho han deixat tot per estar amb Ell al servei de Déu i dels germans i han contribuït a la missió de l'Església amb els múltiples carismes de vida espiritual i apostòlica que l'Esperit Sant ha suscitat

en cada moment de la història. Per descomptat, hi ha hagut una persona concreta que s'ha vist revestida d'unes característiques evangèliques i les ha volgut posar al servei de l'Església, que les ha acceptat. L'han seguida unes altres amb el mateix impuls i han creat comunitats de vida i d'oració. Els qualifiquem de fundadors i han dedicat la seva missió a l'ensenyament, als serveis de caritat, a les missions, als malalts, als ancians i als presos, a la cultura i a moltes altres accions. Admirem el seu lliurament i agraïm la seva actuació. A la nostra diòcesi hi ha diverses comunitats de vida activa, masculines i femenines, que abracen els diferents aspectes de la pastoral al servei de les parròquies i en centres propis d'ensenyament o d'atenció a malalts i ancians. També comptem amb un monestir de vida contemplativa.

És la seva festa com a consagrats perquè sacullen al passatge de la vida de Crist en la seva Presentació al temple i en la seva consagració definitiva a la salvació de la humanitat.

També celebren la seva festa els grups del moviment apostòlic de Vida Creixent. Són grups de persones grans que es troben a les parròquies per continuar la seva formació cristiana. L'oració, l'ajuda mútua, la col·laboració amb les activitats parroquials són els caràcters específics de la seva dedicació. A més, estan al servei de la seva família en uns anys no subjectes a una activitat laboral concreta. Durant aquest curs segueixen les orientacions formatives que se centren en un llibre titulat *PRIMAVERA EN LA TARDOR DE LA VIDA*, i es reuneixen habitualment en sessions de treball.

És la seva festa perquè tenen com a referents apostòlics els ancians Simeó i Anna.

Preguem a Déu per tots ells. Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Mans Unides: compartir

9 de febrer de 2025

Estimats diocesans:

Un any més difonem la iniciativa de l'organització MANS UNIDES, que es desenvolupa el segon diumenge de febrer com una jornada dedicada a la lluita contra la fam al món. Ho fa des de fa 65 anys, quan un grup de dones d'Acció Catòlica es va comprometre en aquesta tasca que afecta milions de persones a tot el planeta. És el moment culminant d'una tasca dels

diferents grups diocesans i els serveis centrals, que es prolonga durant tot l'any sensibilitzant, viatjant, estudiant projectes, participant en esdeveniments de caràcter similar amb la finalitat d'ajudar els més necessitats.

A la nostra diòcesi hi ha un equip entusiasta que porta aquesta iniciativa a tot arreu: parròquies, centres d'ensenyament, institucions diverses, comerços i organitzacions empresarials. És notori el seu mode d'actuar i agraïm la seva constant dedicació. Reparteixen fulletons, expliquen la campanya i s'organitzen en petits grups per aconseguir grans ajudes. La nostra col·laboració reduirà amb seguretat aquest immens problema del món actual.

El lema de la campanya “**Compartir és la nostra millor riquesa**” mostra amb claredat l'esperit de les paraules de Jesús quan anunciava la fraternitat, l'oblit d'un mateix i l'amor cap a tothom. Hi ha una frase a la nostra litúrgia que respon amb claredat a aquesta aparent paradoxa: Crist es va fer pobre per enriquir-nos. Els cristians ho aprenem des de petits i necessitem de manera permanent que algú ens ho recordi per fer-ho vida. Intentem no quedar-nos només en paraules, discursos o lectures. Volem fer realitat el nostre compromís amb els que més pateixen. Les guerres i els conflictes, les desgràcies naturals, els egoismes dels pobles i les nacions alimenten el corrent de la pobresa i la fam. Avui se'ns demana compartir el que és nostre amb els altres. Que la nostra pròpia riquesa no esdevingui un escut que impedeixi veure els mals aliens. El terme compartir ja és, i genera per si mateix, abundants béns per a aquells que ens envolten o viuen en països llunyans.

Les paraules del papa Francesc en la convocatòria del Jubileu del 2025 ens impulsen a obrir els ulls a tota la humanitat que sofreix; ens diu: “Tothom espera. En el cor de cada persona hi ha l'esperança com a desig i expectativa del bé, encara que s'ignori el que portarà el demà” (*L'esperança no defrauda*, núm. 1). És una mirada universal.

La manera de treballar de **Mans Unides** es basa en projectes promoguts, realitzats i avaluats. Cada grup diocesà es compromet i es decideix per un projecte que s'ajusti als resultats de la possible recaptació. La nostra delegació ha triat enguany els dos projectes següents: **Enfortiment i formació laboral a dones en risc d'exclusió a Tànger**, amb un import de 14.325 euros. També **Desenvolupament sostenible de famílies camperoles i grups vulnerables a Guantánamo, Cuba**, amb un import de 28.619 euros. Recordeu que l'any passat els projectes es van desenvolupar al Líban (atenció sanitària a refugiats) i al Camerun (dotació d'aigua potable per a barris i un hospital a Fiango).

Ens satisfà que el compromís dels cristians no decaigui mai i que el mandat universal de Jesús es faci una potent realitat als nostres grups socials

del món occidental, on la riquesa és més visible i el fet de compartir és un desig més que realitzable. Us agraeixo la vostra col·laboració econòmica i la vostra participació en els sopars, xerrades, trobades i actes litúrgics que embelliran aquesta afortunada iniciativa.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Periodistes a l'església

23 de febrer de 2025

Estimats diocesans:

Les professions s'engrandeixen per la vida i el testimoni de les persones que es dediquen a exercir-les. Atrauen altres persones pel seu mode de practicar l'ofici. També són admirades per les virtuts i qualitats que mostren en el seu exercici. No hi ha cap dubte que molts professionals estan satisfets portant l'uniforme que van escollir en la seva joventut i se senten orgullosos de la seva feina quan algú els elogia l'honestedat, la dedicació i el servei per transformar el món que els envolta. S'alegren molt en comprovar que un dels seus fills desitja també continuar amb la mateixa professió, sigui electricista, lampista, advocat o docent. En totes les professions hi ha creients que volen viure el seu exercici vocacional des de la fe que els ha estat regalada i que han sabut cuidar al llarg de la seva vida.

El comentari d'avui té a veure amb uns professionals que s'esforcen per transmetre una notícia, una anècdota o un esdeveniment a la resta dels mortals des d'una plataforma escrita o audiovisual. Em refereixo als periodistes. Són ciutadans que, després dels estudis corresponents, tenen la sort d'exercir la professió per a la qual vocacionalment es van preparar. En aquest món tan complex, s'admira a les persones que busquen la veritat del que succeeix al seu voltant, que són amos de les seves pròpies idees i conviccions, i que intenten a tota costa l'objectivitat del que narren sense pretensions d'imposicions ni coaccions per a ningú. A més, es mouen i es dediquen a l'exercici de la informació com un servei bàsic en qualsevol societat plural, lliure i oberta, que treballa per la dignitat de les persones i aspira a un futur millor per a tothom.

Els professionals catòlics tenen un patró, sant Francesc de Sales, que va ser bisbe de Ginebra, va viure al segle XVI i es va esforçar per comunicar

l'evangeli als altres utilitzant tots els mitjans al seu abast. Ho va fer amb una alegria desbordant i amb exquisida sensibilitat i dolcesa en les relacions amb tothom. La memòria d'aquest sant és el dia 24 de gener, i amb motiu d'aquesta festa, el Papa adreça un missatge per celebrar la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials, que coincideix sempre amb la solemnitat de l'Ascensió. Aquest any és el diumenge, 1 de juny. El missatge esmentat porta per títol **“Compartiu amb mansuetud l'esperança que hi ha en els vostres cors”**, remetent-se a un text de la primera carta de l'apòstol sant Pere. Comentarem el contingut del missatge en els dies previs a la festa de l'Ascensió. Avui em centraré en la narració i el record del que es va viure a Roma el passat 24 de gener.

Els delegats de comunicació de totes les diòcesis espanyoles es reuneixen cada any en una gran Assemblea per intercanviar opinions i projectes, aprofundir i millorar el sistema comunicatiu diocesà, i per ajudar-se en aquesta tasca tan essencial i impactant en aquests moments. També serveix per reforçar el coneixement mutu i per pregar demanant ajuda a Déu. Aquest any, amb motiu del Jubileu, es va decidir celebrar l'Assemblea a Roma. Va tenir un seguiment massiu i l'assistència va arribar gairebé al centenar de persones. Va ser un esdeveniment extraordinari que es va dividir en tres parts durant tres jornades: la primera es va centrar en la reunió de les delegacions per conèixer les instal·lacions i el sistema comunicatiu vaticà; ens va rebre i dirigir unes paraules el director de la Sala Stampa, Matteo Bruni, amb una llarga sessió de preguntes i qüestions d'interès per als assistents. Es va acabar el dia amb una visita a l'ambaixada d'Espanya davant la Santa Seu. El segon dia va consistir en participar en la festa del Jubileu: peregrinació des de l'església de Montserrat fins a creuar la Porta Santa de la Basílica de Sant Pere, assistir a l'audiència del Papa amb la resta de periodistes d'altres països i visitar altres centres jubilaris. El tercer dia va consistir en participar en la Missa amb el Papa a la mateixa basílica de Sant Pere. Aquesta és una breu informació d'aquests tres intensos dies del Jubileu 2025 a Roma.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

L'escola i l'ensenyament de la religió

23 de febrer de 2025

Estimats diocesans:

L'ensenyament de la religió a l'escola és un tema que m'ha interessat sempre. Repassant les meves notes dels últims anys veig que ho he tractat en cada curs escolar coincidint amb els mesos de febrer o març, quan es comença a parlar de matrícules i inscripcions. Mai ho he fet motivat per un gust personal o per un determinat i secret interès professional. He buscat sempre actuar amb convicció i coherència. La pretensió dels meus comentaris es basa en la constant obligació que té el Bisbe de vetllar perquè es pugui anunciar i ensenyar el missatge de Jesucrist a tot arreu. No hi ha cap dubte que l'àmbit escolar és idoni per fer una reflexió sobre la importància de la religió catòlica i la seva transmissió a les joves generacions. També en els restants àmbits de la societat -esportius, culturals o de festes populars- es pot i s'ha d'incidir en la manifestació de la pròpia fe perquè conforma l'actuació de l'ésser humà i influeix en la seva manera d'afrontar la problemàtica vital.

Amb aquestes línies intento aconseguir en la meua exposició l'equilibri entre dos extrems: no caure en els arguments anteriors com una mera repetició o buscar una excessiva novetat que em porti a invencions que sorprenguin els lectors. L'equilibri consisteix a recordar l'objectivitat i la raonabilitat de la fe cristiana, a més de demanar a pares, professors i autoritats educatives que exerceixin la seva responsabilitat personal i institucional perquè tots els alumnes rebin una educació integral en la qual el cos, la ment i el cor se sentin créixer a través del conjunt de sabers que ens arriben de l'exterior. També els religiosos. El mateix subjecte s'encarrega d'entomar i encaixar en el seu interior allò que el beneficia i el completa integralment.

S'ha escrit molt sobre l'ensenyament de la religió a l'escola. I a vegades amb un fort enfrontament entre dues posicions: els qui la suprimirien totalment sense afegir arguments que els semblen innecessaris o una pèrdua de temps i, d'altra banda, els qui apostem per la presència d'aquest ensenyament com un mitjà d'integrar en l'ésser humà totes les dimensions abans esmentades.

Hi ha molts arguments psicològics, socials, acadèmics, culturals i religiosos que avalen la bondat del seu ensenyament. No els debatrem ara perquè, segurament, no és el lloc adequat en aquest breu comentari. Però no em resisteixo a posar un exemple il·lustratiu d'aquesta posició: és sorprenent que els alumnes, quan visiten un museu o un temple en algun dels múltiples viatges que es fan no sàpiguen situar ni descriure el que contemplen (quadre, estàtua o edifici) tot i que és una part fonamental de la cultura en la qual han nascut i viuen. És una pena que no siguin capaços de gaudir de

tot allò que les anteriors generacions han elaborat i han llegat com un gran tresor del qual se senten satisfets i orgullosos.

El meu consell d'avui és molt més senzill: que les famílies cristianes valorin, per coherència, la importància d'aquest ensenyament i que sense cap mena de rubor o vergonya en demanin la inscripció, perquè així actuaran de la millor manera en bé dels seus fills. Que els alumnes descobreixin que la fe és raonable i, per tant, ha de formar part del seu pla d'estudis. Que els pastors del Poble de Déu acompanyin els feligresos en aquesta benèfica decisió. Que els professors d'aquesta matèria la visquin i l'ensenyin amb autenticitat, ja que humanitza i equilibra les emocions i sentiments del subjecte. Que les autoritats escolars apliquin sense discriminació de cap mena els desitjos dels pares, que són els autèntics responsables de l'educació dels seus fills.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Jubileu a la Seu Vella

2 de març de 2025

Estimats diocesans:

Quan l'any 1300 el papa Bonifaci VIII va decretar la celebració en tota l'Església d'un any jubilar cada cent anys, els nostres avantpassats el van viure amb alegria i es van reunir en l'única catedral d'aleshores -la que ara anomenem Seu Vella- per donar glòria a Déu i manifestar la seva presència enmig del seu poble. No sabem quina mena de comunicació rebien les altres diòcesis, a part de la de Roma, ni com van ser les celebracions del Jubileu, però segur que, comptant amb les limitades condicions d'aquell moment, devien ser un motiu d'oració i reflexió de tota la comunitat cristiana. Sempre hi ha la mateixa pretensió de qui convoca el Jubileu: presentar la unitat del poble cristià al voltant de la persona de Crist i en comunió amb Ell per sol·licitar el perdó dels pecats i començar una nova vida. Com avui. Es recorda i s'expressa l'experiència del poble jueu com es narra al capítol 25 del llibre del Levític, on es parla de la terra (compravenda, provisionalitat), de les collites, de la conversió personal i comunitària, del perdó i de la misericòrdia de Déu, del perdó als germans. En allò fonamental el sentit jubilar no ha canviat pràcticament gens. Com és natural, hi ha hagut una evolució en les condicions ambientals i culturals de la nostra societat que

influeixen necessàriament en el comportament dels creients. Cal no oblidar la dimensió crítica de la nostra fe davant de la pluralitat de pensaments i ideologies que hi ha hagut al llarg de la història.

En el cas de la nostra diòcesi volem traçar un fil imaginari amb els nostres avantpassats del segle XIV i celebrar una jornada singular del Jubileu a la Seu Vella: s'esdevindrà el segon diumenge de Quaresma, 16 de març, al matí. Tots hi esteu convidats. El lloc té un ressò especial per a la nostra ciutat. És un símbol molt estimat per tothom i, des de fa molts anys, residència del bisbe de la diòcesi que pasturava el ramat del Senyor en aquestes terres. Molts haureu vist una composició pictòrica, situada a l'Edat mitjana, on apareix el turó coronat per la magnífica obra arquitectònica de la Seu amb el seu impressionant campanar com si dominés amb la vista tot el pla de Lleida i, al seu voltant, un conjunt de cases distribuïdes entremig de carrers i places, on vivien, treballaven, celebraven les seves festes i resaven els seus habitants. Amb el seu record, el nostre reconeixement i gratitud. Ells ens van transmetre la laboriositat, l'afany de superació i la fe cristiana. Han passat més de 700 anys i devem molt als lleidatans d'aquella centúria. Per descomptat, també als de totes les generacions anteriors a la nostra. Tenim les característiques com a societat que s'han forjat amb el pas del temps i ens sentim orgullosos dels nostres costums, de l'especial sensibilitat com a poble i de la manera de relacionar-nos amb els qui arriben. Malgrat els aspectes positius acceptem les consegüents revisions i purificació del negatiu que arrosseguem.

L'objectiu més important d'aquest comentari és reiterar la invitació als membres de la diòcesi a participar en aquest esdeveniment. Vam explicar el projecte a principi de curs, vam reflexionar-hi al Consell presbiteral i al Pastoral, hi ha hagut una carta a tots els laics, religiosos i sacerdots i s'ha constituït una comissió preparatòria que ens donarà els detalls i concrecions de l'acte pel que fa al desplaçament, litúrgia i cants, fullet explicatiu i ocupació de l'espai a l'interior de la mateixa catedral. Serà, sens dubte, una bona ajuda per a tothom.

Als qui no hi puguin assistir els demano oracions per tres motius, gradualment més importants: per la celebració d'aquest dia, per la nostra diòcesi i per la nostra Església, l'acompanyament i l'orientació de la qual pel papa Francesc ens omple de satisfacció i gratitud.

Amb el meu afecte i benedicció,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

La Quaresma del Jubileu

9 de març de 2025

Estimats diocesans:

El passat dimecres vam començar el temps de Quaresma, que ens prepara per a la celebració de la Pasqua del Senyor. Són quaranta dies de reflexió demanant per la conversió personal i pastoral de tot cristià a l'Església i al món. La imatge del camí que cadascun de nosaltres recorre és molt suggerent i afavoreix l'acceptació del lema proposat pel papa Francesc per al Jubileu d'enguany: **Pelegrins de l'esperança**. Són dues paraules que es complementen i expliquen el sentit profund d'aquest any. Caminem cada individu segons la seva pròpia responsabilitat, però alhora ho fem junts, dins la comunitat eclesial, amb l'objectiu de servir la societat que ens envolta i presentant la persona de Jesucrist amb tot el que això suposa de compromís i d'esperança ferma en una meta anunciada, a la qual arribarem sostinguts per la gràcia.

Heu pogut comprovar com durant aquest any accentuem els aspectes més importants de la vida cristiana que ens suggereix el Papa en la convocatòria jubilar. Desitjo que les diverses reflexions i aportacions que ens adreçam els uns als altres ens ajudin a aprofundir en les virtuts cristianes, evitant el cansament de sentir-ho repetidament i la rutina de parlar-ne. La gent de CÀRITAS edita cada any un llibre per facilitar la vivència del temps quaresmal. El proposen per a tothom i és conegut i utilitzat per molts de vosaltres. El llibre d'aquest 2025 porta per títol **Allí on ens necessites, obrim camí a l'esperança**. Em sembla molt adient. Us ofereixo algunes frases, paràgrafs i titulars perquè sigui conegut per molts més lectors de tots els àmbits socials i eclesials.

Caminar és un acte d'esperança, saber que arribarem a una meta sense tenir la certesa de com serà el camí, com l'hem de transitar i quines alegries i obstacles hi trobarem. El temps quaresmal ens convida a posar-nos dempeus, a agafar el nostre bastó i una petita motxilla, i a avançar cap a la meta de la Pasqua, cap a la trobada amb Aquell que dona sentit a la nostra vida: Jesús.

Necessitem esperança. Tots coincidim que el dolor més gran que vivim actualment és la realitat de les guerres, totes les situacions de violència i conflicte que impedeixen viure en la pau i l'harmonia per a les quals hem estat creats. Ens dol la tragèdia d'una humanitat que oblidava els drames del passat i torna a ensopegar amb la brutalitat de la violència. Davant d'això, molts grups humans es desanimen, s'angoixen o es deixen vèncer. El papa Francesc proposa alguns signes d'esperança que, després de descriure els efectes negatius de les diverses situacions, ens assenyalen les llums que ai-

xequen l'ànim i la confiança. Acceptant la vulnerabilitat, existeixen camins per a l'esperança. Fins i tot Jesús es presenta com un home vulnerable, des del pessebre fins a la creu. La seva vida és un exemple que tenir cura dels altres, començant per les persones més fràgils, és el camí cap a una vida més plena.

La meva vulnerabilitat és un reflex del camí de Jesús cap a la Pasqua. A la societat actual, marcada per l'individualisme i l'autosuficiència, s'han produït grans oblits pel que fa a la nostra petitesa i a la solidaritat amb els altres. Recordeu una vegada més el contingut de l'encíclica *Fratelli tutti*, on el papa Francesc ens indica les exigències de la fraternitat, que no és una opció entre d'altres, sinó el germen essencial a través del qual podem descobrir la paternitat de Déu. I tot això des de la bondat, des de la sobrietat, des de l'hospitalitat fraterna, des de la tendresa. Com podeu veure, el nostre recorregut té molts matisos que ens permeten entreveure la presència de Jesucrist enmig nostre.

Déu vulgui que els cristians siguin llums del Ressuscitat per proposar a tothom un camí nou, ple d'esperança, que ens condueixi fins a la Pasqua.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Dia del Seminari

16 de març de 2025

Estimats diocesans:

En un any amb l'esdeveniment tan extraordinari del Jubileu, celebrat per tota l'Església, la nostra diòcesi ha organitzat un acte a la Seu Vella de Lleida. Segurament serà l'activitat més representativa de l'Any Jubilar i consistirà en la celebració solemne de l'Eucaristia dominical, reunits en la que va ser, durant segles, l'única Catedral de Lleida. Tothom hi és convidat, com un signe visible d'unitat diocesana. També s'ha demanat la presència de tots els preveres per concelebrar. Una comissió ha preparat l'acte cuidant tots els detalls litúrgics i logístics d'aquest matí del segon diumenge de Quaresma.

En aquest marc incomparable, tan estimat per la gent de la nostra diòcesi, l'Església celebra la Jornada del Seminari, com ho fan totes les diòcesis, coincidint amb la solemnitat de Sant Josep (19 de març) o amb el diumenge més pròxim a la festa quan cau en dia laborable. Tenim moltes raons per pregar a Déu constantment per les vocacions al sacerdoci perquè

el tema afecta totes les nostres comunitats. Resarem de manera especial per la institució del Seminari diocesà, on mantenim edifici i formadors, però de moment sense residents d'ençà que va ser ordenat prevere l'últim seminarista el 4 de novembre de 2023. És molt important que persistim en l'oració i en l'acompanyament per part de famílies i comunitats envers els qui mostren signes de vocació i tots els catòlics tenim la responsabilitat d'acollir i acompanyar la resposta d'algú a la crida de Déu.

És una crida àmplia, a tots els batejats. Ens ho ha recordat la reflexió de més de 3000 persones durant el **Congrés de Vocacions**, celebrat a Madrid al principi del passat mes de febrer. Hi van assistir molts laics (professionals, matrimonis, joves...), membres de Vida Consagrada, preveres, diaques i bisbes. La trobada es va viure amb gran alegria, molta participació i amb l'estudi de continguts profunds, mirant el present i el futur de les nostres comunitats catòliques. El gran objectiu va consistir a celebrar una gran festa de l'Església que la mostri com a "assemblea de cridats". Va ser una trobada eclesial que, amb la seva preparació i acolliment posterior, vol ajudar a reconèixer que el Senyor continua cridant a la vida, a la fe i a la missió.

El congrés es va titular **Per a qui soc?** És la pregunta que fa el papa Francesc en l'exhortació *Christus vivit*, que uneix dues inquietuds del cor humà: la identitat i el sentit de la vida. És una interpel·lació que ens compromet a tots, sabent que és un do de Déu. En aquesta jornada del Seminari desitjo concretar el camp d'acció en l'oració per les vocacions i pels qui en l'actualitat es preparen per ser sacerdots en qualsevol diòcesi del món catòlic. Pregarem amb especial intensitat pel Seminari de la nostra diòcesi: els pares i família en general, els catequistes i els sacerdots, els professors i els monitors de lleure, els consagrats. Ens fan falta bons i sants sacerdots.

Acabo aquest comentari amb una citació de la ponència final de l'esmentat Congrés: "Volem donar gràcies a Déu per la vocació sacerdotal. Volem donar gràcies a Déu pels nostres bisbes, sacerdots i diaques. El sacerdot és un batejat que ha estat cridat al servei del Poble de Déu per anunciar l'Evangelí, celebrar la litúrgia i els sacraments, essent alhora testimoni i ministre de la misericòrdia, home de comunitat i de comunió, unit amb els bisbes i el Sant Pare. En la vocació sacerdotal hi ha Jesús en el "per a nosaltres", mediació sacramental a través de la qual el Senyor acompanya el caminar del Poble sant. En el cor sacerdotal batega l'amor del bon pastor i diem que la seva caritat és pastoral."

Que Déu escolti les nostres oracions.

Amb el meu afecte i benedicció,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Missatge per a la Quaresma

23 de març de 2025

Estimats diocesans:

Escric aquestes línies el dissabte dia 1 d'aquest mes de març. Per raons d'impressió i distribució del FULL DOMINICAL ho he de fer amb antelació per a ser present amb els meus escrits en les celebracions de cada diumenge. Us escric després d'una celebració de formació amb motiu de la renovació d'autoritacions per als Ministres Extraordinaris de la Comunió. Ens hem reunit més de cent cinquanta persones de totes les parròquies de la diòcesi per reflexionar sobre el servei encomanat per l'Església per ajudar en la distribució de l'Eucaristia en els temples i per portar-la als malalts i persones amb dificultats de mobilitat als hospitals, residències i domicilis. Ha estat un matí molt intens per a tothom i els participants, que han renovat aquest servei que beneficia tota la comunitat, l'han viscut amb molta alegria. Hi ha hagut una primera part de reflexió-meditació d'un sacerdot sobre el Sagrament de l'Eucaristia i una segona part sobre aspectes pràctics d'aquesta important activitat eclesial que fan molts voluntaris i els responsables de la Pastoral de la Salut.

Volem deixar constància aquí de l'agraïment de tota la diòcesi cap a aquests ministres pel seu gran servei d'acompanyar els malalts en la seva particular situació i acostar-los a Jesucrist.

Durant aquest temps se'ns ha demanat a les comunitats catòliques que resem per la vida i el ministeri del papa Francesc, ingressat durant setze dies en un hospital de Roma. Així ho fem a totes les parròquies i comunitats de la diòcesi i demanem a Déu fortalesa per afrontar la malaltia i posar la vida pròpia i aliena a les seves mans. Acceptem sempre la seva voluntat. En la vida i en la mort, som del Senyor.

Arran d'aquesta especial circumstància del Sant Pare he sentit l'impuls de donar a conèixer i comentar un dels seus últims missatges que ens ha dirigit. Em refereixo al que, com cada any, ens escriu perquè visquem amb major autenticitat el temps de la Quaresma. L'ha titulat "**Caminem junts en l'esperança**" i, després de recordar la importància d'aquest temps, "enriquit per la gràcia de l'Any Jubilar" que culmina amb la Pasqua, ofereix algunes reflexions sobre el significat de "caminar junts" i descobrir les crides a la conversió que la misericòrdia de Déu ens dirigeix de manera personal i comunitària.

Caminar, com el lema del Jubileu, *Pelegrins d'esperança*, evoca el llarg viatge del poble d'Israel cap a la terra promesa. És el difícil camí des de l'esclavitud a la llibertat. Per aquest motiu el Papa actualitza aquest trajecte

amb algunes preguntes que ens interpel·len per ajudar a descobrir el que Déu ens demana per a ser millors caminants cap a la casa del Pare. És un bon “examen”.

En segon lloc, ens diu el Papa, que “fem aquest viatge junts”. Els cristians estan cridats a fer el camí al costat dels altres, mai com a viatgers solitaris. Això vol dir que hem de ser artesans d’unitat partint de la dignitat comuna de fills de Déu; vol dir caminar braç a braç sense trepitjar o dominar l’altre, sense enveja o hipocresia. Cal que tots anem en la mateixa direcció escoltant-nos els uns als altres amb amor i paciència.

En tercer lloc, ens diu que hem de recórrer aquest camí junts en l’esperança d’una promesa. Que aquesta Quaresma sigui per a nosaltres l’horitzó cap a la victòria pasqual. La mort ha estat transformada en victòria i en això rau la fe i l’esperança dels cristians. El missatge acaba amb algunes preguntes directes que ens ajuden a la reflexió personal i comunitària.

Amb el meu afecte i benedicció,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Sempre en defensa de la vida

30 de març de 2025

Estimats diocesans:

Quan un membre del Poble de Déu li recorda a un dels seus pastors que s’ha oblidat d’escriure o parlar d’algun tema important de la vida cristiana, es queda pensatiu o li entren sentiments de mala consciència per no haver presentat correctament i adequada el missatge que transmet l’Església per a tot l’orbe catòlic com un servei al món d’avui.

A mi em passa en algunes circumstàncies de la vida pastoral. En concret, en el tema de la defensa de la vida, des de la concepció fins a la mort natural, o en aquest mateix marc, mantenir una posició clara davant l’avortament o l’eutanàsia; també ressaltar el gran valor de les cures paliatives o l’acompanyament de les dones embarassades davant una decisió transcendental en les seves pròpies vides. O el maltractament de la dona en l’àmbit familiar o professional. En definitiva, tot allò que significa la defensa i la cura de la vida humana com el primer i gran regal que ens fa Déu a tots els éssers humans.

Per reduir en part aquesta primera apreciació recorro als escrits setmanals, ja publicats, de la meva dedicació pastoral a la nostra diòcesi

amb la finalitat de comprovar la importància que he donat a aquest tema de forta repercussió a la nostra societat. Es calma el meu sentiment quan veig que han estat cinc comentaris, durant els mesos de març, destinats a sensibilitzar a la comunitat diocesana sobre la preocupació i la contundent resposta de l'Església respecte a la defensa de la vida humana malgrat la polèmica que produeix dins la societat o el consegüent rebuig que genera el seu plantejament. I, en concreto, ho fa amb motiu de la festa de l'Anunciació del Senyor, el dia 25 de març. En tots els meus comentaris em faig eco del missatge que els bisbes de la Comissió Episcopal per a la Família i la Defensa de la Vida de la Conferència dirigeixen a tot el poble de Déu. El d'enguany fa referència al missatge del Papa sobre el Jubileu que ha convocat i introdueix el terme "esperança" com a substrat doctrinal d'aquesta celebració jubilar. El citat missatge porta per títol: **"Abraçant la vida, construïm esperança"**.

Reconec que la polarització d'idees i sentiments en què viu la nostra societat no permet un cert assossegament en la manifestació de les pròpies conviccions sense ser acusat de mantenir postures properes a una determinada visió política. La temptació és molt clara: el silenci per no molestar als qui defensen la posició contrària. Avui, sense renunciar a les nostres profundes conviccions, seguirem la línia, ressaltant la problemàtica actual i sense buscar desqualificacions, que marca el Papa en la butlla de convocatòria, i recull la Comissió, quan assenyala que un dels signes d'esperança consisteix en "tenir una visió de la vida plena d'entusiasme per compartir amb els altres", quan incideix en la falta de garanties laborals i tuteles socials adequades davant la recerca única de beneficis més que per tenir cura de las relacions, quan recorda la quantitat immensa d'avortaments que es produeixen a Espanya (només l'any 2023, 103.097), quan es demana impulsar polítiques públiques que no només protegeixin les famílies, sinó que també afavoreixin un entorn econòmic i social propici per a que els joves puguin formar-les amb estabilitat. Això inclou assegurar llocs de treball dignes i estables, un salari just, un habitatge adequat i oferir incentius que facin dissuadir d'haver de migrar. Per la resta, és fonamental revaloritzar la maternitat, reconeixent-la no només com un acte biològic, sinó com una verdadera vocació que ha de rebre suport i ser celebrada. És terrible que per algú això suposi una teoria del passat més fosc.

Són molts aspectes concomitants d'aquest tema que ens ocupa i preocupa, arribant també als últims moments de la vida humana. No oblidem mai en quin costat ens situem.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

El pregó

6 d'abril de 2025

Estimats diocesans:

Quan un grup humà o una societat sencera té un esdeveniment a prop, l'envolta d'un ambient propici per a la celebració, i molts ciutadans en parlen constantment. Per preparar-lo, per viure'l o per analitzar-ne les conseqüències posteriors: tot gira al voltant d'aquest fet esmentat, i sembla que és el comentari comú de les nostres converses i preocupacions. També ens alegra anunciar-ne la celebració perquè el considerem molt important per a nosaltres i desitgem convidar-hi i fer-ne partícips la resta de mortals. A més, solem destacar les característiques pròpies que el converteixen en quelcom digne de ser visitat i vist. Per això, entre altres coses, s'organitza el pregó.

El diccionari de la llengua diu que el pregó és la promulgació o publicació que es fa en veu alta en llocs públics d'una cosa que convé que tothom sàpiga. Afegeix una altra accepció: discurs elogiós en què s'anuncia al públic la celebració d'una festivitat i se'l convida a participar-hi. No ens resulta gens estrany. Al llarg de l'any, hem instituït el pregó per anunciar i preparar una festa determinada. Ho fem sovint, i s'adequa amb relativa normalitat a l'anunci que l'Església celebra durant els dies de la Setmana Santa.

El Secretariat Diocesà de Confraries també ha organitzat el pregó de Setmana Santa a la catedral per a la tarda de dissabte, 5 d'abril. L'acte tindrà dues parts: en la primera, una al·locució sobre l'esdeveniment central de l'any cristià a càrrec de l'Arquebisbe de Saragossa, Mons. Carlos Escribano; en la segona, un complement musical i oracional. Està obert a tothom i hi participaran els responsables i membres de les diferents confraries de la nostra diòcesi. No vull insistir en la capital importància de la celebració de la festa, que mereix un anunci digne i solemne per part de tots els cristians. Per això s'ha buscat un especial relleu en l'anunci, perquè tot el nostre entorn s'assabenti, un any més, del fet central sobre el qual se sustenta la nostra fe: la vida, passió, mort i resurrecció de Jesucrist. En aquests moments en què sembla que la nostra societat s'oblida de Déu o pretén viure com si no existís, és un deure de tot cristià anunciar amb paraules i, sobretot, amb el testimoni, que la seva presència i el seu amor són al centre i mouen els cors de milions de persones a tot el món.

No totes les parròquies organitzen un pregó. Ni sempre ha estat així. El veritablement important és la vivència de la celebració, i això ho teniu molt a prop de casa vostra. A les parròquies i centres de culte participareu en el Diumenge de Rams, el Sopar del Dijous Sant, els Oficis del Divendres i la lluminosa resurrecció del Diumenge de Pasqua. Tots coneixem els

diferents horaris dels actes i us demano la vostra participació. Ho podeu complementar amb l'assistència a altres manifestacions públiques de la fe, com són els actes de devoció i les processons pels carrers i places.

L'anunci de la festa ens alerta i ens anticipa l'alegria de la seva celebració. Sabem que l'anunci o pregó és una aportació verbal d'algú que intenta ajudar els oients a convertir-se, perquè confessin amb més autenticitat Jesucrist i col·laborin en la transformació més justa i solidària del nostre món. Algú podria pensar que és molt el que es demana a un pregó, però, amb les diferents precaucions, convé repetir el compromís personal i comunitari que s'adquireix amb el seguiment voluntari de les paraules i els gestos de Jesús. Això permet recordar i no oblidar mai el nucli essencial de la vida cristiana. Fem-ho amb molta alegria, perquè som portadors i pelegrins d'esperança.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Preparatiu per a la Setmana Santa

13 d'abril de 2025

Estimats diocesans:

Ja s'acosta la Setmana Santa, quan l'Església celebra la Passió, Mort i Resurrecció de Jesús. El calendari en marca els dies en vermell per indicar la importància de l'esdeveniment que commemorarem. Des d'un punt de vista litúrgic es considera la setmana central de l'any, amb el Diumenge de Pasqua com l'eix al voltant del qual gira tota la vida cristiana anual. Des d'un punt de vista eclesial hi ha una major assistència a les celebracions. Però des d'un punt de vista social mostra una gran ambivalència en la vivència de la fe: d'una banda, les comunitats cristianes organitzen una infinitat d'activitats als carrers i places dels nostres pobles centrades en Jesucrist, amb totes les persones que l'acompanyaven en els últims dies de la seva vida, i, de l'altra, hi ha una enorme escapada cap als llocs de vacances amb la pretensió de descansar i oblidar les preocupacions de la vida quotidiana. Sembla una paradoxa de la nostra societat.

Avui encara la nostra cultura occidental recull una llarga i rica tradició que protagonitzen les confraries i germandats, que participen i actuen en els moments impactants del trajecte dolorós i gloriós de Jesús. Per descomptat, els confreres també s'identifiquen amb la imatge que porten en les proces-

sons i activitats corporatives; se senten, a més, orgullosos de pertànyer a una associació de fidels com són les confraries. Això els compromet davant de la resta de la societat, ja que és un testimoniatge públic de confessió de fe. La diòcesi agraeix aquest servei als actes de la Setmana Santa i, sobretot, la mostra de fe de tants laics que queda palesa en la seva responsabilitat dins de la comunitat. Hi ha moltes confraries a tot el territori que formen part del que sociològicament i eclesialment s'ha anomenat religiositat popular. Són institucions que ajuden a viure la fe d'una manera determinada sense necessitat de contraposar-la a una religiositat més intel·lectualitzada i, per extensió, més compromesa. No es pot jutjar ni mesurar la fe dels altres; ni tan sols tractar de poc important o menyspreable una forma, si aquesta es fonamenta en la dignitat de la persona i en el seu intent, clar i concret, de trobar-se amb el misteri de Crist.

La religiositat popular, que s'expressa de maneres diverses i diferenciades, té com a font, quan és genuïna, la fe, i ha de ser, per tant, estimada i afavorida. En les seves manifestacions més autèntiques, no es contraposa a la centralitat de la Sagrada Litúrgia, sinó que, afavorint la fe del poble, que la considera com una expressió religiosa pròpia i natural, predisposa a la celebració dels Sagrats misteris.

Aquesta expressió de fe exigeix uns preparatius especials que comencen en la dimensió interior de qualsevol participant fins a l'organització externa dels diferents actes corporatius. Preval l'actitud del creient que reconeix la presència de Jesucrist a la seva vida demanant-li la conversió i recordant-li els signes que l'acompanyen: l'oració, el dejuni i l'almoina. També, és clar, dedica un temps a preparar i participar en l'acció litúrgica de la parròquia, a més d'assistir a la manifestació pública als carrers i places.

Aquest és el propòsit del Secretariat de Confraries de la diòcesi que s'ha reunit diverses vegades amb els responsables de les associacions per coordinar i preparar de la millor manera possible la vivència personal i comunitària de la Setmana Santa. Els hem d'agrair l'esforç i l'interès que mostren durant tots aquests dies. Tant els confreres, com els simpatitzants i els assistents queden satisfets per la magnífica organització i l'exquisida cura en la preparació, cosa que interpel·la, exigeix i compromet a tots els altres.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Felicitació per Pasqua

20 d'abril de 2025

En celebrar la festa més important per a un cristià, o una comunitat, com és la Resurrecció del Senyor, se'm desperta l'exigència, com a tot seguidor seu, de compartir la felicitat d'aquest esdeveniment que sent l'Església i la necessitat de comunicar-ho als quatre punts cardinals perquè tothom conegui i senti les conseqüències de les paraules i els gestos de Jesucrist. Els cristians ho vivim amb una profunda alegria, omplint de sentit tot allò que pensem, fem i desitgem per al nostre món.

L'Església celebra aquesta festa d'una manera singular cada any i amb característiques pròpies impulsades per cada generació. Recull les adherències i les iniciatives que la cosmovisió cristiana ha anat acumulant al llarg dels segles. Als centres de culte es participa litúrgicament en els misteris de la Redempció, però al carrer, a les famílies i a la societat es respira un ambient de celebració festiva constant. Àpats, música, trobades, segones residències, viatges... són un conjunt d'elements que adornen i fan reviure la novetat d'aquest temps, encara que les motivacions religioses queden una mica difuminades o ocultes.

Com a bisbe de Lleida, em sento en el deure de recordar la centralitat de la Pasqua per a aquells que la celebren i la viuen amb autèntica densitat cristiana. Al mateix temps, desitjo a tots els qui conviuen amb nosaltres una immensa felicitat en el seu entorn familiar i professional. Aquí teniu unes línies, escrites per altres, per a la vostra reflexió, i una imatge pasqual per a la vostra contemplació.

«Per a mi continua havent-hi quelcom gairebé increïble en la idea d'un jove pagès de Galilea que imagina poder portar sobre les seves espatlles la càrrega del món sencer (...) i que no només ho imagina, sinó que ho aconsegueix, de manera que en el moment present tots els que entren en contacte amb la seva personalitat, encara que potser no s'inclinin davant el seu altar ni s'agenollin davant el seu sacerdot, senten, tanmateix, d'alguna manera, que la lletjor dels seus pecats desapareix i la bellesa del seu dolor se'ls revela.» (Oscar Wilde, *De Profundis*).

«Per fructificar, la llavor necessita la mà que la llanci ben lluny. El vaixell requereix que algú, enamorat del viatge, sigui capaç d'ajudar-lo a abandonar la il·lusòria quietud del port. La pàgina necessita que alguna persona s'arrisqui a explicar una història. Tant en les coses més petites com en les més grans trobem la mateixa exhortació a l'esperança.» (José Tolentino Mendonça, *La mística de l'instant*)

«Senyor, Tu ets la Vida, la meua Vida, la Vida veritable.

Davant la por a la pèrdua, Tu la meva abundància,
Davant la inseguretat del que és desconegut, Tu la meva certesa absoluta.
Davant el dolor i la impotència, Tu la força que em sosté.
Davant la foscor i el no saber, Tu la llum que il·lumina les meves opcions.
Davant la paràlisi de la meva covardia, Tu l'impuls de cada intent.
Davant allò que sembla no tenir sortida, Tu el meu horitzó infinit.
Sí, Senyor, jo crec que Tu ets el Crist.
La Resurrecció i la Vida,
La meva Vida, la Vida veritable.»

(Gloria Díaz Lleonart, Càritas, Quaresma i Pasqua 2025)

L'amabilitat de la premsa escrita em permet arribar a més lectors i a més llars. I això ho dic sabent que, en l'actualitat, en el nostre món planen perills immensos en forma d'enfrontaments, guerres o maltractaments en diversos àmbits socials.

Malgrat tot, desitjo que la Pasqua de Resurrecció sigui un moment feliç per a tothom.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Misericòrdia i Mare de Déu de Montserrat

27 d'abril de 2025

Estimats diocesans:

La paraula misericòrdia té sempre un significat positiu per a cada persona i per a les seves relacions amb els altres. No sols pel que diu sinó pel que conté d'actituds, accions i desitjos de l'ésser humà. En aquest diumenge de Pasqua l'Església celebra la festa de la Divina Misericòrdia, instituïda pel papa sant Joan Pau II, motivada per les paraules de santa Faustina Kovalska i centrada en el passatge evangèlic on apareix Crist Ressuscitat oferint la pau i el perdó als deixebles i, per extensió, als creients i persones de bona voluntat, en una actitud propera i entranyable. La misericòrdia de Déu és font de vida nova i esperança, especialment per a aquells que se senten abatuts i allunyats.

La festa de la Divina Misericòrdia ens convida a viure amb absoluta confiança en l'amor de Déu. No es tracta d'una devoció particular sinó d'una crida universal a obrir el nostre cor a la gràcia del Senyor. En un món marcat per la incertesa, les divisions, els enfrontaments verbals i accions agressives,

el sofriment i la solitud, l'anunci de la misericòrdia és més necessari que mai. Sempre afirmem que Déu mai no es cansa de perdonar-nos i ens demana que també nosaltres siguem instruments de la seva misericòrdia i el seu perdó. Les actituds que reflecteixen i promouen el perdó, la comprensió, l'acolliment i el servei als altres ens assemblen a Crist i transformen el nostre entorn en una acceptada conseqüència del seu amor. El papa Francesc ens recorda que la misericòrdia és el cor de l'Evangeli i que ser cristians implica viure-la en la nostra vida quotidiana.

L'Església, seguint l'exemple del seu Mestre, ha de ser un lloc de misericòrdia on tothom es pugui sentir acollit i estimat. A la nostra diòcesi hi ha grups de persones que es reuneixen durant tot l'any per fer realitat en les seves vides el que significa aquesta festa, organitzada amb molta cura a la catedral durant la tarda d'aquest diumenge.

Avui celebrem alhora la misericòrdia de Déu i la festa de la Mare de Déu de Montserrat, tan estesa en les nostres comunitats de Catalunya i en altres parts de l'Església universal. Aquesta coincidència ens permet unir dos grans pilars de la nostra fe: la confiança en la misericòrdia divina i l'amor filial a Maria. Des de fa segles gran quantitat de persones puguen a Montserrat per trobar pau i fortalesa espiritual, encara que sabem que aquesta entranyable muntanya és molt més que un lloc geogràfic: és un referent espiritual per a generacions de creients. Aquestes pedres rocoses i aquest santuari que celebra enguany el seu mil·lenari han estat testimoni de peregrinacions, de sentides pregàries i de llàgrimes vessades davant la Mare de Déu. Moltes persones de la nostra diòcesi ho han experimentat al llarg dels anys i han promogut la devoció mariana entre totes les famílies dels nostres pobles i ciutats. De fet, no hi ha cap centre de culte diocesà que no tingui un lloc privilegiat per a la Mare de Déu de Montserrat.

Ambdues commemoracions ajuden avui dia a tots els cristians a practicar en la nostra vida alguna cosa que fa falta per millorar la societat i evitar la contínua desqualificació per idees i creences dels altres. Tots lamentem l'enfrontament i els insults cap als anomenats adversaris, però els utilitzem com a arma llancívola per defensar les nostres posicions. Sempre pensem que els altres són els qui creen l'animadversió i les mentides; nosaltres, no. Sovint ens oblidem d'anteposar la dignitat de les persones, el perdó efectiu i continuat i la misericòrdia cap a qui pensa diferent. Davant de tot això cal tenir present l'actitud plena de dolçor i d'afecte que manifesta la nostra Mare del cel. Imitem-la!

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Ajuda en la declaració de la renda

4 de maig de 2025

Estimats diocesans:

Repetim gestos i situacions amb una certa regularitat. De vegades de manera inconscient i altres per obligacions legals o per una profunda convicció. Cada dia fem servir el mateix trajecte per anar al lloc de treball; cada setmana organitzem un menjar amb amics o familiars; els diumenges descensem i anem a la celebració dominical; cada mes rebem i repassem la nostra nòmina; assíduament revisem el cotxe i complim amb les prescripcions del seu manteniment; alhora, atenem les obligacions del nostre habitatge... I així un munt d'actes que omplen de color la nostra vida diària.

També cada any molts de nosaltres estem obligats en aquestes dates a emplenar el qüestionari de la declaració de la renda. Igual com celebrem anualment les festes patronals o busquem el descans en unes vacances. Encara que ja ho sabem, hi ha campanyes que ens ho recorden, accentuant un cert gaudi personal i apel·lant a la generositat cap als altres. Així passa en l'obligatòria declaració anual del nostre treball i del nostre patrimoni, i per això en aquest comentari us demano que considereu aportar una ajuda per col·laborar en les activitats de l'Església catòlica. És molt senzill. Es tracta de marcar amb una "X" la casella corresponent; és una decisió lliure que no perjudica ningú i és absolutament gratuïta, perquè ni et cobren més ni et retornen menys. En marcar-la, es destina el 0,7% de la declaració a col·laborar en les activitats i el manteniment de l'Església. Es pot marcar la casella per a fins socials. De fet, és una de les poques coses que pots decidir sobre els teus impostos; en el cas de quedar en blanc és l'Estat qui decideix on aplicar el percentatge.

Per descomptat, hi ha diverses maneres de contribuir a les necessitats eclesials. Els qui no esteu obligats a presentar aquesta declaració, lliureu els vostres donatius directament a la parròquia perquè pugui desenvolupar les activitats previstes de reparació del temple, d'atenció als més pobres i del manteniment dels qui dediquen la seva vida a aquest servei en benefici de tota la comunitat i de la societat en general. Heu observat les campanyes de publicitat que, amb creativitat i finor, ens recorden les bondats d'aquest gest senzill. Últimament, s'ha noliejat un autobús ple de persones perquè comprovin el destí de la seva contribució: algunes eren indiferents o clarament escèptiques a marcar l'esmentada "X" i han comprovat amb sorpresa i, a la vegada, amb satisfacció, la solidaritat i el bé que es crea amb aquesta ajuda. Uns altres haureu vist els cartells a les portes dels temples o els fullets que es distribueixen explicant tots els detalls perquè la veritat i la transparència siguin el seu millor signe.

Com a responsable d'aquesta diòcesi desitjo animar tothom a marcar aquesta casella. És el meu compromís per la convicció de tant de bé realitzat pel gran nombre de col·laboradors i voluntaris que es desviuen al servei dels altres. Estic convençut que els catòlics en són ben conscients. Agraïexo sincerament a tots els altres el gest que fan i confien en els responsables de l'Església per a l'òptima distribució dels fons.

La quantitat aconseguida arriba a la Conferència Episcopal Espanyola que la reparteix a tot el territori amb criteris de solidaritat perquè arribi a les zones amb menys recursos. Són les mateixes diòcesis les que posen en funcionament aquests diners per anunciar l'Evangelí, sostenir el clergat i desenvolupar la immensa tasca assistencial de l'Església, tant al nostre país (atenció a menors, ancians, ensenyament...) com a les missions de tot el món, amb una generosa implicació en els diferents pobles i comunitats.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Ha mort el Papa Francesc

11 de maig de 2025

Estimats diocesans,

Amb gran tristesa, però també amb una profunda gratitud al Senyor, us adreço aquestes paraules en nom de tota la diòcesi de Lleida davant la mort del Sant Pare, el Papa Francesc, aquest dilluns 21 d'abril de 2025, als 88 anys, a la Ciutat del Vaticà. Des del primer moment del seu pontificat, el 13 de març de 2013, el Papa Francesc ha estat un signe viu de misericòrdia, proximitat i renovació per a tota l'Església i per al món.

Jorge Mario Bergoglio, el primer papa llatinoamericà i el primer de la Companyia de Jesús, ens ha deixat un llegat inesborrable. La seva manera de ser, humil, senzilla i profundament evangèlica, ha tocat el cor de creients i no creients d'arreu del món. El seu somriure, la seva paraula clara, la seva denúncia profètica de les injustícies i la seva voluntat ferma de posar els pobres al centre del camí cristià han estat una llum enmig de les tenebres del nostre temps.

El Papa Francesc ha encarnat l'Evangelí amb gestos quotidians i valents. Ha obert portes que feia temps que estaven tancades, ha fet de l'acollida

una bandera i ha promogut una Església “en sortida”, capaç de sortir de les seves pròpies seguretats per arribar a les perifèries, tant geogràfiques com existencials. El seu anhel de renovació no ha estat un projecte teòric, sinó una crida constant a la conversió personal i comunitària, amb una atenció especial a la sinodalitat, al diàleg i a la inclusió.

Entre els grans llegats que ens deixa, destaca el Sínode sobre la Sinodalitat, que ha marcat un camí obert cap a una Església més participativa, escoltadora i corresponsable. Aquesta iniciativa, que encara continua donant fruits, ha implicat milers de fidels de tots els continents en una reflexió conjunta sobre com caminar junts com a Poble de Déu. La sinodalitat no ha estat per ell una moda o una estructura nova, sinó una manera profunda de viure l'Evangelí, des de l'escolta de l'Esperit i dels germans.

També cal destacar la seva aposta per una espiritualitat centrada en l'alegria de l'Evangelí, tal com ja expressava en la seva primera Exhortació Apostòlica, “*Evangelii Gaudium*”. Aquesta alegria ha estat el fil conductor de molts dels seus escrits i gestos, així com l'eix central de l'Any Sant que ell mateix havia convocat per al 2025: el Jubileu de l'Esperança. Amb aquest jubileu, el Papa Francesc volia convidar tota la humanitat a aixecar la mirada amb confiança, malgrat les crisis globals, i a redescobrir l'esperança cristiana com a força transformadora del món. Sembla especialment significatiu que el Papa ens hagi deixat justament durant aquest Any Sant.

En aquest moment de dol, elevem la nostra pregària pel repòs etern del Papa, donant gràcies a Déu per la seva vida i el seu ministeri. Que la seva ànima reposi en la pau del Senyor que tant va estimar i anunciar. I que la seva memòria segueixi inspirant-nos a ser una Església humil, propera, missionera i sinodal, tal com ell somiava.

Des del Bisbat de Lleida, ens unim a tota l'Església universal en aquest moment històric. Convido tots els fidels a participar en les celebracions litúrgiques que oferirem en sufragi del Papa Francesc, i a continuar pregant pel nou camí que el Senyor obrirà per a la seva Església.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Els concilis de l'església

11 de maig de 2025

Estimats diocesans:

La ciutat de Lleida celebra avui el seu patró, Sant Anastasi. Hi haurà una festa civil amb música i elements folklòrics i, així mateix, una celebració solemne a la catedral, com se sol fer en tots els altres pobles de la diòcesi quan recorden el patronatge del seu sant patró o de la Mare de Déu. La festa és indispensable en tota comunitat humana, ja que genera alegria, agraïment i records constants. Tot això permet una major cohesió social entre el grup que la celebra.

També vull parlar-vos d'un fet molt més universal que ha interessat milions de cristians i ha conformat d'alguna manera la seva vida personal i comunitària: el pròxim dia 20 de maig es compleixen els 1.700 anys de l'inici del Concili de Nicea. L'any 325, en temps de l'emperador Constantí i en una població propera a l'actual ciutat d'Istanbul, es van reunir una gran quantitat de bisbes per buscar una solució a una controvèrsia sobre la figura de Jesucrist. Hi havia por a un possible cisma per la disputa entre dos grups de cristians i es pretenia fixar en unes paraules i frases l'ensenyament de la mateixa Església sobre la vida, el missatge i l'obra de Jesús; es buscava amb això la unitat en la doctrina i en la celebració. És una constant històrica l'existència de diverses sensibilitats o, encara pitjor, la propagació d'errors doctrinals que desvirtuen l'essència de la fe de l'Església. Les discussions acompanyades de l'estudi i de l'oració del poble cristià unides al compliment del disseny del Senyor, que no abandona mai la seva Església, fan possible l'enumeració de les veritats de la fe que fonamenten la vida cristiana.

El Concili de Nicea –i el posterior, celebrat seixanta anys després a Constantinoble– va tenir tanta importància que les seves expressions bàsiques sobre Déu-Pare, Jesucrist i l'Esperit Sant són encara avui repetides pels cristians quan recitem el Credo. Tres persones, de la mateixa naturalesa, que conformen el misteri de la Trinitat, fonament de la fe cristiana. El nostre Catecisme actual, publicat l'any 1992, explica amb molta claredat els continguts de les veritats de la fe que la Sagrada Escripura i la Tradició de l'Església han transmès al llarg dels segles. Us convido una vegada més a la seva lectura i estudi, i desitjo que us ajudi en la vostra oració personal i comunitària. És impressionant comprovar la continuïtat de tantes generacions recitant la mateixa doctrina durant disset segles, malgrat els canvis de tota mena: socials, culturals, polítics i econòmics. Ho compremem i acceptem per la força de l'Esperit Sant que condueix la seva Església a través de la història reconeixent les enormes dificultats, limitacions i contradiccions que mostrem un gran nombre de cristians. Malgrat els pecats dels seus membres,

l'Església manté la unitat de la doctrina amb l'evolució en el llenguatge i els usos pedagògics de cada època i de cada cultura on està inserida.

És convenient recordar l'any de la celebració perquè encara no s'havia produït la sèrie de divisions posteriors amb l'anomenat món ortodox i el protestant, afirmant tots, amb convicció i fidelitat, que Jesús és Senyor i Salvador. Encara ho fan ara, tot i que mantenen variants bàsiques en altres temes dogmàtics i en la disciplina eclesiàstica.

A més de l'anomenat Concili de Jerusalem s'han celebrat vint-i-un concilis ecumènics o universals. L'últim el deveu recordar molts lectors, el Vaticà II (1962-1965). Sovint, de manera natural, els bisbes han convocat concilis i sínodes diocesans. En el nostre cas és molt recent la celebració del Concili Provincial Tarraconense l'any 1995, convocat per tots els bisbes amb seu a Catalunya.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

La Pasqua del malalt

18 de maig de 2025

Estimats diocesans:

Diumenge que ve, 25 de maig, sisè del temps de Pasqua, l'Església celebra la Jornada del Malalt. En moltes comunitats catòliques aquest dia té un significat especial, amb el record i pregàries pels malalts, l'administració del sagrament de la Unció, l'agraïment als professionals sanitaris, la col·laboració amb els familiars dels malalts, el foment de la Pastoral de la Salut a les parròquies i a les institucions diocesanes, i moltes altres iniciatives i activitats a favor de la millora de les situacions concretes de la malaltia.

Tinc interès a parlar d'aquesta jornada fins i tot sabent que molts de nosaltres mantenim una gran vinculació amb la festa de la Mare de Déu de Lurdes (11 de febrer) i amb la campanya que protagonitza en diferents nivells la mateixa Hospitalitat Diocesana. Com que enguany en els meus escrits setmanals no l'he comentat, em sento amb el deure de recordar aquesta realitat tan comuna a l'ésser humà i que causa tantes preocupacions familiars. Totes dues jornades ens assenyalen la importància que concedeix l'Església al món de la malaltia/salut on tothom, persones i comunitats, ens hi trobem immersos en determinades ocasions.

La Campanya del Malalt d'enguany està marcada per la celebració d'un any jubilar que, amb el lema "Pelegrins d'Esperança", ens permet proposar a tothom una frase de sant Pau més d'acord amb aquest dia concret: "En esperança hem estat salvats". La virtut teològica és present en tots dos lemes perquè es refereix a una condició i conseqüent actitud de l'ésser humà que constantment ha de ser sol·licitada a Déu i viscuda amb llibertat i coherència per qui vol seguir els passos de Jesús de Natzaret. Demanem per als malalts la salut/salvació que ens ofereix el mateix Senyor en el seu tracte quotidià amb els qui més sofreixen en el cos o en l'esperit, clamen per aconseguir el remei a la seva situació i mantenen sempre l'esperança d'aconseguir-ho.

Som conscients que no falten els problemes de tota mena que apareixen en la vida diària de les famílies, però, no obstant això, estem convençuts que la nostra esperança no es basa només en pronòstics improbables o en prediccions científiques. La nostra esperança rau en Déu, que ha revelat, en Jesucrist, de manera completa i definitiva, la seva voluntat d'estar amb l'ésser humà, de compartir la seva història per guiar tothom al seu regne d'amor i de vida. I aquesta gran esperança anima i, a vegades, corregeix les nostres esperances humanes. És cert que el disseny diví no es compleix automàticament perquè, en ser un projecte d'amor, genera llibertat i demana llibertat, que és, parafrasejant aquella frase del Quixot, allò més gran que l'ésser humà ha rebut. I això val en qualsevol circumstància en què ens trobem. També en les situacions de malaltia. El papa Francesc deia que com més ens endinsem en aquest misteri de gràcia, més trobarem la serenitat interior i podrem ser, alhora, instruments d'esperança, d'alegria i de consol per als nostres malalts. Alguns d'ells ja ho viuen i són grans mestres que ens sorprenen i ens enriqueixen amb l'acceptació de la seva experiència.

Cal recordar també que en algunes comunitats parroquials s'administra el sagrament de la Unció dels Malalts, que ajuda a ampliar la mirada a la situació de la malaltia i del sofriment en l'horitzó de la misericòrdia de Déu. A més, constitueix una festa per a tota la comunitat, sigui parroquial, hospitalària o de residències de gent gran, que la celebra amb alegria. Es pot rebre més d'una vegada al llarg de la vida i s'ha de convidar els familiars a compartir aquesta experiència de consol i d'esperança. Us aconsello que promogueu aquestes celebracions.

Amb la meua benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

L'Assemblea Diocesana

26 de maig de 2025

Estimats diocesans:

Dissabte que ve, dia 31, al matí, se celebrarà l'Assemblea diocesana a la Casa de l'Església. Es convoca cada any a la fi d'aquest mes amb l'objectiu de collir els fruits (iniciatives, activitats...) del curs pastoral diocesà que acaba. És cert que hi ha hagut altres convocatòries al llarg de l'any, com la Festa de l'Enviament, la Jornada del Jubileu a la Seu Vella, la Missa Crismal i moltes altres, però aquesta Assemblea final té un significat especial: combina reunió i estudi, oració i festa, i és una trobada general per compartir idees, dificultats i esperances entre tots els assistents que hi venen des dels diferents punts de la geografia de la diòcesi i des de tots els sectors pastorals amb vitalitat i presència entre nosaltres.

L'Assemblea és un esdeveniment molt estimat pels qui tenen alguna vinculació amb les diferents responsabilitats diocesanes. Porta molts anys de desenvolupament amb bons resultats pastorals, seguint sempre les orientacions pontifícies que es proposen en cada període i amb les seves aplicacions concretes a la nostra realitat diocesana i parroquial. En aquest sentit, els últims anys s'ha centrat en el Sínode que va convocar el papa Francesc l'any 2021, col·laborant-hi amb les aportacions que se'ns demanaven i treballant per grups els documents que ens arribaven des de la Secretaria Sinodal. També hem respost amb prestesa la proposta del Jubileu. No hi ha cap mena de dubte que la sintonia entre els diversos nivells afavoreix la unitat de criteris per aplicar els plans pastorals. Així mateix, es va recollir a la nostra diòcesi, de manera profitosa, la sèrie d'indicacions del Concili Provincial Tarraconense en què va participar un bon nombre de representants lleidatans. Evito recordar la síntesi de l'any passat perquè es va concretar en un document de treball que va ser objecte d'estudi en les diferents comunitats.

Com cada any s'ha proposat un lema distintiu per a aquesta Assemblea que serveix de fil conductor a les iniciatives i objectius que desitgem aconseguir. El d'enguany és «**Camí sinodal, camí d'esperança**», que pretén unir el que viu l'Església universal amb la nostra realitat diocesana. Quant al mètode, es busca que sigui molt participatiu: lectura individual, reunions en petits grups amb persones de procedències diferents, diàleg general i conclusions que serveixin per elaborar el projecte pastoral per al pròxim curs. Tot això amb la ponència inicial sobre les conclusions de l'últim Sínode i amb una altra que donarà a conèixer el treball fet l'any passat pels sectors de la diòcesi. Aquesta última vol ser una mena de revisió, d'acord amb les grans preocupacions i reptes que l'Església viu i es planteja.

Per a la primera intervenció comptarem amb la presència d'Eva Fernández, de la diòcesi de Santiago de Compostel·la, que ha viscut l'experiència del Sínode i és la presidenta de l'important moviment laical apostòlic de l'Acció Catòlica General, present en totes les diòcesis i que treballa a les comunitats parroquials. Per a la segona, donarem la veu a la directora del Secretariat de Confraries, Montserrat Sánchez, que tractarà de resumir el treball fet a la diòcesi. En totes dues ponències es buscarà la coincidència en els temes plantejats en l'Assemblea anterior i les preocupacions sinodals: l'espiritualitat en els moments i llocs de la reflexió i la pregària, l'evangelització com a responsabilitat de tots els batejats, la corresponsabilitat en totes les tasques pastorals, la renovació parroquial i la formació permanent de cadascú com un servei a la societat.

Aquesta nota serveix com a invitació a participar en aquesta Assemblea. Necessitem la veu de tothom.

Amb la meua benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Jornada Mundial de les Comunicacions Socials

1 de juny de 2025

Estimats diocesans:

Aquest diumenge els catòlics celebrem la solemnitat de l'Ascensió de Jesús al cel. També tenim fixada aquesta data per posar al centre el món de la comunicació, ja que les últimes paraules del Senyor es refereixen a anunciar el que Ell havia dit i havia fet. Una de les tasques dels periodistes és donar a conèixer esdeveniments i opinions als seus conciutadans per mitjà de la premsa escrita o audiovisual. És un treball fonamental en tota societat que vol ser lliure i democràtica. Té els seus riscos, però mereix el reconeixement i la gratitud de tots els que ens beneficiem d'aquest esforç.

Molts periodistes tenen sant Francesc de Sales com el seu Patró i l'Església el celebra el dia 24 de gener. Amb motiu d'aquesta festa els Delegats de totes les diòcesis es reuneixen per intercanviar opinions i experiències, escoltar ponències que ajudin a la seva reflexió i formació, i participar en algun esdeveniment interessant com, per exemple, el lliurament dels Premis Brau als professionals de les diferents modalitats comunicatives. L'assemblea d'enguany va ser especial perquè es va fer a Roma per commemorar el Jubileu dels periodistes, convocat pel papa Francesc. Allí ens vam reunir

els bisbes de la Comissió, els serveis tècnics i els delegats diocesans. Van ser tres dies molt emotius amb una trobada amb el Papa, la visita a l'oficina vaticana d'informació i una cordial i profitosa relació amb altres professionals del món.

En el meu comentari del passat 23 de febrer ja vaig fer referència a aquesta festa dels comunicadors socials i vaig anunciar el comentari del Missatge anual que el Papa escriu per a l'ocasió sobre la Jornada Mundial amb motiu de l'Ascensió. Ho faig avui, en unes circumstàncies especials per la defunció del papa Francesc. El seu Missatge és recollit pel nou papa Lleó XIV qui, en una massiva reunió de periodistes celebrada a l'Aula Pau VI el passat 12 de maig, després de la seva elecció, va expressar semblants paraules i desitjos per a tothom i va introduir el tema de la pau, la llibertat d'expressió i una clamorosa petició de llibertat per als periodistes empresonats en compliment de les seves obligacions professionals, exercint la feina encomanada per la societat i cercant i defensant la veritat.

En una espècie de línia continuista entre tots dos pontífexs us aporto un breu comentari al referit Missatge que porta com a títol la frase d'una carta de l'apòstol sant Pere: **«compartiu amb mansuetud l'esperança que hi ha en els vostres cors»**. Comença amb una referència al món d'avui marcat per la desinformació i la polarització que provoca turbulències i que contrasta amb l'alegria i esperança de l'Any Jubilar. El nostre temps genera por i desesperació, prejudici i rancor, fanatisme i fins i tot odi; el Jubileu, en canvi, anuncia l'esperança en una comunicació veraç, plena i digna per a tothom, i dedica especial atenció al fet que els professionals la facin amb delicadesa i respecte. La comunicació dels cristians, però també la general, hauria d'estar entreteixida de mansuetud, de proximitat, a l'estil dels companys de camí, seguint el Comunicador més gran de tots els temps, Jesús de Natzaret. El Papa recorda que l'esperança és sempre un projecte comunitari i que no s'ha d'oblidar mai el propi cor que parla a altres cors semblants intentant practicar una comunicació que sàpiga curar les ferides de la nostra humanitat.

Cal agrair i valorar el servei que ens presten els professionals de la comunicació més propers, que ens donen informació dels fets i ens ajuden a fer-nos-en una formació crítica.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

S'ha celebrat l'Assemblea Diocesana

8 de juny de 2025

El dissabte 31 de maig, es va celebrar l'Assemblea Diocesana a la Casa de l'Església del carrer Acadèmia de Lleida. Ens vam reunir més de dues-centes cinquanta persones de les parròquies, moviments apostòlics i comunitats de tota la diòcesi. Cada any des de en fa més de trenta, al final del curs s'organitza aquesta trobada que gaudeix de molt bona acceptació per part de la totalitat dels diocesans i es viu amb gran alegria per part dels participants.

A la que s'ha celebrat enguany s'ha viscut un doble canvi a l'estructura eclesial, l'elecció del papa Lleó XIV després de la defunció del papa Francesc i el nomenament de Mons. Daniel Palau Valero com a bisbe de Lleida que substitueix l'actual, que signa aquesta crònica. Això va servir a tots els presents per a la reflexió. Canviem les persones però roman l'Església al llarg dels segles. És molt important la marca personal de cada membre i la tasca que li correspon desenvolupar en diferents moments de la seva trajectòria, però som conscients que l'Església en el seu conjunt fa present Jesucrist i és l'Esperit Sant qui l'acompanya fins al final dels temps, en els moments esplendorosos i en les circumstàncies doloroses. De tot hi ha hagut a la història de l'Església. Els batejats mostrem permanentment el nostre amor a l'Església i participem amb alegria i esperança en la vida comunitària. Agraïm les aportacions de tots els seus membres però admirem el conjunt de la barca de Pere solcant els mars de la història amb els consols de Déu i les dificultats del món.

Després d'un treball en petits grups en arxiprestats i comunitats durant el curs i recollint els resultats de l'anterior Assemblea, es van exposar els continguts de quatre paraules que engloben tota la finalitat eclesial: Espiritualitat, Anunci, Acció caritativa i Formació. Tot això en el marc de la ponència elaborada per Eva Fernández, presidenta de l'Acció Catòlica General i participant en el Sínode passat. Vam aprofitar la seva experiència i la seva sàvia exposició per retornar a la nostra vida diocesana l'ímpetu que ha de tenir en l'actualitat. Escoltem també la relació d'iniciatives, preparada per l'Animadora de Comunitat Montse Sánchez, que les nostres comunitats han protagonitzat en el darrer any. Sincera avaluació i mirada al futur.

A més a més de les ponències, hi va haver un temps per al treball en petits grups on es va parlar de les diferents realitats diocesanes i de les dificultats actuals per a situar Jesucrist al centre de les motivacions socials. Tot plegat, en un clima de transparència i d'il·lusió per millorar en tots els sentits les comunitats actuals. És cert que cal fer un replantejament de l'activitat pastoral en el món rural, així com una acció més intensa en la comunicació

i l'acollida a les zones urbanes evitant la multiplicació d'actes litúrgics en una mateixa parròquia i propiciant l'acompanyament personal i familiar.

Al final del matí es va projectar en una pantalla el resultat dels diàlegs dels grups. Una gran riquesa d'iniciatives per a analitzar. Van ressaltar-ne alguna perquè tot el conjunt ha de ser estudiat amb detall per elaborar el Pla Pastoral del futur per a tota la diòcesi: predilecció pels desfavorits, divulgació d'allò que es fa a les parròquies, cada comunitat ha de tenir persones de referència que donin resposta a les necessitats, elaboració i informació dels serveis socio-caritatius de l'Església, foment d'una espiritualitat coherent i compromesa, formació en sinodalitat i treball en equip.

Cal assenyalar l'ambient que es va viure en tots els participants: alegria i festa per la trobada i nombrosa i entusiasta participació en tot allò que es va proposar. Gràcies a tots.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Benvinguda al nou Bisbe

15 de juny de 2025

Estimats diocesans:

El passat 21 de maig la Santa Seu va donar a conèixer el nom del nou bisbe de Lleida, Mons. Daniel Palau Valero, de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat. El seu últim encàrrec pastoral ha estat el de rector de Corbera de Llobregat i és degà de la Facultat de Teologia de Barcelona. La seva biografia combina la docència i la recerca amb el treball pastoral concret al capdavant d'una comunitat parroquial. Té una gran quantitat de publicacions que mostren l'interès des de sempre per tots dos àmbits i, per tant, és un estudiós amb clara vocació d'aplicar els seus coneixements a la realitat pastoral de cada dia.

L'endemà va passar el dia a la nostra diòcesi amb la finalitat de presentar-se i de conèixer-nos. Va tenir un primer contacte amb el Col·legi de Consultors de la diòcesi, una trobada amb els sacerdots i diaques, una roda de premsa amb els periodistes, un dinar a la casa sacerdotal i, finalment, una reunió amb alguns membres del Consell Episcopal per organitzar l'agenda del bisbe electe i informar-lo de l'agenda diocesana.

L'ordenació episcopal tindrà lloc a la Catedral el dissabte, 19 de juliol, a les 11 hores. Tota la comunitat diocesana està convidada a aquesta

celebració per expressar l'alegria i l'acció de gràcies pel nou pastor que el Senyor envia al seu poble. Fins a aquest dia la Santa Seu m'ha nomenat Administrador Apostòlic de la diòcesi.

Al FULL DOMINICAL de la setmana anterior es va publicar una salutació a tota la diòcesi que va titular "Una nova etapa diocesana" on el bisbe electe agraià el nou encàrrec que l'Església posa a les seves mans i, després d'algunes dades personals, exposava les seves impressions inicials sobre tots els estaments de la diòcesi i es posava a disposició per **fer camí amb** serenitat i esperança, que és la invitació que Déu ens fa per a créixer i madurar en la fe. Aquesta mateixa salutació es va publicar l'endemà a la premsa escrita i els altres mitjans de comunicació van recollir les seves idees en els informatius corresponents. Agraïm a tothom l'atenció prestada.

Avui desitjo convertir-me en portaveu de tots vosaltres per respondre a l'amable disponibilitat del nou bisbe amb paraules sinceres i concretes: alegria, acció de gràcies i esperança per la incorporació a aquesta diòcesi d'un pastor que continua en la línia de la successió apostòlica. Estem molt feliços per la inicial disposició de conèixer, aprofundir i renovar l'esperança en totes les parròquies, moviments i comunitats religioses. Tots volem atendre les seves orientacions i col·laborar en les seves iniciatives pastorals: comptarà sens dubte amb el nostre temps, amb les nostres capacitats i la nostra positiva disposició. El pas dels bisbes en cada diòcesi ens permet una reflexió sobre l'Església i sobre la mateixa comunitat que roman en el temps per anunciar i participar del Regne de Déu que va donar a conèixer el mateix Senyor.

L'Església és en Crist com un sagrament o signe i instrument de la unitat íntima amb Déu i de la unitat de tot el gènere humà (LG, 1) i continua la seva peregrinació «enmig de les persecucions del món i dels consols de Déu» com diu sant Agustí; i s'esforça per anunciar l'Evangelí a totes les persones, ja que en el moment present en comparteix el goig i l'esperança, la tristesa i l'angoixa, fixant més la mirada en els pobres i els afligits. Els bisbes són els servidors de tot el que han rebut de Crist per oferir-ho a la societat. Ja ho deia el nostre bisbe en l'esmentada salutació. Moltes gràcies. I que el Senyor li concedeixi llum per guiar aquesta comunitat que l'espera amb afecte i entusiasme.

Una afectuosa salutació en el Senyor.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe-Administrador Ap. de Lleida

Corpus i Càritas

22 de juny de 2025

Estimats diocesans:

Les dues paraules llatines que donen títol a aquest comentari són tan conegudes i repetides per tots nosaltres que no necessiten traducció. La primera es refereix al Cos de Crist i a tot el que Ell significa en la seva vida terrenal i la seva permanència amb nosaltres en l'Eucaristia. La segona fa referència a la caritat cristiana, distintiu de tot seguidor de Crist; és present d'una manera clara en els primers escrits dels Apòstols i continua present en la vida secular de l'Església. El que avui anomenem **Càritas** és una institució que organitza d'una manera actual la caritat de sempre. I ho fa a nivell internacional, dins de cada nació, en la diòcesi i en cada parròquia; és una capilaritat que ajuda a comprendre i acceptar a tots els nivells l'exigència del manament de Crist. Cap cristià pot al·legar ignorància, tots coneixen el servei de la seva missió.

En aquesta festa s'uneixen les dues dimensions essencials de la vida cristiana: la presència i adoració a Jesucrist i la preocupació pels germans més necessitats. I també en aquests moments, tots els nivells de **Càritas** fan una crida per implicar tothom en aquesta tasca i per donar compte de les iniciatives i actuacions de l'últim any.

Reprodueixo a continuació el text introductor que presenta la nostra institució caritativa en la **Memòria**, en paper i en format digital, que es distribueix arreu:

*És un gran motiu d'alegria i satisfacció donar a conèixer la **Memòria** que cada any presenta a la nostra societat, en nom de l'Església, la institució **Càritas Diocesana de Lleida**. Em sembla que amb aquestes paraules no caldria afegir res més, perquè aquesta institució és molt coneguda per tots els estaments del nostre entorn i és molt valorada la seva actuació constant i efectiva a favor dels més necessitats i exclosos. Perquè, a més, les persones concretes que fan possible tot això, participen en molts centres parroquials atenent amb amabilitat els qui s'hi adrecen cercant ajuda, col·laboren amb altres institucions civils o es responsabilitzen del personal contractat i dels voluntaris d'aquesta empresa evangèlica.*

La motivació de tots aquells que mouen les nostres Càritas rau, com explicava el papa Lleó XIV en una de les seves primeres intervencions, en l'amor i en la unitat. El Sant Pare ho afirmava amb convicció i el seu rostre transmetia seguretat i coherència. Molts oients aplaudien i se sentien propers i atrets per aquest missatge singular, sobradament conegut

per tots nosaltres, i que condueix a Jesucrist, el qual ens interpel·la i ens compromet amb el seu manament d'estimar Déu i els germans, oferint aquest do com un servei autèntic a tota la societat. També queda clara la seva petició d'unitat, quan l'expressa en l'oració al Pare Déu, en els moments previs a la seva mort. És un missatge contundent que llegim en l'evangelista sant Joan.

*Aquesta reflexió s'ajusta a la perfecció amb les accions que mostra aquesta **Memòria** que oferim a tothom en la festa del **Cos i Sang de Crist**, on la caritat és elevada a la categoria d'infinít en l'amor de Déu; i es realitza diàriament per part del conjunt de persones vinculades a la institució caritativa de l'Església, a les quals agraiïm sincerament la seva dedicació.*

Que les paraules, les dades i les intuïcions reflectides compleixin amb l'obligació de retre comptes anuals a la comunitat eclesial i a tota la societat i, com a conseqüència, promoguin l'esperança de millorar el nostre entorn i la casa comuna de tota la humanitat com un do de Déu.

Rebeu una afectuosa salutació.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe-Administrador Ap. de Lleida

Sant Pere, roca de la fe i pastor universal

29 de juny de 2025

Estimats diocesans:

El dia 29 de juny, que aquest any cau en diumenge, els catòlics celebrem amb gran alegria la solemnitat dels Apòstols Pere i Pau, dos pilars fonamentals de l'Església. Aquesta festa, centrada especialment en la figura de sant Pere, primer apòstol i primer Sant Pare, ens convida a contemplar amb ulls de fe el misteri de l'Església universal, nascuda de la creu de Crist i instituïda en la festa de Pentecosta, edificada sobre la roca ferma de la seva confessió davant les preguntes un xic sorprenents del mateix Jesús. Davant les seves respostes encertades i la seva sinceritat, Jesús escolta l'afirmació que és, alhora, un acte de fe i un programa de vida per a tot apòstol i seguidor seu: "Tu ets el Messies, el Fill del Déu viu" (Mt 16,16).

Pere, humil pescador de Galilea, fou escollit per Jesús per rebre les claus del Regne. Tot i les seves febleses —com la triple negació durant la nit de la passió—, va ser confirmat en la fe i enviat a pasturar el ramat del Senyor. La seva missió no fou una dignitat humana, sinó un servei arrelat

en l'amor: "Simó, fill de Joan, m'estimes?" (Jn 21,17). Aquest amor el va conduir a una entrega total, fins al martiri a Roma, on avui s'aixeca la Basílica Vaticana com a signe visible de la continuïtat apostòlica.

Cada any, en aquesta solemnitat, l'Església commemora el que s'anomena el Dia del Papa, recordant que el ministeri de Pere continua viu en el successor que l'Esperit Sant, mitjançant l'elecció dels cardenals, concedeix a l'Església. Enguany, els catòlics ho hem viscut amb una emoció especial per l'elecció recent del Papa Lleó XIV, qui ha rebut la feixuga però preciosa herència de guiar el Poble de Déu amb saviesa, humilitat i valentia evangèlica. Aquest mateix esdeveniment ha estat seguit per milions de persones com un gran espectacle, però alhora s'ha viscut amb profunda fe i alegria, acceptant el disseny del Salvador.

Des de la diòcesi de Lleida, unida al cor de l'Església universal, elevem la nostra pregària pel nou Pontífex. Demanem que sigui, com Pere, roca per sostenir-nos en la fe; i, com Pau, infatigable anunciador de l'Evangelí. Que l'Esperit Sant el guïi en temps de grans desafiaments, quan l'Església necessita pastors que no defalleixin, que escoltin, que estimin i que obrin camins de comunió.

La figura de sant Pere ens recorda que l'Església sobrepassa les fronteres administratives o polítiques: és una comunitat estesa pels cinc continents, però un sol Cos, una sola fe, un sol baptisme, units entorn de Crist i del Papa, signe visible d'aquesta unitat. El nostre amor per l'Església s'expressa en la comunió amb el seu pastor universal, però també en la pregària, en la col·laboració i en la disponibilitat per servir allí on el Senyor ens ho demani.

Desitjo que aquesta festa ens ajudi a redescobrir la nostra pertinença a una Església que no és fruit de cap projecte humà, sinó obra de l'Esperit. Una Església que avança enmig de la història, sovint entre dificultats i incomprendiments, però amb la confiança que el Senyor no l'abandona: "Tu ets Pere, i sobre aquesta pedra edificaré la meua Església, i les portes de l'infern no la podran vèncer" (Mt 16,18).

Tant de bo sapiguem viure aquesta jornada amb una mirada àmplia i universal. Fem arribar al Papa Lleó XIV el nostre afecte i la nostra sincera col·laboració. Preguem per ell, perquè Déu li concedeixi la força per confirmar-nos en la fe. I que, amb l'exemple de sant Pau, sapiguem també nosaltres renovar cada dia la nostra adhesió a Crist i a la seva Església, anunciant a tothom, sense por i amb convicció, allò que representen en favor de tota la humanitat.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe-Administrador Ap. de Lleida

Comunicat de la reunió núm. 258

Els dies 12, 13 i 14 de febrer de 2025 ha tingut lloc la reunió núm. 258 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), a l'edifici del Seminari de Tortosa.

A aquesta reunió hi han participat per primera vegada: Mons. Josep-Lluís Serrano Pentinat, bisbe coadjutor d'Urgell; i Fra Xabier Gómez Garcia, OP, bisbe de Sant Feliu de Llobregat.

1. Els bisbes han rebut la visita del Sr. Ramon Bassas, Director general d'Afers religiosos de la Generalitat de Catalunya, amb qui han mantingut un diàleg a partir de la mirada sobre la realitat a nivell del nostre país; les propostes que la Direcció general pot oferir en un diàleg compartit a partir dels reptes i els desafiaments que aquesta realitat planteja; i els possibles camins de col·laboració, sense amagar les dificultats que s'han plantejat en alguns moments.

2. Han rebut la visita del fins ara President de Càritas Catalunya, el Sr. Francesc Roig Queralt, i el nou president, el Sr. Salvador Busquets Vila. Ha estat ocasió de valorar el treball fet fins ara i plantejar les línies d'actuació que es volen continuar o potenciar en el futur proper en relació a la col·laboració de les diverses Càritas diocesanes.

3. D'altra banda s'ha rebut el matrimoni, el Sr. Xavier Vallés i la Sra. Maite Monlleó, que a partir de la seva experiència personal han plantejat la necessitat de sensibilitzar la comunitat cristiana i de retruc el conjunt de la societat sobre el fet de la prematuritat i el dol gestacional, neonatal i perinatal, un fet que afecta les famílies que ho han patit i ho pateixen. Els bisbes han suggerit un treball amb les delegacions diocesanes de Pastoral de la Salut, i de Família i Vida.

4. També hi ha participat el Dr. Jordi Sardà Pons, ecònom de l'Arquebisbat de Tarragona, que ha presentat l'estat de comptes de la CET de l'any 2024 i el pressupost previst per a aquest any 2025.

5. Finalment han rebut la visita del Sr. Òscar Bardají, delegat diocesà de Mitjans de comunicació social de l'arquebisbat de Tarragona, que ha compartit amb els bisbes la realitat i els reptes en relació amb la informació religiosa, especialment en els mitjans de comunicació (televisió; ràdio; publicacions d'informació diàries tant en format físic com a través de webs).

6.- D'acord amb els Estatuts de la CET, s'han renovat les responsabilitats dels bisbes en els diversos àmbits pastorals interdiocesans que hi ha constituïts. El llistat d'aquests àmbits i el bisbe que els presideix per als propers cinc anys es pot consultar al final d'aquesta nota.

D'altra banda, s'ha vist la conveniència, davant la realitat social que vivim, de crear un nou àmbit dedicat a «Migracions i Pastoral Intercultural», que ha assumit Fra Xabier Gómez Garcia, OP, bisbe de Sant Feliu de Llobregat, que haurà de coordinar i impulsar el treball interdiocesà a partir de les realitats pastorals ja existents en algunes de les diòcesis catalanes.

7.- D'altra banda s'han plantejat propostes per al treball de la recepció del Sínode: «Per una Església sinodal: comunió, participació, missió», a cada una de les diòcesis i en el conjunt de l'Església catalana; així com també com acollir i aterrar el treball proposat en el recent Congrés de vocacions: «Per a qui soc?», organitzat per la Conferència Episcopal Espanyola, els passats 7, 8 i 9 de febrer.

8.- Finalment s'han revisat diverses iniciatives pastorals interdiocesanes que han estat realitzades des de la darrera reunió, com la trobada del clergat de Catalunya del 30 d'octubre passat amb motiu del mil·lenari del Monestir de Montserrat; així com iniciatives que fa temps que s'estan treballant o noves iniciatives: la celebració ecumènica del 1.700 aniversari del Concili de Nicea; la celebració del 25è aniversari de la instauració del catecumenat a Catalunya, serveis diocesans que acullen, acompanyen i ajuden a la preparació de les persones que volen esdevenir cristianes en edat adulta; una trobada de joves amb motiu del mil·lenari del Monestir de Montserrat, prevista per al 25 d'octubre vinent; i la represa de l'activitat del Concurs Bíblic, obert aquesta ocasió no només a l'àmbit escolar sinó també a l'universitari.

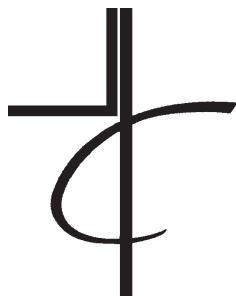
El darrer dia va tenir un caire més lúdic i de convivència amb la visita al delta de l'Ebre, lloc emblemàtic de la diòcesi tortosina que ha acollit aquesta reunió.

Barcelona, 21 de febrer de 2025

127 Assemblea Plenària

Nota de premsa

4 d'abril de 2024

Los obispos españoles han celebrado su 127ª Asamblea Plenaria del 31 de marzo al 3 de abril en la sede de la Conferencia Episcopal Española (CEE). El secretario general, Mons. Francisco César García Magán, informa en rueda de prensa, el viernes 4 de abril, de los trabajos que se han realizado en este encuentro.

Esta Asamblea ha coincidido con el día asignado por el Consejo de Conferencias Episcopales de Europa a la CEE en la jornada que convoca durante el tiempo de Cuaresma «para orar por las víctimas de la guerra e invocar al Señor «una paz justa y duradera especialmente para Ucrania y Tierra Santa». Con estas intenciones se celebró la eucaristía del último día, presidida por Mons. Fernando Prado, obispo de San Sebastián.

También ha coincidido la Plenaria con el cambio de destino del nuncio apostólico en España, Mons. Bernardito Auza, recién nombrado representante pontificio ante la Unión Europea. En la sesión inaugural, el presidente de la CEE, Mons. Luis Argüello, agradeció el trabajo realizado en estos cinco años. Un agradecimiento que se materializó con la entrega de un obsequio en nombre de toda la CEE, los cuatro volúmenes de la Liturgia de las Horas en castellano, personalizado con su escudo episcopal.

Mons. Luis Argüello, en el discurso inaugural, repasó las cuestiones fundamentales para la Iglesia en España y su relación con la sociedad contemporánea.

Después tomó la palabra Mons. Auza que agradeció “de corazón” a los obispos españoles estos años en los que ha “compartido alegrías y penas de la sociedad y de la Iglesia española”. Además, trasladó en nombre de Su Santidad, “un vivo agradecimiento por las oraciones ofrecidas al Señor por su salud en este tiempo de convalecencia”.

Participantes en la Asamblea

En esta Asamblea han participado todos los obispos miembros de pleno de derecho y el administrador diocesano de Albacete, Julián Ros. Además de varios obispos eméritos que tienen voz, pero no voto.

Se han incorporado a la Plenaria el obispo de Sant Feliu de Llobregat, Mons. Xabier Gómez García, OP, y los dos obispos auxiliares de Valencia, Mons. Fernando Enrique Ramón Casas y Mons. Arturo Javier García

Pérez. Mons. Gómez García se ha incorporado a la Comisión Episcopal para la Pastoral social y la Promoción humana; Mons. Ramón Casas, a la Comisión Episcopal para la Educación y Cultura; y Mons. García Pérez, a la Comisión Episcopal para las Misiones y Cooperación con las Iglesias. Además, el obispo coadjutor de Urgel Mons. Josep-Lluís Serrano Pentinat se ha inscrito al Consejo Episcopal de Asuntos Jurídicos.

Los obispos electos de San Cristóbal de La Laguna (Tenerife), Mons. Eloy Alberto Santiago; de Albacete, Mons. Ángel Román Idígoras; y de Huesca y de Jaca, Mons. Pedro Aguado Cuesta SChP, han participado en la sesión inaugural.

Líneas pastorales y aplicación del documento final del Sínodo

Uno de los temas del orden del día ha sido definir las líneas pastorales que marcarán el trabajo de la CEE en el cuatrienio 2026-2030. Como punto de partida, se han recogido las aportaciones de la Comisión Permanente de febrero, que ya trabajó sobre este tema. También se ha propuesto incorporar las consideraciones del Documento Final de la XVI Asamblea General del Sínodo de los Obispos, que ahora tienen que aplicarse en las Iglesias particulares.

Siguiendo la metodología de trabajo del Sínodo, que ya se aplicó en la Plenaria anterior, este punto se ha desarrollado según el formato de “conversación en el Espíritu”. Así, después de una breve presentación de Mons. Argüello, los obispos se han distribuido en grupos. Cada miembro del grupo, en una primera ronda, ha compartido sus aportaciones sobre el tema de la conversación. En una segunda ronda, se han subrayado algunos aspectos que resuenan con más fuerza en el grupo. En la tercera ronda, se han recogido tres sugerencias concretas, que después se han expuesto reunidos de nuevo en Asamblea Plenaria.

Además, se ha elegido a Mons. Francisco Conesa como referente de la CEE para la fase de aplicación del Sínodo de los obispos.

Actividad de las Oficinas para la Protección de Menores en 2024

El servicio de Coordinación y Asesoramiento de las Oficinas para la Protección de Menores ha presentado el resumen de la actividad realizada por estas Oficinas en el 2024. En el ámbito de la prevención, las oficinas de protección de menores y prevención de abusos han recogido que se ha ofrecido formación a través de las diócesis y congregaciones religiosas a 225.000 personas:

- a. 130.000 niños y adolescentes,
- b. 43.000 profesores
- c. 20.000 padres,

- d. 18.600 agentes de pastoral (catequistas, monitores de tiempo libre, etc.)
- e. 5.000 sacerdotes,
- f. 1.800 consagrados no sacerdotes,
- g. 800 seminaristas y consagrados en formación, etc.

También han acogido nuevos testimonios de abusos. En concreto 146. De ellos, 94 no han tenido recorrido judicial, por fallecimiento del victimario o prescripción del delito. Y estos pueden tener su cauce en la Comisión Asesora de Reparación Integral del plan PRIVA. El resto tienen recorrido judicial y se acompañan también desde las oficinas de protección de menores.

Modelo unificado de rendición de cuentas

La vicesecretaría para Asuntos Económicos, además de las cuestiones habituales de seguimiento, ha presentado el documento «Modelo de rendición de cuentas económicas y de actividades de las entidades de la Iglesia en España».

El objetivo es que todas las instituciones tengan un modelo homologado de rendición de cuentas, de recogida de datos económicos y de la actividad que desarrollan las parroquias y otras instituciones eclesiales. Los obispos han aprobado el documento como texto base que se va a someter a consultas a las distintas entidades de la Iglesia para su presentación definitiva en una próxima Asamblea Plenaria.

Los obispos también han conocido el nombramiento de Paula Alió Alonso como administradora general de la Conferencia Episcopal Española, cuyas competencias fueron aprobadas por el Consejo Episcopal de Economía el lunes 31 de marzo.

Temas presentados por las Comisiones Episcopales y otros organismos de la CEE

También se han abordado distintos temas que han llevado a la Plenaria las Comisiones Episcopales y otros organismos de la CEE.

Declaración sobre el 1.700 aniversario del Concilio de Nicea

La Subcomisión Episcopal para las Relaciones Interconfesionales y el Diálogo Interreligioso sigue avanzando en la preparación del acto ecuménico, que tendrá lugar en la Plenaria de noviembre, con motivo del 1.700 aniversario del Concilio de Nicea, considerado como el primer concilio ecuménico de la Iglesia católica.

En este acto se hará pública una Declaración conjunta con el resto de las confesiones cristianas en España. La Asamblea Plenaria ya ha aproba-

do el documento que presentará, para consensuar, esta Subcomisión que preside Mons. Ramón Valdivia.

Regulación del Consejo General de la Iglesia en la Educación

La Plenaria también ha dado el visto bueno a la regulación del «Consejo General de la Iglesia en la Educación». Con este Consejo, que comienza así su andadura, la Comisión Episcopal para la Educación y Cultura, que preside Mons. Alfonso Carrasco, quiere dar continuidad al camino que se emprendió en el Congreso *La Iglesia en la Educación. Presencia y Compromiso*, de febrero de 2024.

Entre sus objetivos está abordar de manera conjunta los grandes desafíos que las entidades educativas católicas afrontan en la actualidad (más información en la web de la CEE).

Proyecto “Recordar la santidad en la Iglesia particular”

El papa Francisco hacía pública el 16 de noviembre de 2024 una Carta *para el recuerdo en las Iglesias particulares de sus Santos, Beatos, Venerables y Siervos de Dios*. En este escrito, exhorta a las Iglesias locales a que, desde este año, con motivo del Jubileo, cada 9 de noviembre recuerden a las figuras de santidad de sus respectivos territorios. También señala que las Conferencias Episcopales podrán desarrollar y proponer indicaciones y orientaciones pastorales.

Recogiendo esta invitación, la oficina para las Causas de los Santos trabaja en el proyecto “Recordar la santidad en la Iglesia particular”. Su directora, Lourdes Grosso, M.Id, ha llevado a la Plenaria el documento en el que se proponen unas orientaciones pastorales y algunas iniciativas que puedan ayudar a las diócesis en la pastoral de la santidad. El texto ha sido aprobado y se presentará próximamente.

Catecumenado de adultos

También ha intervenido en la Plenaria el presidente de la Comisión Episcopal para la Evangelización, Catequesis y Catecumenado, Mons. José Rico Pavés, para hacer balance de los 25 años de trabajo del departamento del Catecumenado de adultos. El repaso a estos años ha servido, además, para valorar la situación actual de este Catecumenado y para presentar unas propuestas con las que seguir impulsando y animando en las diócesis la iniciación cristiana de los adultos que solicitan el bautismo.

Textos litúrgicos de la memoria de santa Teresa de Calcuta

El presidente de la Comisión Episcopal para la Liturgia, Mons. Leonardo Lemos, ha presentado a la Plenaria la traducción en castellano, catalán, euskera y gallego de los textos litúrgicos de la memoria de santa Teresa de

Calcuta que se celebra cada 5 de septiembre. Tras su aprobación, se remitirán al Dicasterio para el Culto Divino y la Disciplina de los Sacramentos para su *confirmatio* y poder incorporarlos en el Misal y la Liturgia de las Horas.

Otros asuntos del orden del día

El arzobispo de Santiago de Compostela, Mons. Francisco José Prieto, ha adelantado las propuestas pastorales que están programando para finales de este año en el Santuario de Fátima en Pontevedra con motivo del centenario de las apariciones de la Virgen María a sor Lucía. También se ha detallado el estado de las reformas de este Santuario, que se están realizando bajo la supervisión de Luis Manuel Romero, responsable de este lugar en nombre de la CEE.

La Comisión Episcopal para el Clero junto con la vicesecretaría para Asuntos económicos ha presentado un informe sobre la situación de los obispos eméritos, la responsabilidad de su cuidado y su actividad eclesial.

Los obispos han recibido información por parte del rector de la Iglesia Nacional Española Santa María in Monserrato, en Roma, Mons. José Jaime Brosel, para detallar las actividades y proyectos que se están llevando a cabo en este año especial para la institución, pues ha sido designada “iglesia jubilar” y celebra el 75 aniversario de la creación de su centro de estudios.

En el capítulo dedicado a las asociaciones nacionales, la Plenaria ha aprobado la modificación de los Estatutos de la Juventud Estudiante Católica (JEC) y de DIDANIA — Federación de Entidades cristianas de tiempo libre. Además, se ha dado el visto bueno a la modificación de los estatutos del Colegio Español de San José de Roma.

Congreso Nacional de Vocaciones

Missatge del Sant Pare Francesc

«¿Para quién soy? Asamblea de llamados para la misión»

Queridos hermanos y hermanas:

Quiero unirme a la celebración de este Congreso Nacional de Vocaciones que han querido titular: «¿Para quién soy? Asamblea de llamados para la misión», agradeciendo a todos los que trabajan por las vocaciones en las amadas tierras de España. En primer lugar, a aquellos que se desempeñan en esta tarea enviados por sus obispos o superiores, ya sea trabajando en los centros de formación o simplemente acompañando a los jóvenes. También a los que, con su ejemplo de vida, hacen visible y —me atrevería a decir— contagioso el entregarse con generosidad y confianza al proyecto que Dios tiene para cada uno de nosotros. Sin olvidar aquí a quienes con su oración y sacrificio obtienen de Dios abundantes gracias para que los pastores y las ovejas, los maestros y los discípulos nos vayamos configurando a la medida del Corazón de Cristo.

Me ha alegrado que el lema del Congreso recoja las palabras de la Exhortación apostólica postsinodal *Christus vivit*. «Muchas veces —nos dice el documento—, en la vida, perdemos tiempo preguntándonos: “Pero, ¿quién soy yo?”»; no llegamos, sin embargo, a la pregunta fundamental: “¿Para quién soy yo?”. Eres para Dios, sin duda. Pero Él quiso que seas también para los demás, y puso en ti muchas cualidades, inclinaciones, dones y carismas que no son para ti, sino para otros» (n. 286).

Al releer estas palabras me vino a la mente la escena del joven rico que le pregunta al Señor qué tiene que hacer para alcanzar la vida eterna. En su respuesta, el Señor nos hace ver, con una dulce pedagogía, que la bondad a la que aspiramos no se consigue cumpliendo requisitos y alcanzando objetivos y, aunque hayamos tratado de realizar todo esto desde nuestra juventud, siempre nos faltará algo muy simple, el don total de nosotros mismos, el seguir a Jesús en la prueba del amor más grande.

Es lo que le pide al joven rico: «anda, vende lo que tienes, y dáselo a los pobres, así tendrás un tesoro en el cielo, y luego ven y sígueme» (Mc 10,21). Parecería que un reclamo así hace referencia sólo a un determinado tipo de vocación específica, sólo a quienes se sienten llamados a abrazar la radicalidad de la pobreza evangélica. Pero no es verdad, lo podemos escu-

char dirigido a cada uno de nosotros. Todos somos administradores de los dones de gracia y de naturaleza que el Señor nos ha regalado, y nuestros talentos son para ponerlos en el banco y sacar interés, nuestros bienes para venderlos, de forma que el fruto llegue a los demás.

Pensemos en la DANA que golpeó varias regiones de España a finales de octubre. Una situación que nos interpela profundamente, y que deja al vivo la idea de “para quién soy”. Cuántos testimonios de valentía, de solidaridad, de ver que en ese contexto lo que tengo, lo que soy, tiene un propósito concreto: los otros. Y cuando no es así, se ve claro el amargor, el clamor de la tierra y de Dios que nos reclaman: “¿No eras tú responsable de tu hermano?” (cf. *Gn* 4,8-11). Por el contrario, todo lo que hayamos sido capaces de dar, nos los encontraremos como joyas preciosas engastadas en las entrañas de misericordia de su divino Corazón (cf. S. Juan Bautista de la Concepción, *Obras* III, 368).

Es curioso que el joven rico del Evangelio no se plantea a quién le envía Jesús, no le preocupa qué o cómo hará cuando esté con ellos; se preocupa de sus bienes, de lo que tiene, de lo que ha hecho, de lo que pretende conseguir, por más que parezca que está buscando la vida eterna. Todo su mundo termina en él y esto no le satisface, es más, a pesar de tener tanto se aleja entristecido porque no es capaz de dar el paso de la donación. No supo invertir en el negocio esencial al que Dios le invitaba. Que distinto el testimonio de todos esos jóvenes que, como hemos visto en la catástrofe de la DANA, en la acogida de los migrantes o del volcán de La Palma, son los primeros en ponerse manos a la obra.

Sigamos, en el discernimiento de la propia vocación, ese ejemplo para captar el valor de los bienes espirituales o materiales que estamos llamados a gestionar. Como aquel administrador deshonesto de la parábola recogida por san Lucas no los “derrochemos”, usándolos para alejar a los demás de nosotros y de Dios, sino busquemos poder decir que no nos debemos más que amor (cf. *Rm* 13,8). Así lo hace el personaje de la parábola: “¿Cuánto debes, no a mí, sino a mi Señor? —Toma tu recibo” (cf. *Lc* 16,6), que estos bienes sean para unir y no para dividir.

No pensemos que lo que tenemos no es suficiente, tampoco los apóstoles tenían “oro ni plata” pero, después de recibir el Espíritu Santo, tratan de percibir la necesidad del pobre paralítico del templo (cf. *Hch* 3,1-8), incluso por encima de sus expectativas. No le dan dinero, sino que lo invitan a “mirarlos”, a ver el ejemplo de su pobreza y, captada su atención, le piden que se levante de su postración. Pedro lo deja claro a todos: no fueron ellos, sino Jesús, quien hizo el milagro.

En otro contexto, es Felipe el que se encuentra con un ministro del tesoro real que, a pesar de venir al templo a adorar al verdadero Dios y

estar versado en las Escrituras, no era capaz de entender el misterio de la cruz que Isaías narra en el relato del Siervo de Yahvé. Del mismo modo que en el caso de Pedro, Felipe, movido por el Espíritu, consigue ver la necesidad del otro y, por encima de sus expectativas, anunciarle a Jesús, en la Palabra y los sacramentos, atendiendo una pobreza que no es material sino espiritual (cf. *Hch* 8,27-35).

Pidamos hermanos en este Congreso de Vocaciones una mirada capaz de percibir la necesidad del hermano, no en abstracto, sino en lo concreto de unos ojos que se clavan en nosotros como los del paralítico del templo. En la oficina, en la familia, en el apostolado, en el servicio, lleven a Dios allí donde Él los envíe, esa es nuestra vocación. Con la pregunta “¿para quién soy?”, nos introducimos en el misterio de Dios y de su proyecto sobre nosotros, pero no tengan miedo y abandónense a la voluntad divina, el Espíritu los sorprenderá a cada paso, haciéndoles bajar del tren de la vida, como a santa Teresa de Calcuta, para reducir las distancias que los separan de Dios y del hermano, para cambiar sus rumbos y encontrar a Jesús en el abrazo de aquel al que son enviados.

Que Jesús los bendiga y la Virgen Santa los cuide. Y no se olviden de rezar por mí.

Fraternalmente,

Roma, San Juan de Letrán, 7 de enero de 2025.

Franciscus

XI Jornada Mundial de Pregària i Reflexió contra el tràfic de persones

Missatge del Sant Pare Francesc

Ambaixadors d'esperança: junts contra el tràfic de persones

Benvolguts germans i germanes!

Amb alegria m'uneixo a vosaltres en l'XI Jornada Mundial de Pregària i Reflexió contra el Tràfic de Persones. Aquest esdeveniment coincideix amb la memòria litúrgica de santa Josefina Bakhita, dona sudanesa i religiosa, que va ser víctima del tràfic de persones quan era petita i s'ha convertit en un símbol del nostre compromís contra aquest terrible fenomen. En aquest any jubilar, recorrem també junts, com «pelegrins d'esperança», el camí contra el tràfic de persones.

Però, com podem continuar alimentant l'esperança davant els milions de persones, especialment dones i nens, joves, migrants i refugiats, atrapats en aquesta esclavitud moderna? On podem trobar un nou impuls per a combatre el comerç d'òrgans i teixits humans, l'explotació sexual de nens i nenes, els treballs forçats, inclosa la prostitució, el tràfic de drogues i d'armes? Com podem registrar tot això en el món i no perdre l'esperança? Només elevant la nostra mirada a Crist, la nostra esperança, podem trobar la força per a un compromís renovat que no es deixi vèncer per la dimensió dels problemes i els drames, sinó que s'esforci en la foscor per encendre rajos de llum, que junts puguin il·luminar la nit fins que es faci de dia.

Els joves de tot el món que lluiten contra el tràfic ens ofereixen un exemple: ens diuen que hem de convertir-nos en ambaixadors d'esperança i actuar junts, amb tenacitat i amor; que hem de ser al costat de les víctimes i dels supervivents.

Amb l'ajuda de Déu, podem evitar acostumar-nos a la injustícia, allunyar-nos de la temptació de pensar que alguns fenòmens no poden erradicar-se. L'Esperit del Senyor ressuscitat ens sosté per a promoure amb valentia i eficàcia iniciatives adreçades a debilitar i contrarestar els mecanismes econòmics i criminals que es beneficien del tràfic i de l'explotació. Ens ensenya sobretot a posar-nos a l'escolta de les persones que han estat víctimes del tràfic, amb proximitat i compassió, per ajudar-les a posar-se dretes, a recuperar-se i, juntament amb elles, identificar els millors camins per a alliberar altres afectats i fer prevenció.

El tràfic de persones és un fenomen complex, en evolució constant, i està alimentat per les guerres, els conflictes, la fam i les conseqüències

del canvi climàtic. Per consegüent, requereix respostes globals i un esforç comú, a tots els nivells, per a contrarestar-lo.

Us convido, per tant, a tots vosaltres, especialment els representants dels governs i de les organitzacions que compartiu aquest compromís, a unir-se a nosaltres, animats per la pregària, per a promoure iniciatives en defensa de la dignitat humana, per l'eliminació del tràfic d'éssers humans en totes les seves formes i per la promoció de la pau en el món.

Junts —confiant en la intercessió de santa Bakhita— aconseguirem fer un gran esforç i crear les condicions per tal que el tràfic de persones i l'explotació siguin proscriïts i que sempre prevalgui el respecte dels drets humans fonamentals, en el reconeixement fraternal de la nostra humanitat comuna.

Germanes i germans, us dono les gràcies per la valentia i la tenacitat amb què tireu endavant aquesta obra, implicant-hi moltes persones de bona voluntat. Continueu endavant amb l'esperança en el Senyor, que camina amb vosaltres! Us beneixo de cor. Prego per vosaltres i us demano que pregueu per mi.

Vaticà, 4 de febrer de 2025

Franciscus

A los participantes en la Asamblea Plenaria de la Comisión Pontificia para la protección de los menores

Missatge del Sant Pare Francesc

[24-28 de marzo de 2025]

Queridos hermanos y hermanas:

Les envío de corazón mi saludo y algunas indicaciones para su precioso servicio. De hecho, este es como «oxígeno» para las iglesias locales y las comunidades religiosas, porque donde hay un niño o una persona vulnerable a salvo, allí se sirve y se honra a Cristo. En la trama cotidiana de su trabajo, sobre todo en los ámbitos más desfavorecidos, se concreta

una verdad profética: la prevención de los abusos no es una manta que se extiende sobre las emergencias, sino uno de los cimientos sobre los que se construyen comunidades fieles al Evangelio. Por eso les expreso mi gratitud.

Su trabajo no se reduce a protocolos que aplicar, sino que promueve medidas de protección: una formación que educa, controles que previenen, una escucha que devuelve la dignidad. Cuando implementan prácticas de prevención, incluso en las comunidades más remotas, están escribiendo una promesa: que cada niño, cada persona vulnerable, encontrará en la comunidad eclesial un ambiente seguro. Este es el motor de lo que debería ser para nosotros una conversión integral. Hoy les pido tres compromisos:

1. Hacer crecer el trabajo conjunto con los dicasterios de la Curia romana.

2. Ofrecer a las víctimas y a los supervivientes hospitalidad y cuidado de las heridas del alma, al estilo del buen samaritano. Escuchar con el oído del corazón, para que cada testimonio no encuentre registros que rellenar, sino *entrañas de misericordia* de las que renacer.

3. Construir alianzas con realidades extraeclesiales —autoridades civiles, expertos, asociaciones—, para que la protección se convierta en un lenguaje universal.

En estos diez años han hecho crecer en la Iglesia una red de seguridad. ¡Sigán adelante! Sigán siendo centinelas que velan mientras el mundo duerme. Que el Espíritu Santo, maestro de la memoria viva, nos preserve de la tentación de archivar el dolor en lugar de sanarlo.

Les agradezco su recuerdo en la oración. Yo también los acompaño y pido al Señor y a la Santísima Virgen que los sostengan, para que puedan continuar con dedicación y esperanza el camino emprendido.

Roma, Policlínico «A. Gemelli», 20 de marzo de 2025

Franciscus

A los participantes en el Seminario “Evangelizar con las familias de hoy y de mañana. Desafíos Eclesiológicos y Pastorales”

Organizado por el Dicasterio para los laicos, la familia y la vida

Missatge del Sant Pare Lleó XIV

[2-3 de junio de 2025]

¡Queridos hermanos y hermanas!

Me alegra que, al día siguiente de la celebración del Jubileo de las Familias, de los Niños, de los Abuelos y los Ancianos, un grupo de expertos se haya reunido en el Dicasterio para los laicos, la familia y la vida para reflexionar sobre el tema: Evangelizar con las familias de hoy y de mañana. Desafíos eclesiológicos y pastorales.

Este tema expresa bien la preocupación materna de la Iglesia para las familias cristianas presentes en todo el mundo: miembros vivos del Cuerpo místico de Cristo y primer núcleo eclesial al que el Señor encomienda la transmisión de la fe y del Evangelio, especialmente a las nuevas generaciones.

La pregunta profunda sobre el infinito escrita en el corazón de todo hombre pone a los padres y a las madres la tarea de hacer a los propios hijos conscientes de la Paternidad de Dios, según lo que escribía san Agustín: «Porque en Ti está la fuente de la vida; En Tu luz vemos la luz» (Confesiones, XIII, 16).

El nuestro es un tiempo caracterizado por una creciente búsqueda de espiritualidad, que se encuentra especialmente en los jóvenes, deseos de relaciones auténticas y de maestros de vida. Precisamente por eso es importante que la comunidad cristiana sepa mirar a lo lejos, convirtiéndose en guardiana, ante los desafíos del mundo, del anhelo de fe que anida en el corazón de cada uno.

Y es particularmente urgente, en este esfuerzo, dirigir una atención especial a esas familias que, por varios motivos, están espiritualmente más alejadas: a esas que no se sienten involucradas, que dicen no estar interesadas, o que se sienten excluidas de los recorridos comunes, pero aun así quieren de alguna manera ser parte de una comunidad, en la que crecer y con la que caminar. ¡Cuántas personas, hoy, ignoran la invitación al encuentro con Dios!

Lamentablemente, frente a esta necesidad, una cada vez más difundida “privatización” de la fe impide a menudo a estos hermanos y hermanas conocer la riqueza y los dones de la Iglesia, ¡lugar de gracia, de fraternidad y de amor!

Así, incluso con sanos y santos deseos, mientras buscan sinceramente puntos de apoyo para subir los senderos hermosos de la vida y de la alegría plena, muchos terminan confiando en falsos asideros que, no soportando el peso de sus instancias más profundas, les dejan resbalar de nuevo hacia abajo, alejándoles de Dios y haciéndoles naufragar en un mar de solicitudes mundanas.

Entre ellos hay padres y madres, niños, jóvenes y adolescentes, a veces alienados por modelos de vida ilusorios, donde no hay espacio para la fe, a cuya difusión contribuye en gran medida el uso distorsionado de medios en sí potencialmente buenos – como las redes sociales – pero dañinos cuando se convierten en vehículo de mensajes engañosos.

Pues bien, lo que mueve a la Iglesia en su esfuerzo pastoral y misionero es precisamente el deseo de ir a “pescar” esta humanidad, para salvarla de las aguas del mal y de la muerte a través del encuentro con Cristo.

Quizás muchos jóvenes, que hoy en día optan por la convivencia en lugar del matrimonio cristiano, necesitan en realidad a alguien que les muestre de manera concreta y comprensible, sobre todo con el ejemplo de vida, qué es el don de la gracia sacramental y qué fuerza proviene de él; que les ayude a comprender «la belleza y la grandeza de la vocación al amor y al servicio de la vida» que Dios da a los esposos (San Juan Pablo II, *Exhortación Apostólica Familiaris consortio*, 1).

Del mismo modo, muchos padres, al educar a sus hijos en la fe, necesitan comunidades que les sostengan en la creación de las condiciones para que puedan encontrarse con Jesús, «lugares en los que se realiza esa comunión de amor que encuentra su fuente última en Dios mismo» (Francisco, Audiencia general, 9 de septiembre de 2015).

La fe es, ante todo, respuesta a una mirada de amor, y el mayor error que podemos cometer como cristianos es, en palabras de san Agustín, «pretender que la gracia de Cristo consista en su ejemplo y no en el don de su persona» (Contra Iulianum opus imperfectum, II, 146). Cuántas veces, en un pasado quizás no tan lejano, hemos olvidado esta verdad y presentado la vida cristiana principalmente como un conjunto de preceptos que deben respetarse, sustituyendo la maravillosa experiencia del encuentro con Jesús, Dios que se nos entrega, por una religión moralista, onerosa, poco atractiva y que, en cierto modo, que no puede realizarse en la concreción de la vida cotidiana.

En este contexto, corresponde ante todo a los obispos, sucesores de los apóstoles y pastores del rebaño de Cristo, echar la red al mar convirtiéndose en «pescadores de familias». Sin embargo, los laicos también están llamados a participar en esta misión, convirtiéndose, junto con los ministros ordenados, en «pescadores» de parejas, jóvenes, niños, mujeres y hombres de toda edad y condición, para que todos puedan encontrar al Único que puede salvar. De hecho, cada uno de nosotros, en el Bautismo, es constituido Sacerdote, Rey y Profeta para sus hermanos, y se convierte en «piedra viva» (cf. 1 P 2,4-5) para la construcción del edificio de Dios «en la comunión fraterna, en la armonía del Espíritu, en la coexistencia de la diversidad» (Homilía, 18 de mayo de 2025). Os invito, por tanto, a uniros a los esfuerzos con los que toda la Iglesia va en busca de estas familias que, solas, ya no se acercan; para entender cómo caminar con ellas y cómo ayudarlas a encontrar la fe, convirtiéndose a su vez en «pescadores» de otras familias. No os desaniméis ante las situaciones difíciles que enfrentaréis. Es cierto que hoy las familias están heridas de muchas maneras, pero «el Evangelio de la familia alimenta también estas semillas que todavía esperan madurar, y tiene que hacerse cargo de los árboles que han perdido vitalidad y necesitan que no se les descuide» (Francisco, Exhortación Apostólica *Amoris laetitia*, 76).

Por eso, es tan necesario promover el encuentro con la ternura de Dios, que valora y ama la historia de cada persona. No se trata de dar respuestas apresuradas a preguntas desafiantes, sino más bien de acercarnos a las personas, escucharlas, intentar comprender con ellas cómo afrontar las dificultades, estar dispuestos también a abrirnos, cuando sea necesario, a nuevos criterios de evaluación y diferentes maneras de actuar, porque cada generación es diferente y presenta sus propios desafíos, sueños e interrogantes. Pero, en medio de tantos cambios, Jesucristo sigue siendo «el mismo ayer, hoy y siempre» (*Hb* 13,8). Por eso, si queremos ayudar a las familias a vivir caminos alegres de comunión y a ser semillas de fe los unos para los otros, es necesario que, ante todo, cultivemos y renovemos nuestra identidad como creyentes.

Queridos hermanos y hermanas, ¡os doy las gracias por lo que hacéis! Que el Espíritu Santo os guíe en el discernimiento de criterios y métodos de compromiso eclesial para apoyar y promover la pastoral familiar. ¡Ayudemos a las familias a escuchar con valentía la propuesta de Cristo y las invitaciones de la Iglesia! Os recuerdo en la oración y os imparto de corazón la Bendición Apostólica.

Desde el Vaticano, 28 de mayo 2025

Leone PP. XIV

Jornada de la Santificación Sacerdotal

Missatge del Sant Pare Lleó XIV

[27 junio 2025 - Solemnidad del Sagrado Corazón de Jesús]

Queridos hermanos en el sacerdocio:

En esta *Jornada de la Santificación Sacerdotal*, que se celebra en la Solemnidad del Sagrado Corazón de Jesús, me dirijo a cada uno de ustedes con un corazón agradecido y lleno de confianza.

El Corazón de Cristo, traspasado por amor, es la carne viva y vivificante que acoge a cada uno de nosotros, transformándonos a imagen del Buen Pastor. En él se comprende la verdadera identidad de nuestro ministerio: ardiendo por la misericordia de Dios, somos testigos gozosos de su amor que sana, acompaña y redime.

La fiesta de hoy renueva en nuestros corazones la llamada a la entrega total de nosotros mismos al servicio del Pueblo santo de Dios. Esta misión comienza con la oración y continúa en la unión con el Señor, quien reaviva continuamente en nosotros su don: la santa vocación al sacerdocio.

Hacer memoria de esta gracia, como afirma san Agustín, significa entrar en un «santuario amplio y sin fronteras» (*Confesiones*, X, 8.15), en donde no se custodia simplemente algo del pasado, sino que vuelve siempre nuevo y actual lo que allí se conserva. Sólo haciendo memoria vivimos y hacemos revivir lo que el Señor nos ha entregado, y nos pide, a su vez, transmitirlo en su nombre. La memoria unifica nuestros corazones en el Corazón de Cristo y nuestra vida en la vida de Cristo, de modo que podamos llevar al Pueblo santo de Dios la Palabra y los Sacramentos de la salvación, para un mundo reconciliado en el amor. Sólo en el Corazón de Jesús encontramos nuestra verdadera humanidad de hijos de Dios y de hermanos entre nosotros. Por estas razones, hoy quiero hacerles una invitación urgente: ¡sean constructores de unidad y de paz!

En un mundo marcado por tensiones crecientes, incluso dentro de las familias y de las comunidades eclesiales, el sacerdote está llamado a promover la reconciliación y generar comunión. Ser constructores de unidad y de paz significa ser pastores capaces de discernimiento, hábiles en el arte de recomponer los fragmentos de vida que se nos confían, para ayudar a las personas a encontrar la luz del Evangelio dentro de las tribulaciones de la existencia; significa ser sabios lectores de la realidad, yendo más allá de las emociones del momento, de los miedos y de las modas; significa ofrecer propuestas pastorales que generen y regeneren la fe, construyendo rela-

ciones buenas, vínculos solidarios, comunidades donde brille el estilo de la fraternidad. Ser constructores de unidad y de paz no significa imponerse, sino servir. En particular, la fraternidad sacerdotal se convierte en signo creíble de la presencia del Resucitado entre nosotros cuando caracteriza el camino común de nuestros presbíteros.

Los invito entonces a renovar hoy, ante el Corazón de Cristo, su “sí” a Dios y a su Pueblo santo. Déjense moldear por la gracia, custodien el fuego del Espíritu recibido en la Ordenación para que, unidos a Él, puedan ser sacramento del amor de Jesús en el mundo. No le teman a su fragilidad: el Señor no busca sacerdotes perfectos, sino corazones humildes, disponibles a la conversión y dispuestos a amar como Él mismo nos ha amado.

Queridísimos hermanos sacerdotes, el Papa Francisco nos ha propuesto nuevamente la devoción al Sagrado Corazón como lugar de encuentro personal con el Señor (cf. Carta enc. *Dilexit nos*, 103), y por tanto como lugar donde llevar y reconciliar nuestros conflictos interiores y los que desgarran al mundo contemporáneo, porque «en Él nos volvemos capaces de relacionarnos de un modo sano y feliz, y de construir en este mundo el Reino de amor y de justicia. Nuestro corazón unido al de Cristo es capaz de este milagro social» (*ibíd.*, 28).

Durante este Año Santo, que nos invita a ser peregrinos de esperanza, nuestro ministerio será tanto más fecundo cuanto más esté arraigado en la oración, en el perdón, en la cercanía a los pobres, a las familias, a los jóvenes en busca de la verdad. No lo olviden: un sacerdote santo hace florecer la santidad a su alrededor.

Los encomiendo a María, Reina de los Apóstoles y Madre de los sacerdotes, y de todo corazón los bendigo.

Vaticano, 27 de junio de 2025

Leone PP. XIV

